JAZZ, BLUES, EMPROVİZE

BOYUT

JAZ

EKİM-KASIM-ARALIK 2014 / 04 • 106422 • YIL 19 • SAYI 76 • 10 TL

Sarp Maden

Ece Göksu & Neşet Ruacan

Jonathan Kreisberg

Cenk Erdoğan

Hırant Lüsigyan

Yavuz Akyazıcı

Kenny Barron

24. Akbank Caz Festivali

İş Sanat Konserleri

Yapı Kredi Konserleri

"Plak severlerin buluştuğu adres"

audioavm.com

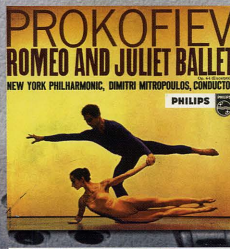

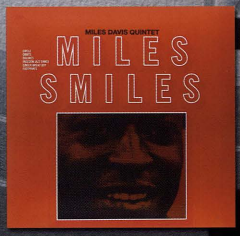

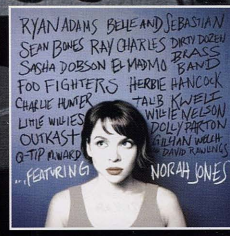

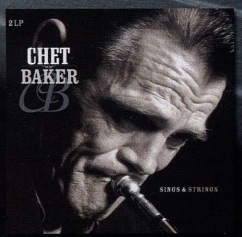

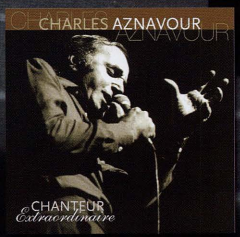

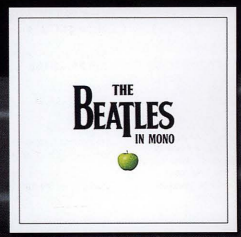

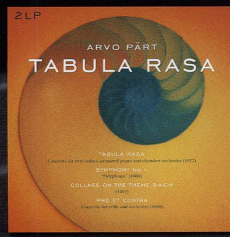

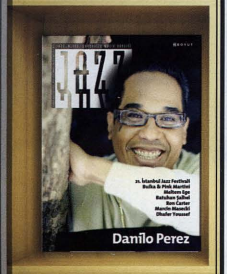

Jazz Dergisi iPad te

Available on the App Store

N A R D I S

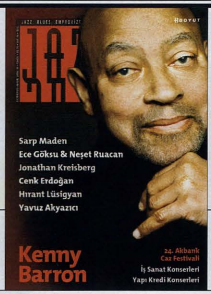

JAZZ

Sayı: 76
Ekim-Kasım-Aralık 2014

Merhabalar,

İstanbul'un en seçkin iki festivalinden biri olan Akbank Jazz Festivali başlamak üzere. Jazz'in hemen her konusunu gündeme taşıyan, eğitime yer veren, paneller, atölyeler ve dans ile oldukça zengin bir programla geliyor. Türkiye gibi kültür ve sanat dışı gündelik olayları ve politik kaynamaları çok yoğun bir memlekette jazz bize ilaç olacak.

Kapak konumuza da aldığımız **Kenny Barron** ve Dave Holland ikili konseri başta olmak üzere, **Christian McBride**, Ibrahim Maloul, **Ambrose Akinmusire**, Kudsi Erguner & **Michael Wollny** & Hamdi Akatay konserleri umarız sizlerin de ilgisine çeker. İlan edilen 26 Ekim'deki **Patricia Barber** konseri sanatçının ayağını kırması nedeniyle son dakikada iptal edilmiş bulunuyor.

Paneller arasında ise editörünüz olarak benim moderatörlüğümde "**Jazz Hakkında Yazmak**" konu başlıklı panele hepinizi davet etmek isteriz. 31 Ekim'de saat 14:00'de, Aksanat'da yazarlarımız Ali Sönmez, Can Ergelmiş ve Eray Aytimur'un da yer alacağı bu panel tutanaklarını da önümüzdeki sayıda yayınlamak istiyoruz.

İstanbul'un gözde konser mekanlarından birisi olan **İş Sanat** konserleri de hem klasik hem de jazz konserleri için oldukça iddialı bir programla geliyor. Kasım ayında **Stacey Kent** ve **Pharoah Sanders Trio** ile sezonu açacak olan İş Sanat, Aralık ayında **Anthony Strong** ile devam edecek.

Yapı Kredi Bankası 90'lı **Aydın Gün**'ün yönetmen olduğu yıllarda inanılmaz jazz konserleri ile nefesimizi keserdi. Görüyoruz ki yine bir atılımla nefesimizi kesmeye devam edecek. **Dee Dee Bridgewater**, Voca People, **Sarah Brightman**, Andre Rieu konserleri ile arayı kapatacağa benziyor. İstanbul'un en eski, en sevimli konser mekanıdır **CRR** bence. Nerede oturursanız, nerede hangi sesi daha iyi duyabileceğinizi bunca yıldır siz de çözmüşsünüzdür, eminim. CRR'de bu sezon **Chris Botti**, Dianne Reeves, **Cinematic Orchestra**, Kronos Quartet ile heyecan verici bir programla geliyor.

İKSV Salon bu sezon **Future Islands**, Suuns, **Marissa Nadler**, The Boxer Rebellion, **Emilie Simon**, Olafur Arnalds'ın elektronik müzik projesi **Kiasmos**, East India Youth, **Tom Adams** ve Owen Pallett gibi güncel müziğin önemli isimlerini ağırlayacak. Babylon ve Nardis konserleri İstanbul'un sürekli nefes aldıran jazz noktaları... Bu sayının röportajları ise; **Sarp Maden**, Cenk Erdoğan, **Ece Göksu** ve Neşet Ruacan, **Yavuz Akyazıcı**, Raul De Sauza, **Lars Danielsson**, Jonathan Kreisberg, **Buğra Balcı**, Mary Wilson ve geçen sayıdan devam eden, son bölümüyle **Ron Carter**. Amerika'dan New Port Jazz Festivalinden harika fotoğraflarla **Sevim Yolaçtı**, Polonya'dan **Cansu Tanrıkulu**, Avusturya'dan **İsben Önen**, gözümüzü dışarıdaki jazz gündeminin de üzerinde tutmamızı sağladılar.

Jazz dünyasının kayıpları büyük. **Charlie Haden**, Joe Sample, **Kenny Wheeler**, Kenny Drew Jr. Bu sayımıza veda yazılarıyla girdiler.

Bu sayımızda yine çok önemli bir araştırma yazısı var. Jazz'i ülkemize kazandıranların başında gelen **Hırant Lüsigyan'ın** bilinmeyen son dönemlerini anlatan bu yazı doktoru **Barkev Balımyan**'ın ağzından **Orhan Tekelioğlu**'nun kaleminden, mutlaka okuyun derim. Hepinize önce sağlık, sonra bol müzik dilerim...

Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

Düzeltme ve özür: Jazz Dergisi'nin 75ci sayısının 98ci sayfasındaki yazıda Wayne Henderson resmi yerine gitar üreticisi olan Wayne C. Henderson'un resmi yanlışlıkla basılmıştır. Okurumuz Ozan Tanyu'ye dikkati için teşekkür ederiz.

YAYIN

Genel Yönetmen ve Sorumlu Müdür
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ

Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

Tasarım
Çetin ÖZBİLEN, Seda GÜMÜŞ CAN, Berkant AŞIK

Burak Sülünbaz, Can Ergelmiş, Can Karakuş, Cansu Tanrıkulu, Ceren Dulgar, Çağlayan Yıldız, Dilek Himam Er, Elif Seven İspartalı, Emre Adamı, Fusun Levet, İsben Önen, Kaan Çağlayangil, Karin Şamo, Leyla D. Gücük, Nur Aydoğan, Onur Musaoğlu, Orhan Tekelioğlu, Ozan Musluoğlu, Özgen Özman, Seda Erdoğan, Serdar Sırtanadolu, Seval Deniz Karahalilioğlu, Sevim Volaçtı, Ülkem Özsezen.

YÖNETİM

Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN

Genel Müdür Yardımcıları
Memduh ARSLAN - Üretim
Ejvet OKTAY - Satış
Meral ÇETİN - Finans

Reklam Grup Yönetmeni
Aslı BALIMTAŞ

Reklam Müdürü
Serap YALÇIN

Reklam iletişim
selim.mumcu@boyut.com.tr
ipek.ozokur@boyut.com.tr

Abonelik ve Dağıtım: Cansu ÇELİK
cansu.celik@boyut.com.tr

www.boyutstore.com

Yönetim
Boyut Yayın Grubu
Koza Plaza A26 Tekstilkent 34235
Esenler / İSTANBUL

Baskı
Boyut Matbaacılık A.Ş.
Matbaacılar Sitesi 1. Cadde
No: 115 34204
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: +90 212 413 33 33
info@boyut.com.tr

Available on the App Store

ISSN 1300-8846

Her türlü yayın hakkı, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu gereğince Boyut Yayın Gurubu'na aittir. Tanıtım amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

BOYUT

© 2014 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

Cecil McLorint Salvant
Sakıp Sabancı Müzesi 2014

Seda Özgüven Erdoğan

içindekiler

1 NARDIS

6 RIFFS

- ÇOK SATANLAR, *Zuhal Focan*
- JAZZ VE MODA, Dilek Himam Er
- JAZZ, SİNEMA; *Elif Seven Ispartalı*
- JAZZ TARİHİNDEKİ KADINLAR XXII, *Leyla D. Gücük*
- ESKİMEYEN ESKİLER, *Emre Adam*
- RED NORVO & RED MITCHELL, *Serdar Sırtanadolu*

22 ŞU JAZZ DEDİKLERİ

- *Ali Sönmez*

24 NELER OLACAK

- 24. AKBANK JAZZ FESTİVALİ, *Zuhal Focan*
- KENNY BARRON, *Can Ergelmiş*
- LESZEK MOZDZER, *Sevin Okyay*
- İŞ SANAT KONSERLERİ, *Işıl Gerçek*
- YAPI KREDİ KONSERLERİ, *Karin Şamo*
- CRR KONSERLERİ, *Can İnandım*
- SALON KONSERLERİ, *Berna Özdemir*
- BABYLON KONSERLERİ, *Selin Keleşer*
- RICHARD BONA, *Can Karakuş*
- NARDIS JAZZ CLUB, *Zuhal Focan*
- PANONNICA, *Zuhal Focan*

57 RÖPS

- SARP MADEN "KÜÇÜK SIR", *Çağlayan Yıldız*
- SARP MADEN "SOYUT BOYUT", *Çağlayan Yıldız*
- CENK ERDOĞAN, *Burak Sülünbaz*
- ECE GÖKSU, NESET RUACAN, *Can Ergelmiş*
- YAVUZ AKYAZICI, *Tunçel Gülsoy*
- RAUL DE SOUZA, *Füsun Levet*
- LARS DANIELSSON, *Sinem Tabağoğlu*
- JONATHAN KREISBERG, *Onur Musaoğlu*
- BUĞRA BALCI, *Kaan Çağlayangöl*
- MARY WILSON, *Seval Deniz Karahaliloğlu*

86 NELER OLDU

- NEWPORT JAZZ FESTİVALİ, *Sevim Yolaçtı*
- SOUTH BEND JAZZ FESTİVALİ, *Zuhal Focan*
- POLAWY WOKSHOP, *Ayse Cansu Tanrıkulu*
- GÜNÜMÜZDE JAZZ, *Hülya Tunçağ*
- FRITZ, *Isben Önen*
- CHARLIE HADEN, *Viktor Bensusan*
- JOE SAMPLE, *Viktor Bensusan*
- KENNY WHEELER, *Viktor Bensusan*
- KENNY DREW JR., *Zuhal Focan*
- HIRANT LUSIGYAN, *Orhan Tekelioğlu*

109 HI – FI

- AUDIO AVM

112 CD VİTRİNİ

Baki Duyarlar (Time Of Spring), Sarp Maden (Küçük Sır), Ülkem Özsezen's Newbury Quintet (Milliday), Oğuz Büyükberber (21-9-12 "Büyükberber, Nabatov, Hemingay"), Oğuz Büyükberber - Balkan Clarinet Summit (Many Languages One Soul), Cenk Erdoğan (Kara Kutu), Gül Çağan (Gölgesinden Belleğin), Rodney Whitaker (When We Find Ourselves Alone), Cyrille Aimee (It's Good Day), The Sean Jones Quartet (im.pro.vise), The Stanley Clarke Band (Up), Mac Avenue Super Band (Live from Detroit Jazz Festival 2013), Freda Payne (Come Back To Me Love), Raul Midon (Don't Hasitate), Melissa Aldana (Crash Trio), Gerald Albright (Slam Dunk), Richard Elliot (Lip Service), Mike LeDonne (I Love Music), Barbara Morrison (I Love You, Yes I Do), Bruce Barth (Daybreak), Eric Reed (The Adventurous Monk), JD Allen (Bloom), Jerry Bergonzi (Intersecting Lines), Peter Hand Big Band (Out of Hand), Sammy Figuaroa & Glaucia Nasser (Talisman), Jaki Byard (The Late Show An Evening with Jaki Byard), Jeremy Pelt (Face Forward, Jeremy), George Cables (Icons & Influences), Dena DeRose (We Won't Forget You... An Homage to Shirley Horn), Eric Alexander (Chicago Fire), Andy Bey (Pages from An Imaginary Life), Freddy Cole (Singin The Blues), Gene Ludwig – Pat Martino Trio Randy Gelispie (Young Guns), David Hazeltine (The New Classic Trio), Grant Stewart (Plays The Music of Duke Ellington & Billy Strayhorn), Anthony Wonsey (The Thang), The Line Up (One For All), Chick Corea Trio (Triology), Joachim Kühn Birthday Edition (Trio Kühn Humair Jenny-Clark), Christof Lauer & NDR Bigband (Play Sidney Bechet), Jacob Karlzon 3 (Shine), Lars Danielsson (Liberetto II), Iiro Rantala String Trio (Anyone with A Hearth), Jerry Leonide (The Key), Rigmor Gustafsson (When You Make Me Smile), Catherine & Wind Duo Art (New Folks), Baldych & Herman Duo Art (The New Tradition), Viktoria Tolstoy & Jacob Karlzon (A Moment of Now), Duo Art (Creating Magic), Simcock & Goloubev Duo Art (Reverie at Schloss Elmau), Peirani & Parisien Duo Art (Belle Epoque), Kühn & Kruglov Duo Art (Moscow), Mraz & Viklicky Duo Art (Together Again), Ulf Wakenious (Momento Magico), Michael Wollny Trio (Weltentraum), Jazz at Berlin Phillarmonic II (Norwegian Woods), Marius Neset (Trondheim Jazz Orchestra / Lion), Pierrick Pedron (Kubic's Cure), Nils Landgren (Eternal Beauty), Marcotulli & Biondini Duo Art (La Strada Invisible), Magic Moments 7 (Sounds of Surprise), Emile Parisien Quartet (Spezial Snack), Michael Wollny Trio (Weltentroum Live Philharmonie Berlin), Nils Landgren (Redhorn Collection), Tobias Christl (Wildern), Nguyen Le with Michael Gibbs & NDR Bigband (Celebrating The Dark Side of the Moon), Nils Landgren (Christmas with My Friends IV), Roseanna Vitro (Clarity Music of Clare Fischer), Anne Czichowsky Quintet (The Truth and the Abstrack Blues), Celine Dion.

119 KLİNİK

PETER BERNSTEIN, *Cem Tuncer*

121 KÖRLEME

EKİN CENGİZKAN, *Ülkem Özsezen*

122 BULMACA

Ülkem Özsezen

122 CAZGIR

Özgen Özman

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Çok Satanlar

audioavm.com

Dr. Şevket Bey Sokak Tellioğlu Apartman
No7/7 Şişli İstanbul
Tel 0 212 360 1585
Email info@audioavm.com

Enrico Pieranunzi Trio with Steve Swallow &
Paul Motian - Live At The Birdland New York Reflections
Max Roach Featuring Anthony Braxton - Birth and Rebirth
Paul Motian Trio - One Time Out LP+CD
Charlie Haden & Paul Motian Featuring Geri Allen - Etudes LP+CD
Bobby Hutcherson - Total Eclipse LP Limited Edition
Bob Marley - The Legend 180Gr. 30th Anniversary Limited Edition
Giorgio Gaslini - Skies of China
Giorgio Gaslini Octet – Monodrama.
Billy Cobham – Crosswinds
Donald Fagen - Sunken Condos (2LP).

Fil Elektronik

Fil Elektronik Ltd. Şti
1391 Sokak No.6 Alsancak 35220 Izmir / Turkey
Tel: +90 (232) 464 9279 | Faks : +90 (232) 422 2796
hamdi@filelektronik.com
www.filelektronik.com

Art Blakey &The Jazz Messengers - Caravan
Cannonball Adderley - In San Francisco
Donald Byrd - Black Byrd
Pat Martino - El Hombre
Cassandra Wilson - Traveling Miles
Diana Krall - Glad Rag Doll
Art Pepper - Modern Jazz Classic
Bill Evans - Conversations With Myself
Charlie Haden - The Montreal Tapes
Dexter Gordon - Go

Volkan Hürsever - Hediye
Çağıl Kaya - Bir Parça Ay Biraz Kuş
Tamer Temel - Bir Kedi Kara
Serdar Barçın - Barbun
Ferit Odman - Autumn In New York

24. akbank caz festivali

ŞEHRİN CAZ HALİ

Jamie Cullum - Kenny Barron & Dave Holland
Ibrahim Maalouf - Christian McBride Trio
Mario Biondi - China Moses - Chet Faker
José James - Patricia Barber
"Nefes" Duo Kudsi Erguner + Michael Wollny feat. Hamdi Akatay

Ambrose Akinmusire - Bilal - Leszek Możdżer
Yasmine Hamdan - Kathy Kosins Quintet
Jungle by Night - Dillon - İlhan Erşahin's Wonderland

İstanbul Gençlik Caz Orkestrası - Marcin Masecki - Zapp4
Hera - Claudio Filippini's Italian Trio - J'ZZ-XPR'SS - Sarp Maden
Engin Recepoğulları Trio - Cukunft - Maestro - White Mink

23 Ekim - 2 Kasım 2014

pozitif LIVE biletix www.akbankcaz.com

AKBANK

sizin için

Lale Plak

Galip Dede Caddesi No:1 Tünel, Beyoğlu 34430 Istanbul
(0212) 2937739
info@laleplak.com

Bobby Hutcherson - Enjoy the View
Claudio Filippini Trio - Breathing in Unison
Enrico Pieranunzi - Stories
Danilo Perez - Panama 500
Ben Aterson - Essential Elements
Joshua Redman - Trios Live
Sonny Rollins - Road Shows, Vol.3
Scott Hamilton - Live at Smalls
Chick Corea - Solo Piano – Portraits
Jazz & The Philharmonic

Çağıl Kaya - Bir Parça Ay Biraz Kuş
Cenk Erdoğan - Kara Kutu
Mozaik - Külliyat
Sarp Maden - Küçük Sır
İlhan Erşahin - Wonderland

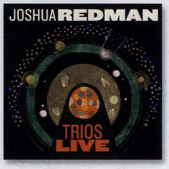

Zihni Müzik

Mühürdar Caddesi, Akmar Pasajı No:70
D:13 Koşuyolu/Istandul -
(0216) 349 2268 –
www.zihni.com

Billie Holiday – Lady Sings the Blues
John Coltrane & Friends - Sideman: Trane's Blue Note Sessions
John Scofield & Medeski Martin Wood - Juice
Diana Krall - Glad Rag Doll
Medeski & Martin & Wood - Combustication
Cassandra Wilson - Traveling Miles
Miles Davis - Kind of Blue
Ella Fitzgreald & Louis Armstrong - Porgy and Bess
John Coltrane - Blue Train
Celine Bonacina Trio - Way of Life
Weed - Ghostwatch

Sarp Maden - Küçük Sır
Selen Gülün - Başka
Dilek Sert Erdoğan - Moments
Okay Temiz - Zikir

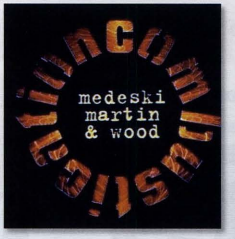

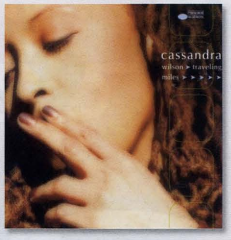

Yıl boyu sanat.
Yıl boyu festival.

15 yıldır sanatın nabzını tutan İş Sanat'ta, klasik müzikten caza, danstan performansa dünyaca ünlü sanatçılar bir kez daha bir arada. **Siz de yerinizi ayırın, bu çok özel sezonu kaçırmayın.**

İş sanat

issanat.com.tr /issanat /issanat

Opus 3A

Pürtelaş Hasan Efendi Mh. Cihangir Caddesi
No:3, 34433 İstanbul
(0212) 251 8405
www.opus3a.com

Ibrahim Maalouf Illusions
Renaud Garcia-Fons
Beyond The Double Bass
Ahmad Jamal Saturday Morning
Ibrahim Maalouf Wind
Chris Potter The Sirens
Manu Katche Manu Katche
Luciana Souza The Book Of Chet
Trio Joubran Majaz
Charles Lloyd, Jason Moran Hagar's Song

Taner Akyol Trio Güneşe Raks
Çağıl Kaya Bir Parça Ay Biraz Kuş
Weed (Şevket Akıncı, Murat Çopur,Şenol Küçükyıldırım)
Ghostwatch
Sarp Maden Küçük Sır
Jehan Barbur
Baki Duyarlar

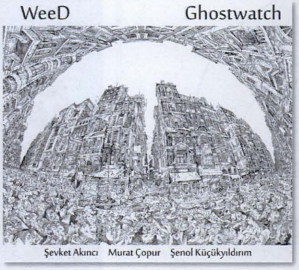

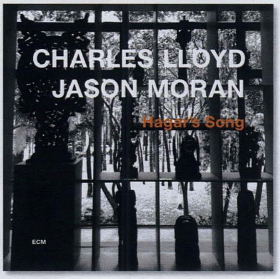

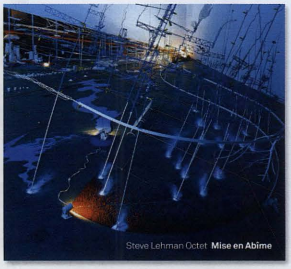

Shades Ankara

Tunalı Hilmi Cad. No:95 D:37 Kavaklıdere/Ankara
(0312) 426 5900
shadesrecordsankara@yahoo.com

Enrico Pieranunzi - Stories
George Garzone - Quintonic
Stefano Bollani – Joy In Spite Of Everything
Manu Katche – Live In Concert
Lars Danielson – Liberetto Ii
Claudio Fillipini Trio – Breathing In Unison
Jerry Bergonzi - Tetragonz
Barbara Morrison – I Love You, Yes I Do
Mike Ledonne – I Love Music
Steve Lehman Octet – Mise En Abime

SINIRSIZ ÜLKEYE

BU ÜLKENİN GÜZEL İNSANLARI SEVDİ Mİ TAM SEVER.
SEVİNCİ DE HÜZNÜ DE SINIRSIZ YAŞAR.
MİSAFİRPERVERLİK ANLAYIŞIMIZ ÜLKE SINIRLARINI AŞAR.
CÖMERTLİKTE DÜNYA LİDERİYİZ.
BİZ NE YAPARSAK, SONUNA KADAR YAPARIZ.
BAZILARINA AŞIRI GELEBİLİR BU HALİMİZ.
ABARTILI BULANLAR OLABİLİR.
AMA BİZ BU ÜLKEYİ, BİZİ BİZ YAPAN TÜM BU HALLERİ İÇİN
SINIRSIZ BİR AŞKLA SEVERİZ.
HER DUYGUSUNU SINIRSIZ YAŞAYAN BU ÜLKE,
HİZMETİN DE SINIRSIZINI HAK EDİYOR.
O YÜZDEN YAPI KREDİ OLARAK 70 YILDIR TEK BİR ŞEY SÖYLÜYORUZ:
HİZMETTE SINIR YOKTUR.

SINIRSIZ HİZMET

F.Dilek Himam
dilek@genccazcilar.org

Jazz Moda

Çıplak Ayaklı Diva: Cesaria Evora

Melankolik sesiyle müzik tarihinin "çıplak ayaklı divası" olarak tanınan Cape Verde'li güçlü bir ses Cesaria Evora. Sanatçıyı maalesef 2011 yılında 70 yaşında kaybettik. "Cape Verde'deki kadınlar çok güçlüdür, bizim ruhumuz savaşçıdır" gibi sözleri ile de tanınan Evora, bu savaşçı ruhunu bedeninde ve sahne performanslarında da konumlandırmış biriydi. Sanatçının karizması onun şarkı söyleme biçimindeki doğallığından da kaynaklanmaktadır, nefes alıp vermek gibi kolayca akan melodiler onun doğal karizmasında bütünleşir. 90'lı yıllarda bir dünya starı olarak görülen sanatçı, Cape Verde'nin müziğini icra ederken kullandığı özel dil yüzünden izleyicinin zaman zaman sözlerin bir kelimesini bile anlamasını umursamazken, sanki çok tanıdık duygulardan bahseder gibidir.

Her zaman sandaletleri ile rahat ettiğini söylediği ayakkabıları ve çıplak ayakla verdiği performansları onun "Çıplak Ayaklı Diva" olarak tanınmasına yol açtı. Bu yüzden de Da Silva ile çıkardığı ilk albüm de *La Diva aux Pieds Nus* (Çıplak Ayaklı Diva) olarak isimlendirilmişti. Evora'nın çıplak ayakları ve ayakkabılarla olan meselesi onun yaşadığı topraklarla ve kendi ait olduğu halkının yaşadığı zorluklarla da sembolik olarak ilişkilendirilir. Ancak sanatçıya "çıplak ayaklarla sahneye çıkmasının sembolik olarak kendi yaşadığı topraklardaki fakirliği mi anlattığı" konusunda soru sorulduğunda Evora bu soruya yine kendi doğal ve devrimci tarzı ile şöyle cevap verir: "Cape Verde'de birçok insan benim gibidir. Onlar da ayakkabı giymekten hoşlanmaz".

27 Ağustos 1941, Sao Vicente doğumlu sanatçı Afrika, Amerika, Asya ve Avrupalı denizcilerin yaşadığı bir ada olan Mindelo'da yaşamını geçirmiş ve bu çok kültürlülük onun müziğine ve giyim biçimine de yansımıştır. Geleneksel Afrika desenleri ile harmanladığı Fransız elegansı onun giysilerindeki en belirgin özellik olarak söylenebilir. Giysilerindeki lokal üslup ve gündelik hava onu dönemin divalarından farklı kılar. Fransa'da sahne aldığı dönemlerde dönemin ışıltılı modasına başkaldırırcasına *stiletto* ayakkabılar giymektense o çıplak ayaklarla şarkı söylemeyi tercih etmiştir.

Melankoli ve karizma sözcüklerinin karşılığı olarak görülen sanatçı, hiçbir zaman abartılı şaşalı bir diva imajına sahip olmamıştı. Onun en önemli özelliği "en saf formuyla doğallık" olarak tanımlanırken, sanki sabah evinden çıkarkenki haliyle sahnede onu görmemizdi. Bu yüzden müzik dünyasının starlarının çoğunlukla başvurduğu pazarlama stratejilerini kullanmamış ve hatta tamamen reddetmiş; giyim biçimiyle ve sesiyle "katıksız doğal" bir yıldız olan Cesaria Evora, pek çok açıdan bir anti-star olarak da görülebilir dersek yanlış olmaz. İstediğinde çok sevdiği sigarasını yakıp, yorulduğunda bulduğu bir sandalyeye oturup muhteşem yorumuyla seyirciyi farklı diyarlara götüren bir isimdi.

Bugün elektronik müziğin Stromae gibi yeni dönem isimleri, gerek müziklerindeki temel etkileri ve gerekse de giyim biçimlerini bile Cesaria Evora'nın armağanı olarak kabul ediyorlar. Mindelo'da 2013 yılında Cape Verde'nin önemli bir kültürel değeri olan sanatçı için bir de sergi açıldı. Burada sanatçının elbiseleri ve kişisel eşyaları sergilenerek bölgenin insanlarına ait bir panorama da gösterilmiş oldu, bu anlamda sanatçı bir kültür lideri olarak da adlandırıldı. Fiziksel olarak genel geçer güzellik anlayış kalıplarının dışına çıkan sanatçı, ojeli uzun tırnakları, Afrika, Avrupa, Asya etkisinin hibrit etkilerini taşıyan giysi ve saç aksesuarları ile akıllarda yer aldı.

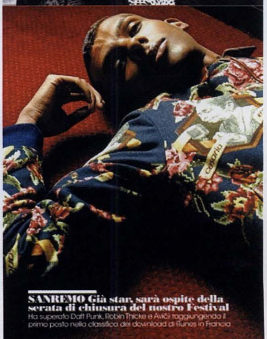

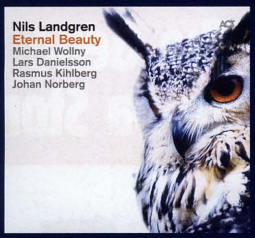

Nils Landgren
Eternal Beauty
ACT 9562 (CD/LP)

Lars Danielsson
Liberetto II
ACT 9571 (CD/LP)

Manu Katché
Live in concert
ACT 9577 (CD/LP)

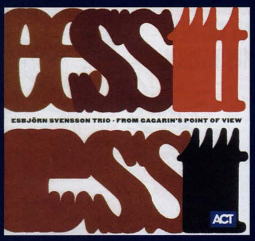

e.s.t.
From Gagarin's Point Of View
ACTLP 9005-1 (2LP)

Youn Sun Nah
Same Girl
ACTLP 9024-1 (LP)

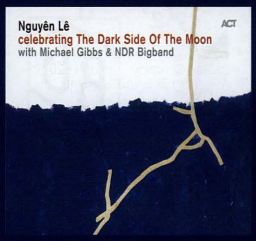

Nguyên Lê
celebrating The Dark Side Of The Moon
ACT 9574-2

Ulf Wakenius
Momento Magico
ACT 9565-2

Jacob Karlzon 3
Shine
ACT 9573 (CD/LP)

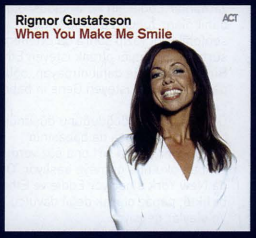

Rigmor Gustafsson
When You Make Me Smile
ACT 9728-2

THE ACT COMPANY

ACT20

EQUINOX MUSIC & ENTERTAINMENT

Equinox Music & Entertainment www.equinox-music.com www.actmusic.com
Ortabahçe Caddesi, Şair Leyla Sok., Mizan Apt. 13/1 Beşiktaş 34353 İstanbul TURKEY T. +90 212 327 24 45 / 46 F. +90 212 227 48 98

Elif Seven
elif@elifseven.com

Jazz ve Sinema

The Gene Krupa Story

Gene Krupa ve Eddie Sirota liseden mezun olmak üzere olan Chicagolu iki en yakın arkadaşlar. Gene davul çalıyor Eddie de trompet. Beraber bir grupları ve hayalleri var henüz 18 yaşında olmalarına rağmen: New York'a gitmek. Bir de bu hayale o zamanlar Eddie'nin kız arkadaşı olarak dahil olan; Julliard'a gidip kendi senfonilerini yazıp sonra da evlenerek bir sürü çocuk sahibi olmak isteyen Ethel var. Bir de bu hayale dahil olmayan, oğlunun papaz olmasını isteyen Gene'in babası var.

Gene davul için doğduğunu düşünürken hiç aklına yatmasa da babasının ölümünden sonra sırf ona söz verdiği için ruhban okuluna gitmeye başlıyor. Oradan da New York'a geçiyor Eddie ve Ethel'le birlikte; papaz olarak değil davulcu olarak. Ve olaylar gelişiyor...

Filmde Krupa'nın "big band"lere girişi olarak Tommy Dorsey'le tanışmasının öneminden, davulcunun uyuşturucu kullanımının kazandığı ün üzerindeki etkisine kadar birçok temel noktaya değiniliyor. Hatta bir sahnede, gerçek hayatında da senelerce birlikte çalıştığı Anita O'day'den mükemmel bir "Memories of You" yorumu bile duyuyoruz. Davulcunun gerçek hayatında 2 kere evlenip boşandığı Ethel'le olan ilişkisinin detayları, müziğin hayatındaki önemi, davul kariyerindeki yükselişi,

uyuşturucuyla olan tanışması, Ethel'in bütün bu süreçteki desteği, hapse girişi, hapisten çıkışı sonrası kara listeye alındığı için iş bulamaması, hepsine değinilmiş ama bence filmdeki en başarılı nokta başroldeki Sal Mineo'nun oyunculuğu.

Krupa'yı canlandıran aktör Sal Mineo'nun yüz mimikleri ve tavrı Gene Krupa'nın orijinaline oldukça yakın. Hatta filmi izledikten sonra Krupa, aktörün oyunculuğunu o kadar beğenmiş ki aktöre kendi davul setini hediye etmiş diye de bir rivayet var. Benim filmden sonra öğrendiğim, Krupa'nın uyuşturucu kullanmaya başladıktan sonra davul solo sırasında elinden kaçırdığı bir baget hikayesi varmış, onu bile göstermişler filmde.

Müzik yaşamında Chicago'da başlayan Krupa'nın yükselişi 20'li yaşlarında Benny Goodman orkestrasına girmesiyle başlıyor. Orada "Sing Sing Sing"deki meşhur davul solosunun ardından ülke çapında üne kavuşan davulcu, uzun süre büyük gruplarla çalıştıktan sonra kendi orkestrasını kuruyor çok genç yaşta. Fakat 1940'ların sonunda büyük orkestraların küçülmesiyle Krupa da grubunu trio ve quartet formatlarında devam ettirmeye başlıyor. Ortak müzisyenlerle yaptığı besteleri de olan davulcu, swing ve dixieland stillerinin öncüsü olarak kabul edilmektedir. Hareketli, davulcu biyografisi olduğu için çoğunlukla yüksek tempolu ve müzik dolu bir film istiyorsanız kaçırmayın.

WHAT'S YOUR

MOMENTUM?

SHOW IT AT SENNHEISER-MOMENTUM.COM

Sennheiser MOMENTUM In-Ear
Özel hissedenler için yaratıldı!

MOMENTUM ailesinin en yeni üyesi şık tasarımı ve muhteşem ses performansı ile stilinizi modaya uyarlıyor.

Detaylandırılmış bas ağırlıklı ses ve minimal olarak tasarlanmış sağlam ve ergonomik yapı sizi bir adım öne taşıyor.

MOMENTUM In-Ear müziğin bir parçası olmak isteyenlerin tercihi!

metan
1992
Adres: İnönü cad. Devres Han 50/1-B 34437 Gümüşsuyu / İstanbul
Tel: 0212 293 37 50 / 51 Faks: 0212 252 39 66 www.metan.com metan@metan.com

SENNHEISER
The Pursuit of Perfect Sound

Leyla D. Gücük
jazzcaffee@gmail.com

Jazz Tarihindeki Kadın Sanatçılar - XXII

Değerli müzik severler, bu sayımızda ülkemizin önemli gruplarından bir olan **Golden Horn Brass** üyelerinden **Begüm Gökmen** (korno) ve **Dilan Selek İlhan**'a (trombon) yer vermek istedim. Ama önce grup hakkında kısa bilgiye göz atalım.

Türkiye'nin en uzun soluklu bakır nefesli beşlisi **Golden Horn Brass** Begüm Gökmen tarafından 2004 yılında kuruldu. Ülkemizde daha önceleri denenen ama devam edemeyen beşli grupların ardından, daha geniş kitlelerin bakır nefesli enstrümanlar ile tanışmasında etkili oldular. Bünyesindeki sanatçıların hepsi klasik batı müziği eğitimi almış olup, halen Bilkent Senfoni Orkestrası, İstanbul Devlet Opera ve Balesi Orkestrası, Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'ndaki asli görevlerinin yanı sıra, bu grup ile sanat yaşamlarını sürdürmektedirler. Grup klasik, jazz, pop, Anadolu ezgileri ve tüm bu türleri kendi üslubu ile birleştirip ülkemiz ve dünya kültürlerinin müziksel sentezini oluşturan geniş bir repertuara sahiptir. 2 trompet, korno, trombon ve tubadan oluşan grup, okullarda, açık hava ve kapalı salonlarda gerçekleştirdikleri konserlerle gün geçtikçe daha fazla tanınmaya devam etmektedir.

Grubun adı olan "**Golden Horn**" bilindiği üzere İstanbul'un simgesi olan boynuz şeklindeki Haliç'tir. Aynı zamanda enstrümanların parlak altın renginden yapılmış boruları ve hayvan boynuzlarından esinlenerek günümüzdeki haline gelişine işaret edilmiş "**Golden Horn**" ismi kullanılmıştır. **Brass** ise bakır nefeslilerin genel adıdır.

Begüm Gökmen (korno)

1991 yılında Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nin açmış olduğu sınavı kazanarak Prof. Mahir Çakar ile korno eğitimine başlayan Begüm Gökmen, yüksek şeref derecesi ile 2000 yılında mezun oldu. İlk olarak yurtdışında Almanya'nın Cloppenburg kentinde düzenlenen korno sempozyumuna katılarak başlayan Gökmen, 1997 yılında Almanya' nın Bayreuth kentinde yapılan Uluslararası Gençlik Senfoni Orkestrası'nın sınavlarını kazanarak arka arkaya üç defa burslu olarak çalmaya hak kazanarak burada Christian Lampert ile çalışma imkanı bulmuştur. Aynı zamanda California Üniversitesi müzik bölümü dekanı ve orkestra şefi olan Larry Livingston kendisine Amerika'da Idyllwild Festival Orkestrasında çalması için burs sağlamıştır. Yurtdışında birçok workshop ve gençlik orkestralarına katılmış daha sonra İstanbul'a yerleşerek, 2002'de Yüksek Lisans eğitimini Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvar'ında Cem Köse ile tamamlamıştır. Akbank Oda Orkestrası, Cemal Reşit Rey Senfoni Orkestrası, İstanbul Filarmoni ve Tekfen Filarmoni Orkestraları, Milli Reasürans Orkestrası, Borusan Filarmoni Orkestrası gibi topluluklarda görev almıştır. Golden Horn Brass Quartet adıyla başlayıp beşliye dönüşen Golden Horn Brass Kentet grubuyla Türkiyede bir ilke imza atmış ve profesyonel anlamda konserlerine halen devam eden grubun kurucusu ve üyesidir. 2008 yılında Avusturya'dan gelen Sonus Brass tarafından seçilerek grupla birlikte Avusturya'nın 5 şehrinde konserlerde yer almıştır. M.S.Ü. Devlet Konservatuarı'nda 2004 yılından beri Araştırma Görevlisi olarak çalışmakta ve son olarak ilköğretim okullarında ve Anadolu'nun kentlerinde bakır nefesli enstrümanları tanıtmak amacıyla konserler düzenlemektedir.

Klasik gelenekten gelen sanatçının jazz ile ilgili görüşleri ise şöyle;

Yirminci yüzyılın ilk yıllarında doğmuş popüler müzik çeşidi olan jazz, sanatsal nitelik kazanarak bütün dünyada benimsenerek yaygınlaşmış bir türdür. Jazz'ı diğer müzik türlerinden ayıran karakteristik özelliği swing, doğaçlama ve cümleleme vardır ki bunların her biri önemli olup aralarındaki ilişki değişmektedir. Klasik müziğin kural dışı hareket tanımayan armoni yapısının aksine, jazz özgür bir müziktir denebilir. Doğaçlama özelliği yanı sıra çeşitleme tarzıyla da geniş bir melodi yapısı sergileyen jazz, armonik yapısının serbestliğiyle birlikte melodi hafızasının gelişmesini, yaratıcılığının artmasını sağlar. Ayrıca jazz müziği genel olarak birlikte yapılan bir müziktir. Birlikte çalma, orkestra şeklinde çalma, müzisyenlerin kendi alanlarında çok daha yetkin olmalarını zorunlu kılar. Bu bakımdan jazz müziğinde "ensemble" denilen, birlikte yapılan müzik, klasik muzikteki ensemble'dan farklı değildir. Bizler de grup olarak klasik müzik temelinden gelen enstrümantistler olarak jazz müziğin ritm, sound ve diğer öğelerini klasik müzikle birleştirerek yeni tınılar ortaya koymaya çalıştık.

Dilan Selek İlhan (trombon)

1981 yılında İstanbul da doğdu. İlk müzik derslerini İstanbul Devlet Opera ve Balesi tuba sanatçısı olan babası Mehmet Selek'den aldı. 1988-1992 yılları arasında operanın çocuk korosu ile başlayan müzik hayatı, 1992'de İstanbul Devlet Konservatuarında trombona başlamasıyla devam etti. S. Murat Demiral ile trombon çalışmalarını 1998 yılına kadar sürdürürken burada Aycan Teztel'in de oda müziği grupları ile konserler verdi. 1998 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuarına geçiş yaparak lisans eğitimini burada tamamladı. Aynı yıl Fahrettin Kerimov yönetimindeki Cemal Reşit Rey senfoni orkestrası ile çalışmalarını sürdürdü. 2000 yılında İstanbul Devlet Opera ve Balesi trombon sanatçısı oldu ve bu süre içinde Borusan Filarmoni Orkestrası ile çalışmalarını sürdürdü. 2002 yılında İtalya da Radovan Vlatkovic ve Roger Bobo'dan oda müziği ve solo çalışmalar üzerine ders aldı. 2003 yılında İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası ile Frank Martin'in "Ballade" adlı eserini Genç Kuşak Solistler bünyesinde seslendirdi. Halen İstanbul Devlet Opera ve Balesinde trombon sanatçısı olarak görev almaktadır. Bugüne kadar yer aldığı gruplar: Mode Art Trombone Topluluğu, Trombon İstanbul Ruhi Ayangil Orkestrası'dır.

Jazz ile nasıl tanıştığını, klasik-jazz ilişkisi ve sevdiği sanatçiler ile ilgili düşünceleri ise şöyle anlatıyor sanatçımız;

„Benim jazz ile tanışmam ilk olarak tuba sanatçısı olan babamın aldığı Miles Davis plağı ile oldu. Babam tubanın yanısıra saksofon da çaldığı için Miles Davis albümünden dinlediği parçaların notalarını kulaktan dinleyerek çalar, biz de yaptığı provaları bu sayede hem Miles Davis'ten hem de babamdan dinleme fırsatı bulurduk. Daha sonra ben trombon çalmaya başladığımda kafamda hep o müziği çalma hayali vardı. Açıkçası hala jazz müziğine - bence brass enstrümanlarının jazz müziğine en yakışan enstrüman grubu olmasından da kaynaklanan- düşkünlüğüm vardır. Eğitimimi klasik müzik üzerine yaptım, fakat gerçekleştirmek istediğim ideallerimden biri emprovizasyon konusunda kendimi geliştirmek. Eskiden klasik müzik eğitimi veren konservatuvarlarda jazz çalmak yasaklanır, çalanlar ise disiplin cezası alırdı. Bu bana her zaman yanlış, itici ve ayrıştırıcı bir anlayış olarak gelmiştir. Ben müzikte farklı tarzları birbirinden ayrıştırarak bütünlük sağlanmayacağını düşünen insanlardanım. Hele ki jazz müziğinin armoni kompozisyon gibi klasik müziğin matematiğini oluşturan öğelerden kurulu dev bir hayal dünyası olduğunu düşünürsek jazz müziğini klasik müzik bünyesinden ayrıştırarak ikisini de yarım bırakmış oluruz. Ama bu anlayış, değişen nesillerle ve ileri görüşlü, iyi eğitim almış öğretmenler sayesinde geride kaldı. Tabi buna son yıllarda jazz eğitimi üzerine açılan okullarında katkısı olduğunu düşünüyorum. Jazz müziği ile uğraşanların geçmişinde dünyada ve ülkemizde hep iyi bir klasik temel eğitimi vardır. Ama jazz müzik daha çok felsefesini "özgür ruh" temellerinden aldığı için eğitimsiz kişilerin de çalabileceği hissiyatını doğurur. Açıkçası her klasik müzik eğitimi alan insanın da jazz çalabileceğini düşünmüyorum. Ya da çalmak isteyeceğini. Bu bana birazda kişilik ve karakter ile ilgili geliyor. Klasik müzik eğitimi almış hatta ritim veren insanların jazz çaldığını dinlemek benim için büyük keyiftir. Geçen sene İtalya'da **Golden Horn Brass** ile katıldığımız 14. Italian Brass Festival'inde gündüz klasik müzik master class'larına katılıp, akşam otelin yanındaki jazz barda jam-session yapmak, dinlemek ayrı bir bütünlük ve saygı hissi uyandırmıştı bende. O yüzden eğitimcilerin de iki farklı tarzın bütünlüğünü öğrencilerine her fırsatta öğretmeleri örneklemeleri gerektiğini düşünüyorum.

Bence Türkiye'de jazz dinleme ve çalmayı isteme potansiyeli oldukça yüksek. Klasik müzik deyince insanlar şöyle bir durup düşünüyor, konserlere gelmeye çekiniyor, kafasında büyük bir protokol algısı oluşuyor. Ama jazz deyince taksi şöförleri bile - özellikle İstanbul için konuşuyorum - dinlemeyi hatta takip edip jazz festivallerinin tarihlerini bile bilenlere rastlıyorum. Türkiye'de tromboncu olarak takip ettiğim insanlar Emre Kayhan, Hakan Çimenot, Bulut Gülen, Elvan Aracı tabi ki. Bu müzisyenler bence hem ülke çapında hem de dünya çapında eğitimleri ve ruhları ile çok değerli müzisyenler. Dünyada takip ettiğim jazz müzisyenlerinin başında Wycliffe Gordon geliyor, kendisinin çaldığı her notada ayrı bir anlatım, karakter ve his olduğunu düşünüyorum. Gerçek bir müzik adamı. Birgün onunla aynı sahneyi paylaşmak çok isterim.

Grup ile ilgili hedefleri ve progamları ise şöyle;

„Grup hedeflerimizin başında güzel bir albüm öncelikli. Yurt içi ve yurtdışı konserlerimiz var bu sene. Neredeyse her ay başka bir konserimiz var. Almanya ve Avusturya var önümüzdeki sezon festivaller arasında.

Çocuklar için geçen sene koroporte ile çocuklar için 1001 gece masallarından Şehrazat konseri yapmıştık. Bu sene yine çocukları unutmadık. Çıkrık adlı projeyle yine çocuklar için çalacağız, 3 ayrı konser var Fulya Sanat'ta." www.goldenhornbrass.com sitelerinden de kendilerini takip etmeniz mümkün.

Emre Adam
emre_adam@yahoo.com

Eskimeyen Eskiler

Cookin' With The Miles Davis Quintet

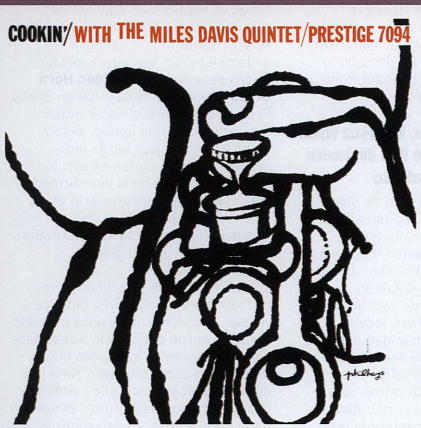

Bir "aşk" düşünün: Uzun süredir esiri olduğunuz, bu esaretin ateşinde kavrulmak için adeta can attığınız ve kalbinizin en derin noktasından kopup gelen o gür ses ile hayatınıza mana katan kişiye onu sevdiğinizi söylediğiniz anda yüzünde beliren tebessümün hayatın sonuna kadar ikinize de yetebileceğini hissettiğiniz bir "aşk"...

İşte Miles Davis'in "**Cookin' With The Miles Davis Quintet**" ya da kısaca "**Cookin'**" albümünü, yukarıda betimlemeye çalıştığım duyguları en güçlü şekilde hissettirdiği ve kanımca modern jazz'in en başarılı grup elemanları ile dolu grubunu sevdirdiği için bu sayıda detaylı olarak ele alacağım.

Miles Davis, 1955 yılında henüz ikinci senesini yaşayan Newport, Rhode Island kökenli müzik festivali "Newport Jazz Festival"da bariton saksofonda Gerry Mulligan, piyanoda Thelonious Monk, davulda Connie Kay gibi ustalarla birlikte yer aldıktan ve seneler sonra dahi unutulmayacak bir performans sergiledikten sonra Columbia prodüktörü George Avakian ve kardeşi Aram Avakian'ın markajı altına girer. Uzun uğraşlar ve ısrarlar sonucunda Columbia plak şirketine katılır ve gene George Avakian'ın tavsiyesi ile kendi "büyük" grubunu kurarak jazz'in dünyadaki merkezi olarak kabul edilen New York'un en ünlü "müzik mahallesi" Greenwich Village'te herkesin adından övgüyle söz ettiği jazz kulübü Café Bohemia'da bir dizi programda bulunur. Grubun en sıkı elemanlarından Sonny Rollins'in eroin alışkanlığının tenor saksofona olan hakimiyetini gölgelemesinden ziyadesi ile rahatsız olan Miles, davulcu Philly Joe Jones'un tavsiyesi ile Hamlet, North Carolina'lı genç John Coltrane ile tanışır ve o andan sonra toplamda her anı jazz ile dopdolu 4 sene sürecek, davulda Philly Joe Jones, kontrbasta Paul Chambers, piyanoda Red Garland'ın ölümsüzleştireceği "**İlk Büyük Beşli**" devri başlar.

Her ne kadar bu büyük beşli *(iki sene sonra aralarına katılarak alto saksofonda çığır açacak olan Cannonball Adderley ile çıkaracakları sextet albümleri Milestones'u saymaz isek)* Columbia için sadece tek bir albüm *(Round Midnight)* yapacak olsalar da, imzalar esnasında Miles'in hali hazırdaki plak şirketi Prestige için şartlarına uyması gereken 5 albümlük bir anlaşması daha vardır ve Columbia'daki geleceği, söz konusu bu "borcun" kapatılmasına bağlıdır. Kasım 1955'te kayıt edilen "Miles: The New Miles Davis Quintet" albümünden sonra, Mayıs ve Ekim 1956 aylarında sadece iki gün içerisinde Davis'in daha sonra vereceği demeçlerde *"içeri girdik, işimizi çabucak hallettik ve çıktık"* şeklinde tasvir edeceği hızda dört albüm daha (Cookin', Relaxin', Steamin' ve Workin') kaydederler. 26 Ekim 1956'da Hackensack, New Jersey'deki Van Gelder stüdyosunda Bob Weinstock prodüktörlüğünde kayıt edilen **Cookin'**, yukarıda belirttiğim albümlerdeki şarkıların kayıt sıraları göz önüne alındığında Prestige için kayıt edilen son, fakat müzikseverler ile buluşan ilk albümdür.

Albüm, ilk saniyelerinden itibaren aynı zaman diliminde kayıt edilen diğer dört albüm arasında kişisel anlamda hissettirdiklerinin yanında teknik anlamda da diğerlerine nazaran kendisini bir adım daha öne çıkartıyor. Miles'in yaklaşık 2 sene sonra piyanoya Bill Evans'ı, davula da Jimmy Cobb'u katarak "tüm zamanların en çok satan jazz albümü" ünvanını alacak 'Kind Of Blue'da da sıklıkla başvuracağı doğaçlamaya verdiği önem ve grup elemanlarının bu öngörüye verdikleri destek, albüm süresince söz konusu tekniği rahatlıkla anlayabilmemizi sağlıyor. Albüm ile aynı seneler içerisinde çıkan diğer jazz albümlerinde toplamda en az 5'in üzerinde şarkı mevcut iken bu albümde sadece 4 parçanın olması, otoriteler nezdinde bu kayıdın adeta bir EP (Easy Play) olarak kabul görmesi ve Prestige için yapılan diğer üç albümdeki tüm şarkılar gibi bu albümdeki şarkıların da tek seferde kayıt edilerek dinleyiciye adeta bir canlı performans tadında sunulması, göze çarpabilecek ilk detaylar oluyor.
Bir Richard Rodgers & Lorenzo Hart bestesi olan, 600'ün üstünde farklı müzisyen tarafından 1000'den fazla albümde icra edilen ve Miles'ın da yıllardır büyük bir zevk ile çaldığı albümün ilk parçası "**My Funny Valentine**", ilk notaları ile birlikte her sonraki sayfasında hissettirebilecekleri hakkında okuyucuya yol gösteren bir kitap önsözü misali bizi selamlıyor. Red Garland'ın ilk 10-15 saniye içerisine serpiştirdiği tatlı girizgâhı ve Miles'ın

albümde sadece bu şarkıda kullanacağı susturuculu trompetinin ilk notaları ile birlikte dinleyicinin albümdeki melankolik ve bir o kadar da romantik havayı tek nefeste soluması hiçbir şekilde şaşırtmıyor. İkinci dakika başlarına kadar Miles'in yanında yer alıp adımlarını sakin bir biçimde atan, fakat daha sonra Miles'in anlattığı hikayeden ayrılıp 'başka birisine yoldaşlık etmek' ister misali Red Garland ile birlikte hikayeyi hızlı ve serseri adımlarla özetleyen Paul Chambers'ın dinleyicinin yüzünde belli belirsiz bir tebessüm oluşturması da, albümü güzel ve özel kılan detaylardan yalnızca biri...

Jazz müzisyenlerinin konserlerinde ya da programlarında Blues standartlarına yer vermesi, dinleyicinin gözünde müziği ve müzisyeni bir seviye daha yukarıya çıkarmışsa da, çoğu müzisyenin bu kalıba kendilerini pek fazla sokmadığını yıllar içerisindeki tek tük örneklerde (*John Coltrane'in Atlantic için yaptığı ve albüm kataloğundaki belki de tek blues albümü olan "Coltrane Plays the Blues" gibi)* rahatlıkla görebiliriz. Miles'in Prestige'deki yıllarını sonlandırdığı bu son dört albüm içerisinde gerçek anlamda "blues" havasını taşıyan tek parçası **"Blues by Five"**, Rudy Van Gelder gözetimindeki albümün remastered sürümünde "ilginç" bir şekilde başlıyor: Miles, gruba kendilerini ritme uygun şekilde sokmalarını söyleyerek sahneyi Red Garland'a bırakıyor fakat birkaç saniye sonra şarkıyı durdurarak John Coltrane'e *"Evet işte bu da parçanın nakarat bölümü!"* diyerek sonrasında normalde canlı olarak kaydedilen birçok albümde göremeyeceğimiz bir duygu ile Red Garland'ın ilk notaları eşliğinde şarkı başlıyor. Miles ve Paul Chambers, üçüncü dakikanın başlarına kadar Philly Joe'un gösterdiği yolda başka bir yöne sapmadan yürürken, bir yandan da peşinden gelecek Coltrane'in ve Red Garland'ın her ne kadar kısa sürse de albümdeki kişisel favorim olan solosu için gerekli 'düzeneği' kuruyorlar. Şarkı, albümdeki tek kişisel solosu ile Paul Chambers tarafından üst seviyeye çıkarken, sonrasında kendisini enstrümanının kalitesini daha da ön planda tutan 'soru-cevap' tekniğinin güzel bir örneğini göstermesi için Philly Joe'ya bırakıyor.

Jazz tarihinin kabul edilen en iyi hard-bop örneklerinden biri olan **"Airegin"**, Sonny Rollins'in yaratıcı parmakları tarafından 1954 yılında yazılmıştır. İlk olarak aynı yıl Miles Davis'in bir Prestige kayıdı seansında 'Oleo' ve 'Doxy' gibi diğer Rollins şarkıları ile birlikte tanıştığımız, kayıtlar sonunda da 1957 yılında Miles'in "Bags' Groove" albümünde yer alacak olan şarkının o anki kadrosu ise çok farklıdır: davulda Kenny Clarke, kontrbasta Percy Health, piyanoda Horace Silver ve tenor saksofonda Sonny Rollins. Bir müzisyenin grubun sade bir elemanı olarak üç şarkısını da kayıt altına aldırarak jazz standardı haline getirmesi, ender rastlanan bir başarı olur. Bilinen ve sevilen icrası Cookin' albümünde olan şarkı için artık büyük beşli içerisindeki taşlar da yerinden oynamış ve Rollins'in yerini Coltrane almıştır. Dinleyiciler yıllarca bu iki büyük müzisyenin beraberce bir albüm çıkarmasını beklerken ortak tek kayıt sadece Rollins'in ünlü albümü Tenor Madness'da albüme ismini veren şarkıda olur. Freddie Hubbard'ın da bahsettiği gibi Coltrane'in şarkıları analitik düşünürken Rollins'in doğaçlama yönüne doğru bakması ve bu gerçeklerin aynı potada eritilemeyecek olması, iki müzisyeni bir daha hiçbir şekilde bir araya getiremez. Airegin, belki de bu gerçeğin 'acı tokadı' olarak albümde öne çıkan şarkılardan, özellikle Coltrane'in kendini ispatlaması adına da tadından geçilmeyecek kayıtlardan biri olur.

Albümün dinleyenin kalbini her saniyesinde daha da kazanan havası, son şarkıda bu unutulmaz yolculuğun sonuna geldiğimizi bize hatırlatıyor ve bu yolculukta hiçbir an yanımızdan ayrılmayan grup üyelerini hızlı şekilde tanıtarak albümü adeta şaha kaldırıyor. Philly Joe Jones'nun kor alev gibi hızlı swing dokunuşları ile başlayan, Miles'in kendinden emin tavrı ve Paul Chambers'ın kalitesi yüksek bop ritimleri ile devam eden, John Coltrane'in etkisini sonraki yıllarda her albümünde hissedebileceğimiz tekniğinin bir örneği ve Red Garland'ın Coltrane etkili minik bir geçişi ile albümü tamamlayan **"Tune Up"** ve hemen arkasından gelen ünlü Benny Carter bestesi **"When Lights Are Low"**, Miles Davis'in ve "İlk Büyük Beşlisi"nin yıllar geçse de hep hatırlanacağını müzikseverlere adeta haykırıyor.

Enerjisi yüksek ve hissettirdikleri çok derin olan "**Cookin' With The Miles Davis Quintet**" gerek içerdiği parçalarla, gerekse müzisyenlerin kalplerinden ruhlarına kattığı her nota ile jazz müziğinin gelişimine büyük katkılar sağlayan albümlerden biri olarak kabul edilmektedir.

Serdar Sırtanadolu
serdar1@me.com

Ara Sıcaklar

Red Norvo & Red Mitchell

Yıl 1951. New York. Efsane vibrafoncu Red Norvo (Kenneth Norville 1908-1999) virtüöz müzisyenler gitarcı Tal Farlow ve bascı Charles Mingus'tan oluşan üçlüsüne o günlerdeki turnelerinde Mingus'un yerine geçebilecek yeni bir bascı arayışındadır. Yine sosyal çevrelerde gezinirken bir gece, New Jersey'de küçük bir kulüpte sahnedeki grubun bascısı dikkatini çeker. Grubu taşımasıyla ve temiz çalmasıyla iyi bir intiba bırakır bascı. Norvo, bir kenara not eder.

Aradan bir-iki hafta geçer. Red Norvo Trio meşhur Savoy kayıtlarını bitirir ve Mingus gruptan ayrılır. Norvo hemen o geceki bascıyı aramaya koyulur. Etrafından bilgi gelmesi fazla gecikmez. Bascı, Red Mitchell'dır. New York'ta "müzisyenler evi" olarak bilinen mütevazı bir otelde yaşamaktadır. Norvo oteli arar, odasına baglanır:

Red Norvo: "Red?"

Red Mitchell: "Evet, benim."

Red Norvo: "Ben, Red Norvo."

Red Mitchell: "...ah, evet. İsminizi ve trio'nuzu çok duymuştum."

Red Norvo: "...seni geçenlerde seyrettim arkadaşım. İyi çalıyorsun."

Red Mitchell: "Sizin gibi bir müzisyenden bunu duymak çok güzel.

Teşekkür ederim."

Red Norvo: "Bak sana ne diyeceğim... Mingus gruptan ayrılıyor. Sağlam bir bascıya ihtiyacım var. Seni düşündüm. Ne dersin?"

Red Mitchell: "...tabii ki. Şeref duyarım. Harika olur."

Red Norvo: "Tamamdır o zaman."

Norvo detayların üzerinden geçer telefonda ve Chicago'daki yeni bir işe beraber gitmek için sözleşirler. Birkaç gün sonra, sabahın erken saatlerinde yola çıkmak üzere, Mitchell'ın otelinin önüne gider otomobiliyle. Aşağıya inmesini beklerken, hafif yatırır koltuğunu, uyuklamaya başlar. O sırada otelden bir adam çıkar ve otomobile yaklaşır, cama tıklatır:

"...sayın Norvo!? Uyanık mısınız?"

Red Norvo gözlerini hafifçe açar, otomobilin yanındaki adama bakar, camını aralar:

"...ugh. Ben bascı Red'i bekliyorum. Sen de kimsin?"

Adam, Norvo'ya şaşkın bir bakışla:

"...üstat? ...konuştuk ya telefonda? Ben bascı Red, Red Kelly."

Norvo hayatı boyunca anlatır bunu:

"...ne bileyim beyler? Her ikisi de bascı! Her ikisinin de ismi Red! Her ikisi de kızıl saçlı ...ve en fenası, bu iki herif, oda arkadaşı!"

Yeni BMW 2 Serisi
Active Tourer
BMW İletişim Merkezi
0850 2521010
www.bmw.com.tr
Sheer
Driving Pleasure
AİLENİN YENİ ÜYESİ.
AİLENİZİN YENİSİ.
BMW 2 SERİSİ ACTIVE TOURER.
Aileniz için konfor, seyahatleriniz için bol bol bagaj hacmi.
Sizin için sürüş, sevdikleriniz için yolculuk keyfi.
BMW 2 Serisi Active Tourer ailenizin yeni üyesi.
Borusan Otomotiv Yetkili Satıcıları'nda.
#BMWstories
Borusan Otomotiv 30 yıl

Derleyen: Ali Sönmez
(ali.sonmez.2010@gmail.com)

Şu jazz dedikleri...

"It's the group sound that's important, even when you're playing a solo. You not only have to know your own instrument, you must know the others and how to back them up at all times. That's jazz. / "Solo yaptığında bile grubun çıkardığı ses önemlidir. Sadece kendi enstrümanını tanıman yeterli değildir; diğerlerine de aşina olman ve her zaman onları desteklemeyi de bilmen gerekir. İşte bu Jazz'dır." — Oscar Peterson

Genç Koleksiyoncu: FREDDIE HUBBARD (7 Nisan 1938 – 29 Aralık 2008)

Bebop, Hard-Bop ve Post-Bop dönemlerinde Jazz dünyasından geçmiş trompetçiler arasında, en gözüpek ve yaratıcı isimlerden biri olan Freddie Hubbard, önceleri Miles Davis ve Clifford Brown gibi büyük ustaların etkisinde kalmış olmasına karşın, kısa sürede enstrümanından kendine özgü bir "sound" elde etmeyi bilmiş; gerek sayıları 50'yi aşan kendi albümlerinde, gerekse döneminin en seçkin müzisyenlerinin çalışmalarında parlak, hızlı, güçlü ama incelikli çalış tarzıyla, armoni ustalığını sergilediği etkileyici ve kontrollü sololarıyla Jazz tarihinin en iyi on trompetçisi arasında adından söz ettirmiştir… 7 Nisan 1938'de, Indiana eyaletinin Indianapolis kentinin zenci getosunda, 6 çocuklu bir ailede dünyaya gözlerini açan Frederick Dewayne Hubbard, çocukluğundan beri müziğe düşkün ailesinin etkisinde kalmış ve Jazz'la ilk tanışması bir Bud Powell tutkunu olan piyanist ağabeyi Herman sayesinde olmuştur. Arsenal Teknik Lisesi'nde okurken, okulun bandosunda yeteneğini önce tuba, korno ve melofonda sergileyen Freddie, sonunda trompet ve flügele odaklanmaya karar verdi. Delikanlının yeteneği, Stan Kenton'ın Progresif Orkestrası'nda da çalmış olan trompetçi Lee Katzman'ın dikkatini çekmişti. Freddie'yi, Indiana Merkez Üniversitesi'nden kazandığı korno bursunu reddedip, Artrhur Jordan Müzik Konservatuarı'nda, Indianapolis Senfoni Orkestrası'nın baş trompetçisi olan Max Woodbury ile çalışmaya ikna etti. Ancak kendi deyişiyle, "çok fazla Jazz çaldığı" gerekçesiyle konservatuarı terk etmek zorunda bırakılan genç trompetçi, yerel Jazz müzisyenleriyle çalışmaya başladı. Bunların arasında Wes, Monk ve Buddy Montgomery kardeşler de vardı. İlk plak kayıtlarını 1957'de, onlarla beraber, "The Montgomery Brothers and Five Others" adıyla piyasaya sürülen albüm için yaptı. Bu albümde henüz toy bir Clifford Brown taklitçisi gibiydi. Yine bu dönemde, ağabeyi Herman ve James Spaulding'i içeren, Jazz Contemporaries adını verdiği ilk grubunu kurdu ve bu beşli Indiana Avenue'deki sayılı Jazz kulüplerinden George's Bar'in müdavimlerinden biri oldu. Hubbard 1958'de, 20 yaşındayken, New York'a taşınmaya karar verdi. Burada Philly Joe Jones, Sonny Rollins, Slide Hampton ve J.J. Johnson gibi müzisyenlerin yanında çalışması sayesinde, kısa sürede kendine has bir stil geliştirmeyi başardı, çalışındaki derinlik ve olgunlukla kentin kalburüstü genç trompetçileri arasında sivrildi. İlerki yıllarda Hubbard'ı çok kıskandığı için sık sık kötülediği söylenecek olan Miles Davis'in tavsiyesi üzerine, Blue Note 22 yaşındaki trompetçiyle kontrat imzaladı ve saksofoncu Tina Brooks ile piyanist McCoy Tyner'i da içeren bir kadroyla, kendi adı altında ilk albümü olan "Open Sesame"yi 1960 yazında kaydetti. Onu Modal ve Free (Serbest) Jazz'la tanıştıran Eric Dolphy ile ev arkadaşı oldu ve birlikte çalıştı. O yılın sonunda, ikisi birlikte Ornette Coleman'ın "Free Jazz" adlı öncü albümünde çaldılar. Quincy Jones'un 1960-61'de çıktığı Avrupa turnesine katılan Hubbard, Blue Note için beşli kayıtlarını sürdürdü: Tyner ve Hank Mobley ile "Goin' Up"ı (1960); Julian Priester ve Jimmy Heath ile "Hub Cap"ı (1961) kaydetti. Yine 1961'de, pek çok eleştirmen tarafından kariyerinin en başarılı albümü sayılan "Ready for Freddie"de ilk kez Wayne Shorter'la buluştu. O yılın sonunda, Lee Morgan'ın yerine, Art Blakey'nin Jazz Messengers'ına katıldı ve bu grubun yeniden popüler olmasında önemli rol oynadı. Olağanüstü tekniğiyle olduğu kadar olgun tonuyla da ilgi gören Freddie Hubbard artık Jazz dünyasının sayılı trompetçilerinden biri olmuştu ve yaşı henüz 25'ti. 1964'te Blakey'nin yanından ayrılıp piyanist Kenny Barron ve davulcu Louis Hayes'i de içeren kendi grubunu kurdu. 1960'lı yılların ilk yarısında Blue Note için, aralarında bir diğer başyapıtı "Breaking Point"in da (1964) bulunduğu, kendi adı altında 5 stüdyo ve iki konser albümü daha dolduran Hubbard, aynı dönemde Impulse için de 2 albüm kaydetti. Ayrıca Herbie Hancock'un ilk albümü "Takin' Off" (1962) ile başlayarak, piyanistin başyapıtları "Empyrean Isles" (1964) ve "Maiden Voyage"da da (1965) görev aldı. O dönemde katıldığı önemli kayıtlar arasında Oliver Nelson'ın "The Blues and the Abstract Truth" (1961); Eric Dolphy'nin "Out to Lunch" (1964) ve John Coltrane'in avangard çalışması "Ascension" (1965) da vardı. 1966'da Atlantic plak şirketiyle anlaşan trompetçi, ileriki beş yıl içinde, Blue Note albümlerinden farklı, daha deneysel bir tarz denediği beş albüm kaydetti. Bunlar arasında hiç kuşkusuz en çarpıcı olanı, İlhan Mimaroğlu'yla ortak çalışması olan, beşlisinin yanısıra, Hammond org çalan Arif Mardin'in yönettiği bir yaylılar orkestrası ve koro eşliğinde kaydettiği, Mimaroğlu'nun elektronik müzik kayıtlarına ve Fazıl Hüsnü Dağlarca'dan şiirlere de yer verilen, savaş karşıtı "Sing Me a Song of Songmy"dı (1971). Bu albümün hemen öncesinde yine farklı bir kulvara geçen ve dönemin Jazz-Rock Fusion akımının ticari cazibesine kapılan Hubbard, bu türün en ünlü plak şirketi kabul edilen, Creed Taylor'ın idaresindeki Fusion akımının en başarılı albümlerinden biri sayılan "Red Clay" (1970) ile En İyi Enstrümantal Jazz Performansı dalında Grammy ödülü kazanan "First Light"ın da (1971) bulunduğu altı albüm kaydetti. 1972'den itibaren Los Angeles'a yerleşen Hubbard, Columbia plak şirketi için tamamen ticari, popüler funk ve disco albümleri kaydetmeye başladı ve bu nedenle o güne kadar Jazz dünyasında kazandığı saygınlığı epeyce yitirdi. Kariyerinin bu en zayıf döneminin sonunda, Miles Davis'in 1960'lı yıllardaki ünlü beşlisinin elemanları Herbie Hancock, Wayne Shorter, Tony Williams ve Ron Carter'la birleşerek akustik Hard-Bop beşlisi V.S.O.P.'nin konser ve plaklarında çaldı. 1978'de, Billy Joel'in Grammy kazanan albümü "52nd Street"te yer alan "Zanzibar"a trompet solosuyla renk katan Hubbard, 1980'li yılların başından itibaren yeniden köklerine ve özüne dönmeye başlarken, gösteriş ve inceliği dengeleyen güçlü tonuyla yaptığı unutulmaz sololarını özleyen hayranlarına rahat bir nefes aldırdı. Kurduğu yeni grubuyla ABD ve Avrupa'da konserler verdi, festivallere katıldı. 1966-67 yıllarında grubunda çalan tenor saksofoncu Joe Henderson'la bu dönemde sık sık işbirliği yapan deneyimli trompetçi, Neo-Bop ve Modal Jazz tarzında işleriyle sesini yeniden duyurdu. 80'li yıllarda Bobby Hutcherson'la Monterey Jazz Festivali'nde sahne alan, kampçı Woody Shaw'la birlikte iki kez stüdyoya giren, eski şirketleri Atlantic ve Blue Note için tekrar başarılı albümler dolduran Hubbard, 1988'de de, Hollanda'da, eski patronu Art Blakey ile beraber "Feel the Wind" albümünü kaydetti. 1990 yılında Japonya'da turneye çıktı. Miles Davis'in ölümü üzerine, önce Varşova Jazz Festivali'nde "A Tribute to Miles" konserine katıldı, ardından anısına bir albüm doldurdu. 1990'lı yılların başında, Christian McBride, Javon Jackson, Carl Allen ve Benny Green gibi genç ve yetenekli müzisyenleri içeren gruplar kurdu. Genç müzisyenlere olan ilgisini New Jazz Composers Octet ile yaptığı çalışmalarla son plak kaydına kadar sürdürdü. Ancak ne yazık ki, bir zamanlar Louis Armstrong'un da trompet ustalığına sekte vurduran ünlü trompetçiye Jazz dalında en büyük onur payesi olan "NEA Jazz Ustaları Ödülü"nü layık gördü. 2008 yılın Kasım ayının sonlarında, Los Angeles'ta, Sherman Oaks'taki evinde bir kalp krizi geçiren Freddie Hubbard, 29 Aralık 2008 günü, 70 yaşında yaşama veda etti… Ölümünün ardından, Down Beat dergisi tarafından "Jazz tarihinin en güçlü ve en üretken trompetçisi" diye tanımlanan sanatçının zengin diskografisinden yaptığım seçimleri, her zamanki gibi, Jazz'a olan ilgimize, bütçemize ve hedeflediğimiz koleksiyonun çapına göre sınıflandırdım. Öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtlarını birer okla vurguladım. Bunlar arasından belli bir dönemde ülkemize ithal edilmiş olan CD'leri de birer ay-yıldızla işaretledim.

DERLEME ALBÜMLER

(İlk CD'lerini alacaklar ve kısıtlı bütçeler için)

* Hub's Nub (1960-62) GIANTS OF JAZZ CD 53206 ☪
➲ Jazz Profile (1960-65) BLUE NOTE 59071 ☪
➲ The Best of – The Blue Note Years (1960-87) BLUE NOTE CDP 93202 ☪
➲ Ballads (1960-1964) BLUE NOTE CDP 56691 ☪
➲ The Artist Selects (1960-66) BLUE NOTE 31431 ☪
➲ The Artistry of Freddie Hubbard (1962) + The Body and the Soul (1963) IMPULSE!/UNIVERSAL 2780950
➲ The Art of Freddie Hubbard – The Atlantic Years (1966-70) WOUNDED BIRD 2-314 (2 CD)
➲ The Soul Jazz Fusion Years 66-82 (1966-82) SOUL BROTHER CDSBPJ 10D (2 CD)
➲ The Best of – CTI Years (1970-73) CBS/CONTEMPORARY JAZZ MASTERS ZK 45481

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

➲ Open Sesame (1960) BLUE NOTE 84040 ☪
➲ Goin' Up (1960) BLUE NOTE 59380 ☪
* Hub Cap (1961) BLUE NOTE 84073 ☪
➲ Ready for Freddie (1961) BLUE NOTE 32094 ☪
* The Artistry of Freddie Hubbard (1962) IMPULSE! IMPD-179 ☪
➲ Hub-Tones (1962) BLUE NOTE 84115 ☪
* The Body and the Soul (1963) IMPULSE! IMPD-183 ☪
➲ Breaking Point (1964) BLUE NOTE 84172 ☪
* Blue Spirits (1965-66) BLUE NOTE 46545
➲ The Night of the Cookers Vols. 1 & 2 (1965) BLUE NOTE 94326 (2 CD) ☪
* Backlash (1966) ATLANTIC/WARNER JAZZ 3613
➲ The Hub of Hubbard (1969) MPS 829956
➲ Sing Me a Song of Songmy (1970) ATLANTIC/WARNER JAZZ 3669
➲ Red Clay (1970) CTI/CBS ZK 40809 ☪
➲ Straight Life (1970) CTI/EPIC LEGACY ZK 65125 ☪
➲ First Light (1971) CTI/COLUMBIA ZK 40687 ☪
* Gleam (1975) COLUMBIA/WOUNDED BIRD WOU1100 (2 CD)
➲ Live at the North Sea Jazz Festival (1980) PABLO 2620 113
➲ Outpost (1981) ENJA 30952 ☪
* Born to Be Blue (1982) PABLO/OJC OJCCD-734 ☪
➲ Above & Beyond (1982) METROPOLITAN JAZZ 1113
➲ Sweet Return (1983) ATLANTIC/COLLECTABLES 6182
➲ Double Take (w/ Woody Shaw) (1985) BLUE NOTE/EMI 655547
* Life Flight (1987) BLUE NOTE 46898
➲ Eternal Triangle (w/ Woody Shaw) (1988) BLUE NOTE 48017
* Topsy – Standard Book (1989) ALFA JAZZ/COMPOSE 7101
* At Jazz Jaboree Warszawa '91 – A Tribute to Miles (1991) RAKSOTEK ☪
* Blues for Miles (1992) ALFA JAZZ/EVIDENCE ECD 22139
* MMTC – Monk, Miles, Trane & Cannon (1994-95) MUSICMASTERS 65132 ☪

KOMPLE SETLER

(Aslında bunlar özgün albümleri bir araya toplayan ucuz setler!)

➲ Seven Classic Albums Open Sesame + Goin' Up + Hub Cap + Ready for Freddie + Artistry of Freddie Hubbard + Hub-Tones + Gettin' It Together (1960-62)
REAL GONE JAZZ RGJCD 362 (4 CD)
➲ Red Clay (1970) + Straight Life (1970) + First Light (1971)
BEAT GOES ON BGO 1154 (2 CD)
* Keep Your Soul Together (1973) + Polar AC (1975) + Skagly (1979)
BEAT GOES ON BGO 2528972 (2 CD)
* High Energy (1974) + Liquid Love (1975) + Windjammer (1976)
BEAT GOES ON BGO 1024 (2 CD)
* Bundle of Joy (1977) + Super Blue (1978) + The Love Connection (1979)
BEAT GOES ON 1111 BGO (2 CD)

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

DON'T BE THAT WAY

Söz: Mitchell Parish
Müzik: Benny Goodman & Edgar Simpson

Don't cry, oh honey please don't be that way
Clouds in the sky should never make you feel that way
The rain will bring the violets of May
Tears are in vain so honey please don't be that way

As long as we see it through
You'll have me, I'll have you
Sweetheart tomorrow is another day
Don't break my heart, oh honey, please don't be that way

Don't cry, oh honey please-don't be that way
Clouds in the sky should never make you feel that way
The rain will bring the violets of May
Tears in vain so honey please don't be that way

As long as we, long as we see it through
You'll have me, I'll have you
Sweetheart tomorrow is another day
Don't break my heart, oh honey, please don't be that way

As long as we, long as we see it through
You'll have me, I'll have you
Sweetheart tomorrow is another day
Don't break my heart, oh honey, please don't be that way

Sweetheart tomorrow is another day
Don't break my heart, oh honey, please don't be that way

I'VE GOT A CRUSH ON YOU

Söz: Ira Gershwin
Müzik: George Gershwin

I've got a crush on someone. Guess who
I've got a crush on you, sweetie pie
All day and night time give me sign
I never had the least notion that
I could fall with so much emotion

Could you coo, could you care
For a cunning cottage we could share
The world will pardon my mush
'Cause I've got a crush my baby on you

How glad the million ralish from millionairs to carish
Would be to capture me
But you had such persistence, you wore down my resistance
I fell and it was swell

You're my big and brave and handsome Romeo
How I won you I shall never never know
It's not that you're attractive
But, oh, my heart grew active
When you came into view

I've got a crush on you, sweetie pie
All the day and night-time give me sigh
I never had the least notion that
I could fall with so much emotion

Could you coo, could you care
For a cunning cottage
That we could share
The world will pardon my mush
'Cause I have got a crush, my baby, on you

THE MORE I SEE YOU

Söz: Mack Gordon
Müzik: Harrty Warren

The more I see you, the more I want you
Somehow this feeling just grows and grows
With every sigh I become more mad about you
More lost without you and so it goes

Can you imagine how much I love you?
The more I see you as years go by
I know the only one for me can only be you
My arms won't free you, my heart won't try

The more I see you, the more I want you
Somehow this feeling just grows and grows
With every sigh I become more mad about you
More lost without you and so it goes

Can you imagine how much I love you?
The more I see you as years go by
I know the only one for me can only be you
My arms won't free you, my heart won't try
Can you imagine how much I love you?

BİR KİTAP / BİR VİDEO

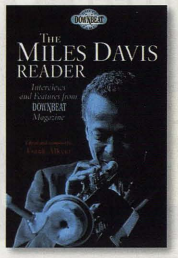

THE MILES DAVIS READER
DownBeat Magazine's
Hall of Fame Series

Frank Alkyer (Editör)
Hal Leonard Books
ABD, 2007
ISBN: 978-1423430766
354 sayfa, Karton Kapaklı
24.95 $

Özet:
1939 yılında yayın hayatına başlayan DownBeat dergisi, "Hall of Fame" (Şöhret Galerisi) adını verdiği yeni dizisinin ilk kitabını, Jazz dünyasının en tanınmış isimine, trompetçi Miles Davis'e ayırmış. 350 sayfalık kitapta, 1946'dan derlemenin yapıldığı yıla kadar geçen 60 yıllık süre içinde kendisiyle ilgili DownBeat'te yer alan tüm haber, söyleşi, albüm ve konser eleştirileri, "blindfold test"ler ve daha fazlası yer alıyor. Miles Davis hayranlarının kütüphanelerinde eksikliğini duydukları önemli bir referans kitabı hiç kuşkusuz. **Detay:** Hakkında en fazla yazı kaleme alınan Jazz müzisyeni herhalde Miles Davis'tir. 45 yılı bulan meslek yaşamı boyunca Jazz'a defalarca yön veren ve bu yenilikçi özelliğinin yanısıra, dobra ve küstah yorumlarıyla da sürekli gündemde kalmayı bilen müzisyeni, ABD'nin en eski ve uzun bir süre en saygın Jazz degisi olan DownBeat de yakından takip etmişti. Derginin arşivlerinde bulunan malzeme kitaba aktarılırken, okura kolaylık ve süreklilik sağlamak amacıyla, "Miles in the News" (Haberlerde Miles); "The DownBeat Features" (DownBeat Makaleleri); ve "The DownBeat Reviews" (DownBeat Değerlendirmeleri) başlıklı üç bölümde, kronolojik olarak sıralanmış. Miles'ın müzik hayatının tüm evrelerini, yani kendine isim yapmaya çalışan nazik bir genç müzisyen olarak yola çıkıp kısa sürede sergilediği başarılar sonucunda, önce sözünü esirgemeyen, gösterişli bir yenilikçiye, daha sonra da efsaneyi bir ilaha dönüşmesini takip edebiliyoruz: Charlie Parker'ın mütereddit Bebop eşlikçisi; Cool akımının doğuşu; 1950'li ve 60'lı yıllardaki ünlü beşlileri; belki de hayatta en çok sevdiği beyaz olan Gil Evans'la ortak çalışmaları; Jazz'a getirdiği modal yaklaşım; ve tabii ki Jazz dünyasında ciddi çıngar çıkarıp bazı eleştirmenler tarafından aforoz edilmesine yol açan Jazz-Rock-Funk fusion macerası. Ama nevi şahsına münhasır müzisyenin kendi ve meslektaşlarının çalışmalarıyla ilgili "harbi" düşüncelerinin yanısıra, ırkçılık, giyim kuşam, arabalar, yemek ve kadınlar hakkındaki özgün fikirlerini ve en önemlisi, karmaşık ruh halini ve şaşırtıcı tavırlarını daha iyi anlayabilmek için, ilki 1950 yılında gerçekleştirilen birbirinden ilginç söyleşilerine ve ünlü eleştirmen Leonard Feather'in 1955, 1958 ve 1968 yıllarında onun için düzenlediği "Blindfold Test"lere (kendisine dinletilen ve kime ait olduğunu bilmesi istenilen plak yorumları hakkındaki düşünceleri) verdiği sıradışı cevaplara göz atmak yeterli. Tabii bu belgelerde bir de aynanın öbür yüzü var; yani zaman içinde Jazz eleştirmenliğinin ve Miles'ın önceleri yadırganan müziğinin algılanma biçimin nasıl değiştiği ve aynı müziğin farklı kuşaklardan eleştirmenler tarafından nasıl farklı bir biçimde değerlendirildiği. Yıllar boyunca DownBeat'te yer alan tüm Miles Davis fotoğraflarını ve 1960'dan 2001'e kadar ünlü trompetçiye ayrılan tüm kapakları da içeren, ancak çok gerekli olduğu halde her nedense bir fihristi bulunmayan bu derlemeyi, ciddi bir Jazzseverin, özellikle de Miles tutkunlarının kaçırmaması gerekiyor.

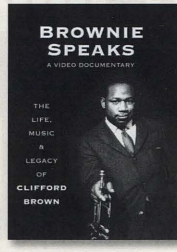

BROWNIE SPEAKS
The Life, Music, and
Legacy of Clifford Brown

Yönetmen: Don Glanden
Glanden Productions
ABD; 2014
86 dakika / Renkli & Siyah-Beyaz
1.33:1 / NTSC / Dolby Digital 2.0
DVD Region 1
29.95 $

Özet:
1953-56 yılları arasında, Jazz dünyasından bir kuyruklu yıldız gibi geçen, davulcu Max Roach'la önce Harold Land, daha sonra ise Sonny Rollins'i de içeren bir beşli kuran ama ne yazık ki bir trafik kazası sonucunda 25 yaşında yaşama veda eden yetenekli trompetçi Clifford Brown, ya da sempatik lakabıyla Brownie hakkında yapılan ilk belgesel olma özelliğini taşıyan ve hazırlanması tam 20 yıl süren bu özenli yapım, talihsiz müzisyenin hayatını detaylı bir biçimde mercek altına alırken, Jazz tarihindeki yerini de üç kritere göre değerlendiriyor: müziğindeki yenilikçiliği, gelecek kuşaklar üzerindeki etkisi ve özgün kişiliği. Bir dış sesin anlattığı belgesel, Clifford Brown'ın (bazıları artık hayatta olmayan) dostları, aile fertleri ve ünlü müzisyenlerle yapılan söyleşilere yer verirken, trompetçinin 50'ye yakın plak kaydını ve bir kez çıktığı TV'den görüntüleri de içeriyor. **Detay:** Philedelphia'daki University of the Arts'ta Lisansüstü Jazz Eğitimi bölümünün başkanı olan piyanist Don Glanden ve oğlu Brad'in uzun yıllar süren araştırmalarına dayanan ve Clifford Brown'ın Jazz dünyasındaki önemini vurgulayan belgesel, onun müzisyenliği ve Jazz'a getirdiği yenilikler kadar, eğitimli (sadece Jazz alanında değil, kimya ve matematik diplomaları da var), uyuşturucu ve alkolden uzak duran, aile babası kişiliğini de ele alıyor. Brownie'nin Wilmington, Delaware'deki çocukluğuna ve yeni gelişmekte olan bir zenci mahallesinin sosyal dokusuna da eğilen film, aile fertlerinin ve okul yıllarında ona büyük destek olan müzik öğretmenin tanıklıklarıyla, yetenekli müzisyenin nasıl yetiştiğini göz önüne seriyor. Wilmington'dan ayrıldıktan sonra, Philadelphia'da trompetçi Fats Navarro'yla sürdürdüğü usta-çırak ilişkisini, Benny Golson'la dostluğunu ve Atlantic City'de dönemin ünlü müzisyenleriyle tanışmasını, "Ida Red" adlı bestesinin ilham perisi olan sevgilisi Ida Mae'yi, Lionel Hampton'ın orkestrasıyla çıktıkları Paris turnesinde, patronundan gizli olarak yaptığı plak kayıtlarının başına açtığı işleri, bir kayıt için gittiği Los Angeles'ta kısa bir süre sonra eşi olmaya ikna edeceği LaRue isimli üniversite öğrencisi kızla tanışmasını, hatta çocukluğunda ve 1950'de geçirdiği trafik kazalarının ardından ölümüne neden olan 3. kazanın öncesinde yaşananları anlatırken hatası bir özeni ve samimiyeti hedefleyen belgeselde, Brownie hakkındaki duygu ve düşüncelerini anlatan müzisyenler arasında da Sonny Rollins, Wynton Marsalis, Dizzy Gillespie, Quincy Jones, Donald Byrd, Arturo Sandoval, Benny Golson, Max Roach, Harold Land, Lou Danoldson ve Jimmy Heath var. 20 yıllık bir dönemde çekildiği için teknik olarak pek başarılı sayılmasa da, hissettirdiği güçlü duygularla, benzer biyografik belgesellerinden ayrılmayı başaran bu film, geride sadece 20 saatlik plak kaydı bırakmış efsaneyi bir müzisyeni her yönüyle tanımamıza olanak sağlıyor. DVD'nin "bonus"ları arasında, filmde kullanılmamış bazı söyleşiler, oğlu Clifford Brown, Jr.'dan bir mesaj ve yönetmenin kapsamlı notları yer alıyor. Meraklısına!

ŞU CAZ DEDİKLERİ Facebook'ta!

TRT Radyo 3'te, 1994 yılında başlayan yayın hayatı, 18 yıl sonra, 940. programın ardından, iki yıl önce sona eren ŞU CAZ DEDİKLERİ'nin Facebook sayfası, radyo programının amaç ve hedefleri doğrultusunda, her hafta yenilenerek Jazz kültürünün yayılmasına katkıda bulunmayı sürdürüyor.

http://www.facebook.com/SUCAZDEDIKLERI.ALISONMEZ

Jazz Dünyasının Yıldızları Şehrin Jazz Hali

Türkiye'nin en uzun soluklu festivallerinden biri olan **Akbank Jazz Festivali, 23 Ekim – 2 Kasım** tarihleri arasında 24. kez şehri jazz'in farklı renkleriyle kucaklayacak. **24. Akbank Jazz Festivali**'nin programı, **11 Eylül 2014, Perşembe** günü **Akbank Genel Müdürü Hakan Binbaşgil ve Akbank Sanat Müdürü Derya Bigalı**'nın ev sahipliğinde **Hilton ParkSA Otel**'de gerçekleştirilen basın toplantısı ile açıklandı.

Akbank Jazz Festivali'yle, İstanbul'u ve müzik severleri 24 yıldır jazz'ın farklı notalarıyla bir araya getirmenin heyecanını yaşadıklarını vurgulayan **Akbank Genel Müdürü Hakan Binbaşgil**, "İstanbul'un her an canlı, farklı zenginlikleri bir arada taşıyan, herkesi büyüleyen havası jazz müziğine çok yakışıyor. Biz de İstanbul'un enerjisini, dinamizmini, o büyülü havasını jazz'ın farklı renkleriyle daha da zenginleştirmek için bir kez daha yola çıktık. Ancak festival İstanbul'la sınırlı kalmıyor. Etkinliklerimizi İstanbul dışındaki şehirlerimizde de yaygınlaştırıyoruz. Festival'in en önemli etkinliklerinden biri olan Kampüste Jazz ile, 3-14 Kasım tarihleri arasında Gaziantep, Adana, Kayseri, Ankara, Eskişehir, Edirne, Çanakkale ve İzmir'de de jazz'ın coşkusunu ve heyecanını üniversiteli gençlerle buluşturuyoruz" dedi.

Ekonomi, bilim, eğitim gibi alanlardaki başarıların yanında kültür ve sanat alanındaki atılımların da bir ülkenin zenginliğini pekiştiren öğeler olduğunun altını çizen **Binbaşgil**, "Kültür ve sanat eserleri ülkelerin gelecek kuşaklara bırakacağı en önemli, en kalıcı miras. Kültür ve Sanat alanında gerçekleştirdiğimiz uzun soluklu projeler Akbank olarak bu alanlara verdiğimiz önemin de en büyük göstergesi" dedi.

Jazz tutkunları için usta müzisyenlerin yanı sıra Avrupa jazz sahnesinin yükselmekte olan genç yıldızlarının da yer aldığı jazz'in farklı renklerini yansıtan zengin bir program hazırladıklarını söyleyen **Akbank Sanat Müdürü Derya Bigalı**, "Festival kapsamında, aralarında özellikle ülkemizde büyük merakla beklenen isimlerin olduğu dört usta jazz sanatçısını ağırlayacağız. Jazzın dahi isimleri arasında gösterilen **Jamie Cullum**, Festival'in en önemli isimleri arasında. Bu sene, iki önemli ustayı birlikte aynı sahnede izleyeceğiz, **Kenny Barron & Dave Holland** ikilisi jazz severlere unutamayacakları bir konser verecek. Bununla birlikte, jazz müziğinin yaşayan en iyi kontrbasçılarından biri olarak kabul edilen **Christian McBride** grubu ile 24. Akbank Jazz Festivali'nin konuğu olacak. Son olarak, ülkemizde merakla beklenen jazzın parlak sesi **Chet Faker** da müzikseverlere unutulmaz bir konser verecek. Ayrıca Festival programımızda Türkiye-Polonya diplomatik ilişkilerinin tesisinin 600. yıldönümü olması sebebiyle **Leszek Mozdzer**, **Marcin Masecki** gibi önemli Polonyalı müzisyenler de yer alıyor. Artık bir Festival klasiği haline gelen ve bu yıl altıncısı düzenlenen ***"Kampüste Jazz"***, 3-14 Kasım tarihleri arasında 9 farklı şehirde gerçekleştirilecek konserlerle jazzın coşkusunu ve heyecanını üniversiteli gençlerle

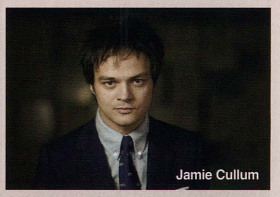
Jamie Cullum

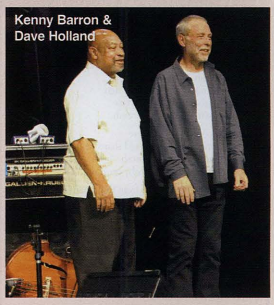
Kenny Barron & Dave Holland

Christian McBride

Chet Faker

Marcin Masecki

24. Akbank Jazz Festivali'nde

24 Yaşında

Mehmet Uluğ

İbrahim Maalouf

Mario Biondi

China Moses

buluşturacak. Büyük ilgi gören ***"Liselerde Jazz Atölyeleri"*** ile gençlere jazz müziğini ve enstrümanlarını daha da yakından tanıma fırsatı sunmaya devam edeceğiz. Bu yıl festival kapsamındaki yeniliklerimizden biri de *Deezer* üzerinden kurmuş olduğumuz Akbank Jazz radyomuz ve çalma listelerimiz. Bu platformda sanatçıların seçkileri yer alıyor. **Mehmet Uluğ** için de özel bir çalma listesi oluşturduk. 24. Akbank Jazz Festivali'nin her yıl olduğu gibi bu yıl da jazz severlere yeni keşifler sunmasını diliyorum" dedi. Festival genel programını açıklayan **Pozitif Live Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Uluğ**, "Türkiye'nin en uzun soluklu ve en eski festivali Akbank Jazz Festivali 24. yılında olmanın yanında seneye çeyrek asırlık bir birlikteliğe adım atıyor olmanın mutluluğu içindeyiz" dedi. Bunun yanı sıra bu yılki festivalin geçtiğimiz sene kaybettiğimiz, festivalin yaratıcısı ve 23 yıl boyunca direktörlüğünü üstlenen Mehmet Uluğ anısına yapılacak olduğunu vurgulayan Ahmet Uluğ "**24. Akbank Jazz Festivali**'nin bu yıl öne çıkan isimleri arasında Jamie Cullum, Kenny Barron & Dave Holland, Christian McBride Trio, Chet Faker, İbrahim Maalouf, Mario Biondi, China Moses, Dillon yer alıyor. Festival boyunca aralarında Cemal Reşit Rey Konser Salonu, Akbank Sanat, Babylon, The Seed, Caddebostan Kültür Merkezi, Moda Sahnesi, Nardis ve Zorlu Center Performans Sanatları Merkezinin bulunduğu 17 ayrı mekanda 44 konser, 2 panel, 13 atölye gerçekleştirilecek ve yaklaşık 300 müzisyen ağırlanacak. Ayrıca 1990'da düzenlenen ilk Akbank Jazz Festivali'nden, Kasım 2013'e kadar Festival'in direktörü olarak görev alan ve sayısız jazz müzisyeniyle çok sayıda proje gerçekleştiren Mehmet Uluğ anısına özel bir gece düzenlenecek ve gecenin bilet geliri, Kaş'ta Mehmet Uluğ adına kurulan Müzik Evi'ni destekleme fonuna aktarılacak" dedi.

24. Akbank Jazz Festivali'nden Seçmeler

Yıldızlar Geçidi

24. yılında da jazz dünyasının usta isimlerini ağırlayan **Akbank Jazz Festivali** takipçilerine yıldızlar geçidi yaşatıyor.

Genç yaşında kariyerine sığdırdığı biri Grammy, ikisi Altın Küre olmak üzere sayısız ödülleri, dünyanın dört bir yanında verdiği konserlerdeki müthiş enerjisi ile izleyenleri kendisine hayran bırakan **Jamie Cullum**, Festival kapsamında 30 Ekim Perşembe günü Zorlu Center'da sahne alacak.

Rocktan jazza onlarca farklı türü ustaca bir araya getiren başarılı trompetçi **İbrahim Maalouf** ise 25 Ekim 2014, Cumartesi günü Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda Festival takipçileri ile birlikte olacak.

Sahne ismini Kaybedenler Kulübü'nün gerçek üyelerinden efsanevi jazz trompetçisi Chet Baker'dan alan, günümüzde elektronik müziğin en özgün sanatçılarından biri olarak kabul edilen Avustralyalı besteci ve şarkıcı **Chet Faker** da **24. Akbank Jazz Festivali**'nde bir konser verecek. "Rolling Stone" dergisi tarafından 2013 yılında "En İyi Bağımsız Sanatçı" seçilen **Chet Faker**, 2014 yılında kaydettiği albümü "Built On Glass"ın dünya turnesi kapsamında 1 Kasım 2014, Cumartesi günü gerçekleştireceği Babylon'da gerçekleştireceği konserde, jazz ve dans tutkunlarına unutamayacakları bir gece yaşatacak.

İtalyan jazz'ının müzik dünyasına en önemli katkılarından biri olan **Mario Biondi** de **24. Akbank Jazz Festivali**'nde. Dört platin müzik ödüllü ilk albümü "Handful of Soul" eleştirmenler tarafında çok beğenilen, duygusal ve sıcak ses rengiyle dinleyicileri derinden etkileyen Biondi, geçtiğimiz yıl yayınlanan "Sun" isimli son albümünün dünya turnesi kapsamında 24 Ekim 2014, Cuma günü Babylon sahnesinde olacak.

Dünyanın yaşayan en önemli jazz vokalistlerinden Dee Dee Bridgewater'in kızı olan ve etkileyiciyle ses renginin yanı sıra sahne performanslarıyla da izleyenleri büyüleyen **China Moses,** Festival kapsamında 23 Ekim 2014, Perşembe günü The Seed'de piyanist Raphael Lemonnier ile kaydettikleri son albümü

Christian McBride Trio

Dillon

"Crazy Blues"dan besteler seslendirecek.

Brezilya doğumlu Alman şarkıcı ve piyanist **Dillon**, 2014 yılında yayınlanan ikinci albümü "The Unknown"nun dünya turnesi kapsamında Festival'de yer alacak. Elektronik müzikseverlerin yanı sıra melankolik besteleriyle pop ve folk tutkunlarını da etkileyen Dillon, 31 Ekim 2014, Cuma günü Babylon'da vereceği konserde özlem, aşk, kayıp, korku ya da arzu gibi "Bilinmeyenler" üzerine odaklandığı bestelerini seslendirecek.

ZORLU CENTER

30 Ekim, Perşembe Jamie Cullum - Ana Tiyatro Salonu

Genç yaşında kariyerine sığdırdığı bir Grammy, iki Altın Küre, iki BRIT, GQ Dergisi Yılın Müzik Adamı gibi sayısız ödülleri kadar, dünyanın dört bir yanında verdiği konserlerinde izleyenleri kendisine hayran bırakan Jamie Cullum, heyecanla beklenen performansı ile jazzseverlerle buluşacak. Jazz standartlarını, melodik pop ve rock'la buluşturan şarkıcı, söz yazarı ve piyanist ***Jamie Cullum***, dünya çapında on milyondan fazla satan toplam altı albümünde, muhteşem besteleri yanında Frank Sinatra'dan Radiohead'e, Jeff Buckley'dan Rihanna'ya kadar kült olmuş sanatçıların eserlerini yorumluyor. Herbie Hancock'tan Christina Aguilera'ya birçok önemli sanatçıyla da

Kenny Barron & Dave Holland

birlikte çalışan ***Cullum***, "Bridget Jones'un Günlüğü" ve Clint Eastwood'un filmleri için bestelediği parçalarla da yakından tanınıyor. Sanatçının geçtiğimiz yıl piyasaya çıkardığı son albümü "***Momentum***", kendi tarzını jazz ekseninden uzak tutmadığı pop-jazz karışımı parçalardan oluşuyor.
Jamie Cullum: piyano, klavye, perküsyon, vokal / **Bradley Webb:** davul, vokal / **Laurence Garratt:** elektronik bas, vokal / **Rory Simmons:** gitar, trompet, perküsyon, vokal / **Thomas Richards:** klavye, saksofon, perküsyon, vokal

Jazz'ın Ustaları

24. Akbank Jazz Festivali, *"Jazz'ın Ustaları"* bölümünde ise **Kenny Barron, Dave Holland** ve **Christian McBride**'ı ağırlayacak.

Birçok kez Grammy ödülüne aday gösterilen, Dizzy Gillespie ve Miles Davis gibi jazz tarihinin efsaneleri tarafından keşfedilen piyanist **Kenny Barron** ve kontrbascı **Dave Holland**, 31 Ekim 2014, Cuma günü Zorlu Center'da Festival tutkunlarıyla bir araya gelecek.

Festival'in bir diğer konuğu ise kontrbas sanatçılarının günümüzdeki en önemli temsilcilerinden Grammy ödüllü **Christian McBride.** Ünlü sanatçı, piyanist **Christian Sands** ve Grammy ödüllü davul sanatçısı **Ulysees Owens Jr** ile yayınladıkları son albümleri *"**Out Here**"*in turnesi kapsamında 24 Ekim 2014, Cuma günü Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda jazz tutkunlarıyla buluşacak.

ZORLU CENTER

31 Ekim, Cuma 21.00 Kenny Barron & Dave Holland - Drama Sahnesi
Jazz müziği büyük orkestralardan tek kişilik performanslara kadar pek çok farklı grup yapısıyla icra edilse de, konser boyunca müzisyenlerin müzikal sohbetine gerçek anlamıyla tanık olunan *"**duo**"* formatındaki ikili jazz projelerinin keyfi çok başkadır. Üstelik bu müzisyenler, eserleri ve performanslarıyla birçok kez Grammy ödülüne aday gösterilen piyanist Kenny Barron ve kontrbascı Dave Holland gibi ustalardan oluşursa o gecenin unutulmazlar arasına gireceği bir gerçektir. Dizzy Gillespie ve Miles Davis gibi jazz tarihinin efsaneleri tarafından keşfedilen bu iki müzisyenin, kendilerine has çalış stillerine sahip olmaları onları eşsiz kılmakta.
Kenny Barron: piyano / **Dave Holland:** kontrbas

CEMAL REŞİT REY KONSER SALONU

24 Ekim, Cuma 20.30 - Christian McBride Trio
Christian McBride, müziğin temelini basın oluşturduğunu bilen jazzseverlerin hayranlıkla takip ettiği, kontrbas sanatçılarının günümüzdeki en önemli temsilcilerinden biridir. Ailesinden aldığı müzikal genlerin yardımıyla erken yaşlarda fark edilen sanatçı, Time dergisi tarafından *"**Charles Mingus'tan bu yana yetişen en umut verici, çok yönlü jazz basçısı**"* ilan edildi. Grammy ödüllü **Christian McBride**, 24 yıllık profesyonel müzik yaşamının başından itibaren Ray Brown, Freddie Hubbard, Sonny Rollins, Wayne Shorter, Herbie Hancock, Pat Metheny, Chick Corea gibi çok sayıda jazz ustasıyla aynı sahneyi paylaştı. James Brown gibi *"**Rhythm&Blues**"*, Natalie Cole gibi *"**Pop**"* ve Sting gibi *"**Rock**"* yıldızlarına müzisyenlik hatta aranjörlük yaparak müzik dünyasının saygideğer isimleri arasına katıldı. Daha önce de Türk seyircisiyle buluşan sanatçı bu kez son albümü *"**Out Here**"* turnesi kapsamında sahne alacak.
Christian McBride: kontrbas / **Christian Sands:** piyano / **Rodney Green:** davul

Özel Projeler

Tasavvuf müziğinin ana enstrümanı ney'i jazz enstrümanları arasına sokan neyzen **Kudsi Erguner**, "Alman jazz'ının kuyruklu yıldızı" olarak tanımlanan piyanist Michael Wollny ve perküsyon ustası Hamdi Akatay ile 25 Ekim 2014, Cumartesi günü Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda olacak.

25 Ekim, Cumartesi 18.00 - "Nefes" Duo Kudsi Erguner + Michael Wollny feat. Hamdi Akatay

SAHNE İÇİN TASARLANDI, HER YER İÇİN HAZIR

SE846 SHURE PSM1000
In Ear alıcı ile

SHURE SE 846
Ses izolasyonlu kulaklıklar

QUAD HD MİKROSÜRÜCÜLER VE GERÇEK SUBWOOFER

4 ayrı sürücü ve özel "low-pass" filtre ile eşsiz bir üst frekans açıklığı ve sub-bass perfomansı ; özelleştirilebilir frekans responsu ; ayrılabilen şekillenebilir kabloları ve çok çeşitli aksesuar kiti ile profesyoneller ve müzikseverler için benzersiz bir dinleme keyfi...

Tamamlayıcı bilgiler, referanslar, uygulama desteği ve stok durumu için lütfen arayınız.

NEFAN TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.
Bahar Sokak Baras Han 4/7 Gayrettepe - İstanbul Tel: (0212) 288 4139 Fax: (0212) 275 9118
Uğur Mumcu Sok. No: 23/7 G.O.P. Ankara Tel: (0312) 447 0792 Fax: (0312) 447 0793
nefan@nefan.com www.nefan.com

SHURE
LEGENDARY PERFORMANCE™

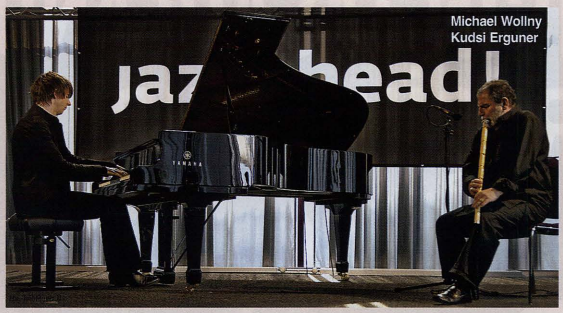

Tasavvuf müziğinin ana enstrümanı ney'i jazz enstrümanları arasına sokan neyzen Kudsi Erguner, Alman jazz piyanisti Michael Wollny ve perküsyon ustası Hamdi Akatay ile buluşuyor. Klasik Osmanlı ve tasavvuf müziği konusunda gerçekleştirdiği konserler ve yayınladığı CD'lerle, Erguner, Peter Gabriel, Fazıl Say, Renaud Garcia-Fons, Nusret Fateh Ali Khan, Anouar Brahem gibi pop müzikten klasik'e, jazz'dan, çağdaş müziğe kadar birbirinden çok farklı ünlü sanatçılarla beraber konserler vermiş ve CD'ler üretmiştir. "***World Müzik***" akımının en önemli öncülerinden olan Erguner, geleneksel müzikler üzerine Türkiye dışında Hindistan, Pakistan, Afganistan, Japonya ve Kuzey Afrika ülkelerinde araştırmalar yapmıştır. Montreux, Rocella ve Molde International gibi prestijli jazz festivallerinde de çalan Erguner, festival kapsamında "***Alman jazzının kuyruklu yıldızı***" olarak isimlendirilen, piyanist Michael Wollny ile sahne alıyor olacak.
Kudsi Erguner: ney / **Michael Wollny:** piyano / **Hamdi Akatay:** perküsyon

Geçtiğimiz yıl aramızdan ayrılan, 1990'da düzenlenen ilk Akbank Jazz Festivali'nden, Kasım 2013'e kadar Festival'in direktörü olarak görev alan ve sayısız jazz müzisyeniyle çok sayıda proje gerçekleştiren **Mehmet Uluğ**, **24. Akbank Jazz Festivali** kapsamında özel bir gece ile anılacak. İlhan Erşahin'in ev sahipliğinde 28 Ekim 2014, Salı günü Babylon'da gerçekleştirilecek bu özel gecenin bilet geliri, Kaş'ta Mehmet Uluğ adına kurulan Müzik Evi'ni destekleme fonuna aktarılacak.
25 Ekim, Cumartesi 20.30 - İbrahim Maalouf "Illusions"
Müziğinde rocktan jazz'a onlarca farklı türü ustalıkla bir araya getiren başarılı trompetçi İbrahim Maalouf, festival takipçileriyle buluşuyor. Amcası Amin Maalouf'un da etkisiyle, Beyrut'ta entellektüel bir çevrede büyüyen

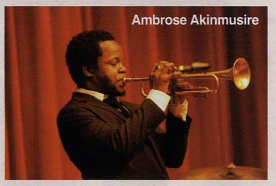

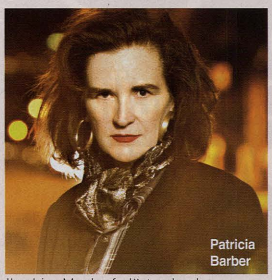

İbrahim Maalouf, dört subaplı trompetin mucidi olan babasının yönlendirmesiyle müziğe başlamıştır. 2013 yılında çıkan "Illusions" ile toplam beş albümü bulunan Maalouf, müzik eğitiminde sırasıyla klasik, barok, ve modern müzik repertuarlarını çalışmış, hiçbir zaman formal bir jazz eğitimi almasa da güçlü tekniği ve doğaçlama konusundaki başarısıyla eleştirmenlerden olumlu tepkiler almıştır. Yarattığı özgün tarz ile jazz dünyası kadar pop ve rock çevrelerince de farkedilen sanatçı, Sting ve Vanessa Paradis gibi ünlü sanatçıların albümlerine de eşlik etmiştir.

İbrahim Maalouf: trompet / **Frank Woeste:** klavye / **François Delporte:** gitar / **Stéphane Galland:** davul / **Laurent David:** bas / **Youenn Le Cam:** trompet / **Yann Martin:** trompet / **Martin Saccardy:** trompet

Yeni Kıtadan Jazz ve Ötesi

The New Yorker dergisinin, "Sadece heyecan verici bir trompetçi değil, aynı zamanda zeki bir grup lideri" olarak tanımladığı, günümüzün en önemli trompetçilerinden **Ambrose Akinmusire**, Festival'in "Yeni Kıtadan Jazz ve Ötesi" bölümünde jazz tutkunlarıyla buluşacak. Jazz dünyasının en saygın ödüllerinden "Thelonious Monk Uluslararası Jazz Trompet" ödülü sahibi sanatçı sadece müzikal açıdan değil, şarkı sözleri ve değindiği temalar nedeniyle sanat değeri en yüksek çalışması olarak nitelendirilen son albümü "The imagined savior is far easier to paint"den besteler ile 23 Ekim 2014, Perşembe günü Babylon sahnesinde olacak.

Eleştirmenlerin 21. yüzyılın söz yazarlığı tanımını değiştiren isim olarak nitelendirdiği "Şair Müzisyen" **Patricia Barber**, dünyaca ünlü jazz dergilerinde 2013'ün en iyi albümü olarak yer alan "Smash"ın dünya turnesi kapsamında hem en yeni besteleri, hem de jazz literatürüne girmiş ve klasikleşmiş eserleriyle 26 Ekim 2014, Pazar günü Babylon'da unutulmaz bir gece yaşatacak.

80'li yıllarda pop şarkıcısı olarak tanınan, 90'lı yıllardan itibaren jazz'ın çekiciliğine kapılan ve Chiago Tribune'un "Jazz'ın en çekici seslerinden biri" olarak tanımladığı Amerikalı sanatçı **Kathy Kosins**, 31 Ekim 2014, Cuma ve 1 Kasım Cumartesi günü Nardis'te vereceği konser ile Festival'e renk katacak.

Amerikalı sanatçı Kathy Kosins, 80'li yıllarda pop şarkıcısı olarak tanınıyordu. Ozzy Osbourne'dan Marcus Miller'a Iggy Pop'dan Leonard Cohen'e kadar dönemin rock ve jazz yıldızlarına konuk sanatçılık yaptığı kült pop grubu, "Was (Not Was)"la albümler kaydeden sanatçı, 90'lı yıllarda jazz'ın

Jose James

Zapp 4

Claudio Filippini

Karsu

Jungle By Night

çekiciliğine kapıldı. Sadece şarkıcı değil, söz yazarı, prodüktör olarak da müzik endüstrisinin içinde olan Kathy Kosins, 1995 yılında yayınladığı "All In A Dream's Work..." isimli ilk jazz albümü eleştirmenlerce oldukça beğenildi. Sanatçı, James Moody, Randy Brecker, Javon Jackson ve Red Holloway gibi ustalarla aynı sahneyi paylaştı ve Amerikan Besteciler, Yazarlar ve Yayıncılar Derneği tarafından ödüle layık görüldü. Chiago Tribune'ün "Cazın en çekici seslerinden biri" olarak tanımladığı Kathy Kosins, müzisyenliğinin yanı sıra dışında oldukça başarılı bir ressam ve eğitmen olarak da tanınıyor.

Kathy Kosins (vokal) / Uraz Kıvaner (piyano) / Önder Focan (gitar) / Kağan Yıldız (bas) / Ferit Odman (davul).

Jazz'ı, çocuk yaşlarda radyo kanalları arasında gezinirken keşfeden, modern jazz, hip hop, soul ve drum'n'bass'ı ustalıkla birleştiren **Jose James,**

Kathy Kosins

günümüzde dünyanın en önemli vokalist ve şarkı yazarları arasında yer alıyor. 2010 yılında yayınlanan "No Beginning No End" albümü ile müziğin Cannes'ı kabul edilen "L'Academie du Jazz Grand Prix" ödüllerinde 'en iyi vokal jazz albümü' ödülüne layık görülen **Jose James,** Festival kapsamında 29 Ekim 2014, Çarşamba günü Babylon'da gerçekleştirilecek konserde son albümü "While You Were Sleeping"den parçalar seslendirecek.

Avrupa Jazz'ından Farklı Sesler & Başka Renkler

İtalyan jazzının yeni "harika cocuğu" olarak tanımlanan piyanist **Claudio Filippini**, basta Luca Bulgarelli ve davulda Marcello Di Leonardo'dan oluşan triosu ile 01 Kasım 2014, Cumartesi günü Akbank Sanat'ta olacak.

Rock grubu Radiohead'den ilham alan Hollandalı müzisyenlerden oluşan **Zapp4**'ün tüm üyeleri yaylı çalgılar çalıyor. Jazz formunda altı albüme imza atan ve eleştirmenlerin "doğaçlama ve melodiyi tutkulu sololarla birleştiriyor, zaman zaman korkunç bir enerji, zaman zamansa oldukça durgun bir edayla çalsalar da müziklerinde her zaman şiirsel bir yan görünüyor" diye tanımladığı Zapp4'ün Festival kapsamında 27 Ekim 2014, Pazartesi günü Akbank Sanat'ta vereceği konserden yüzünüzde büyük bir gülümseme ile ayrılacaksınız.

27 Ekim, Pazartesi, 19.00 - ZAPP4

Jasper le Clercq: keman / **Jeffrey Bruinsma:** keman / **Oene van Geel:** viyola / **Emile Visser:** cello

Polonya jazz'ının Tomasz Stanko sonrası yetiştirdiği en önemli jazz müzisyeni kabul edilen piyanist ve film müziği bestecisi **Leszek Możdżer,** muhteşem performansı ile Festival seyircisiyle buluşuyor. Konserlerinde ince ve mistik bir atmosfer yaratmakta usta olan **Możdżer**, 23 Ekim 2014, Perşembe günü Akbank Sanat'ta olacak.

AKBANK SANAT

23 Ekim, Perşembe 19.00 - Leszek Możdżer

Polonya jazz'ının Tomasz Stanko sonrası yetiştirdiği en önemli jazz müzisyeni kabul edilen piyanist ve film müziği bestecisi Leszek Możdżer muhteşem performansı ile festival seyircisi ile buluşuyor. Klasik müzik eğitimi alan sanatçı jazz müziği ile geç yaşta tanışmasına rağmen özellikle klasik eserlerin jazz yorumları ile kendisini kısa zamanda farkettirdi. Dünyanın en prestijli ödüllerinden biri olan "*Diamond Award*"u kazanan Leszek Możdżer Jazz Oscars, Jazz Forum Award gibi ödüllerin de sahibi oldu. Hollywood film şirketleri için besteler de yapan sanatçı, Buster Williams, Joe Lovano, Pat Metheny, Marcus Miller, Archie Shepp gibi jazzın önemli isimleriyle konserler verdi, albüm kayıtları yaptı. Konserlerinde ince ve mistik bir atmosfer yaratmakta

Yasmine Hamdan

Sarp Maden

Engin Recepoğulları Trio

usta olan Możdżer İstanbullu müzikseverlerle buluşuyor.
Leszek Możdżer: piyano
Henüz 24 yaşında olan ve dünyanın en önemli sahnelerinde konserler veren Amsterdam doğumlu piyanist, vokal, besteci, söz yazarı ve aranjör **Karsu**, 26 Ekim 2014, Pazar günü Caddebostan Kültür Merkezi'nde jazz tutkunlarıyla buluşacak. Burdur gölündeki kurumaya dikkat çektiği müzik videosu ile takdir toplayan ve Hollanda'da önümüzdeki dönemde en çok konuşulacak on isim arasına seçilen Karsu, konserde 2012 yılında yayınlanan ve eleştirmenlerce oldukça beğenilen ilk albümü "Confession"dan eserler seslendirecek.

Kendilerine has müzikal stillerini eşsiz bir karışımla yeniden üretmek için bir araya gelen Amsterdamlı dokuz genç müzisyenden oluşan **Jungle By Night**,

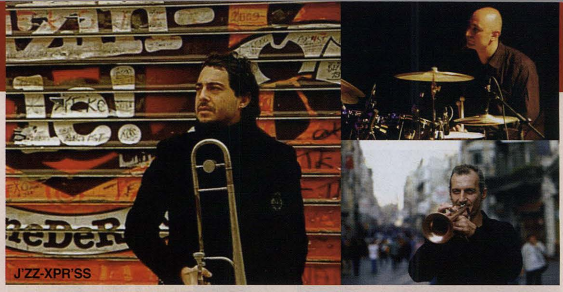
J'ZZ-XPR'SS

İstanbul Gençlik Orkestrası

hip hop'dan jazz'a, Psychedelic Rock'dan reggae ve latin müziklerine kadar çok çeşitli bireysel ilgi ve zevklerini, Afrika odaklı funk ekseninde birleştiriyor. Etiyopya'nın efsanevi müzik adamı Mulatu Astatke'yi müzikal fikir babaları kabul eden Jungle By Night, neşeli ve enerji dolu performanslarını 30 Ekim 2014, Perşembe günü Babylon sahnesinde sergileyecek.

Kültürlerarası Buluşmalar

İstanbul'un kaotik atmosferini "harikalar diyarı" olarak gören müzisyenlerin bir araya gelmesiyle oluşan "Wonderland" projesi **24. Akbank Jazz Festivali**'nde. Usta sanatçı **İlhan Erşahin**'in klarnet üstadı Hüsnü Şenlendirici ile kurduğu topluluk, geleneksel ile modern arasındaki ses dünyasını İstanbul ekseninde kaynaştırıyor. Erşahin'in İstanbul ile olan ilişkisinin yanı sıra Türk müziğine dair ilgisinin bir ifadesi olan Wonderland projesi dub, trip-hop, elektronik jazz, Balkan ve Roman müziklerini melodik bir çizgide bir araya getiriyor. Arabesk, dub, trip-hop, elektronik jazz, drum'n'bass, Balkan ve Roman ezgilerinin bütünleşmesine şahit olmak için 31 Ekim 2014, Cuma günü Moda Sahnesi'nde gerçekleşecek İlhan Erşahin's Wonderland konserini kaçırmayın.

Ortadoğulu kadın şarkıcıların duygu yoğunluğundan ve ince toplumsal eleştirilerinden ilham alsa da, sıradışı vokal anlayışı ile kendi müzik tarzını yaratan, "Tanrıça" lakaplı **Yasmine Hamdan**, 30 Ekim 2014, Perşembe Günü Moda Sahnesi'nde.

Bizden Sesler

24. Akbank Jazz Festivali'nin ***"Bizden Sesler"*** bölümünde **Sarp Maden, Engin Recepoğulları Trio, J'ZZ-XPR'SS, İstanbul Gençlik Orkestrası, Islandman** jazz tutkunları ile buluşacak.

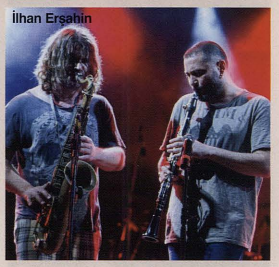
İlhan Erşahin

Gitar tonu ve tekniğiyle kendi özgün tarzını oluşturan, jazzın sadece duygu değil entelektüel birikim de barındırdığını albümlerinde gösteren **Sarp Maden**, solo projesiyle Festival'de dinleyiciler ile olacak. Sarp Maden, 24 Ekim 2014, Cuma günü Akbank Sanat'ta gerçekleştireceği konserde doğaçlamalarının sakin atmosferini dinleyenleri ile paylaşacak.

24 Ekim, Cuma 19.00 -
Sarp Maden solo

Müzikte kendi kendini yetiştiren, gitar tonu ve tekniğiyle özgün tarzını oluşturan Sarp Maden, solo projesiyle dinleyicilerinin karşısında olacak. 15 yaşında gitar çalmaya başlayan sanatçı, Boğaziçi Üniversitesi'nde Psikoloji Bölümü'nün ardından Bilkent Üniversitesi Müzik Bölümü'nde okudu. 30 yılı geride bıraktığı müzik yaşamında Ali Perret, Erkan Oğur, Volkan Öktem, Alp Ersönmez, Genco Arı gibi eski ve genç kuşaktan çok sayıda sanatçı ile albüm kayıtları ve sahne çalışmaları yapan Sarp Maden, jazzın sadece duygu değil entelektüel birikim de barındırdığını albümlerinde gösterebilmekte. Kurduğu topluluk ve yazdığı bestelerin isimlerini, "Trio Mrio, Quartet Muartet, Soyut Boyut" gibi kelime oyunlarından yararlanarak seçen sanatçı, müziğinde zarifliği ve doğaçlamalarının sakin atmosferini dinleyenleri ile paylaşıyor.
Sarp Maden: gitar
Claudio Fasoli ve Antonio Zambrini'nin oluşturduğu Open Jazz Orkestra ile 12. Avrupa Jazz Festivali'nde sahne alan ve bu performanslar sonrası kazandığı burs ile İtalya'da SienaMasterclass Summer Course'da eğitimini tamamlayan **Engin Recepoğulları,** 25

JAZZ
JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ
Jazz Dergisi
iPad'te
Available on the App Store
JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ
JAZZ
BOYUT
30 Nisan
Dünya Jazz Günü
17. Uluslararası
Ankara Jazz
Festivali
Pawel Brodowski
Çağıl Kaya
Önder Focan
Albert Lee
Atilla Özdemiroğlu
Ravi Coltrane
BOYUT

Ekim 2014, Cumartesi günü triosu ile Akbank Sanat sahnesinde olacak.
25 Ekim, Cumartesi 19.00 - Engin Recepoğulları Trio

Engin Recepoğulları 1980 yılında Ankara'da doğdu. Ömür Gidel ile jazz armonisi, Ricky Ford ile saksofon ve emprovizasyon çalışmaları yaptı. Claudio Fasoli ve Antonio Zambrini'nin oluşturduğu Open Jazz Orkestra ile 12. Avrupa Jazz Festivali kapsamında sahne aldı. Bu performanslar sonrası kazandığı burs ile İtalya'da Siena Masterclass Summer Course'da eğitim gördü. Yılın genç müzisyeni bursuyla ödüllendirildi. Çalışmalarını İstanbul'da sürdürmekte olan Engin Recepoğulları; Sarp Maden, Önder Focan, Ozan Musluoğlu, Ferit Odman, Kerem Görsev, Muvaffak Falay, Sibel Köse, Erkan Oğur, Cem Aksel gibi Türk jazz sahnesinin önemli isimlerinin yanı sıra CRR Bigband, İstanbul Superband ve TRT Jazz Orkestrası gibi farklı gruplarla konserler vermeye devam etmektedir.

Engin Recepoğulları: tenor, soprano saksofon / **Matt Hall:** bas / **Emre Kartarı:** davul

Trompet sanatçısı İmer Demirer'in girişimiyle 2013 yılında kurulan **J'ZZ – XPR'SS**, 2 Kasım 2014, Pazar günü Babylon sahnesindeki konserinde Türk jazz sahnesinde önemli bir yere sahip olan Emin Fındıkoğlu, Ali Perret, Aydın Esen, Çağlayan Yıldız ve Can Çankaya gibi enstrümantalist ve bestecilerin özgün beste ve arajmanlardan oluşan bir repertuar seslendirecek. Farklı jazz stillerine sahip bestecilerimizin eserlerini bütünlükçü bir atmosferde izlemek için J'ZZ – XPR'SS'in bu özel konserinde yerinizi ayırın. Türkiye'de jazz'ın en eski kurumsal destekçilerinden biri olan Akbank'ın desteği ile hayata geçirilen **İstanbul Gençlik Jazz Orkestrası**, piyanist, besteci ve eğitmen Baki Duyarlar'ın şefliğinde yolculuğuna devam ediyor. Türk jazz'ının gelişimi için yeni kapılar aralamayı, genç yetenekler için farklı olanaklar sağlamayı ve Türk bestecilerinin özgün bestelerini jazz dinleyicileriyle buluşturmayı amaçlayan, jazz'in en temel grup formatlarından biri olan 'big band' oluşumu üzerine şekillenen İstanbul Gençlik Jazz Orkestrası'nda yer alan yaşları 19 ile 25 arasında değişen 17 genç müzisyen 24. Akbank Jazz Festivali kapsamında, 27 Ekim 2014, Pazartesi günü Caddebostan Kültür Merkezi'nde jazz tutkunlarıyla buluşacak.

Adını Farfara grubuyla duyurmuş Tolga Böyük'ün solo projesi **Islandman** adı altında 1 Kasım 2014, Cumartesi günü Babylon'da sahne alacak.

Keşif Yolculukları: Polonya Jazz Sahnesi

24. Akbank Jazz Festivali'nde bu yıl, Polonya-Türkiye diplomatik ilişkilerinin 600. Yıldönümü nedeniyle 2014 yılı kültür programı kapsamında Akbank Jazz Festivali ve Jazztopad Festivali işbirliğiyle **"Keşif Yolculukları: Polonya Jazz Sahnesi"** başlığı altında özel projeler yer alıyor.

Yayınladıkları iki albüm ile Avrupa jazz çevrelerince oldukça beğeni toplayan ve çok sayıda festivalde sahne alan **Obara International**, 30 Ekim 2014, Perşembe günü Akbank Sanat'ta vereceği konser ile Festivalciler ile buluşacak. Alto saksofonda Maciej Obara, piyanoda Dominik Wania, basta Ole Morten Vagan ve davulda Gard Nilssen'den oluşan topluluğun jazz piyanisti Krzysztof Komeda için yaptıkları saygı albümü "Komeda" müzik otoritelerince topluluğun en önemli kaydı olarak kabul ediliyor.

Polonyalı müzisyenler arasında önemli bir yere sahip olan jazz piyanisti, besteci ve yapımcı **Marcin Masecki,** Festival kapsamında jazzseverler ile buluşuyor. Yaratıcılığını belli bir müzik türü ile sınırlamayan, tarzı jazz, klasik ve deneysel müzik arasında gidip gelen, çok yönlü sanatçı 26 Ekim 2014, Pazar günü Akbank Sanat'ta gerçekleştireceği konserde "vahşi doğaçlamalar"ı ile dinleyenleri büyülemeye hazırlanıyor.
26 Ekim, Pazar 19.00 - Jazztopad Festival Presents: Marcin Masecki Solo
Polonyalı müzisyenler arasında önemli bir yere sahip, jazz piyanisti, besteci ve yapımcı Marcin Masecki festival kapsamında jazzseverler ile buluşuyor. Sanatçı kurucusu olduğu ya da içinde yer aldığı çok sayıda topluluklа yirmiden fazla albüm kaydetti. Genç piyanist aralarında Brüksel'deki Jazz Hoeilaart'ta "En İyi Solist" ve 2005'te Moskova Uluslararası Jazz Piyano Yarışması'nda "Birincilik" gibi çok sayıda ödülün de sahip oldu. Yaratıcılığını belli bir müzik türünde sınırlamayan Masecki'nin tarzı jazz, klasik ve deneysel müzik arasında gidip gelmekte. Çok yönlü bir müzikal kimliğe sahip olan sanatçı konser performanslarında kendisi için söylendiği gibi "vahşi doğaçlamalar" sergilemekten hiç kaçınmıyor. Bu proje Akbank Jazz Festivali ve Jazztopad Festivali işbirliğiyle, Polonya-Türkiye diplomatik ilişkilerinin 600. yılının kutlandığı 2014 yılı kültür programı kapsamında organize edilmiştir.

Avrupa'nın doğaçlama müzik dünyasında kendisine şimdiden saygın bir yer edinen, müziğindeki yoğun avangard unsurlara rağmen ülkesinin zengin halk müziği geleneğinden oldukça yararlanan Polonyalı besteci ve klarnet sanatçısı **Wacław Zimpell**, **24. Akbank Jazz Festivali**'ne "HERA" adını verdiği proje ile katılıyor. Zimpell'in Polonyalı üç arkadaşıyla hayata geçirdiği HERA, sahne ve izleyici arasındaki görünmeyen bariyeri yıkmayı amaçlıyor. Müzik otoritelerinin konser performanslarını "ateşli ve her an patlamaya eğilimli" olarak tanımladığı Hera, 31 Ekim 2014, Cuma günü Akbank Sanat'ta vereceği konserle dinleyenlere unutulmaz dakikalar yaşatacak.

Eğlence Kapıyı Çalıyor

Hollanda'nın en ünlü jazz DJ'i olarak tanınan **Maestro**, efsanevi jazz plak şirketi Blue Note imzalı sekiz albüm çıkardı ve altı tanesi platin ünvanını kazandı. Dünyanın bir çok festivalinde yer almış Maestro, funk, jazz, latin ve elektronik müziği harmanlayan tarzıyla bu sene 24. Akbank Jazz Festivalinde Babylon'da 24 Ekim 2014, Cuma günü sahne alacak.

'Electro Swing' tarzını bize tanıtan White Mink Swing'i yeniden yorumlayarak 20'ler ve 30'ların ruhunu günümüz modern dünyasına uyarlamayı başardı. Jazz ve swing severler arasında büyük popülariteye sahip **White Mink**, 24. Akbank Jazz Festivali kapsamında 31 Ekim 2014, Cuma günü Babylon'da dinleyicileriyle buluşacak.

Panel ve Atölye Çalışmaları

24. Akbank Jazz Festivali her yıl olduğu gibi bu yılda pek çok panele ve atölye çalışmasına ev sahipliği yapacak.

PANEL: Anayoldan Çıkanlar

Tüm dünyada toplumsal ve kültürel alanda yoğun değişimlerin yaşandığı 60'lı yıllar, ABD'de ikamet eden Afro-Amerikan toplumunda eşitlik ve özgürlük konularında radikal yapıları doğurduğu gibi, jazz'ı da derinden

etkiledi. Bu dönemin öfkeli ama son derece yaratıcı müzisyenleri, ana akım jazzının beyaz Avro-Amerikan kültürünün hegemonyasına girdiğini savunmuş, devrin muziğine ve ekonomik koşullarına küçük çapta bir başkaldırı başlatmışlardır. Jazzda Afrika müziğinden uzaklaşıldığını ve köklerden kopmanın politik alanda savunulan eşitlik ve özgürlük kavramlarıyla ters düştüğünü söyleyerek özgür jazz'ın ilk örneklerini veren bu eşsiz sanatçıların anayolu terk etme öykülerinin siyasal, sanatsal ve ekonomik boyutları jazz programcısı Hakan Rauf Tüfekçi moderatörlüğünde Sevin Okyay, Tolga Tüzün ve Çağatay Yıldız tarafından masaya yatırılacak.
25 Ekim 2014, Cumartesi Saat: 14.00 Yer: Akbank Sanat

PANEL: Jazz Müziğinde Kadın Olmak

Çoğunlukla "vokalist" olarak kendisine sahne bulan kadın jazz müzisyenlerinin tarihsel açıdan kazanımları ve kayıpları usta yazar, çevirmen ve radyo programcısı Sevin Okyay moderatörlüğünde, Ceylan Ertem, Karsu Dönmez tarafından değerlendirilecek.
27 Ekim 2014, Pazartesi Saat:14.00 Yer: Akbank Sanat

PANEL: Jazz Hakkında Yazmak

"Müzik sadece müzik değildir" sözüne "jazz" kadar örnek gösterilebilecek pek az müzik türü vardır. Akademisyenler tarafından siyasal, ekonomik, psikolojik ve sosyolojik açılardan defalarca incelenen jazz, sinemadan fotoğrafa, resimden edebiyata kadar pek çok sanat türüyle karşılıklı etkileşimde bulunmuştur. Jazz müzisyenleri ile röportajlar yapan, sanatçıların biyografilerini yazan, son çıkan albümleri tanıtan, izledikleri konser ve

festivalleri eleştiren bu yazarların keyifli ve gizemli dünyası "Jazz Dergisi"nin editorü Zuhal Focan moderatorlüğünde, Can Ergelmiş, Ali Sönmez ve Eray Aytimur ile birlikte değerlendirecekler.
31 Kasım 2014, Cuma Saat: 14.00 Yer: Akbank Sanat

ATÖLYE: Çocuklarla Jazz

Orff Yaklaşımı'na dayalı olarak yapılacak "Çocuklarla Jazz" atölye çalışmasında, en temel jazz ritmi olan swing, beden perküsyonu, tekerlemeler ve oyunlarla çocuklara tanıtılacak. Bu ritmin üzerine Orff Çalgıları (Ksilofon, metalofon, vurmalı çalgılar) kullanılarak basit eşliklerle birlikte çocuklarla beraber melodik doğaçlamalar yapılacak ve ortaya çıkan parçalar düzenlenerek çocuklardan renkli bir jazz orkestrası oluşturulacak.
25 Ekim Cumartesi Saat: 14.00 Yer: Akbank Sanat

ATÖLYE: Çocuklarla Beden Müziği Atölyesi

Festivalin küçük jazzseverlere yönelik etkinliklerinden biri de "Çocuklarla Beden Müziği Atölyesi". Sesin, sessizliğin, elin, parmakların, ayakkabının, rüzgarın, bakışların, kısacası her şeyin müziğe ve ritme dönüştüğü, çocukların hayal gücü ve yaratıcılıklarının yardımıyla müziğin büyülü dünyasına gerçekleştirecekleri bu yolculukta kılavuzumuz uzman psikolog, eğitimci, yazar ve oyuncu Burcu Tekin. Sonunda çocukların "doğaçlama" olarak hazırlayacağı kısa bir gösteri gerçekleştirilecek olan atölye çalışması çocuklar ve ebeveynleri için yeni algı kapıları açacak.
01 Kasım 2014, Cumartesi Saat: 14.00 Yer: Akbank Sanat

ATÖLYE: Drum&Bass Magazine // Gitar Dergisi Atölyeleri

Bu sene 24. Akbank Jazz Festivali kapsamında ikinci kez gercekleştirilecek Drum&Bass Magazine - Gitar Dergisi Atölyeleri,

Cukunft

Akbank Sanat Kafe

enstrümanlara ve müziğe ilgi duyan her yaştan amatör ve profesyonel katılımcıları bekliyor. Atölyeler sayesinde katılımcılar müzik bilgilerini arttırırken hem iyi vakit gecirecekler, hem de deneyimli eğitmenlerle tanışma imkanı bulacaklar.
02 Kasım 2014, Pazar Saat: 11.00-21.30 Yer: Akbank Sanat

ATÖLYE:Tap Away

Atölye Dans'ta canlı piyano eşliğinde gerçekleştirilecek ***"Tap Away"*** atölye çalışmasında, katılımcılar, 19. yüzyılda ABD'de ortaya çıkan ve daha sonra tüm dünyaya yayılan tap dansının tüm inceliklerini eğitmenlerle beraber pratik etme şansı yakalayacak. Etkinlik ile tap dansının çeşitli kombinasyonlarından faydalanarak, katılımcıların günlük hayatın stresinden kurtulmaları ve "Singing in the Rain" gibi eski müzikallerde hissedilen neşeli atmosferin günümüzün zor şehir hayatında yeniden yakalanması amaçlanıyor.
25 Ekim 2014, Cumartesi saat: 15.00 Yer: Atölye Dans
1 Kasım 2014, Cumartesi saat: 15.00 Yer: Atölye Dans

JAZZ'LI BRUNCH

Festival'in kulağa olduğu kadar damak zevkine de hitap eden ve büyük ilgi gören **Jazzlı Brunch**'ları 24. yılda da devam ediyor. Haftaya jazz müziği eşliğinde keyifli başlangıç yapmak isteyenler için, ilk olarak 26 Ekim 2014, Pazar günü tasarımıyla büyük beğeni toplayan Beyoğlu'nun konsept otellerinden **Mama Shelter**'de düzenlenecek **Jazzlı Brunch**'da **Uninvited Jazz Band** sahne alacak. Grup, 1920'lerin swing ve blues klasiklerinden oluşan repetuarıyla hafta sonu keyfinize renk katacak.

Uninvited Jazz Band, 2 Kasım 2014, Pazar günü ise bu yıl üçüncü kez jazzlı Brunch'a ev sahipliği yapacak olan **Hilton ParkSA**'da sahne alacak. Hilton ParkSA'nın nefes kesen boğaz manzarası ve jazz müzik eşliğinde gercekleşecek brunch'ta lezzetli açık büfe ve jazz'ın en ateşli dönemlerinden gelen melodiler duygularınızı ele geçirecek.

Akbank Sanat Kafe'nin 25 Ekim ve 1 Kasım tarihlerinde evsahipliği yapacağı ***"Akbank Sanat Kafe'de Akşam Üstü Jazz"*** kapsamında Türk jazz'ının genç yeteneklerini dinleyebilir, kendinizi jazz'a bırakıp günün yorgunluğunu atabilirsiniz.

LİSELERDE JAZZ ATÖLYELERİ

Müzik ile ilgili olsun ya da olmasın, lise çağındaki birçok gence ulaşmayı, onlara jazz müziğini tanıtmayı ve sevdirmeyi amaçlayan ve bu yıl

Hilton ParkSA

üçüncüsü gerçekleştirilecek olan ***"Liselerde Jazz Atölyeleri"***, yine Festival'in en önemli etkinliklerinden biri olmaya aday. Soru ve cevap şeklinde gerçekleşecek sohbetler boyunca gençler, M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut ve Ediz Hafızoğlu ile bir araya gelerek jazz müziğini ve enstrümanlarını yakından tanıma fırsatı bulacaklar.

"Liselerde Jazz Atölyeleri", 22 Ekim Çarşamba günü Üsküdar Amerikan Koleji ve Alman Lisesi, 23 Ekim Perşembe Özel Şişli Terakki Lisesi ve Özel Enka Lisesi, 24 Ekim Cuma Avusturya Lisesi ve Galatasaray Lisesi, 27 Ekim Pazartesi Kabataş Anadolu Lisesi ve İstanbul Amerikan Robert Lisesi'nde ücretsiz olarak gerçekleştirilecek.

KAMPÜSTE JAZZ

Akbank Jazz Festivali'nde festival içinde festival rüzgarını estiren, artık bir Festival klasiği haline gelen ***"Kampüste Jazz"*** bu yıl da yoluna devam ediyor. Festival'in en önemli etkinliklerinden biri olan **Kampüste Jazz**, 3-14 Kasım tarihleri arasında Gaziantep, Adana, Kayseri, Ankara, Eskişehir, Edirne, Çanakkale ve İzmir'de jazz'ın coşkusunu ve heyecanını üniversiteli gençlerle buluşturuyor.

1850'lerden sonra Orta ve Doğu Avrupa halklarının folklorik ezgileriyle kendi yerel müzikal geleneklerini biraraya getiren müzisyenlerin, daha sonraları Amerika'da sınırlı ölçüde de olsa Jazz'la beslenmeleriyle birlikte temelleri atıklan ve günümüzde "klez jazz" olarak adlandırılan yeni bir jazz türünün en özgün topluluklarından **Cukunft**, **Kampüste Jazz** kapsamında Anadolu'yu dolaşacak. Polonya-Türkiye diplomatik ilişkisinin 600. yıldönümü nedeniyle 2014 Kültür Programı kapsamında Akbank Jazz Festivali ve Jazztopad Festivali işbirliği ile gerçekleştirilecek proje ile **Cukunft**, **Kampüste Jazz** boyunca gençlere görsel ve işitsel bir şölen yaşatacak.

24. AKBANK JAZZ FESTİVALİ
23 Ekim – 02 Kasım 2014

ZORLU CENTER PERFORMANS SANATLARI MERKEZİ
30 Ekim, Perşembe → 20.30 → Jamie Cullum
31 Ekim, Cuma → 21.00 → Kenny Barron & Dave Holland

CEMAL REŞİT REY KONSER SALONU
24 Ekim, Cuma → 20.30 → Christian McBride Trio
25 Ekim, Cumartesi → 18.00 → "Nefes" Duo Kudsi Ergüner + Michael Wollny feat. Hamdi Akatay
25 Ekim, Cumartesi → 20.30 → Ibrahim Maalouf "Illusions"

AKBANK SANAT
23 Ekim, Perşembe → 19.00 → Leszek Możdżer
24 Ekim, Cuma → 19.00 → Sarp Maden Solo
25 Ekim, Cumartesi → 14.00 → ***Panel:*** *Anayoldan Çıkanlar*
25 Ekim, Cumartesi → 14.00 & 16.00 → ***Atölye:*** *Çocuklarla Jazz (Ezo Sunal)*
25 Ekim, Cumartesi → 19.00 → Engin Recepoğulları Trio
26 Ekim, Pazar → 19.00 → Marcin Masecki Solo
27 Ekim, Pazartesi → 14.00 → ***Panel:*** *Jazz Müziğinde Kadın Olmak*
27 Ekim, Pazartesi → 19.00 → Zapp4
30 Ekim, Perşembe → 19.00→ Obara International
31 Ekim, Cuma → 14.00 → ***Panel:*** Jazz Hakkında Yazmak
31 Ekim, Cuma → 19.00 → Hera
01 Kasım, Cumartesi → 14.00 → ***Atölye:*** *Çocuklarla Beden Müziği (Burcu Tekin)*
01 Kasım, Cumartesi → 19.00 → Claudio Filippini's Italian Trio
02 Kasım, Pazar ***Atölye:*** 11:00 – 12:30 → *Gitar Dergisi Atölyeleri* (Erdem Koca ile Gitar Yapım Atölyesi)
Atölye: 13:00 – 14:00 → *Gitar Dergisi Atölyeleri* (Eylem Pelit ile Bas Gitar Atölyesi)
Atölye*: 14:30 – 15.30 → Gitar Dergisi* Atölyeleri (Ferit Odman ile Davul Atölyesi)
***Atölye*: 16:00 – 17:00 →** *Gitar Dergisi* Atölyeleri (Cem Tuncer ile Gitar Atölyesi)
***Atölye*: 17.30 – 18:30 →** *Gitar Dergisi* Atölyeleri (Volkan Hürsever ile Bas Gitar Atölyesi)
***Atölye*: 19:00 – 20.00 →** *Gitar Dergisi* Atölyeleri (Sarp Maden ile Gitar Atölyesi)
***Atölye*: 20:30 – 21.30 →** *Gitar Dergisi* Atölyeleri (Şenol Küçükyıldırım ile Davul Atölyesi)

THE SEED
23 Ekim, Perşembe → 20.00 → China Moses

BABYLON
23 Ekim, Perşembe → 21.30 → Ambrose Akinmusire
24 Ekim, Cuma → 22.00 → Mario Biondi-Sun
24 Ekim, Cuma → 23.45 → Maestro
25 Ekim, Cumartesi → 23.00 → Bilal
26 Ekim, Pazar → 20.00 → Patricia Barber
28 Ekim, Salı → 21.30 → Mehmet Uluğ Anma Gecesi
29 Ekim, Çarşamba → 21.30 → Jos James
30 Ekim, Perşembe → 21.30 → Jungle By Night
31 Ekim, Cuma → 22.00 → Dillon
31 Ekim, Cuma → 23.45 → White Mink
01 Kasım, Cumartesi → 22.00 → Islandman
01 Kasım, Cumartesi → 23.00 → Chet Faker
02 Kasım, Pazar → 20.00 → J'ZZ-XPR'SS

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ
26 Ekim, Pazar → 20.30 → Karsu
27 Ekim, Pazartesi → 20.30 → İstanbul Gençlik Orkestrası

MODA SAHNESİ
30 Ekim, Perşembe → 21.30 → Yasmine Hamdan
31 Ekim, Cuma → 21.30 → İlhan Erşahin's Wonderland

NARDİS
31 Ekim, Cuma → 22.30 → Kathy Kosins Quintet
01 Kasım, Cumartesi → 22.30 → Kathy Kosins Quintet

AKBANK SANAT KAFE'DE AKŞAMÜSTÜ JAZZ
25 Ekim, Cumartesi → 18:00 – 19:00
1 Kasım Cumartesi → 18:00 – 19:00

JAZZLI BRUNCH
26 Ekim, Pazar → 10.30 Mama Shelter
02 Kasım, Cuma → 10.30 Hilton ParkSA

ATÖLYE DANS: TAP AWAY
25 Ekim, Cumartesi → 15:00 Atölye Dans
01 Kasım, Cumartesi → 15.00 Atölye Dans

KAMPÜSTE JAZZ
Gaziantep Üniversitesi → Atatürk Kültür Merkezi
03 Kasım, Pazartesi → 18.00, Cukunft
Adana Çukurova Üniversitesi → Kongre Merkezi
04 Kasım, Salı →18.00, Cukunft
Kayseri Erciyes Üniversitesi → Sabancı Kültür Sitesi
05 Kasım, Çarşamba → 18.00, Cukunft
Ankara Bilkent Üniversitesi → Bilkent Konser Salonu
06 Kasım, Perşembe → 18.00, Cukunft
Eskişehir Anadolu Üniversitesi → Sinema Anadolu
07 Kasım, Cuma → 18.00, Cukunft
Edirne Trakya Üniversitesi → Devlet Konservatuvarı ve Eğitim Merkezi
11 Kasım, Salı → 18.00, Cukunft
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi → Süleyman Demirel Konferans Salonu
12 Kasım, Çarşamba → 18.00, Cukunft
İzmir Ege Üniversitesi → Prof. Dr. Yusuf Vardar MÖTBE Kültür Merkezi
13 Kasım, Perşembe → 18.00, Cukunft
Denizli Pamukkale Üniversitesi → PAÜ Kongre ve Kültür Merkezi
14 Kasım, Cuma → 18.00, Cukunft

LİSELERDE JAZZ ATÖLYELERİ
Üsküdar Amerikan Koleji
22 Ekim Çarşamba → 10.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Alman Lisesi
22 Ekim Çarşamba → 13.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Özel Şişli Terakki Lisesi
23 Ekim Perşembe → 10.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Özel Enka Liseli
23 Ekim Perşembe → 13.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Avusturya Lisesi
24 Ekim Cuma → 10.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Galatasaray Lisesi
24 Ekim Cuma → 13.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Kabataş Anadolu Lisesi
27 Ekim Pazartesi → 10.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

İstanbul Amerikan Robert Lisesi
27 Ekim Pazartesi → 13.00 → M. Cem Tuncer, Ercüment Orkut, Ediz Hafızoğlu

Can Ergelmiş
can.ergelmis@gmail.com

NELER OLACAK

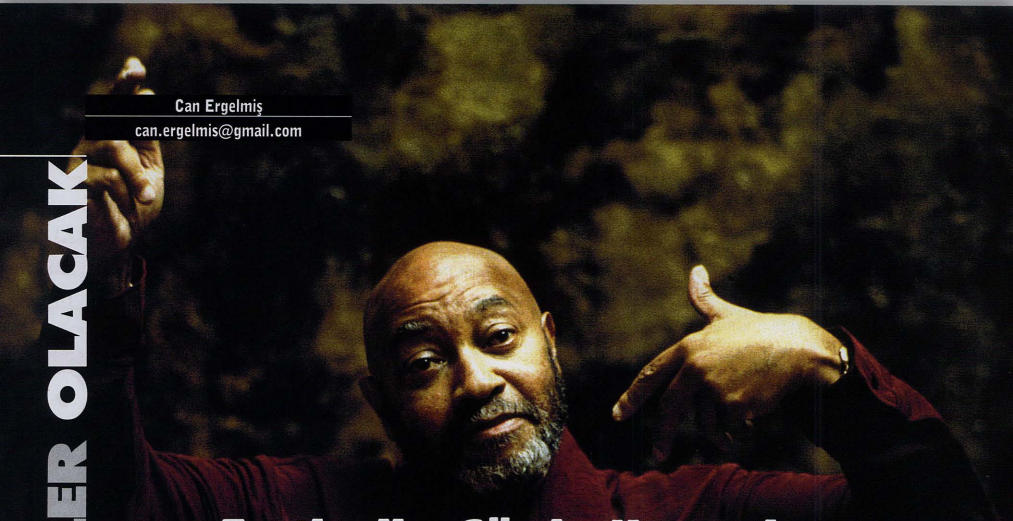

Festivalin Gözde Konseri; Kenny Barron ve Dave Holland Duo

24. Akbank Jazz Festivali, her yıl olduğu gibi bu yıl da jazz dünyasının en önemli isimlerini İstanbul'a getiriyor ve jazz sevdalılarıyla buluşturuyor. **Kenny Barron** ve **Dave Holland**, 31 Ekim Cuma akşamı, İstanbul sanat hayatına yeni katılan mekanlardan biri olan Zorlu Center Performan Sanatları Merkezi'nde, duo projelerini seslendirecekler.

Biz de, Akbank Jazz Festivali'nin şerefine, festivalin en önemli katılımcılarından biri olan Kenny Barron'ı dergimizin sayfalarına taşıyoruz. Barron'la konser öncesinde yaptığımız röportajla birlikte, müzisyenin yaşam öyküsüne ve müziğine değineceğiz.

Kenny Barron, geçtiğimiz elli yılın en önemli jazz müzisyenlerinden biri. Yüzlerce kayıtta yer almasının yanı sıra, **Dizzy Gillespie**, Joe Henderson, **Yusef Lateef** gibi önemli müzisyenlerle çalmış, kendi projeleri ve çalışmalarıyla da jazz piyanonun en önemli yaşayan isimlerinden biri olmuş. Dokunaklı, duygusal üslubu ve melodileri, liderliğin yanında bir ritim seksiyonundaki sağlamlığı ve eşlikteki başarısı da Barron'ı, albüm kayıtları için aranan isimlerin ilki haline getirmiş. 71 yaşındaki Barron, 1943 yılında ABD'nin Philadelphia şehrinde dünyaya geldi. Barron'ın ilk öğretmenlerinden biri, Robin ve Kevin Eubanks kardeşlerin annesi Vera Eubanks'ti:

Öndan klasik müzik dersleri alıyordum. Harika bir öğretmendi. Her hafta Cumartesi günleri bize geliyordu. O zamanlar o da çok gençti, sanırım ya halen lisedeydi, ya da liseyi yeni bitirmişti. Ama genç yaşına rağmen çok iyi bir öğretmendi.

Kenny Barron'ın en büyük ağabeyi, Bill Barron da üntü bir müzisyen. 1940'larda ve 1950'lerde jazz dünyasında epeyce aktif olan müzisyen, aynı zamanda John Coltrane'le de çok yakın arkadaştı. Hatta, Kenny Barron'un, henüz 17 yaşındayken, Savoy firmasından kaydettiği ilk albümünde ağabeyi Bill de yer alıyordu.
Kenny Barron'un hayatında ağabeyi Bill Barron'un önemi çok büyüktü. İlk albümünde yer almasının yanı sıra, müzikal fikirler geliştirmesi konusunda da ona çok destek olmuştu. Hatta Kenny Barron'un Mel Melvin'in Orkestrasi'yla ilk defa sahne almasına da ağabeyi aracı olmuştu.

Bill, müzikal anlayışı açısından tarihinin ötesindeki müzisyenlerden biriydi. Stockhausen ve Webern gibi avant garde bestecileri yakından inceliyordu. Bill Barron'un New York'a taşındıktan sonra ilk konser verdiği müzisyenlerden biri de Cecil Taylor'dı. Kenny Barron, Philadelphia'dayken Mel Melvin'in Orkestrasi'yla bir süre çaldı. Liseyi bitirdikten sonra yaklaşık bir yıl kadar Philadelphia'da kalan müzisyen, 19 yaşında, 1961 yılında Bill Barron'un komşusu olarak New York'a taşındı. O zamanlar New York'ta jazz dünyası hala çok canlıydı ve müzisyenler birbirlerine destek olarak maddi manevi zorluklar taşıyan bu şehirde hayatta kalmalarını sağlıyordu. Sadece bir örnek: Kenny Barron'in üst katında **Elvin Jones** ve Pepper Adams yaşıyordu. Yolun karşısında **Lee Morgan**, Reggie Workman ve **Tootie Heath** vardı. Birkaç sokak aşağıda da **Ted Curson** oturuyordu.

Kenny Barron'ın müzik hayatı yüzlerce başarıyla, ödüllerle dolu. Ama zaman zaman başarısızlıklarla karşılaştı: "1961 yılında Sarah Vaughn için seçmelere katıldım, ama o zaman henüz hazır değildim ki, kabul edilmedim. Hayatta bunlar da var."

Kenny Barron, dört yıl boyunca, henüz 19 yaşında katıldığı **Dizzy Gillespie** topluluğunun bir parçasıydı.

New York'a taşındığım ilk günlerde Five Spot'ta takılıyordum ve sık sık James Moody'i dinlemeye gidiyordum. Bill'i tanıdığı için bir gün onunla sahne almamı istedi. Onun ardından kısa süre sonra da sürekli olarak James'le çalmaya başladım. Birlikte turneye falan çıkmadık, ama Brooklyn'deki Blue Coronet gibi yerlerde çalardık. Sextet'te James'in dışında Tom McIntosh, Dave Burns, Steve Davis ve Edgar Bateman da vardı.
Dizzy de James Moody'nin tavsiyesi

üzerine beni topluluğa aldı. Onunla sahne alana kadar hiç çalmamıştım ve beni dinlememişti ama yine de James'in tavsiyesini çok ciddiye aldı. İlk konserimiz Cincinnati'de oldu. Hiç prova bile yapmadık. Provamız, konsere giderken taksi de gerçekleşti. O günlerde Chris White ve Rudy Collins de bana çok destek olmuştu, ona da teşekkür etmem gerekir.

Dizzy Gillespie Quintet'le ilgili en şaşırdığım nokta, topluluk bir quintet olsa da, çok kuvvetli ve sıkı bir ekip olmasıydı. Aranjmanlar çok sıkıydı, ekibin sound'u bir big band'i andırıyordu. Sadece bir melodi ve tekrarlayan emprovizasyonun ötesindeydi her şey. Bunun da ötesinde Dizzy'nin esprili kişiliği de şahaneydi.

Dizzy, armoni konusunda da çok bilgili olduğu için zaman zaman bana farklı voicing'ler gösterirdi. Piyano da çaldığı için bu konularda çok bilgiliydi. Kulübün dolu olmadığı zamanlar, konserin sonuna doğru piyanonun başına geçer ve James Moody ile duo çalardı. Belki harika bir solist değildi piyanoda, ama voicing'ler konusunda çok başarılıydı. Onun da ötesinde ritimler konusunda da çok bilgiliydi. Zaman zaman Rudy Collins'e ne yapması gerektiğini bile söylerdi.

Kenny Barron, Dizzy Gillespie topluluğunda, Latin ve Karayip ritimleri ve melodileri konusunda özel bir yetkinlik geliştirdi. Bu dünyanın müziklerini çok sevdi. Dizzy Gillespie Quintet'in ardından, bir süre **Stanley Turrentine**, Milt Jackson ve **Buddy Rich** ile çaldı, **Freddie Hubbard** ile Avrupa turnesi gerçekleştirdi. 1971 yılında Yusef Lateef'in topluluğuna katılan Barron, Lateef'ten hem müzik ve doğaçlama hakkında, hem de eğitimle ilgili çok şey öğrendiğini sık sık tekrarlar. Çünkü Barron, 1970'lerde tekrar üniversiteye dönerek Empire State College'dan lisans derecesini almıştır.

Bunda, Yusef Lateef'in etkisi çok büyük. Yusef, eğitime çok önem verirdi ve o zamanlar ekipteki herkes – Yusef, Tootie Heath ve Bob Cunningham – Manhattan Community College'da ders veriyordu. O zamanlar ben de konserden sonra bara gidip içki içmek yerine ders çalışıyordum. Hayatınızın daha ileriki bir safhasında eğitim alıyorsanız, o zaman okulun sosyalliğiyle ilgilenmiyorsunuz. Ben de sadece

eğitim için oradaydım, bir nevi bir hedefim, misyonum vardı. Empire State College, özgün bir üniversiteydi, çünkü hayat tecrübelerinizi kullanarak ders kredisi alabiliyordunuz. Mesela, turnelerim sırasında İskandinavya'da epey vakit geçirmiştim. Ve bu sepeten ötürü, sosyalizmle ilgili bir makale yazdım. Hatta, daha sonra bitirme projesi olarak modal müzikle ilgili bir araştırma projesi yaptım. Ta, en eski kilise müziklerinden Miles Davis'in yaptığı çalışmalara uzanan bir akademik makale hazırladım.

Barron, 1973 yılında Rutgers Üniversitesi'nin müzik bölümüne katıldı ve 2000 yılına kadar orada eğitim vermeye devam etti. Bu dönemde, **David Sanchez**, Terence Blanchard ve **Regina Bell** gibi önemli müzisyenlerin de öğretmeni olmuştu. Kenny Barron, şu anda Klasik Batı Müziği eğitimi konusunda dünyanın sayılı enstitülerinden biri olan **Julliard School of Music**'te eğitim vermeye devam ediyor. Julliard'daki piyano öğrencileri arasında da Earl MacDonald, Harry Pickens ve Aaron Parks bulunuyor.

1980'ler boyunca, Kenny Barron, ünlü saksofoncu **Stan Getz** ile uzun turnelere çıktı; birlikte kayıtlar gerçekleştirdiler: *Bossas & Ballads – The Lost Sessions, Serenity, Anniversary, People Time*. Hatta *People Time* albümleri, Grammy Ödülü'ne aday gösterildi. Barron, aynı dönemde Buster Williams, Ben Riley ve Charlie Rose ile birlikte **Sphere** grubunu kurdu. Thelonious Monk'un ve Barron'ın özgün bestelerini yorumlayan topluluk, aralarında Polygram şirketi için *Four For All* ve *Bird Songs* gibi önemli albümler kaydetti. Charlie Rose'un vefatından sonra dağılan topluluk, 15 yıllık aranın ardından Gary Bartz'ın da katılımıyla bir araya geldi ve Verve firmasından 1998 tarihli bir albüm çıkardı. Kenny Barron'a Verve ile kaydettiği albümler, aralarında 2000 yılı kaydı ***Spirit Song***'un da oluğu beş Grammy adaylığı kazandırdı. ***Sambao***, Charlie Haden ile düet projeleri ***Night and the City***, Charlie Haden ve Roy Haynes ile trio olarak kaydettikleri ***Wanton Spirit*** albümleri de, yine jazz eleştirmenleri tarafından çok olumlu karşılanan ve Grammy adaylığı kazandıkları yapıtlardı.

Kenny Barron, müzik hayatında **Ron Carter**, Tonny Williams, **Brooker Ervin**, Elvin Jones, **Woody Shaw**, Philly Joe Jones, **Jimmy Heath**, Ted Curson, **Tyrone Washington**, Buster Williams, **Ron Carter**, Carl Grubbs, **Marion Brown**, Marvin "Hannibal" Peterson, **Eric Kloss**, Chico Von Freeman, **Jon Stubblefield**, Nick Brignola, **Michal Urbaniak**, John Blake, **Ray Anderson** ve daha niceleriyle çaldı, kayıtlar yaptı. Yıllar içinde 40'ın üzerinde kayıt gerçekleştirdi. Defalarca önemli ödüllere aday gösterildi, yıllarca farklı yayınlar tarafından üstüste "En İyi Jazz Piyanisti" seçildi.

1970'lerden sonra yaptığı kayıtlar, Kenny Barron'ın müzikal anlamdaki eklektik duruşunu açık bir şekilde yansıtır. **Lee Morgan**, Johnny Coles, **Chet Baker**, Eddie Henderson, **Rebecca Coupe Franks**, Terence Blanchard, **Wallace Roney**, Alvin Batiste, **Benny Carter**, Gary Bartz, **Lee Konitz**, Eddie Harris, **Bobby Watson**, Frank Morgan, **Ernie Watts**, George Freeman, **Larry Coryell**, Ted Dunbar, **Jim Hall**, Jimmy McGriff, **Regina Carter**, Red

NELER OLACAK

Mitchell, **Dave Holland**, Milt Jackson, **Bobby Hutcherson**, Louis Hayes, **Roy Brooks** ve Roy Haynes Kenny Barron'ın son 30 yılda çaldığı müzisyenlerin sadece birkaçı.

Kenny Barron'ın vokalistlerin de aradığı isimlerin başında geldiğini de söylemek gerekli. İsimler çok, her bir müzisyenin kendi diskografisine baktığımızda onlar için de Kenny Barron'ın yerinin ayrı olduğunu görebiliriz. **Joe Lee Wilson**, Michael Franks, **Janis Siegel**, Roseanna Vitro, **Maria Muldaur**, Sheila Jordan, **Sathima Bea Benjamin**, Teresa Brewer, **Mark Murphy**, Jimmy Scott, **Roberta Flack**, Jane Monheit, **Jon Lucien** ve Abbey Lincoln, Kenny Barron'ın vokalistlerle yaptığı çalışmalar deyince ilk akla gelenler.

Barron, dünyaca ünlü Downbeat, Jazz Times ve Jazzizz dergilerinin anketlerinde her yıl en üst seviyede yer alırken, müzisyen 2012 yılında SUNY Empire State College'dan, 2011 yılında ise jazz dünyasının en saygıdeğer eğitim kurumlarından biri olan Berklee College of Music'ten Fahri Doktora unvanı aldı.

Müzik üretirken, bazen aklıma fikirler geliyor, bazen de gelmiyor. Bu çok doğal. Aslında şöyle demek lazım: Her zaman için insanın aklına fikirler gelir, ama kimi zaman o fikirleri sevmezsiniz. Daha da ilginci, bir gün sevmediğiniz bir fikir, başka bir gün ilginç görünebilir ve tekrar o fikri ziyaret ederek geliştirebilirsiniz. Kenny Barron'ın Akbank Jazz Festivali'nde seslendireceği projeye gelirsek de, uzun yıllar boyunca sürdürdükleri dostluğu ve müzikal birlikteliği kalıcı bir proje haline getirme isteği, Barron ve Holland'ın bir araya gelerek ***The Art of Conversation*** albümünü oluşturmalarına yol açtı. Bir yıl boyunca gerçekleştirdikleri turnenin sonunda İmpulse! Firmasından kaydettikleri *The Art of Conversation* albümü, çok iyi bir stüdyo kaydı. Hatta Barron'a, Dave Holland'la farklı bir setup'ta çalıp çalmadığını sorunca, "Hayır, şimdiye kadar duo'yu çok sevdik ve daha büyük topluluklarda yaklanabilecek sıcaklık ve anlayışın ötesine geçebileceğimizi gördük. Bu sebepten ötürü duo'yla devam edeceğiz," dedi.

Piyano – bas duo projeleri söz konusu olunca, ilk olarak aklıma bundan dört, belki de beş yıl önce basçı **Harvie S** ile yaptığım röportaj aklıma gelir. Kenny Barron ile kaydettikleri ***Now Was The Time*** albümünden Barron'a hatırlatınca, o da bana Grammy adaylığı kazanan, **Charlie Haden** ile çaldıkları *Night In The City* albümünden bahsetti.

Günümüzdeki birçok piyaniste baktığımızda, piyano bas duo çalmaya birçok kişinin cesaret edemediğini söylemek pek de güç olmaz...

Kenny Barron, önümüzdeki dönemde trio'suyla bir kayıt yapacağını söyüyor: "Neredeyse on yıldır birlikte çalıyoruz, ama hala bir kayıt yapamadık. Sırada, Kiyoshi Kitagawa (b) ve Jonathan Blake (d)'ten oluşan trio'mla bir kayıt var."

Son olarak, jazz'ın içinde bulunduğu durumla ve gittiği yerle ilgli genel görüşlerine başvuruyoruz Barron'ın ve diyor ki:

Jazz her zaman ilerliyor – o da müziğin güzelliği. Herşey ve herhangi bir şey ilham verici olabilir ve ben, bu ilham verici duyguları ve bakış açılarını dinleyicilerle paylaşmaya çalışmaktan başka bir şey yapmıyorum. Ve umuyorum ki, dinleyiciler de anlattığımız hikayelerde, kendi hikayeleriyle bağdaşan öğeler bulur.

Sevin Okyay
sevino@gmail.com

Muhteşem Możdżer

Polonyalı piyanist, Temmuz'daki İstanbul konserinden kısa süre sonra yeniden İstanbul'da, bu kez Akbank Jazz Festivali'nde. Umarız 600. yıl kutlamaları bitince de buralardan uzak kalmaz.

Temmuz'da, İstanbul Jazz Festivali'nin ilk listesinde yer almadığı halde sonradan eklenen bir konser, hepimizi sevindirmişti. Özellikle, Danielsson'u çok seven beni. Bu sayede Leszek Możdżer ile Zohar Fresco'yu da live olarak izlemiş oldum. Aynı akşam, adını anmadan geçmeyelim, Polonya jazz'ının en büyük adı Thomas Stańko'nun da solo bir konseri vardı. Jazz seven insanları mutlu eden bir akşamdı. Üstattan sonra Polonya'nın en büyük jazz'cısı sayılan Leszek Możdżer'le memnuniyetle tanıştık. Hem iyi piyanistlerle dolu bir festivalin en iyilerinden biri olarak bizi kendine hayran bıraktı, hem de telaffuzu zor adının asla telaffuz edilemeyeceği iddiasıyla çok komik versiyonlar sundu.

Możdżer 'in bu kadar kısa arayla gelmesini Türkiye ile Polonya arasındaki ilişkilerin 600. yılına bağlıyor ve bu kutlama yılına duacı oluyoruz. Aynı zamanda, acaba yıl bitmeden gene gelir mi ya da bu yıl bitse de gelmeye devam eder mi diye düşünüyoruz. Piyanist, ne olursa olsun, en uzun soluklu festivallerimizden biri olan Akbank Jazz Festivali'nde, 23 Ekim Perşembe günü, Akbank Sanat'ta onu sevenlerin karşısında olacak. Doğrusu sayılarının az olacağını hiç sanmıyorum. Eminim ki piyanist ve film müziği bestecisi Leszek Możdżer, bizi bir kez daha kendine hayran bırakacak.
Bu arada, 600'üncü yıl kutlamalarından yalnızca jazz'da değil, başta klasik müzik olmak üzere sanatın pek çok dalında yararlandığımızı da ekleyelim.
Możdżer , her ne kadar jazz çalmaya ileri denecek bir yaşta başlamış olsa da, klasik eserlerin jazz yorumlarıyla çabucak dikkati çekti. Kısa süre sonra çağdaş Polonya
jazz'ının büyük müzisyenleriyle, Thomas Stańko, Michal Urbaniek, Janusz Muniak, Anna Maria Jopek ile çalmaya başladı. Uluslarası üne sahip müzisyenlerle, efsanelerle de çaldı ve kayıt yaptı: Arthur Blythe, Buster Williams, Billy Harper, Joe Lovano, Pat Metheny, Davir Gilmour, Archie Shepp ile de birlikte çaldı. Bu arada, 100'ü aşkın albümde adı olduğunu da belirtelim.

Bunlardan biri, de, ülkesinde ve dışarıda sinema için yaptığı bestelerle tanınan Komeda'yı onurlandırmak için yaptığı 2011 albümü, aynı zamanda ACT'den çıkan ilk albümü "Leszek Możdżer - Komeda". Bu albüm onun efsanevi Polonyalı piyanist Krysztof Komeda'ya saygı sunduğu kişisel bir kayıt. Komeda, yönetmen Roman Polanski'nin filmlerine yaptığı müzikle meşhur olmuştu. Albüm çıktıktan kısa süre sonra Polonya'da listelerde yükseldi, platin plak aldı. Başka ülkelerde de eleştirmenlerin ve hayranların övgüsünü kazandı.

Leszek Możdżer birçok kere de büyük yönetmenlerin filmlerine yaptığı film müzikleri ile tanınan Krzysztof Kieslowski'nin anısına bestelediği Requiem For My Friend, 10 Easy Pieces For Piano). Los Angeles'te yaşayan Polonyalı besteci Jan Kaczmarek ile de düzenli olarak birlikte çalışır, 20th Century Fox ve Mira Max'a müzik yapar. Çoğu kendi adına, 100'den fazla albümü, aralarında Elmas Ödülü ile Jazz Oscar'ının da bulunduğu ödülleri vardır. Jazz Forum dergisinin ödüllerine abone olduğu söylenebilir.

Jazz'a küçük denecek yaşta başladı demiştik, söyleyelim hemen: 18 yaşında. Ondan sonra da süratle adını duyurdu, ilgiyi üstüne çekti. Klasik müzik severler bu transfere bir kayıp gözüyle bakmıştır m utlaka. Jazz severler ise, Polonya jazz'ının son yıllardaki en büyük keşfiyle karşılaşmanın keyfini yaşıyordu. Leszek Możdżer 'in klasik müzik ile jazz müziğini birlikte dokumasının, birinin kültürünü ötekinin serbestliğiyle harmanlamasının da onun dünya jazz'ının en iyi piyanistlerinden biri olarak kabul edilmesinde büyük payı var. Chopin temaları üzerindeki doğaçlamalarıyla, Avrupa jazz piyanistleri arasındaki romantik müzik temsilcisi olarak adını duyurdu. O gün bugün de, teknik olarak rakipsiz, pırıl pırıl çalışı, Możdżer adının hep lirik ve duygusal melodilerle anılmasına yol açtı.

Peki, klasik müziğe nasıl başlamış? Możdżer, iki yıl önce Londra'da yaşayan Polonyalı gazeteci Sławek Orwat ile yaptığı söyleşide müziğe nasıl adım attığını anlatırken, dört yaşından beri müzikle ilgilenmek istediğini söylüyor. Şansına, o sıralarda da eve bir piyano alınmış ve küçük Leszek vaktinin çoğunu onun başında geçirmeye başlamış. "Müzik hayallerimi dolduruyordu, müzisyen olsam diye dua ediyordum. Rüyalarımda sahneyi görüyordum. Müzik en başından beri benim yol arkadaşım ve ilk aşkım oldu. Kulağıma çalınan her melodiyi ben de hemen piyanoda çalmaya çalıştım."

Resmi eğitimin her aşamasından geçtikten sonra, 1996'da Gdańsk'daki Stanisław Moniuszko Müzik Akademisi'niden mezun oldu. Jazz'la ilgilendiğinde son sınıftaydı. Ona bu kapıyı açan kişi, grubuna katıldığı klarnetçi Emil Kowalski oldu. Ama esas başlangıcı, kendisinin de kabul ettiği gibi, 1991'de Miłość / Aşk grubuyla oldu. Bir yıl sonra Krakov'da yapılan Gençler Uluslararası Jazz Yarışması'nda bireysel bir ödül aldı. Aynı zamanda Zbigniew Namysłowski Dörtlüsü'nde de çalıyordu. İlk Jazz Forum ödülünü de o sarada aldı. Dergi okurları onu 1992 ve 1994'te Umut Verici Müzisyen seçti. 1994'ten beri de En İyi Jazz Piyanisti seçiyorlar. Dört kere de Yılın Müzisyeni ödülü aldı.

Küçükken Pink Floyd ve Republica hayranıymış. Ama okulda pek çok klasik besteci de tanıdı. Ülkesinin çoğu genç piyanisti gibi o da özellikle 'Fryderyk' Chopin'e hayrandı. Gene okulda, klasik müzik ve jazz müziği arasındaki "bu aptalca sınır"ın varlığından da haberdar oldu. Hocaları jazz müziğine kirli, kötü ve tehlikeli bir müzik gözüyle bakıyordu. Tehlikeliydi çünkü alkol, uyuşturucu ve tütünle bağlantılıydı. Demek orada da jazz deyince insanların aklına New Orleans ve New York'ta sigarada dumanı içinde kulüp ile yeraltı mahzeni tabloları geliyormuş. Ve okuldaki hocalara göre, jazz müziği elbette klasik müzikten bir gömlek aşağıydı. "Ben ise bu iki dünyayı birleştirme hayalleri kuruyordum hep, çünkü ikisi de güzeldi ve paylaştıkları şeyler vardı. Bazı şeyler jazz'da, bazıları da klasik müzikte daha fazla gelişmişti. İkisine de saygı duymanız gerekir."

Onun klasik müzikten sonra tanıştığı jazz, yirminci yüzyıl Polonyası'nda toplumsal ve siyasi değişimin barometresi görevini yerine getiriyordu. Ülkeye Birinci Dünya Savaşı'nın ardından geldi, herkesin gönlünü çeldi. Ne var ki, Stalin yönetimi jazz'ı yasakladı. Bu yasa da 1950'lere kadar sürdü. Genelde olduğu gibi, baskı ve yasakların jazz'a faydası oldu. Yasak meyve halini aldı. Ülkede isyan ve özgürlükle eşanlamlı oldu. Gene de Możdżer'ın bazı hocalarının gözünde klasik müziğin kötü ikizi olmaktan kurtulamadı.

Ne gam! Genç piyanist, iki tarafın da en iyi özelliklerini bir araya getirmeye kararlıydı: klasik müzikten "sound'un güzelliği ile artikülasyona saygı"nın; jazz'dan da heyecanın ve bir sonra ne geleceğini bilmeme duygusunun en iyi yanlarını almaya çalıştı. "Riskliydi, doğrusu biraz da korkuyordum ama, sonunda her şey yoluna girdi. Aslında klasik müziği jazz'dan ve rock'tan ayıran tek şey, klasik müziğin modern bir şekilde değil, hoparlörsüz, ışıksız, eski devrin kostümleriyle sunulması. "Leszek Możdżer'e göre, eğer klasik müzik için müzik sunumunun bütün modern yöntemlerinden yararlanılsa, o da rock müzik kadar etkili olur.

Onu bilemeyiz ama Możdżer, Danielsson, Fresco üçlüsünün çaldığı "Smells Like Teen Spirit"i dinlemenin tadına doyum olmuyor.

Slawek Orwat piyaniste meslek hayatında bir dönüm noktası oluşturan 1991 yılından da söz etmiş ve ona, şimdi dönüp geriye bakınca neler hissettiğini sormuş. Leszek Możdżer, bu yılın onun için önemini, Tomek Gwinciński'nin 'free jazz' grubu Miłość'dan ayrılmasına bağlıyor. "O gidince yeni bir armonik enstrüman gerekti. Tymon Tymanski de onlarla çalışmamı teklif etti. Başında kavakyelleri esen, bu işe yeni başlamış bir gençtim. Grup beni biçimlendirdi, yıllar boyunca bana annelik etti. Kendimi koruma altında hissediyordum. Avangard bir grupta olduğumu bilmenin rahatlığıyla deneyler yapabiliyordum. Yeraltında çalıyordum, dünyayı değiştiriyordum ve bundan da kazandığım bir şey vardı."

Derken o kadar popüler oldu ki Gdańsk şehrindeki yıldızlar yolu için elinin izini istediler. Tek hareketle yıldızlar arasında yer aldıktan sonra bunun hayatında yaptığı en aptalca şey olduğunu söylemişti. Şimdi geriye bakınca tepkisini gençliğine veriyor ve kendisinden bir izi bırakmasının istenmesini aslında gururla kabul ettiğini, çok sevindiğini söylüyor.

Leszek Możdżer, kırk yaşını geride bıraktı ama kendini hâlâ yolculuğun başındaymış gibi hissediyor. "Bana henüz önemli bir CD kaydetmemişim gibi geliyor. Kaydetmemi bekliyorlar. Bekleyip göreceğiz. Ben bekliyorum. Hayatın bana neler getireceğini merak ediyorum."

Işıl Gerek
isilgerek@lobby-pr.com

Bu yıl 15. yaşını kutlayan İş Sanat renkli ve zengin programıyla dünya yıldızlarını İstanbul'da ağırlamaya devam ediyor

Sanatın ritmi İş Sanat'ın 15. sezonuyla artıyor

Düzenlediği birbirinden özel etkinliklerle İstanbul'u kültür ve sanat alanında uluslararası bir buluşma noktası haline getiren ve bu yıl 15. yılını kutlayan İş Sanat yeni sezonunu kasım ayında açıyor.

Stacey Kent

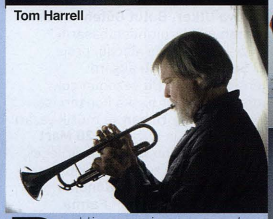
Tom Harrell

Pharoah Sanders

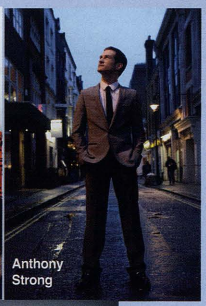
Anthony Strong

The von Trapps

Renkli ve zengin programıyla her yıl yediden yetmişe binlerce sanatseveri ağırlayan İş Sanat, yine dünyanın en ünlü sanatçılarına ve en saygın orkestralarına ev sahipliği yapacak. İş Sanat, Kasım 2014'te başlayacak ve Mayıs 2015'e kadar sürecek 15. sezonunda sanatseverlere klasik müzikten jazz'a, dünya müziğinden dans gösterilerine, yerli projelerden şiir dinletilerine ve çocuk etkinliklerine uzanan geniş yelpazede bir program sunacak.

Geride kalan 14 yılda İş Sanat, 800 kişilik salonunda birbirinden başarılı ve çeşitli etkinliklerle dünyaca ünlü yıldızları İstanbul izleyicisiyle buluşturdu. Aynı çatı altında sahne sanatlarının yanı sıra galerileri ile de kültür sanata katkı sağlayan, 1200'e yakın etkinlikte bir milyon sanatseveri ağırlayan İş Sanat özgün projeleri ve pek çok ilke imza atan programıyla İstanbul'un kültür sanat alanında akla ilk gelen mekânlarından olmaya devam ediyor.

1 Kasım'da Alpaslan Ertüngealp yönetimindeki Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası ve piyanist Hüseyin Sermet solistliğinde gerçekleşecek açılış konserinin ardından detaylarına aşağıda yer verilen onlarca konser, dans gösterisi, çocuk etkinliği ve şiir dinletileri İş Sanat'ın 15. yaşını kutladığı 2014-2015 sezonunu zenginleştirmeye hazırlanıyor. Sabırsızlıkla beklenen yeni sezonun biletleri 13 Ekim'de satışa çıkıyor. İş Sanat Kibele Galerisi 5 Kasım'da Özdemir Altan sergisi, İzmir Galerisi ise 22 Ekim'de Mehmet Mahir sergisi ile yeni sezonlarına başlıyor.

İş Sanat İstanbul'da jazz'ın ritmini artırıyor

15. sezonun jazz konserleri yumuşacık sesi ve romantik yorumuyla en gözde kadın vokaller arasında yer alan **Stacey Kent** ile başlıyor. İstanbullu müzikseverlerin yakından tanıdığı Kent, **18 Kasım 2014 Salı** akşamı jazz'ın el değmemiş tınılarını Brezilya motifleriyle harmanladığı yepyeni şarkılarını İş Sanat izleyicileri için seslendirecek. **27 Kasım 2014 Perşembe** akşamı ise yaşayan bir efsane, serbest jazz'ın kurucularından saksofon sanatçısı **Pharoah Sanders** İş Sanat'ta sevenlerini jazz'a boğacak. Gecede Sanders'a klasik müzik ve jazz unsurlarını birleştiren çalışmalarıyla tanınan Alman piyanist **Joachim Kühn** ve Hint klasik müziği ile Asya pop müziği gibi farklı türleri harmanlayan perküsyon virtüözü **Trilok Gurtu** eşlik edecek. İş Sanat İngiltere'nin yeni nesil jazz müziğinin süper starı **Anthony Strong**'la 2014'e veda edecek. Sanatçı, **16 Aralık 2014 Salı** akşamı İstanbullu jazz severlere İş Sanat'ta unutamayacakları bir gece yaşatacak. Geçtiğimiz sezon Soma'da meydana gelen maden kazası nedeniyle ertelenen geçtiğimiz sayımızın da kapak konusu olan **Ravi Coltrane Quartet** konseri bu sezon **27 Şubat 2015 Cuma** akşamı jazz tutkunlarıyla buluşacak. Babası efsanevi saksafoncu John Coltrane'den aldığı müzikal mirası yenilikçi üslubuyla bütünleştiren Ravi Coltrane, doğaçlama bir quartet düzenlemesinden oluşan son albümü *Spirit Fiction* ile İş Sanat sahnesinde olacak. Sezonun jazz kuşağının son konuğuysa jazz trompetin efsane isimlerinden **Tom Harrell**. Zamanımızın en yaratıcı müzisyen ve bestecilerinden biri sayılan Harrell, **21 Nisan 2015 Salı** akşamı başarılı doğaçlamaları, akıcı tınısı ve kendine has stili ile jazz severlerle buluşacak.

Dünya müziğinin yıldız isimleri İş Sanat sahnesini taçlandıracak

İş Sanat'ta dünya müziği serisi, Neşeli Günler filminin yeni nesil sesleri **The von Trapps** ile başlayacak. İş Sanat sahnesinde İstanbullu müzikseverlerle tanışan The von Trapps **12 Kasım**

Paco Peña

Ornella Vanoni

Dulce Pontes

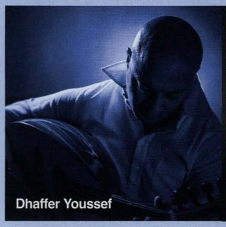
Dhaffer Youssef

Aşa

Ozan Musluoğlu All My Friends Are Vocalists

2014 Çarşamba akşamı Türkiye'deki ilk özel konserini yine İş Sanat'ta verecek. Flamenko'nun efsane gitaristi **Paco Peña** yeni projesi *Flamencura* ile ilk kez **12 Şubat 2015 Perşembe** akşamı İstanbullu hayranlarıyla buluşacak. İş Sanat, ocak ayında İtalya'dan bir divayı ağırlayacak. Kariyerine tiyatro ile başlayan, zaman içinde söylediği pop-jazz türündeki şarkılarla tüm dünyada tanınan **Ornella Vanoni**, pek çok sanatçı gibi Türkiye'de ilk kez İş Sanat sahnesine konuk olacak.

İş Sanat'ın dünya müziği serisi, 3 Nisan Cuma akşamı Portekizli sanatçı **Dulce Pontes**'in vereceği konser ile sürecek. Türkiye'ye daha önce birkaç kez gelen ve müzikseverlerle güçlü bir bağ kuran sanatçı son albümü *Momentos*'tan şarkılar seslendirecek. İstanbullular Mayısta dünya müziğinin ünlü isimleri ile baharı selamlayacak. BBC Music eleştirmenleri tarafından "21. Yüzyılın Bob Marley'i" olarak tanımlanan şarkıcı ve söz yazarı **Aşa (Asha)** Avrupai tarzını Afrika ezgileriyle harmanladığı şarkılarıyla İş Sanat'ta cıvıl cıvıl bir konsere imza atacak. Tunuslu ud üstadı **Dhaffer Youssef** da **11 Mayıs Perşembe** akşamı İş Sanat'ın dünya müziği serisini renklendirecek bir başka isim. Soma'da yaşanan maden faciası sonrasında ertelenen **Ayo** konseri **2 Aralık 2014 Salı** gerçekleşecek. Nijerya asıllı güzel sanatçı son albümü *Ticket To The World*'den şarkılarını İstanbul'da ilk kez seslendirecek.

Türk rock, pop, jazz ve halk müziğinin en sevilen isimlerinden İş Sanat'a özel projeler

İş Sanat, herkese dokunan programında Türkiye'nin en sevilen sanatçılarını özgün projelerde buluşturuyor. **23 Aralık 2014 Salı** günü halk müziğinin ve türkülerin duru sesi **Mercan Erzincan** *Oyalı Yazma* adlı üçlüsünü geniş bir müzisyen kadrosuyla icra edecek. Bu projede ilk kez Anadolu geleneğinin dünya mirası olarak sayılan sıra geceleri ve kürsübaşı sohbetleri kadın yorumcular tarafından sergilenecek.

Jazz sanatçısı, besteci, radyo programcısı olarak çok yönlü bir kariyer sürdüren **Ozan Musluoğlu** da *All My Friends Are Vocalists* isimli projesiyle adeta İş Sanat'ta yıldız yağmuru yaşatacak. **Gökhan Özoğuz, Ceylan Ertem, Ece Göksu, Fatih Erkoç, Şevval Sam, Sarp Maden, Neşet Ruacan, Önder Focan, Şenova Ülker, Bulut Gülen** ve **Ferit Odman** gibi birbirinden başarılı müzisyenin sahne alacağı proje **17 Şubat 2015 Salı** akşamı gerçekleşecek. Bu sezonun çok konuşulacak bir başka konseri ise piyanist **Tuluğ Tırpan** ve müzik yazarı **Murat Beşer**'in imzasıyla **20 Mart 2015 Cuma** günü hayata geçirilecek. Kendine has tarzıyla geniş kitlelerin sevgisini kazanan **Can Bonomo** ve Model grubunun solisti **Fatma Turgut**'un vokal olarak yer aldığı projede Türk rock müzik tarihine damga vurmuş sanatçıların eserlerinin seslendirilecek. İş Sanat'ın 15. yılına özel hazırlanan bu proje unutulmayacak konserleri arasında yer almaya aday.

Can Bonomo

Fatma Turgut

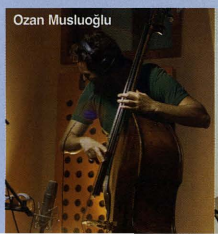
Ozan Musluoğlu

Tuluğ Tırpan

Murat Beşer

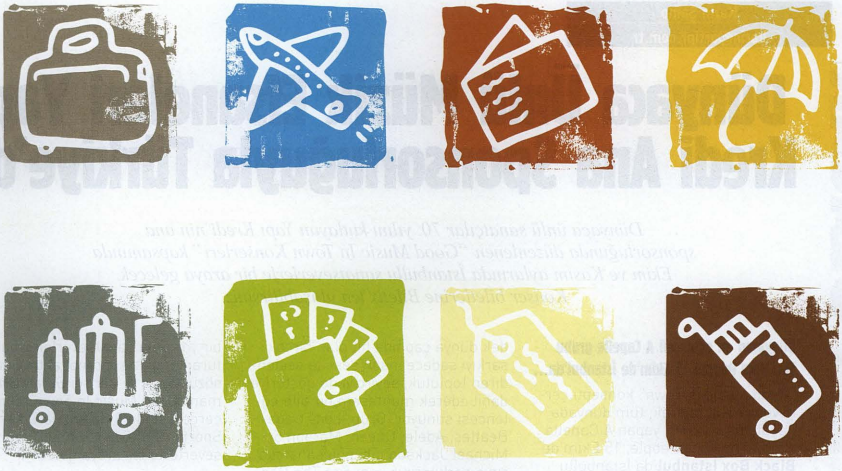

Gezi, seyahat, keşfetmek...

ARA

Bir kitapçıdan çok daha fazlası **www.boyutstore.com**

BOYUT

twitter.com/boyutstore facebook.com/boyutstore

Karin Şamo
karin@artipr.com.tr

Dünyaca Ünlü Müzik Efsaneleri Yapı Kredi Ana Sponsorluğuyla Türkiye'de

Dünyaca ünlü sanatçılar 70. yılını kutlayan Yapı Kredi'nin ana sponsorluğunda düzenlenen "Good Music In Town Konserleri" kapsamında Ekim ve Kasım aylarında İstanbullu sanatseverlerle bir araya gelecek. Konser biletlerine Biletix'ten ulaşabilirsiniz.

Dünyanın en eğlenceli A Capella grubu The Voca People 15 Ekim'de İstanbul'da...

"Good Music in Town" konsepti çerçevesinde İlk olarak, tüm dünyada kapalı gişe gösteri yapan A Capella grubu The Voca People, 15 Ekim'de **Black Box İstanbul**'da İstanbullu sanatseverlerle buluşacak. Vokal sesleri ve A Capella'yı modern beatbox ile harmanlayan; diller, kültürler hatta gezegenler arası köprü kuran dinamik, galaksiler arası müzikal bir tiyatro olan The Voca People, "Hayat müziktir ve müzik hayattır" sloganıyla 2009 yılından bu yana Güney Amerika, Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Orta Asya ve Avrupa'da birçok ülkede sahneledikleri müzikaller ile sanatseverlerle bir araya geldi. Şovlarında, bugüne dek dünya çapında hit olan birçok şarkıyı sadece insan sesi ile seslendiren topluluk, seyirciyi de gösteriye dahil ederek muhteşem bir aile eğlencesi sunuyor. Grup; Lady Gaga, Beatles, Adele, Queen, Maroon 5, Michael Jackson gibi pop sanatçılarının şarkılarının yanı sıra The Godfather, The Pink Panther, Mission Impossible gibi film müzikleri ve Beethoven'dan Tchaikovsky'e Klasik Müziğin en önemli eserlerini de muhteşem bir performansla İstanbullu müzikseverle 15 Ekim'de buluşmaya hazırlanıyor.

Dünyanın en ünlü sopranosu Sarah Brightman 9 Kasım'da İstanbul'da...

Dünyaca ünlü opera ballad'larını, klasik müzik eserlerini kendine özgü bir yorumla sanatseverlerle buluşturan, İngiliz soprano, aktris, şarkı sözü yazarı ve dansçı Sarah Brightman "Good Music In Town" konsepti çerçevesinde 9 Kasım'da Ülker Sports Arena'da İstanbullu müzikseverlerle bir araya gelecek.

"Phantom of the Opera", "Cats", "Requiem" ve "Aspects of Life" gibi müzikal yapımlarda da sahne alan, Barselona Olimpiyat Oyunları'nda Jose Carreras ile birlikte seslendirdiği "Amigos Para Siempre" ve ardından Andrea Bocelli'yle seslendirdiği "Time To Say Goodbye" ile büyük bir ivme yakalayan dünyanın en önemli kadın vokallerden Brightman, İstanbullulara unutamayacakları bir müzik ziyafeti sunacak.

The Voca People

Sarah Brightman

Dee Dee Bridgewater

Sandra Berkman

"En İyi Jazz Vokal Albüm" dalında 2011 Grammy ödülünü alan Dee Dee Bridgewater 21 Kasım'da İstanbul'da...

Jazz klasiklerini, alışılmış standartların dışında, kendine özgü yorumuyla seslendirerek günümüzün en üst düzey jazz vokalistleri arasında yer alan Dee Dee Bridgewater, şarkılarını 21 Kasım'da **Zorlu Center PSM'de** İstanbullu jazz tutkunlarıyla paylaşacak.

Dizzy Gillespie, Sonny Rollins, Dexter Gordon ve Max Roach gibi sanatçılar ile çalışma şansını yakalayan ve 1974'te The Wiz Müzikali'ndeki rolüyle Tony Ödülü'nü kazanan Amerikalı Jazz sanatçısı Dee Dee Bridgewater 1997 yılında Ella Fitzgerald adlı albümü ile 2 Grammy Ödülü birden kazanmıştır.

André Rieu yeni şovuyla yeniden İstanbul'a geliyor...

Dünyanın tüm müzik otoritelerince bu yüzyılın en önemli müzisyenlerinden biri kabul edilen André Rieu, geçen yıl tüm biletleri aylar öncesinden tükenen Kasım ayındaki muhteşem konserinin ardından sürprizlerle dolu yeni şovuyla 2014 Dünya Tur'u kapsamında bir kez daha İstanbul'a geliyor. "Valslerin Kralı" André Rieu, 2014 Dünya Tur'u kapsamında 27 Kasım'da Sinan Erdem Spor Salonu'nda ve 29 Kasım'da Ülker Sports Arena'da iki özel konser ile sevenleriyle buluşacak.

Bugüne kadar dünya müzik listelerinde 30 kez liste birinciliği, 355 Platin Albüm Ödülü, 35 milyon DVD satışı, 2012 dünyanın en çok satan erkek sanatçısı, 2009-2011 Yılın Tur Sanatçısı Top 10 gibi başarıları elinde tutan André Rieu, yine Pollstar'da 2012 yılının en çok kazanan müzisyenler listesinde 12. sırada yer alıyor. The New York Times'da yayınlanan bir incelemede "Klasik Müziğin Madonna'sı" olarak söz edilen André Rieu'nun müziğinin tüm dünyayı kucaklayabilecek bir güce sahip olduğu belirtiliyor.

André Rieu'nun dünyanın en ünlü orkestralarından Johann Strauss Orkestrası'yla vereceği konserlerin biletleri Biletix'te satılmakta.

Can İnandım
caninandim@gmail.com

CRR Sezona Hazır...
An Evening with Chris Botti - 15 Ekim

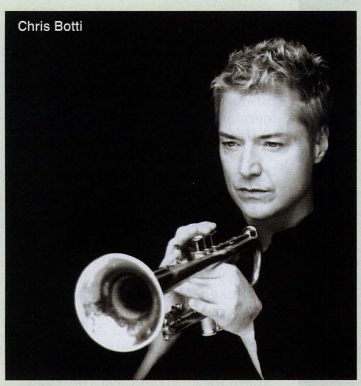
Chris Botti

Sting'in Londra'da küçük bir barda keşfettiği, dünyaca ünlü jazz trompetçisi Chris Botti, uzun bir aradan sonra grubuyla tekrardan İstanbullu müzikseverlerle buluşuyor.

1962 yılında Oregon'da dünyaya gelen Botti trompet ile 10 yaşında tanıştı. Amerika'nın en prestijli müzik okullarından birisi olan Indiana Üniversitesi'nde uzman hocalar denetiminde okuyan sanatçı, mezun olduktan sonra Arif Mardin gibi produktörlerin yönlendirmesi ile bir anda pop-jazz kulvarında sık sık görmeye alıştığımız bir şahsiyet oldu. Sanatçı, minimalist doğaçlama yeteneği ve sahne duruşu ile sürekli Miles Davis ve Chet Baker ile kıyaslandı. Yeni bir jazz kişiliği yaratma hırsında olmayan sanatçı yakaladığı formül ile jazz-pop listelerinde sık sık yer almayı başardı.

İlk solo albümü olan "First Wish"i 1995 yılında yayınlayan Chris Botti, bugüne kadar toplam 10 albüm yayınladı. Üç albümü birden Billboard Jazz Albümleri listesine 1 numaradan giriş yapan Chris Botti'nin bugüne dek canlı kayıt ve performans yaptığı sanatçıların arasında Frank Sinatra, Sting, Josh Groban, Andrea Bocelli, Paul Simon, Joshua Bell, Joni Mitchell, John Mayer, Michael Buble ve Aerosmith'in vokalisti Steven Tyler yer alıyor. Chris Botti geçtiğimiz yıl en iyi enstrümantal pop dalında Grammy kazandığı Impressions albümünün parçalarıyla 15 Ekim akşamı CRR sahnesine konuk oluyor.

An Evening with Chris Botti

Chris Botti (trompet)
Geoffrey Keezer (piyano)
Andy Ezrin (klavye)
Leonardo Amuedo (gitar)
Richie Goods (bas)
Billy Kilson (davul)
Lucia Micarelli (viyolin)
Sy Smith (vokal)
George Komsky (vokal)

The Cinematic Orchestra - 22 Ekim

İngilizlerin electronica / nujazz dünyasına armağan ettikleri en önemli topluluklardan biri olan The Cinematic Orchestra çıkaracakları yeni albüm öncesi tekrardan ülkemizi ziyaret ediyor. 1999 yılında Jason Swinscoe önderliğinde kurulan topluluk çıkardıkları ilk albüm Motion ile büyük beğeni topladı. Doğaçlama kayıtları müzikte "sample" denilen örneklenmiş seslerle bütünleştirdiler. Jazz'ı elektronika ile buluşturan bu modern müziği daha sonraları "future jazz" adı verildi.

Topluluk 1929 tarihli Rus Dziga Vertov'un klasik yapıtı «Man with a Movie Camera»ya yaptıkları film müziği ile kariyerinin doruğuna ulaştı. 2007 yılında çıkan albüm Ma Fleur'Patrick Watson, Fontella Bass, Lou Rhodes gibi isimlerin eşlikleriyle büyük beğeni topladı.
The Cinematic Orchestra'nın Walt Disney için müziklerini yaptığı The Crimson Wing: Mystery of the Flamingo filmi 2008 yılında Fransa'da yayınlandı ve müzikler aynı zamanda London Metropolitan Orchestra tarafından The Union Chapel, Islington 17 Eylül 2009 tarihinde icra edildi.

Grup 2010 yılında kendi plak şirketi Ninja Tune Records'un 20. yılı dahilinde Royal Albert Hall'da sahne aldı.

Müzikleri, "Grey's Anatomy", "Criminal Minds" ve "Ugly Betty" gibi onlarca bilinen dizide kullanılmış olan The Cinematic Orchestra 22 Ekim akşamı hem eski hitleriyle hem de yeni yayınlanmamış parçalarıyla bütün hayranlarını CRR'ye bekliyor.

The Cinematic Orchestra

Jason Swinscoe (laptop)
Tom Chant (saksofon)
Alexander Podraza (klavyeler)
Sam Vicary (bas)
Luke Flowers (davul)
Heidi Vogel (vokal)
Larry Brown (gitar, vokal)

Dianne Reeves - 5 Kasım

Günümüzün jazz divalarından biri olarak kabul edilen Dianne Reeves 5 yıl aradan sonra çıkardığı yeni albümü Beautiful Life'in turnesi kapsamında CRR sahnesine konuk oluyor. Vokalist bir baba, trompet çalan bir anne, basçı bir amca gibi aile üyeleri

Dianne Reeves

Kronos Quartet

sayesinde müzikal genlere sahip olan Dianne Reeves, küçüklüğünde piyano dersleri alarak müziğe ilk adımlarını atmış ve 16 yaşında Clark Terry ile tanışması ve trompetçinin kendisinin mentoru haline gelmesiyle vokal kariyerindeki en önemli başlangıcı yapmıştır. Üniversitede okuduğu yıllarda Latin Amerikan müziğine olan ilgisi artan vokalist, dünya müziğiyle hep yakından ilgilenerek farklı vokal tekniklerini incelemeye başlayan Reeves, 1977 yılında ilk albümünü kaydetti. 1987 yılında Blue Note/EMI etikeyle albüm çıkaran ilk vokalist oldu. 80'li yılların başında Harry Belafonte ve Sergio Mendes'le turnelere çıktıktan sonra 82 senesinde kendi grubunu oluşturarak jazz festivallerinde sahne almaya başlayan Reeves, bugüne kadar 3 sene arka arkaya 'En İyi Jazz Vokal Performansı" Grammy ödülünü almaya hak kazanmış tek vokalisttir.

2002 yılı çıkışlı Grammy ödüllü A Little Moonlight albümünde efsanevi prodüktör Arif Mardin ile birlikte çalışan Reeves, Wynton Marsalis ve Lincoln Center Jazz Orkestrası ile de kayıt ve konserler gerçekleştirdi. Daniel Barenboim yönetimindeki Chicago Senfoni ile de bir kayıt yapan ve Sir Simon Rattle yönetimindeki Berlin Filarmoni'yle konuk sanatçı olarak bir konser veren Reeves, meşhur Walt Disney Konser Salonu'nda sahne alan ilk şarkıcı unvanına da sahip olmuştur.

Dianne Reeves yeni albümü Beautiful Life'dan parçalarını seslendirmek üzere 5 Kasım akşamı CRR sahnesine konuk oluyor.

Dianne Reeves (vokal)
Peter Martin (piyano)
Romero Lubambo (gitar)
Reginald Veal (kontrbas)
Terreon Gully (davul)

Kronos Quartet - 18 Kasım

40 yılı geride bırakan yeni müziğin öncü topluluğu Kronos Quartet 10 yıl aradan sonra ilk kez Türkiye'de...

Kronos Quartet kurulduğu 1973'ten beri yeni eserlerin önde gelen seslerinden biri oldu. Kendine özgü müzik vizyonunu, cesur deneysel tarafıyla harmanlayan grup benzersiz bir ifade gücü kazandı ve tüm dünyada dinleyicilerin ilgisini çekmeyi başardı. Kendisi için 400'den fazla eser bestelenen ve düzenlenen Kronos Quartet, Shostakovich, Webern, Bartok ve Ives'den Astor Piazolla, John Cage, Raymond Scott ve Howlin Wolf'a kadar uzanan çok geniş bir repertuvara sahip. Kronos, Terry Riley ve Henryk Gorecki gibi günümüzün en yetkin isimlerinin yanı sıra Zimbabve, Polonya, Meksika, Avustralya, Japonya, Arjantin ve Azerbeycan'a dek dünyanın farklı yerlerinde en yenilikçi bestecilerle çalışıyor. Dörtlü halen, John Adams, Franghiz Ali-Zadeh, Diamanda Galas, Osvaldo Golijov, Ben Johnston, Steven Mackey, Arika Nishimura, GAbriela Ortiz, P.Q. Phan, Steve Reich, Somei Satoh, Peteris Vasks ve GuoWenjing!in de içinde bulunduğu birçok besteciyle işbirliği içinde oldu.

Kronos Quartet, San Fransisco ve New York'un da içinde olduğu birçok şehirde ve her yıl çıktığı turnelerde Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Avrupa, Japonya, Meksika, Güney Amerika, Yeni Zellenda, Rusya, Hong Kong ve Avustralya'da konser salonları, kulüp ve jazz festivallerinde, 100'den fazla konser veriyor. Son turnelerinde, Amsterdam Concertgebouw, Kennedy Center, Montreux Jazz Festivali, Brooklyn Müzik Akademisi, Moskova Tchaikovsky Konser Salonu, Sidney Opera Binası, Tanglewood, Londra Kraliyet Konser Salonu, Buenos Aires Teatro Colon, La Scala, Paris Şehir Tiyatrosu ve Chicago Konser Salonu'nda konserler verdi.

Kronos Quartet
David Harrington (violin)
John Sherba (violin)
Hank Dutt (viola)
Sunny Yang (cello)

Program

Omar Souleyman (arr. Jacob Garchik) / La Sidounak Sayyada (I'll Prevent the Hunters from Hunting You) +
Tanburi Cemil Bey (arr. Stephen Prutsman) / Eviç Taksim +
Ramallah Underground (arr. Jacob Garchik) / Tashweesh *
Nicole Lizée / Death to Kosmische *
Terry Riley / The Gift from Salome
Dances for Peace *
Steve Reich / WTC 9/11 *
1. 9/11/01 2. 2010 3. WTC
Ara
Sahba Aminikia / Târ o Pood (Warp and Weft) *
I. Tarh
II. Bâft
III. Pardâkht
Aleksandra Vrebalov / ...Hold me, Neighbor, In this Storm... *

Berna Özdemir
berna.ozdemir@iksv.org

Salon'da Tatil Bitti, Yeni Sezon Başlıyor!

Salon Kapılarını 10 Ekim'de Coachella'dan Roskilde'ye Bu Senenin En Çok Konuşulan Gruplarından Future Islands İle açıyor.

İstanbullu sanataseverlerin ilgiyle takip ettiği Salon'un 5. sezonu 10 Ekim'de başlıyor. Salon, sanatseverlere, güncel müzikten jazz'a, tiyatrodan söyleşiye, yine dopdolu bir program sunacak.

Salon, 10 Ekim Cuma akşamı, 2014'te Primavera, Coachella ve Roskilde gibi festivallerdeki performansıyla bu senenin en çok konuşulan gruplarından Future Islands konseriyle başlayacağı yeni sezonunda, Suuns, Marissa Nadler, The Boxer Rebellion, Emilie Simon, Olafur Arnalds'in elektronik müzik projesi Kiasmos, East India Youth, Tom Adams ve Owen Pallett gibi güncel müziğin önemli isimlerini ağırlayacak.

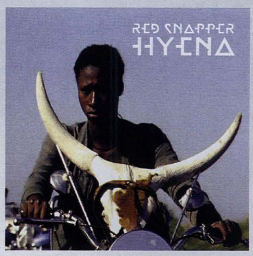

Suuns

Kairos Quartet

Marissa Nadler

Future Islands

Jazz'ın merak edilen topluluklarından Red Snapper, Kairos Quartet, Arild Andersen Trio, Submotion Orchestra, GoGo Penguin ve Colin Stetson da Salon'un yeni sezonda konukları arasında.

Salon, geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi Türkiye müzik sahnesinin önemli isimlerine de ev sahipliği yapmaya devam ediyor. Gevende, Gaye Su Akyol, Bubituzak, Dilek Türkan, Birsen Tezer, Taksim Trio ve İncesaz, Ah! Kosmos, Sapan, Kaan Bulak ile The Away Days de Salon sahnesinde olacak isimler arasında.

Salon'da Pazartesi akşamları Oyun Salonu geceleri de sürüyor. Türkiye'den Ceren Ercan'ın İstenmeyen ve Ufuk Tan Altunkaya'nın Kalem adlı oyunlarının yanı sıra Polonya-Türkiye arası diplomatik ilişkilerinin tesisinin 600. yıldönümü kutlamaları kapsamında Türkiye-Polonya ortak yapımı iki oyun da Salon sahnesinde olacak: Polonyalı yönetmen Radek Rychick'in Türkiye'den üç oyuncu ile sahneye koyacağı AALST'ın dünya prömiyeri ile Polish Turkish Avat-Art Festivali kapsamındaki In Between - WaMD Salon'da gerçekleştirecek.

İncesaz

Selin Keleşer
selink@artipr.com.tr

Babylon Asmalımescit "Bis"e Çıkıyor

Hercules & Love Affair

Kuruluşunun 15. yılında Babylon, yeni sezonunu, doğduğu yer olan ve yakında renove edilmesi planlanan Babylon Asmalımescit'te karşılıyor. Restore edilen Tarihi Bomonti Bira Fabrikası'nın içinde büyük bir Babylon dünyası yaratmak üzere çalışmalara devam eden Babylon sezonun ilk yarısında zengin programıyla Asmalımescit'te adeta "bis" yapıyor olacak . Türkiye'de ilk kez Babylon'da sahne alacak Guts'un yanı sıra Cat Power, Emiliana Torrini, Richard Bona, Chet Faker, Hercules & Love Affair, Gus Gus, Plaid, Sebastien Tellier, Club Cheval, Yüksek, Pantha du Prince, Chinawoman, James Holden, Russian Red gibi pek çok önemli isim önümüzdeki günlerde

Pantha du Prince

Gus Gus

Emiliana Torrini

Chinawoman

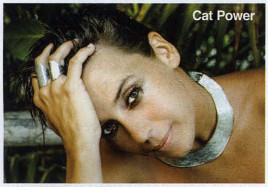
Cat Power

Babylon Asmalımescit'te sahne alacak.
Babylon'un kabına sığmayan konserler serisi "Babylon Presents".
Babylon yeni sezonla birlikte ahalisini buluşturmayı amaçlayan festivalleri gibi sezon boyunca farklı mekanlarda küratörlüğünü üstleneceği konserler serisine başlıyor olacak. Babylon bu konserler serisi ile ahalisi ile buluşturmak istediği Babylon ruhuna ve müzikal köküne yakın duran grupları farklı mekanlarda ağırlamayı planlıyor.
Babylon'un Yeni Dünyası "Babylon Bomonti" 2015'te kapılarını açacak.
Babylon Asmalımescit'in kardeş mekanı Babylon Bomonti'nin açılışı yeni yılda gerçekleşecek. Tarihi dokusu ve mimarisiyle Babylon ruhunu yansıtacak olan Babylon Bomonti, akustik tasarımı ve teknik altyapısıyla da küresel standartlarda bir mekan olarak müzik tutkunlarına kapılarını açacak.

Babylon Asmalımescit yenilenecek
Sadece Türkiye'nin değil dünyanın en iyi canlı müzik mekanları arasında gösterilen Babylon Asmalımescit ise Babylon Bomonti'nin açılmasının ardından altyapı yenilemesi amacıyla bakıma girecek. Babylon Asmalımescit'in restorasyonun tamamlanmasıyla birlikte ise Babylon, İstanbul'daki iki ayrı mekanda ahalisiyle buluşmaya devam edecek.
Nordik'e Dönüş
2012 yılında Garanti Caz Yeşili kapsamında başlayan Nordik Festivali, seri etkinlikler olarak bu sene de kaldığı yerden devam edecek. Geçmişte Kings of Convenience, Sin Fang, Amiina, Soley, Hess Is More, Korallreven gibi grupların Babylon sahnesini renklendirdiği festivalde, bu sene de İskandinav müziğinin en güçlü isimleri sahne alacak. Etkinlik süresince, konserler dışında film gösterimleri, fotoğraf sergileri, pop up etkinliklerle Nordik şehre yayılıp etkisini sürdürecek. Babylon'da ve şehirde bu etkinlikler sayesinde Nordik bir hava solunacak.

Russian Red

Can Karakuş
kuscan@gmail.com

Richard Bona, Öyküleri ile Babylon'da!

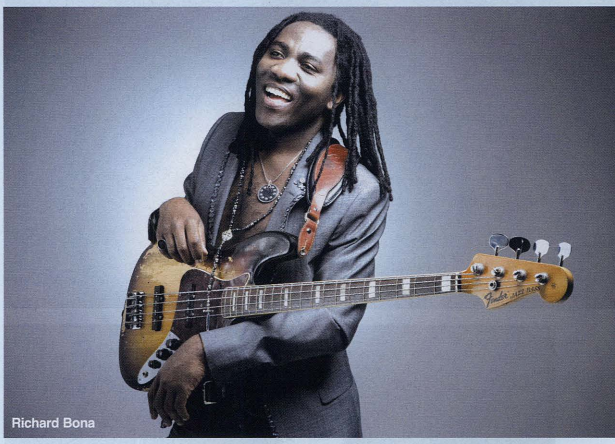
Richard Bona

İmkansızlıklar arasından sıyrılarak dünya jazz sahnesinin önemli isimlerinden biri olmak. Bunu sadece para, bağlantılar ya da şans ile açıklamak mümkün değil. Richard Bona'nın başarısı, eşsiz müzikal yeteneğini azmi ve kararlılığıyla birleştirmiş olmasında yatıyor.

Bona'yı çoğu kişi bir jazz basçısı olarak biliyor olabilir, fakat kendisine komple müzisyen demek daha doğru olur. Bir çok enstrüman çalması yanında geniş oktavlı, yumuşak ve kontrollü bir sese sahip olan Bona, Afrika topraklarının geleneksel tınılarını jazz ve dans formatları içerisinde sunduğu eklektik besteleri ve etkileyici groovy tekniği ile dinleyenleri her performansında büyülüyor. Bu yorumumu daha önce kendisini üç kez canlı takip etme şansına sahip biri olarak yapıyorum.

Bu müzikal dehayı daha yakından tanımak adına dilerseniz önce hayat hikayesine ve müzik kariyerindeki dönüm noktalarına bir göz atalım:

1967 senesinde Minta adlı bir Kamerun kasabasında müzisyen bir ailenin üyesi olarak dünyaya gelen Bona, henüz 5 yaşındayken bir Arfika çalgısı olan balafon çalmaya başlamıştı. Daha çok küçük yaşlardan armoni ve ritme karşı tutkusu olan Bona, flüt, balafon, ahşap vurmalı çalgılar ve 12 telli gitarını kendi yapmıştı. Etraftan ikinci el malzemeler toplayan ve enstrüman yapımında kullanan bu dahi çocuğun bir enstrümanı öğrenmesi için birini çalarken seyretmesi yeterli oluyordu. Müzik için yaratılmış olduğu her halinden belliydi. Sesini de yine bu yaşlarda keşfeden Bona, kilisede, düğünlerde ve çeşitli etkinliklerde söylüyordu.
11 yaşındayken babası ile taşındığı Douala'da ilk işini bulmakta gecikmemişti: Bir dans grubunda gitarist olarak sahne almaya başlamıştı. O zamanlar batı Afrika'da gitar en göz önündeki enstrümandı. 1980 senesinde lokal bir kulübün sahibi kendisine jazz müzikten beslenen, soul jazz ve jazz rock tarzında müzik yapan bir grup oluşturması görevini verdi. Yaklaşık 500 vinil albüm dinleyen Bona, Afrikalı atalarının soyundan gelen Amerikalıların yarattıkları jazz'in kompleks yapısından ve sonsuzluğundan oldukça etkilendi. Jaco Pastorius'un 1976 senesinde Columbia etiketiyle piyasaya sürdüğü ve kendi adını taşıyan albümünü dinlemesi onun müzik kariyerindeki dönüm noktasıydı. Jaco'yu keşfetmesi ile birlikte bas çalmayı ilk kez düşünmeye başlamıştı.

1989 senesinde 22 yaşındayken Paris'e gitmek üzere Afrika'yı terketti. Orada Didier Lockwood, Marc Fosset, André Ceccarelli, Manu Dibango, Salif Keita ve Joe Zawinul ile çalışarak kendisine jazz sahnesinde önemli bir yer edindi.
1995 senesinde okyanusu geçmeye karar veren Bona, soluğu New York'ta aldı. Manhattan'a yerleşmesinin hemen ardından Joe Zawinul ile tekrar bir araya geldi ve dünya turnesine çıktı. Artık ismi ustalarla anılır olmaya başlamıştı.

Bona'ya göre New York tam anlamıyla bir jazz şehriydi ve o kendisine açılan kapıları çok iyi değerlendirdi. Şarkı sözü yazarı Jake Holmes'un kulübünde farkedilen Bona bir süre sonra Jake'in eski dostu ünlü Amerikalı müzisyen Belafonte'nin müzikal direktörü, aranjörü ve basçısı olarak kariyerine devam ediyor olacaktı. Bu adımla birlikte Bona artık en çok talep gören müzisyenlerden biriydi ve oldukça önemli isimlerle sahne almaya başladı: Michael Brecker, Paul Simon, Chaka Khan, Tito Puente, Eddie Palmieri, Chucho Valdès, Mike Stern, Larry Coryell, Steve

Gadd, Joni Mitchell, Harry Connick Jr., Herbie Hancock, Billy Cobham, Queen Latifah, Jacky Terrasson, Bobby McFerrin, Chick Corea, Joe Zawinul, Pat Metheny ve George Benson.

Eşlikçi olarak yer aldığı işlerden kendi liderliğindeki albümlerine geçerek Bona'nın müzikal yaklaşımını daha iyi anlayalım:

Branford Marsalis'in tavsiyesi ile birlikte Frank McComb'un Columbia etiketiyle çıkan ilk albümünde çalan Bona, daha sonra bu bağlantı sayesinde Columbia etiketiyle kendi liderliğindeki ilk albümünü piyasaya sürecekti: **"Scenes From My Life" (1998)**. Albümde Michael Brecker ve Omar Hakim gibi iki önemli isim yer alıyor. O dönem basında çıkan bazı ilginç yorumları paylaşmadan geçmeyelim: "New York'ta keşfedilen yeni çocuktan etkilendiğimizi söylemekten hoşlanmıyoruz, fakat en inatçımız bile bu isim Richard Bona olunca fikrini değiştirmek zorunda kalır". (Newsweek). "Bona şarkı söyleyen harika bir basçı değil, o hem harika bir basçı hem de harika bir şarkıcı. Aynı zamanda da besteci ve söz yazarı. Bona müthiş bir kayıt gerçekleştirdi; farklılıkların kaydını". (Vibrations'dan Jackie Berroyer). Neden bu kadar etkilendikleri ortada aslında. Onun teknik kapasitesini bilenler, bu genç yaşta ondan bu albümü bir şov sahnesine dönüştürmesini ve tüm teknik kapasitesini jazz bas sololarıyla ortaya koymasını beklemiş olabilirler, fakat Bona yaşından ve ilk albümünden beklenmeyecek bir olgunlukla herkese sadece bir bas gitarist değil, bir komple müzisyen olduğunu gösteriyor. Albümde uzun bas sololarından ziyade, ince nüansların yer aldığı ve groovy Afrika ritimlerinin melodik kompozisyonlarla sunulduğu bir Afrika masalını Bona'nın etkileyici sesinden dinliyoruz.

Diğer dikkat çeken albümlerden **"Reverence", 2001** senesinde yine Columbia etiketiyle yayınlandı. Albüm samimi ve "Scenes From My Life" albümündeki umutları onaylayan bir havada. Zorluklarla başa çıkma, iyi şans, hayattaki kararlarımız, kadercilik, mucizeler, insan ilişkileri gibi konuları işleyen Bona, biraz yavaşlayıp hayattaki güzelliklerin ve fırsatların farkına varmaları için insanlara çağrı yapıyor.

Bona'nın en dolu ve usta işi albümlerinden olan **"Munia" (2003)**, Verve etiketiyle kaydedildi. Bunun, Bona'nın en eklektik albümlerinden biri olduğunu söylemek mümkün. Sıcak Afrika anıları ile taptaze dans fikirlerini harmanlayan Bona hareketli parçalarda dinleyeni dansa davet ediyor. Enstrümantal "Painting A Wish" parçasında ise tuşlular, üflemeliler (alto saksofonda Kenny Garrett) ve davulun (Vinnie Colaiuta) sırayla öne çıktığı başarılı bir jazz örneği dinliyoruz. Bir tarzdan diğerine zıplayarak farklı tatlar alabildiğimiz bu albümde Bona, şarkıcılığını, besteci ve aranjör kimliğini sergilediği gibi aynı zamanda da bas, akustik ve elektrik gitar, synthesizer, vocoder, keyboard ve vurmalılardaki yeteneklerini ortaya koyuyor. Fakat buna karşın yine bu albümde de bir aşırılıktan bahsetmek söz konusu değil, su gibi bizi alıp götüren bir kayıt olduğunu söylemek gerek.

Bona'nın liderliğindeki 4. albüm olan **"Tiki" (2006)**, bir dünya füzyonu örneği olarak dinleyenlerle buluştu. Enstrümanların çoğunda kendi imzası olan Bona bu albümde Afro Pop, Latin, Hint, Amerikan Pop, R&B ve Funk türleri arasında ustaca geziniyor. Tabiki içimize işleyen vokallerini de unutmamak lazım. Bu albümde John Legend, Susheela Raman ve Mike Stern gibi önemli isimler yer alıyor. **2008** senesinde ilk canlı kaydı **"Bona Makes You Sweat"**i piyasaya süren Bona, ardından **2009** senesinde bir diğer stüdyo kaydı olan **"The Ten Shades of Blues"** ile blues türüne bir saygı duruşunda bulunuyordu. Ona göre blues her kültürde hissedilen ana nota: "Afrika'da, Amerika'da ya da Hindistan'da bulabilirsiniz onu. İnsanlar ona gitar ve vokallerle belli bir tarz katarlar, ama önemli olan onun her kültürün ve ifadenin altında yer alan bir ölçü oluşu. Ten Shades of Blues, 10 nüans, blues'u 10 farklı şekilde çalma anlamına geliyor."
Bona'nın **geçen sene** kaydettiği son albümü **"Bonafied"** yine bir dünya füzyonu olarak nitelendirilebilir. "Mute Esukudu" parçası latin jazz türünü referans alırken, "Uprising of Kindness"da tango, "Diba la Bobe" parçasında Afrika popu ve "Janjo la Maya"da Paris kabareleri tadı almak mümkün. "Akwapella" parçasında ise 12 katmanlı vokal kayıtlarıyla Bona, bizlerle Kamerun'un çoklu ritim ve vokallerini paylaşıyor. Albüm, Douala dilinde yazılmış sözleri ile bireysel ve toplumsal ahlaki meselelere ışık tutması anlamında da önemli bir yere sahip. Albümün duygu merkezi ise "Mulema" parçası. Mulema, akustik gitarları, hafif vurmalıları ve yumuşak vokalleri ile gerçek aşkının izinde zorlu bir okyanus yolculuğunu göze alan bir adamın hikayesini anlatıyor. Bona'nın sözlerine kulak verelim: "Farklı bir yerden geliyorum. Geldiğim yerde müzik mutlaka bir hikaye anlatıyor olmalıydı. Arkasında güzel bir öykü taşımayan bir müzik asla gerçek müzik değildi. Benim geçmişim bu".

Riskler alan, fırsatları değerlendiren, yeteneğini azmiyle birleştirip başarıyı yakalayan ve tabiki bu yolda sayısız deneyim edinen bir müzisyen Richard Bona. İşin güzel tarafı ise hala balafonunda ilk melodisini çalan o 5 yaşındaki çocuğun ruhunu taşıyor olması.

Bona'nın öykülerini dinlemek için **6 Kasım'da Babylon'da** buluşalım!

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

EKİM-KASIM PROGRAMI

Cenk Erdoğan Trio

1 Ekim / Oct.2014
Çarşamba (21:30-00:30)
Cenk Erdoğan (g),
Erdem Tekinay (b),
Korhan Ogan (d).

Organik Trio

2 Ekim / Oct.2014
Perşembe (21:30-00:30)
Önder Focan (g),
Yavuz Dandere (Ham. Org),
Berke Özgümüş (d).

Bora Çeliker 4tet - 'Tis Autumn (Güz Şarkıları)

3 Ekim / Oct.2014
Cuma (22:30-01:30)
Burak Bedikyan (p),
Bora Çeliker (g, vo),
Matt Hall (b),
Deniz Dündar (d).

Önder Focan Quartet feat. Melisa Kral

4 Ekim / Oct.2014
C.tesi (22:30-01:30)
Melisa Kral (vo),
Bulut Gülen (tb),
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

Okay Temiz - Oriental Wind

6 Ekim / Oct.2014
P.tesi (21:30-00:30)
Okay Temiz (perc),
Ömür Küçükler (ctt),
Ahmet Özden (zurna),
Aydın Borucu (tp).
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b).

Mikado

7 Ekim / Oct.2014
Salı (21:30-00:30)
Ilay Bal (vo),
İsmail Cem Taşkın (g),
Ahmet Demirkol (b),
Ege Cengiz (tp),
Eren Dönmez (sample),
Emre Uyar (d).

Güç Başar Gülle

8 Ekim / Oct.2014
Çarşamba (21:30-00:30)
Güç Başar Gülle (g, ud, vo),
Volkan Hürsever (b),
Türker Çolak (perc),
Name Yarkın (kemençe)

Can Çankaya Trio

9 Ekim / Oct.2014
Perşembe (21:30-00:30)
Can Çankaya (p),
Ozan Mustuoğlu (b),
Ferit Odman (d).

Cansu Tanrıkulu Quartet

10 Ekim / Oct.2014
Cuma (22:30-01:30)
Cansu Tanrıkulu (vo),
Yunus Muti (g),
Cem Malak (b),
Emre Kartan (d).

Dilek Sert Erdoğan "Moments"

11 Ekim / Oct.2014
C.tesi (22:30-01:30)
Dilek Sert Erdoğan (vo),
Elvan Aracı (p, keyb),
Bora Çeliker (g),
Caner Üstündağ (b),
Turgut Alp Bekoğlu (d).

Pauer Memorial Quintet

13 Ekim / Oct.2014
P.tesi (21:30-00:30)
Daniel Noesig (tp),
Andy Middleton (ts),
Oliver Kent (p),
Hans Strasser (b),
Joris Dudli (d).

Flapper Swing Band feat. Giacomo Smith

14 Ekim / Oct.2014
Salı (21:30-00:30)
Nevin Hetmanek (vo),
Siney Yılmaz (s),
Tomas Hetmanek (g),
Erhan Erbelger (g),
Sinan Erbelger (b),
Giacomo Smith (s).

Burak Bedikyan European Quartet feat. Andy Middleton

15 Ekim / Oct.2014
Çarşamba (21:30-00:30)
Andy Middleton (ts),
Burak Bedikyan (p),
Hans Strasser (b),
Joris Dudli (d).

Dave Allen Trio

16 Ekim / Oct.2014
Perşembe (21:30-00:30)
Dave Allen (g),
Matt Hall (b),
Cem Aksel (d).

Luis Ernesto Gomez y LA DESCARGA Band

17 Ekim / Oct.2014
Cuma (22:30-01:30)
Luis Ernesto Gomez (vo, tumba), Gülseren Gomez (vo, perc),
Deniz Biber (vo),
Semih Sural (tp),
Nider Pupo (p),
Alper Kılıç (b),
Kerem Kırca (timbal).

Ece Göksu Quartet

18 Ekim / Oct.2014
Ctesi (22:30-01:30)
Ece Göksu (vo),
Can Çankaya (p),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

Yinon Muallem Group Funky Dervish

20 Ekim / Oct.2014
P.tesi (21:30-00:30)
Yinon Muallem (perc, vo),
Cenk Erdoğan (g),
Hakan Gürbüz (b, vo),
Selim Koytak (ud),
Sinan Cem Eroğlu (kaval).

Önder Focan String Band

21 Ekim / Oct.2014
Salı (21:30-00:30)
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d),
Ceren Türkmenoğlu (vi),
Doğukan Keskin (vi),
Eren Tuncer (viola),
Gözde Yaşar (cello).

Uğur Güneş Trio

22 Ekim / Oct.2014
Çarşamba (21:30-00:30)
Uğur Güneş (p),
Kağan Yıldız (b),
Deniz Dündar (d).

Murat Arkan - Michael Franks Project

23 Ekim / Oct.2014
Perşembe (21:30-00:30)
Yahya Dai (ts),
Murat Arkan (g, vo),
Kağan Yıldız (b),
Selim Göksu (d),
Konuk vokaller...

Banu Güven Band

24 Ekim / Oct.2014
Cuma (22:30-01:30)
Banu Güven (vo),
Kürşad Deniz (p),
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b),
Ekin Cengizkan (d).

Selen Beytekin Project

25 Ekim / Oct.2014
Ctesi (22:30-01:30)
Selen Beytekin (vo),
Şenova Ülker (tp),
Bulut Gülen (tb),
Ercüment Orkut (p),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

Yansımalar

27 Ekim / Oct.2014
P.tesi (21:30-00:30)
Şenol Filiz (ney),
Birol Yayla (tambur),
Cem Tuncer (g),
Erdal Akyol (b),
Pınar Duruk (cello),
Ediz Hafizoğlu (d, perc).

Beth Trollan Band

28 Ekim / Oct.2014
Salı (21:30-00:30)
Beth Trollan (vo, g),
Toygun Sözer (s),
Eren Gümrükçüoğlu (g),
Volkan Topakoğlu (b).

29 Ekim - 13. Yıl Özel Konseri

29 Ekim / Oct.2014
Çarşamba (21:30-00:30)
Şenova Ülker (tp),
Bulut Gülen (tb),
Önder Focan (g),
Volkan Hürsever (b),
Deniz Dündar (d),
feat. Sibel Köse (vo).

Kürşad Deniz Trio

30 Ekim / Oct.2014
Perşembe (21:30-00:30)
Kürşad Deniz (p),
Volkan Topakoğlu (b),
Ekin Cengizkan (d).

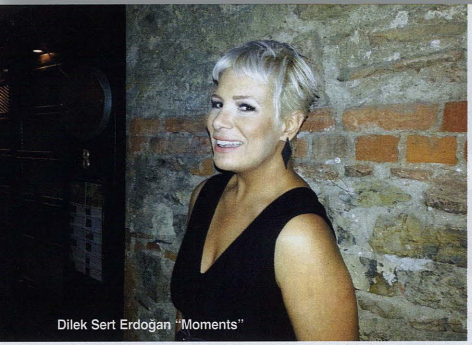
Dilek Sert Erdoğan "Moments"

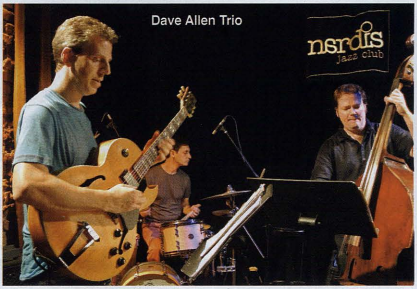

NELER OLACAK

24. AKBANK CAZ FESTİVALİ
Kathy Kosins Band

31 Ekim / Oct.2014
Cuma (22:30-01:30)
Kathy Kosins (vo),
Uraz Kvaner (p),
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

24. AKBANK CAZ FESTİVALİ
Kathy Kossins Band

1 Kasım C.tesi Sat.
Kathy Kossins (vo),
Uraz Kvaner (p),
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

Flapper Swing Band

3 Kasım P.tesi Mon.
Nevin Hetmanek (vo),
Siney Yılmaz (s),
Tomas Hetmanek (g),
Erhan Erbelger (g),
Volkan Topakoğlu (b).

Şenay Lambaoğlu

4 Kasım Salı Tues.
Şenay Lambaoğlu (vo).

Yavuz Akyazıcı Trio

5 Kasım Çarş. Wed.
Yavuz Akyazıcı (g),
Volkan Hürsever (b),
Turgut Alp Bekoğlu (d).

Baki Duyarlar Stand-Art Trio

6 Kasım Perş. Thur.
Baki Duyarlar (p),
Kağan Yıldız (b), Ferit Odman (d).

Ayşe Gencer Band

7 Kasım Cuma Fri.
Ayşe Gencer (vo),
İmer Demirer (tp),
Kürşad Demniz (p),
Matt Hall (b),
Deniz Dündar (d).

Dilek Sert Erdoğan

8 Kasım C.tesi Sat.
Dilek Sert Erdoğan (vo),
Elvan Aracı (p),
Bora Çeliker (g),
Caner Üstündağ (b),
Turgut Alp Bekoğlu (d).

Standard A La Turc

10 Kasım P.tesi Mon.
Batuhan Şaltuel (ts),
Önder Focan (g),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

Kevin Mahogany Band

11 Kasım Salı Tues.
Kevin Mahogany (vo),
Burak Bedikyan (p),
Kağan Yıldız (b),
Ferit Odman (d).

Laia Genc Band LiaisonTonique

12 Kasım Çarş. Wed
Laia Genc (p),
Markus Braun (b),
Etienne Nillesen (d).
Ferit Odman (d).

Connections Project

13 Kasım Perş. Thur.
Luca Rampinini (ss),
Yiğit Özatalay (p),
Fabio Marconi (g).

Istogne

14 Kasım Cuma Fri.
Samira Saygılı (vo),
Sven Heinze (cello),
Julia Kriegsmann (reeds),
Laia Genc (p), (g), (b), (d).

Istanbul Funk Unit

15 Kasım / Nov. 2014 Ctesi (22:30-01:30)
Yahya Dai (s),
Kerem Turhan (keyb),
Cenk Soyak (g),
Tunç Erkan (b),
Monika Bulanda (d).

Yansımalar

17 Kasım P.tesi Mon.
Şenol Filiz (ney),
Birol Yayla (tambur),
Cem Tuncer (g),
Erdal Akyol (b),
Pınar Duruk (cello),
Ediz Hafızoğlu (d, perc).

Kaan Mete

18 Kasım Salı Tues.
Kaan Mete (solo gitar)
Tolga Şafpun (ritim gitar),
Ekin Bilgin (b).

Hakan Behlil Quartet

19 Kasım Çarş. Wed.
Şenova Ülker (tp),
Önder Focan (g),
Hakan Behlil (b),
Deniz Dündar (d).

Deniz Taşar Band

20 Kasım Perş. Thur.
Deniz Taşar (vo),
Kürşad Deniz (p),
Volkan Topakoğlu (b),
Ekin Cengizkan (d).

Janusz Szprot Young @ Hearts

21 Kasım Cuma Fri.
Janusz Szprot (p),
Yahya Dai (ts),
Önder Focan (g),
Kamil Erdem (b),
Ferit Odman (d).

Selen Beytekin

22 Kasım Ctesi. Sat.
Selen Beytekin (vo),
Şenova Ülker (tp),
Engin Recepoğulları (ts),
Ercüment Orkut (p),
Ozan Musluoğlu (b),
Ferit Odman (d).

Kerem Türkaydın Candid

24 Kasım P.tesi Mon.
Bulut Gülen (tb),
Adem Gülsen (p),
Kerem Türkaydın (g),
Erdal Akyol (b),
Onur Alatan (d).

Bilal Karaman

25 Kasım Salı Tues.
Bilal Karaman (g),
Apostolos Sideris (b),
Jarrod Cagwin (d).

Dave Allen 3

26 Kasım Çarş. Wed.
Dave Allen (g),
Matt Hall (b),
Cem Aksel (d).

Yeşim Pekiner

27 Kasım Perş. Thur.
Yeşim Pekiner (vo),
Baki Duyarlar (p),
Şenova Ülker (tp),
Baran Say (b),
Olgun Açar (d).

Melisa Kral Band

28 Kasım Cuma Fri.
Melisa Kral (vo),
Yiğit Özatalay (p),
Serhan Erkol (ts),
Volkan Topakoğlu (b),
Kemal Emirel (d).

Sibel Köse Group

29 Kasım / Nov. 2014 Ctesi (22:30-01:30)
Sibel Köse (vo),
Engin Recepoğulları (ts),
Kağan Yıldız (b),
Cem Aksel (d).

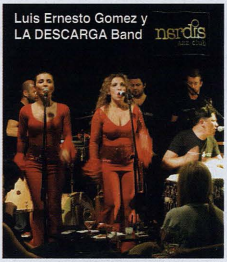

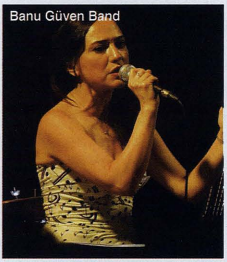
Banu Güven Band

Kathy Kosins Band

Panonnica
pannonicajazz@gmail.com

Pannonica, müthiş performanslarla dolu yeni bir sezona giriyor, Bodrum'da hayatı renklendiriyor...

Pannonica'nın konser programıyla, müzik ziyafeti devam ediyor.
Jazz severlerin yakından takip ettiği ve çağdaş sanat çalışmalarının yanısıra dünyanın önemli müzisyenleri ile aynı sahneyi paylaşmış Ali Perret'nin müzik direktörlüğünü yürüttüğü Pannonica, ekim ayında hazırladığı özel seçkiyle dolu programı ile müzikseverlerle buluşuyor.

Pannonica, özel seçkisiden oluşan programıyla Ekim ayında farklı tonlarda performans sergileyen müzisyenleri sahnesinde misafir ediyor...
Ekim ayında her gece açık olan Pannonica Jazz, Garanti Jazz Yeşili desteği ile jazz müziğinin önde gelen temsilcilerinin sahnesinde gerçekleştireceği canlı performansları ile unutulmaz konserlerde müzikseverlerle birarda olmaya hazırlanıyor.
Ayşe Gencer, Serkan Özyılmaz, Mehmet Büyükkeskin, Uğur Güneş, Neşet Ruacan, Utku Yurttaş, Yurdal Çağlar, Bilal Karaman, Barış Ertürk, Elvan Arıcı ve Volkan Hürsever, Ekim ayında Pannonica Jazz sahnesine misafir oluyor.

Pannonica'da, Ayşe Gencer ve Serkan Özyılmaz ile dört gece
Jazz dünyasının tartışmasız en kuvvetli seslerinden, sahne hakimiyeti ile dinleyicileri başka diyarlara götüren Ayşe Gencer, dönemimizin en yetenekli müzisyenlerinden Serkan Özyılmaz ile müthiş ve kaçırılmayacak performanslarıyla dört gece boyunca Pannonica sahnesindeler.
Pannonica Jazz'da Bayram Havası
Pannonica, bayram için hazırladığı özel bir konser serisi ile müzikseverler için çekim noktası oluyor. Duru ve kadife sesi

Ayşe Gencer

Dave Allen

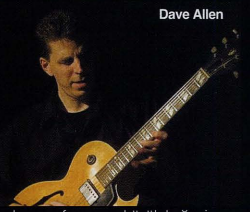

ile sahne performansı büyük beğeni toplayan Mehmet Büyükkeskin'e, yalın çalışıyla Uğur Güneş piyanoda eşlik ediyor. Misafir müzisyenlerin katılımıyla, sürprizlerle dolu olan bayram programı, bayram tatili süresince Pannonica Jazz sahnesinde dinleyicilerle buluşuyor.

Kasım ayında, iki Amerikalı müzisyen Pannonica sahnesinde birarada
New York'lu müzisyen Dave Allen gitarda ve Richmond'dan Matt Hall kontrabasta Kasım ayında Pannonica sahnesinde jazz'ın tadını çıkartıyorlar. New York tarzı jazz dinlemek isteyenler için, benzersiz çalışları ve kendilerine özgü teknikleriyle, sadece üç gün için Pannonica sahnesinde olacaklar.

Aralık ayında Pannonica
Yılın tüm enerjisinin biriktiği Aralık ayında Pannonica müthiş performanslara evsahipliği yapıyor. Tüm ay boyunca Ali Perret, Sibel Köse, Engin Recepoğulları, Çağrı Sertel, İmer Demirer, Volkan Hürsever, Matt Hall, Yavuz Akyazıcı, Evrim Özsuca, Deniz Kançelik ve Burak Ayral Pannonica sahnesinde olacak.

Pannonica Aralık ayına Ali Perret ile giriyor
Uzunca süredir sahnede olmayan Ali Perret'nin sahneye dönüşü Aralık ayının başında olacak. Solo piyanoda Ali Perret'nin eşsiz çalışını dinlemek isteyen müzikzeverler için Pannonica buluşma noktası oluyor. Aralık ayında jazz dünyasını güçlü kadın sesleri **Sibel Köse** ve **Evrim Özsuca** ile sahnede olacak olan Ali Perret, ay içinde özel konser serisi **"Progessive Jazz 60'lar"** başlığı altında yine jazz dünyasının en seksi iki müzisyeni **İmer Demirer** ve **Matt Hall** ile aynı sahneyi paylaşıyor.
Pannonica Jazz 1. Yaşını unutulmayacak bir parti ile kutluyor

Yavuz Akyazıcı

Güncel müziği kendine özgü yorumlayan ve kısa zamanda iyi müzik sevdalıların kalbini fetheden **Tobumusikizm,** bu özel gecede sahnede olacak. Sürpriz müzisyenlerin eşlik ettiği Djam sessionlar ile Pannonica birinci yıl kutlaması tam bir şölen havasına dönüşüyor.

Pannonica'da Live Albüm Kaydı
"Yavuz Akyazıcı Project" çatısı altında Türk standartlarını jazz müziğine uyarlayarak oluşturduğu albümüyle dinleyicilerin kalbini fetheden **Yavuz Akyazıcı** ve jazzseverlerin yakından takip ettiği, yumuşak çalışıyla gönüllerde taht kuran **Volkan Hürsever**, Pannonica'da bir ilki gerçekleştiriyorlar. İkilinin sahnedeki performansları aynı zamanda bir sonraki albümleri için kaydediliyor.
Tadına Doyulmaz Yılbaşı Haftası
Yılbaşı haftasında Soul Jazz konseptinde, sahnedeki güçlü performansıyla dinleyicileri büyüsü altına alan Evrim Özsuca, Ali Perret ile aynı sahnede olacak.
Ardından ikiliye, gitarda Deniz Kançelik ve elektroniklerde Burak Ayral katılıyor. Unutulmaz ve müzikle dolu bir hafta yaşamak için Pannonica'daki Yılbaşı Haftası programı, 2014 yılının olmazsa olmazları arasında yerini şimdiden almış gözüküyor.

Pannonica Jazz'da, konserlerden sonra Tobumusikizm ile müzik ve jam sessionlar devam ediyor
Tobumusikizm, güncel müziği kendine özgü yorumlayarak müzikseverlerin ve iyi müzik dinlemek isteyenler için Pannonica'daki performanslarına devam ediyor. Konserlerden sonra gerçekleşen performanslarında sürpriz djam sessionlar gerçekleşiyor.

Çağlayan Yıldız
caglayanyildiz@gmail.com

Sarp Maden ile "Küçük Sır"rı Üzerine Söyleşi

Sarp Maden

Sarp Maden'in lider olarak yaptığı 5. albümü *Küçük Sır* Kalan Müzik etiketiyle müzik marketlerdeki yerini aldı. 8 adet Sarp Maden bestesinden oluşan bu albümde piyano ve tuşlu çalgılarda Genco Arı, bas gitarda Eylem Pelit, davulda Volkan Öktem yer alıyorlar. Sarp Maden ile albümle ilgili sıcağı sıcağına geleneksel sohbetimizi ettik.

Geçtiğimiz yıl içinde oldukça üretken bir dönem geçirdin, kendi adına albümler kaydettin, daha önceden kaydedilenler yayınlandı, ayrıca *sidemen* (konuk) olarak albümlerde de yer aldın. Bunları kısaca özetleyebilir misin?
Evet bol bol çaldığım yoğun bir yıl geçirdim. Beşinci albümüm olan *Küçük Sır* piyasaya çıktı. *Trio* Mrio'nun ikinci albümünü çıkardık. Ediz Hafızoğlu ve Engin Recepoğulları ile *Soyut Boyut* adlı serbest doğaçlama grubunu kurduk, albümünü kaydettik ve yayınladık. 2015'te çıkacak olan altıncı albümümü Derin Bayhan, Alper Yılmaz, Ercüment Orkut ve Engin Recepoğulları ile kaydettik. Ayrıca Ercüment Orkut'un seneye çıkacak olan albümünde de çaldım.

Peki bu saydığın çalışmalar arasında *Küçük Sır*'ı nasıl konumlandırıyorsun?
Küçük Sır 2008 de çıkan ilk albümüm *Bence*'nin devamı niteliğinde olan bir Latin jazz albümü. Brezilya müziğine olan sevgimin bir ürünü ve ağırlıklı olarak Samba ve Bossa Nova'lardan oluşuyor. Bu tarzı Türkiye'de en iyi çalan müzisyenlerden olan Volkan Öktem, Eylem Pelit ve Genco Arı ile birlikte kaydettik.

Peki Latin müziğine olan ilginin özel bir nedeni var mı? Özel bir nedeni yoksa genel nedenleri neler olabilir?
Latin müziğine ilgim başta Chick Corea, Stan Getz gibi jazz müzisyenlerinin yaptıkları Latin jazz albümlerinden kaynaklanıyordu, daha sonra Latin Amerika ve Küba kökenli müzikleri keşfettim ve dinlemeye başladım. O coğrafyadaki ritim anlayışı beni en çok çeken şey. Airto Moreira, Nana Vascincelos, Horacio Hernandez, Alex Acuna gibi ritim ustalarına büyük sevgim var.

***Küçük Sır* kadrosu bir bakıma *Quartet Muartet* kadrosunda bir başçı değişikliği gibi görünüyor. Bu konuda söylemek istediğin bir şey var mı? (Tek bir müzisyenin**

tüm genel tınıyı ve müzikal yaklaşımı değiştirdiğini farkında olarak soruyorum bu soruyu).
Quartet Muartet'in basçısı Alp Ersönmez 2006-2008 arasında Londra'ya yerleşince Eylem Pelit'le çalmaya başlamıştık. İkisi de harika müzisyenler ve birbirinden çok farklı tarzları var. Gerçekten bir kişi bile değişince müzik değişiyor, Eylem'le yaptığımız kayıtlar *Quartet Muartet*'ten çok farklı müzikal olarak. Alp'le genelde Funk ve Fusion ağırlıklı bir müzik yapıyorduk, Eylem'le daha çok Latin jazz çalmaya başladık

Bana *Küçük Sır*'ın kayıt sürecinden ve (varsa) albüme hazırlık sürecinden bahsedebilir misin?
Albüm için bir hazırlık süreci olmadı, Volkan'ın stüdyosunda buluştuk ve bir günde kaydettik. Parçaları daha önceden bilmiyorlardı, notaları stüdyoda gördüler. Sırayla her parçayı nasıl çalacağımızı konuşup, kısa bir provasını yapıp, kaydettik. Bazılarını tek *take*, bazılarını da iki *take* çalmak yeterli oldu. Kafamda çok katmanlı ve yer yer daha *produced* tınlayan bir konsept olduğu için daha sonra ilk kayıtların üzerine değişik perküsyon, keyboard ve gitar kanalları çaldık.

Stüdyodaki kayıt sürecine dair anlatmak istediğin özel bir şeyler var mı?
Aslında albümde dokuz parça olacaktı, ama parçalardan birinin dosyaları Volkan'ın bilgisayarından uçtu. Kayıt sürecinin en travmatik olayı buydu. Ayrıca Volkan, Eylem ve Genco'nun hazırlıksız olarak bu kadar kısa sürede bu kadar harika bir iş çıkarmaları tek kelimeyle muhteşem. Albümdeki bazı parçaları çalmak gerçekten kolay değil.

Albümdeki her bir track'le ilgili bir şeyler söylemek ister misin?
Balo Sokak adlı parçayı arkadaşım Saltuk Erginer'in Balo Sokak'taki evinde onun gitarıyla yazdım. *Genco Sman*'ı Genco'ya doğum günü hediyesi olarak 2007de yazmıştım. *Ormanda*'yı Tekirova'daki Sundance'de bir orman gezisinden sonra yazdım. *Çıt Pit* ise ablamın kedisinin adıydı, 2000'de kaybettiğimizde yazdım.

Albümün mix ve mastering'i ve kapağıyla ilgili bir şeyler söylemek ister misin?
Miks ve mastering'i Cem Büyükuzun yaptı. Cem'le bir önceki albümüm olan *Durmaksızın*'da da beraber çalışmıştık. Cem bu tarz müzikleri iyi bilen harika bir ses mühendisi, albümün tınısından çok memnunum. Kapak tasarımını da daha önceki iki albümümde de çalıştığım Emrah Yörük yaptı. Emrah da daha öncekiler gibi çok yaratıcı ve zevkli bir kapak tasarımı yaptı.

Grupta yer alan müzisyenlerin albümle ilgili düşüncelerine, katkılarına ve genel yaklaşımlarına dair bir şeyler söyleyebilir misin?
Volkan, Eylem ve Genco jazz'la ilgilenenlerin yakından tanıdığı isimler. Hepsi kendi enstrümanlarının en iyilerinden. Onlarla çalmak benim için büyük bir mutluluk. Kağıtta yazan müziği alıp spontane olarak şekillendirerek başka bir boyuta taşıyabiliyorlar. Sonuçta ortaya çıkan müzik başlangıç noktasına göre çok daha güzel, zengin ve yaratıcı oluyor.

Yıllardır duyar duymaz "bu Sarp Maden" dedirten, özünde aynı kalıp bir yandan da gelişen bir sound'un var. Bu konudaki anlayışından, alet edevatından ve kayıttaki teknik tercihlerine kadar bizi aydınlatabilir misin?
Kafamda duyduğum ve ulaşmaya çalıştığım bir gitar sesi var. Bu ses temiz bir tonla çalan jazz gitaristleriyle, kirli bir tonla çalan rock, blues ve fusion gitaristlerinin ortasında bir yerde. Akustik enstrümanlarla kaynaşacak kadar organik ve *dynamic range*'i geniş olan, ama rock ve blues gitarındaki *sustain* ve elastikliğe sahip bir ses. Bunun için içi boş *hollow body* gitarlar, 1960'lardan kalma Gibson ve Guild humbucker manyetikler, eski bir Boss CS-3 compressor, eski bir *Sansamp* overdrive ve lambalı preampliler kullanıyorum. Kayıt yaparken çoğunlukla preamp'tan doğrudan ses kartına giriyorum, eğer gitar amplisi kullanıyorsam Vox yada Mesa Boogie'nin power ampli katında EL-84 lambaları olan modellerini kullanıyorum.
Çok teşekkürler. Bir sonraki albümünden sonra yine sohbetlemek üzere.

Çağlayan Yıldız
caglayanyildiz@gmail.com

Soyut Boyut ile Sanal Boyutta Söyleşi

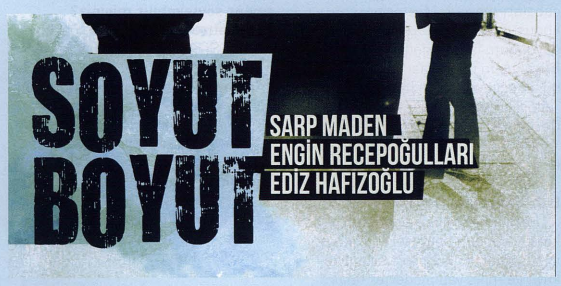

Sarp Maden, Engin Recepoğulları ve Ediz Hafızoğlu'nun bir araya gelmesiyle oluşan *Soyut Boyut*'un ilk albümü *Lin Records* tarafından sadece dijital olarak yayınlandı. Biz de zaman/mekan koordinatlarımızı sadece sanal boyutta tutturabildiğimiz için *çevrimiçi* bir söyleşi yaptık.

Bana albümün kayıt sürecinden ve (eğer varsa) albüme hazırlık sürecinizden bahsedebilir misiniz?
Sarp Maden: Soyut Boyut tamamen doğaçlama bir proje olduğu için kayıttan önce herhangi bir hazırlık yapmadık. Albüm Korhan Futacı'nın stüdyosunda bir buçuk günde kaydedildi. Kaydı Korhan Futacı ve Barlas Tan Özemek yaptı. Bu albümde genelde çaldığımız enstrümanlarda da farklılıklar var, ben elektrik gitarın yanı sıra klasik gitar, on iki telli akustik gitar ve kendi tasarladığım *gitbasar* adlı enstrümanı çalıyorum, Ediz perküsyon ve davul karışımı bir set, ayrıca birkaç parçada kalimba ve gitbasar çalıyor, Engin de genelde çaldığı tenor ve soprano saksofonlar yerine alto saksofon çalıyor.

Ediz Hafızoğlu: Albümü üç kişi çalmaya ne ara karar verdik orasını hatırlamıyorum açıkçası... Uzun zamandır bassız bir şeyler çalalım diye düşünürdüm kendi adıma. Hatta Engin ile de düo bir kayıt yapalım diye konuşuyorduk... Ama ne ara Soyut Boyut olduk, orası bende yok. Kayıtları da küçük bir odada, hepimiz birbirimize yakın durarak yaptık, bir şey planlamadan tabi ki, Sarp güzelce süreci anlatmış. Ben kayda giderkenki halimizi çok iyi hatırlıyorum. Çok büyük olmayan benim arabama tüm enstrümanları sığdırıp, Engin Sarp ve ben, üzerine de Ceylan Ertem... Bir tavuklarımız eksikti, Kusturica filmlerindeki çingene arabası gibiydik...

Engin Recepoğulları: Kayıt öncesi müzikle ilgili bir plan yapmadık. Kayıt düşüncesi oluşmadan önce Sarp'in evinde yapmış olduğumuz bazı demo kayıtlar çok hoşumuza gitmişti ve bunu bir projeye dönüştürmeye karar verdik. İlk olarak stüdyo tarihi aldık ve ben, Matt Hall ve Sarp Maden'den oluşan bir ekiple kayda girmeye karar verdik. Fakat kayıttan bir iki gün önce Matt Hall A.B.D ye dönmek zorunda kalınca Ediz'in yardımlarıyla Korhan Futacı'nın stüdyosunda Ediz, ben ve Sarp olarak kayda girdik. Spontane ve anlık etkileşimlerle oluşturduğumuz yolları takip ederek hissettiğimiz gibi çaldık. Sanırım işin en zor kısmı 4 saatlik müziği ayıklamaktı. Bu zor işi Sarp üstlendi. Bu uzunlukta kaydedilmiş doğaçlama bir müzik içerisinden anlamlı seçkiler yaparak kayda son halini verdi.
Benim için çok farklı bir deneyimdi zira genellikle çaldığım müzikler hep belli bir form dahilinde doğaçlamaya olanak sağlamakta.

Stüdyodaki kayıt sürecine dair anlatmak istediğiniz özel bir şeyler var mı? Olumlu, olumsuz, anekdot babından?
Engin Recepoğulları: Kayıt günü elimdeki tüm enstrümanları ve ekipmanı stüdyoya götürdüm. Her zamanki gibi tenor saksofonumu kurdum. Ancak Sarp'in önerisiyle alto saksofonu denedim ve stüdyodaki akustiğin de etkisiyle bu tını çok hoşuma gitti. Daha sonra da tenor ve soprano saksofonu kaldırıp tüm kayda alto ile devam ettim. Zira alto ile daha farklı sesler ve cümleler kurabildiğimi fark ettim. Böylece tenor ve soprano saksofonda elimin altında bulunan cümleler yerine daha farklı ve kendi açımdan özgün şeyler yaratabildiğimi hissettim.

Ediz Hafızoğlu: Hiçbirimiz kayıtta bizden nasıl bir ses çıkacağını bilmiyorduk, neler çalacağımız belli değildi... Bildiğimi bir tek şey vardı, o da hiç çalmadığımız bir şeyler çalmaya çalışacağımız, denemediğimiz enstrümanları ya da farklı akortlarını deneyeceğimizdi... Kalimba ile çaldığım kayıt da ilginç olanlardan biriydi... Stüdyo biraz serin olduğu için kalimbanın membranı gevşemiş, normal sesi çıkmıyordu... Hazır onu öyle yakalamışken öyle kaydettik.

Sarp Maden: Kayıt esnasında özellikle ne çalacağımız ve nasıl çalacağımız hakkında konuşmaktan kaçındık ve kendimizi tamamen akışa bıraktık. Genelde birkaç dakika süren bölümler halinde dört saatlik müzik kaydettik ve sonra bunların arasından yetmiş dakikasını seçerek albümde kullandık. Üç kişinin çalabileceği bütün farklı kombinasyonları denedik. Albümde üçümüzün birlikte çaldığı parçaların yanı sıra Ediz, Engin, Ediz, Sarp ve Engin, Sarp düoları ve herkesin solo çaldığı parçalar var.

Albümdeki her bir parça ile ilgili bir şeyler söylemek ister misiniz?
Engin Recepoğulları: Albümde çok fazla parça olduğu için tek tek bir şeyler söylemek çok zor olabilir. Kayıtları ayıklamakta Sarp'ın emeği çok fazla.

Ediz Hafızoğlu: Albümdeki müziklerle ilgili değil de parça isimleri ile ilgili birkaç şey söyleyeyim. İsimlerden de belli olacağı gibi ciddi bir *Sarp Effect* söz

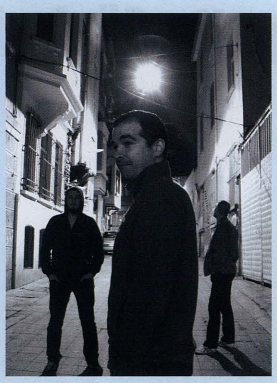

Ceylan Ertem

konusu. Ben üç ya da dört isim koydum, gerisi Sarp'ın fikirleriydi. Müzikler kadar özel oldu bu parça isimleri de. Müzikleri dinlerken isimlere bakmayı da ihmal etmeyin...

Sarp Maden: *Hayvansı Terlik* distortion'lı *gitbasar* kullandığım bir atonal rock parçası. *Sana Yok*'ta Ediz gevşek akortlu bir kalimba çalıyor, ben *gitbasar*'dayım. *Böyle* ve *Ubud*'da on iki telli gitar ve perküsyon var, albümdeki bütün on iki telli gitar, *gitbasar* ve klasik gitarları farklı akortlarla çaldım. Sadece elektrik gitar kullandığım parçalar standart akortla çalındı. *Dog Ma*'da Ediz mikrofonu zillere yaklaştırarak çıkan değişik armonikleri yakalıyor. *Son Ütücü*'de elektrik gitarı ebow'la çalıyorum. *Sana Olan Duygularım*'da ise *gitbasar* ebow kombinasyonu var, çıkan değişik sesleri ebow'u tellere sürterek elde ettim. *Elalem*'de telleri *gitbasar*'ın manyetiğine çarptırarak perküsif sesler çıkartıyorum. *Koltu Kaltı* ve *Ne İdüğü Belirli*'de ben on iki telli gitar Ediz de *gitbasar* çalıyor. Bass *Bayağı*'da solo klasik gitar çalıyorum. *Kardiovasküler* Ediz'in solo perküsyon parçası, burada da mikrofonu zillere yaklaştırarak değişik sesler elde ediyor. *Karınca Duası*'nda Ediz solo kalimba çalıyor.

Albümün miks, mastering'i ve kapağıyla ilgili bir şeyler söylemek ister misiniz?
Engin Recepoğulları: Albümün miks ve mastering süreci benim açımdan pek zor geçmedi. Zira ben bu sürece çok katkı sağlayamadım. Miks sürecinde Ediz'in yoğun çabaları mevcut. Mastering konusunda da Türkiye'de en saygı duyduğum isimlerden Cem Büyükuzun'un imzası var. Bana düşen, çıkan sonucu dinleyip "ellerinize sağlık" demek oldu. Ceylan Ertem fotoğrafları çekti, Yiğit Gürevin albüm kapağını çizdi ve kartoneti tasarladı.

Ediz Hafızoğlu: Daha önce bir ya da iki kez albüm miksi yapmıştım, o da kendi yaptığım belgesel müzikleri içindi. Tabi ki okul projelerimizde kayıt ve miks yapıp ödevler teslim etmiştik. Ama burada miksi kendimizin yapma sebebi aslında miksleri bir enstrüman gibi kullanmamız gerekliliğinden kaynaklandı. Bir sürü efekt ekledim enstrümanlara, Sarp da gitarlarına farklı amplifikatör kombinasyonları denedi... Benim o dönem kazadan dolayı ayağım kırıktı, Ceylan'ın evinde oturup bu miksleri yapacak bir sürü zamanım da oldu; destek olduğu için ona da ayrıca hepimizin adına teşekkür etmek istiyorum. Miksleri bitirip kontrol için Yılmaz Yeşilyurt'un stüdyosu "Yekare" ye gittik, Berk Kula, Sarp ve Yılmaz ile tüm kayıtları kontrol ettik ve Cem Büyükuzun'a mastering için yolladık. Kendi plak firmamız *Lin Records*'dan çıkan bir albüm oldu bu da...
Albüm sadece dijital olarak yayımlandı. Bilgisayarından dinleyenler albüm kapağına da sahipler. Albüm iTunes da dahil olmak üzere iki yüz civarı dijital platformda yer alıyor, ve tabi ki dünyanın her yerinden kolayca ulaşılabiliyor.
Albüm kapağını *Lin Records*'un neredeyse tüm tasarımlarını yapan Yiğit Gürevin yaptı. Hepimizin mutlu olduğu ve müzikleri yansıtan bir kapak olduğu konusunda hemfikiriz. Albümün kitapçığında ise yakın çevremizden yeni dönem ressamların işleri yer alıyor. Belki sergilere gitmeye fırsatı olmayanlara da bu yetenekli sanatçıları tanıtabiliriz diye böyle bir şey yaptık. Bundan sonraki albümlerde de bu şekilde bir yol izleme planımız var, umarız dinleyicilerin ilgisini o yönlere çekebiliriz.

Albümdeki müzikal düşünceye, genel yaklaşıma ve herkesin katkılarına dair bir şeyler söyleyebilir misiniz?
Ediz Hafızoğlu: Benim için özel bir albüm. Sebebi de Sarp Maden ve Engin Recepoğulları gibi yakın arkadaşım olan çok iyi iki müzisyen ile birlikte böyle bir albüm çalmış olmamız. Müzik ne çıkacak diye düşünmeden, birbirimize sırtımızı verip duygularımızın akışına bıraktık kendimizi. Sonuç ne olursa olsun sadece o bir buçuk günü birlikte geçirmemiz bile paha biçilmez aslında. İyi de müzikler çıktı, mutluyum kendi adıma...

Engin Recepoğulları: Benim için çok özel bir albüm zira çalmaya alıştığım tarzların çok dışında bir türü, hiç alışık olmadığım bir enstrüman ile icra etmeye çalıştım. Fakat Ediz ve Sarp gibi iki özel insanla böyle bir projede yer almak benim için çok şey ifade ediyor. Sadece o ana odaklanıp o anı müziğe dönüştürmeye çalışmak çok saf bir müzikal ifade biçimi.

Sarp Maden: Müziğe başladığım günden itibaren doğaçlama çalıyorum. Başlarda sadece serbest doğaçlama çalıyordum, form üzerine doğaçlama çalmayı çok daha sonra öğrendim. Benim için serbest doğaçlama çalmak ilk günlerin masumiyetine dönüşü simgeliyor. Ama serbest ya da form üzerine doğaçlamanın bence en önemli yanı ne kadar spontane ve yaratıcı olabildiğimiz, ne kadar kendimizi ana bırakıp gerçekten doğaçlayabildiğimiz. Acaba gerçekten daha önce çalmadığımız taze bir şeyler çıkartabiliyor muyuz, yoksa hep çaldığımız klişeleri, aşina olduğumuz müzikal yapıları mı tekrarlıyoruz. Bence serbest doğaçlamada da, form üzerine doğaçlamada da yeni ve yaratıcı şeylerin çıkması hem farkındalığa, insanın kendini *an*'a açma kapasitesine bağlı, hem de müzikal donanımıza. Spontane olamayan ve risk almayan bir müzisyenin müzikal altyapısı iyi olsa bile gerçekten doğaçlama çalması pek mümkün değil. Ya da teori bilgisi, duyumu ve enstrüman tekniği zayıf, dolayısıyla konuştuğu müzikal dil çok dar olan bir müzisyen de, doğaçlarken hep bu eksiklikler yüzünden sınırlı bir alanda kalmaya mahkum oluyor.

Burak Sülünbaz
buraksulunbaz@cazkolik.com

Cenk Erdoğan'dan yeni solo albüm, Kara Kutu

Nur Aydoğan

Genç yaşta keyif veren tekniğiyle Türkiye'nin en iyi perdesiz gitaristlerinden biri olarak kabul ediliyor Cenk Erdoğan. Etkileyici tekniği, akılda kalıcı bestelerinin yanı sıra sıcakkanlı ve pozitif enerjisiyle beğeni toplayan Erdoğan, kendi bireysel çalışmalarına devam ederken, eşlik ettiği birçok büyük projeyle hem grup lideri hem de eşlikçi olarak başarılı projelere imzalar atıyor. Uzun süredir müziğin içinde, dizi ve film müzikleriyle de yoğun bir şekilde uğraşıyor. Hatta son dönemde yoğunlaşan temposuyla bu konuda aranılan ve uzmanlaşan bir isim olduğunu da söyleyebiliriz. Kendisiyle Jazz Dergisi için son albümü **Kara Kutu** ve müzikal yaşamı üzerine güzel bir sohbet gerçekleştirdim, sorularımı kendine has samimi üslubuyla yanıtladı.

Öncelikle yoğun programında Jazz Dergisi okurları için bize zaman ayırdığın için teşekkürler. Röportaj için hazırlanırken elimizde yeni albümün Kara Kutu var ilk izlenimim albüm çok yalın bir dille tasarlanmış, albümü satın aldığınızda bembeyaz güzel bir kutu elimizde olmuş oluyor. Albüm yaratım aşaması bildiğim kadarıyla üç yıl sürdü nasıl bir süreç gerçekleşti, böyle bir albümü dinleyiciyle buluşturmak alışılageldik albümlere oranla daha zor olmuştur, parçalara nasıl karar verdin bahseder misin?

Öncelikle teşekkür ederim tüm Jazz Dergisi ailesine. Benim için önemli bir anısı var Jazz Dergisi'nin önce, ondan bahsedeyim isterim. Bilgi Üniversitesinde okurken sevgili Tunçel Gülsoy okuldan öğrencilerle röportaj yapmak istemişti. Ben de o çocuklardan biriydim hatta diğeri de şahane sesli Elif Çağlar'dı. İlk röportajımızı Jazz Dergisi ile yapmıştık. Bu da yıllar sonra bir başkası oluyor.

"Karakutu" en uzun sürede bestelerini bitirdiğim albüm oldu. Yaklaşık 3 sene neredeyse hergün bir bestenin peşinden koşup sonunda tamamladım hepsini. Tamamladım derken sadece yazılı olan kısımlarını, çünkü ben genelde bir parçayı besteledikten sonra stüdyoda epey bir değişikliğe uğruyor çalarken. Belki zihnim daha açık oluyor belki de sınırlı zamanda kendini en iyi ifade etme telaşından çakralar mı açılıyor ne? Hep bir bozuyorum formlarını. Burada da böyle oldu yazdığım notalar çaldıklarımın yarısı diyebiliriz. Bu sefer tek başına olmanın hem konforu hem de gerginliği vardı üzerimde. Tek başına istediğin yere git ama ya dönemezsek ne olacak endişesi. Ama sonunda içime sinen bir iş çıktı ortaya.

Albüm CD çalarımda dönmeye başlar başlamaz ilk parça "Beklerken"beni bir anda yakaladı, lirik melodisi sanki Türk müziğinin güzide mirasından damla damla süzülerek oluşmuş bir birikimin kulaklarımıza yansıması gibiydi. Nasıl bir hikayesi var bu parçanın?

"Beklerken" benim için de özel aslında. Önce ilk kulaklara gelen melodik bölümü besteledim sonrasını bitirmem 9 ay sürdü. Çok bekledim bitmesini o sebepten "Beklerken" koydum ismini. Türk müziği, Türküler, makamlar benim için vazgeçilmez ögeler. Bu toprağın suyunu içen biri olarak içimden geliyor. Yediğimden, içtiğimden geliyor bu hassasiyet. Türk müziğindeki "meşk" kavramını çok benimsemiş biriyim ben. Bizde "Aşk olmadan meşk olmaz!" derler. Bence çok doğru bir tespit. Önce seveceksin müziği sonra dokunacaksın sazına gerisi zaten geliyor. Belki de bu sebeptendir sendeki hissiyatı bu parçanın. Sonuçta herkes birşeylerin "olmasını" ya da "olmamasını" bekliyor, işte o sürece de "yaşam" deniyor...

Albümde 10 güzel parça var, içlerinde senin için en keyiflisi hangisiydi ve sana göre arka arkaya geldiklerinde bir bütün oluşturuyor mu yoksa her birini kendi içinde mi dinleyip zevk almalı, değerlendirmeliyiz?

Hepsini çalmayı ayrı ayrı seviyorum ama herhalde öne çıkanlar "Beklerken" ve "Yağmurla Gelen". Albümde eşit bir dağılım var aslında hem naylon telli gitar hem perdesiz hem de çelik telli gitar var. Yani bu albüm sadece salt jazz dinleyicisine hitap eden bir müzik barındırmıyor içinde. Gitar müziğini seven herkes bu albümü sevecek diye düşünüyorum. Bir de ağacın sesi sıcacık ya, ne yapsan kendi gibi tınlıyor.

Geçmiş çalışmalarına baktığında elinin güçlü olduğu alanlardan biri de dizi ve film müzikleri olarak görünüyor, biraz popüler kültür dedikodusu yapalım. Türk dinleyicisi, film ve dizi müzikleri çerçevesinde okurlarımızın ilgisini çekeceğini düşündüğün bir oyuncu veya bir yönetmenle bir anın "paylaşımın, tartışman" veya bir durum yaşandı mı?

Yaklaşık 12 yıl oldu dizi ve filmlere müzik yazmaya başlayalı. Haliyle çok

Manu Katche & Richard Bona
Santral 2014

Seda Özgüven Erdoğan

anı var biriken ama herhalde en aklımda kalan şu olmuştu. Çağan Irmak'ın "Dedemin İnsanları" adlı filminin kayıtlarındayız. Karşımızda 55 kişilik dev orkestra şef Hakan Şensoy. Göç sahnesinin müziğini kaydediyoruz. Oluyor notalar doğru ama bir ateş çıkmıyor o sahne çok acılı, insanlar her şeylerini bırakıp 3 gün içinde kovulmuşlar, çok ağır bir durum. Şef bize dönüp "bu sahnede ne oluyor anlatsanıza" dedi. Biz de "Çağan Irmak anlatsın" dedik. Çağan da sahneye çıkıp hikayeyi anlattı ve şef Hakan Şensoy irkildi çünkü onun dedesi de aynı gemide Türkiye'ye gönderilenlerin arasındaymış. Şef kaydı sildirip baştan çaldırdı ve yazdığım notalar tüm güzelliğiyle duyuldu. Unutamadığım, gözlerimin dolduğu bir andır.

Bir müziksever olarak hayatımın en özel anlarından birkaç anım oldu. Benim için çok değerli müzisyenler olan Ulf Wakenius, Ron Carter, Pat Metheny, Kurt Rosenwinkel, Dee Dee Bridgewater, John Scofield gibi isimlerle fikir paylaşma şansı yakaladığım anlar olduğu için kendimi şanslı hissederim. Tanışmak, çalışmak istediğin ya da tanışıp çalıştığın böyle müzisyenler var mı?

Olmaz mı? Hem çok mutlu olduğum hem de hayal kırıklıklarımın olduğu insanlarla çalıştım, dünya starlarından. En önemlisi 2. albümde beraber çaldığımız "Kai Eckhardth" yıllar evvel bir arkadaşımın babası bana VHS kasetlerde konserlerini vermişti, bu bahsettiğim 16 yaş falan. O kasetleri CD'ye çektirdim ve eve gelip izlemeye başladım. İlk konser John McLaughlin Trio "Live at the Royal Festival Hall" konseriydi ve Kai orada çift saplı bir bas çalıyordu. Tonu, sahnedeki enerjisi ve çalışı beni çok etkilemişti. Herkesten çok onu izlemiştim konserde ve aradan yıllar geçti birlikte albüm kaydettik. Yani ilk göz ağrım gibi birşey Kai benim için. Sonra Buzuki Orhan'ın Turkophony projesinde çaldık dünya devleriyle. Dave Weckl, Trilok Gurtu, Dominique de Piazza, Mısırlı Ahmet... Hepsi birer değer ve çok şey öğrendim bu konserlerden. Charlie Haden'la çalmak çok istiyordum da olmadı maalesef.

Albümünü bir jazz albümü olarak değerlendirmek yerine bir gitar albümü demek doğru olur sanırım. Bu da yalnızca jazz dinleyicilerinin değil aynı zamanda blues, flamenko, klasik müzikle ilgilenenlerin de hatta gitarını sadece tekniğini incelemek için dinleyenlerin de keyif alacağı bir albüm diyebiliriz. Şu anda yaptığın müzik dünyanın müziğinde nerede kendine yer buluyor ve yarın nereye doğru bir müzikal yolculuk yapacağını öngörüyorsun?

Aynen dediğin gibi bu bir jazz gitar albümü değil. Daha evrensel bir yerde duruyor. Benim bir yolum var perdesiz gitarda amacım onu gitar gibi çalabilmek ama tüm avantajlarını kullanabilmek. Bu albümde perdesiz gitara yazdığım bestelerin çalımı oldukça zorlayıcı ama ben zorlamazsam kendimi gelişmem imkansız. Perdesiz gitar dünyada şu anda çok önemli bir yere gelmek üzere. Takipçisi çoğalmaya başladı hatta özgün ses çıkaranlar da çoğalmaya başladı. Bizim alışık olduğumuz manada olmasa da ciddi işler üreten müzisyenler var. O sebepten ben bu albümdeki perdesiz gitar bestelerinin evrensel çıtayı yakaladığını düşünüyorum kendimce. Yarın müziğimde neler olur bilemem ama bildiğim tek şey yarını sen oluşturmazsan hep oluşturanları takip edersin. İşte bu sebepten çok çalışıyorum ve devam edeceğim gibi duruyor bu tempoyla.

Piyanist Güldiyar Tanrıdağlı ile yaptığım bir sohbette birlikte bir proje hazırlığı içinde olduğunuzdan bahsetti. Kendisi bu projenin Rachmaninov'a ait bestelerin bugüne kadar klasik müzik anlamında ele alınmış doğu-batı sentezinde yapılmış tüm çalışmalarından farklı bir proje olduğundan bahsetmişti, bu konuda neler söylemek istersin?

Güldiyar Tanrıdağlı inanılmaz bir piyanist, proje fikri bence harikaydı ve aynı zamanda ileri görüşlü. Benim çok zorlandığım bir proje oldu, hatta ilk provada "ben kaçtım arkadaşlar" dedim. Ama beni tuttu "otur oturduğun yerde çalacaksın, yapacaksın" dedi ve hakikaten olmaya başladı. Klasikçi disiplini var tabi onda, bizim gibi değil. Projenin detaylarından çok bahsetmeyeyim ama çok yakında kaydediyoruz. Heyecanımız büyük bu proje için şimdiden, Avrupa turnemiz bile ayarlanmış durumda. Umarım kayıtlarda da istediğimiz şeyler çıkar ortaya.

Eminim okurlarımız da benim gibi meraklanmışlardır. O halde proje gün yüzüne çıktığında diğer grup üyelerinin katılımlarıyla Jazz Dergisi okurları için birlikte bir röportaj daha yapalım ne dersin?

Seve seve.

Müzisyen okurlarımız için fikir vermesi açısından stüdyoda ve konserlerde nasıl bir ekiple ve hangi ekipmanlarla çalışıyorsun?

Sahne ve stüdyo set-up'larım birbirinden farklı benim. Sahnede Ekrem Özkarpatlı yapımı çift saplı gitarımı çalıyorum. Amfi olarak Vox kullanıyorum ve sürekli değişen pedallar tabi ki. Gitaristin oyuncağı bitmez... Klasik gitar olarak da Godin kullanıyorum ki zaten tüm piyasa onu kullanıyor çünkü çok net ve balanslı bir sesi var ve çalımı çok rahat. Stüdyoda ise özel olarak seçtiğim gitarlarım var ki bunları Kara Kutu'da da kullandım, merak edenler bakabilirler seslerine. Aslında ben çok ucuz gitarlarla çaldım yıllardır. Öyle marka takıntım olmadı hiç. Sesini beğendiğimi alırım ayarlarını yapar ve çalarım. Örnek vermek gerekirse 300 TL'lik akustik gitarımla ne albümler çaldım. Önemli olan marka vs değil düzgün ayarlar taze tel ve dokunmayı bilmek.

21. İstanbul Jazz Festivali bana göre çok keyifliydi. Festivalde hangi performansları izleyebildin nasıl değerlendirdin ve festival dahilinde Thomas Enhco Trio ile birlikte performansınız nasıldı?

Thomas ile çaldığımız konser bence çok keyifliydi bir sürü şey öğrendim o konserden ve tabi çalma standartları çok yüksekti ekibin. Ben de tüm konsantrasyonla çaldım. Özel olarak bu konser için bir parça yazdım onu da Thomas'la çalmak çok keyifli oldu. Thomas önemli bir müzisyen bence, çok genç ve her yerde çalıyor. Dünyada çok tecrübeli. Konser dışında da güzel özellikleri var kişisel olarak çok anlaştık. Bu da müziğe yansıdı tabi ki. Festivalin diğer konserlerinden en beğendiğim Brad Mehldau & Mark Guilliana idi. Brad Mehldau'yu yıllardır büyük keyifle dinlerim ve bu sefer çok sürprizli bir konser izledim. Yıllardır akustik piyanoda hayran kaldığım bir müzisyenin kendi kabından sıyrılmasını izlemek çok hoşuma gitti. Umarım o yaşlarda onun kadar kafayı değiştirecek kadar ileri görüşlü olabilirim.

Müziğini nereden, hangi formatta satın alır nasıl bir ekipmanla dinlersin, son dönemde alışveriş listende hangi albümler vardı?

Ben CD satın alanlardanım. Arabada sesi sonuna kadar açıp, dinlemeyi seviyorum. Trafikte kalmak benim için bekleyen albümleri dinlemek anlamına geliyor. Ve tabi ki sürekli turne halinde olduğum için itunes'u kullanıyorum. Oradan seçip satın alıp yollarda dinliyorum. Bazı albümler yolculukta inanılmaz akıyor. Şu sıralar Gilad Hekselman ve Mike Moreno dinliyorum bu iki gitaristi de tavsiye ederim. Bir de "Karakutu" var ona da bakıverin derim.

Can Ergelmiş
can.ergelmis@gmail.com

Ece Göksu'nun, Neşet Ruacan ve Volkan Hürsever'le birlikte kaydettiği ikinci albümü Slow, Hot Wind Ada Müzik etiketiyle Ekim'de piyasaya çıkmadan önce Göksu'dan yeni albümünün hikayesini dinledik.

Ece Göksu, sağlam müzik eğitiminin üzerine geliştirdiği üslubuyla sadece Türkiye'de değil, yurtdışında da yer edinmiş bir sanatçı. Onu İstanbul'da Nardis Jazz Club'da da, New York'ta Metropolitan Room'da da performans sergilerken görebiliyoruz.

Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuarı piyano bölümüne 11 yaşında başlayan sanatçı, 2002 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konsevatuvarı'nın piyano bölümünden mezun oldu. Fulbright bursu kazanan Göksu, 2007'de jazz'ın anavatanına, Amerika Birleşik Devletleri'ne giderek, William Paterson Üniversitesi'nde Nancy Marano, Cecil Bridgewater ve Mulgrew Miller, Jay Clayton, Roberta Gambarini gibi jazz'ın önemli isimleriyle çalıştı. Memlekete dönüşünün ardından, 2012 yılında, ilk albümünü çıkardı vokalist: Masal. Özgün kompozisyonların ağırlıkta olduğu bu albümden iki yıl sonra ise, Neşet Ruacan ustayı da yanına alarak karşımıza Slow, Hot Wind ile çıkıyor.

Ece, müzikal yolculuğunun bu durağında karşımıza çıkan yeni albümün Slow, Hot Wind'den bahsedebilir misin bizlere?
2013'te Akbank Jazz Festivali'nde Neşet Ruacan'la duo konserimiz olacaktı ve sohbetlerimiz sırasında bu konseri kaydedip canlı bir albüme çevirmeye karar verdik. Konser oldu, kayıt yapıldı, fakat kayıtta bazı teknik problemler oluştuğu için bir albüm olacak nitelikte bulmadık dinleyince. Bu yüzden de repertuvarda da birkaç değişiklik yaparak stüdyoya girdik. Volkan Hürsever dahil olunca herşey daha da güzel oldu.

Albümünün hikayesi, Neşet Ruacan'ın projeye dahil olması ve kayıt süreciyle ilgili görüşlerini, paylaşabilirsen çok sevinirim.
Kayıtlar harika geçti. Ada Müzik'in stüdyosunda 2 günde kaydettik

Özgür Ülker

herşeyi. Herkes çok rahat ve huzurlu çalıştığı ve ne yapması gerektiğini çok iyi bildiği için, herşey yolunda gitti.

Masal'dan sonra ikinci albümünü yayınladın. Masal'la ilgili nasıl bir geri dönüş aldın jazz dinleyicilerinden?
Masal iyi gitti diyebilirim. Kalabalık bir ekip olduğumuz için tüm kadro çok fazla konser yapma imkanımız ne yazık ki olamadı. Hep beraber çok daha fazla konser yapabilmeyi, daha fazla şehir gezebilmeyi ve müziğimizi daha çok insanla canlı olarak paylaşmayı çok isterim. Ama olan Masal konserlerinin çoğunu quartet veya en fazla quintet çaldık. Belki de o yüzden bu albümü duo yapmak istedim... Bir çok zorluğun yanında, rahat hareket edebilmek de önemliymiş.

Albümde bir de Volkan Hürsever sizinle birlikte. Önceki albümünde Can Çankaya, Scott Colberg, Mehmet İkiz, İmer Demirer, Engin Recepoğulları ve Bulut Gülen'le çalmıştın. İki albümü karşılaştırdığında, hem repertuar, hem sound, hem de ekiplerin üslubu olarak ne gibi bir farklılık olduğunu söyleyebilirsin?
2 albüm birbirinden çok farklı tabi. Masal, çoğunlukla özgün şarkıların olduğu ve ekibin ne çalacaklarını provaya kadar bilmedikleri bir albümdü. İçinde besteler de var, türküler de, Bill Evans da. Oysa ki Slow Hot Wind sadece jazz standartlarından oluşuyor ve Neşet Ruacan usta var. Neşet Ruacan da, Volkan Hürsever de, ben de bir araya ilk geldiğimizden itibaren ne çalacağımızı/ söyleyeceğimizi çok iyi biliyorduk. Hepimizin bildiği, daha da önemlisi, sevdiği jazz standartlarını seçtik. Ve tabi ki gitar ve vokali öne çıkartacak, birlikteliği güçlendirecek şarkılar...

Slow, Hot Wind benim çok sevdiğim bir parça. Nasıl seçtin, albümün ismi olmasına nasıl karar verdiniz?
Bu şarkıyı çalmak Neşet Abi'nin fikriydi. Ben o söyleyene kadar bu güzelim şarkının varlığını malesef unutmuştum. Sayesinde yeniden hatırladığım için çok mutluyum. Şarkının adının da albüme yakışacağını düşündüm ve birlikte Slow, Hot Wind olmasına karar verdik.

Albümde seslendirdiğiniz parçalardan ve repertuarınızdan biraz bahsedebilir misin?
Albüm 11 jazz standardından oluşuyor; bir de kayıt sırasında Neşet Abi ve Volkan'ın çaldıkları bir blues var: E.G. Blues. Bana göre her şarkı birbirinden güzel. Şarkılarını söylemeyi en sevdiğim bestecilerin parçaları zaten: Cole Porter, Henry Mancini, Duke Ellington, Antonio Carlos Jobim.

Albümün tanıtımı sürecindeki konser programınız nasıl? Yurt dışında albüm projenizi seslendirmek için bir organizasyon yaptınız mı?
Albüm Ekim'de çıkıyor ve ben Kasım-Şubat arası yurtdışında olacağım için ilk etapta beraber pek çalamayacağız ama Şubat'ta gelir gelmez kalabalık bir program bizi bekliyor olacak. Umarım konserimiz bol olur.

Neşet Ruacan

Diğer projelerin nasıl gidiyor? Önümüzdeki dönemdeki projelerinden, aklındakilerden biraz bahsedebilir misin?
Bu aralar en çok bu albüme konsantre oldum tabi ki, ama bunun yanında kulüp konserlerine ve senfoni orkestralarıyla olan konserlerime devam ediyorum. Şimdiye kadar İstanbul ve İzmir Senfoni Orkestraları ve Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Senfoni Orkestrası'yla konserler verdim. 2015 yılının Şubat ayında da Antalya Senfoni Orkestrası'yla birlikte konser var. Senfoni Orkestrası'yla söylemek inanılmaz büyülü. Emin Fındıkoğlu, Mahir Cetiz, Can Çankaya ve Kamil Özler'in orkestra düzenlemeleri ve bestelerinden oluşan güzel bir repertuvar söylüyoruz ve konserler de çok renkli geçiyor. Bunun dışında da yeni şarkılarımı kaydetmek istiyorum. Onun üzerine çalışıyorum; umarım Mayıs 2015'te "kayıt!" diyeceğim.

Bir nefes alıp, müzikal serüveninin başlangıcına dönersen, o zamanki hayallerin neydi ve şu anda neyi başardığını hissediyorsun? Sence, kişisel yolculuğun seni müzikal anlamda nereye götürecek?
Çok ufak yaşlarımdan itibaren hep şarkıcı olmaktı en büyük hayalim. Konservatuvarda 10 sene piyano bölümünde okudum ama sonunda şarkıcı oldum, bu beni en mutlu eden şey. Bundan vazgeçeceğimi de hiç zannetmiyorum, kendi şarkılarımı yazıp söylemeye, jazz standartları söylemeye ve sevdiğim her melodiyi söylemeye devam etmek gelecek planlarımın başında geliyor. Daha fazla üretebilmek, öğrenebilmek çabasıyla devam ediyoruz yolculuğa.

Şu anda aynı zamanda genç jazz vokalistleri de yetiştiriyorsun. Onlarla çalışıyor olman, sana bir müzisyen olarak ne katıyor?
Benim birlikte çalıştığım öğrencilerimin çoğu, hatta hemen hemen hepsi, bu işi hobi olarak yapan insanlar. Çoğunun bambaşka meslekleri var ama şarkı söylemeyi seviyorlar. Seviyeleri birbirinden çok farklı. Kimiyle daha akademik anlaşabiliyoruz, kimiyle daha başka. Ben, genel anlamda, öğretmeyi çok seviyorum çünkü karşımdaki insan ne kadar farklı seviyede olursa olsun, ben demek istediğimi iyi ifade edip, doğru iletişim kurabildiğimde karşı taraf beni daima anlıyor. Bu da beni çok mutlu ediyor.

Şimdiye kadar birlikte çaldığın / sahne aldığın ve seni müziğiyle çok etkileyen müzisyenler kimlerdi?
Çok var ve her yeni müzisyenle sahnede birşeyler paylaştığımda da bu sayı artabiliyor tabi. Ama Neşet Ruacan, İmer Demirer ve Gregoire Maret asla unutamayacağım, birlikte şarkı söylemekten asla usanmayacağım üç isim.

Bu röportaj sırasında Neşet Ruacan Bodrum'da olduğundan kendisine telefon ile ulaşabildik. CD hakkında söyledikleri şöyle;

Ada müzik uzunca bir zamandır bir CD çalışması yapmamı istiyordu, bu arada Ece Göksu ile Akbank sponsorluğunda güzel bir duo konseri yapmıştık. Ada Müzik onu değerlendirmek istedi ve çok iyi oldu. Kayıtlarda Volkan Hürsever'in de birkaç parçada çalmasını istemiştik ama onu bırakamadık ve tüm parçalarda bizimle çaldı ve ben biraz daha rahatladım. Ada müzik benden başka çalışmalar da bekliyor, o kayıtları da ilerde yaparız. Belki bir trio kaydı olabilir. Bu kayıtlar için Ece ve Volkan'a teşekkürler.

Tunçel Gülsoy
tuncelgulsoy2@gmail.com

Yavuz Akyazıcı ile Turkish Standards Volume 2 Üzerine

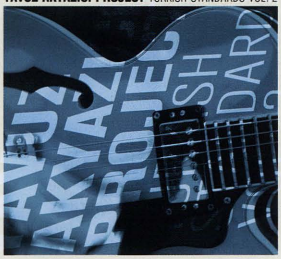

Sakın Türk Standartları deyince aklınıza Türk Standartları Enstitüsü gelmesin, bu gün sohbetimizin konusu standartlar ama farklı bir perspektiften onlara yaklaşacağız.

Yavuz Akyazıcı ile Türkiye'ye döndüğü 2007 yılından beri tanışıyoruz. Onunla ilk yaptığım röportaj Amerika'da yapmış olduğu Volcano albümü üzerine idi. O albümde albüme adını veren parça Yavuz'un Amerika'da doğan oğlu Volkan için yazmış olduğu parça idi. Aradan zaman su gibi aktı geçti, küçük Volkan bugün neredeyse 9 yaşına girmek üzere, Yavuz ise bu günlerde daha önce yapmış olduğu Türk Standartları Volume 1 albümünün devamı olan albümünün son hazırlıklarını yapıyor. Bu vesile ile Yavuz ile buluşup yeni çalışmasının öyküsünü ilk ağızdan sizlere iletmek üzere Cihangir Firuz Cafe'de buluşarak bir sohbet açtık:

Adından da anlayabileceğin gibi bu albüm ilk albümümün bir devamı, kısmet olursa üçüncü bir albüm daha düşünüyoruz. Bu albümde ilk albüm gibi popüler Türk şarkılarının jazz yorumlarını içeriyor. Bu tip çalışmalar için parça seçerken biraz zorlanıyoruz. Öncelikle seçilecek parçanın gerçekten popüler olması gerekiyor ama bu yeterli değil. Ayrıca jazz armonilerine de uygulanabilir olması gerekiyor. Sözlerinin de jazz dünyasına uygun olması bir başka kriter. Bu işe ilk giriştiğimizde herhangi bir kriterimiz yoktu ama zamanla yaşadıkça ve denedikçe bir takım kriterler oluştu.
İlk albümüm çok olumlu tepkiler almıştı. Hayatında belki de hiç jazz dinlememiş çok geniş bir dinleyici kitlesine ulaşabilmiş ve onların bu müziğe olan bakış açılarını değiştirebilmiştik. Birçok insan o albümü dinledikten sonra hayatında ilk defa jazz albümleri almaya başladı. Bu benim için çok önemli bir gösterge ve ileriye yönelik bir ilham oldu.

Yavuz kendisi bu şekilde ifade etmedi ama benim şu düşüncemi paylaştığını teyit etti. Bir insana bilmediği bir şeyi sevdirmek için önce onun bildiği şeylerden başlayarak ortak bir platform oluşturmak ve oradan birlikte ileriye yürümeniz gerekir. Bana göre Yavuz popüler müzik seven insanların bildiği dünyadan hareket ederek onları jazz dünyasına taşıyor. Daha önce başarıyla tamamladığı bir çalışmayı devam ettirerek daha da geniş insan kitlelerine ulaşmak istiyor.

Aslında bu yöntem benim bulduğum bir şey değil, eskiden beri jazz dünyasında yapılmış bir yaklaşım, jazz müzisyenleri özellikle 1930'lu yıllardan beri popüler şarkıları yorumlayarak bu gün jazz standartları diye bilinen parçaları meydana getirdiler. Bence bu yaklaşımın günümüzde zamanla terk edilmesiyle zaman içerisinde jazz dinleyicisi azaldı, ama günümüzde eskiden beri defalarca yeniden yorumlanmış eski parçaların yeni bir yorumunu yapmanın da anlamı kalmadı. Sanki kimseyi aramıza davet etmeden kendimiz çalıp kendimiz oynuyoruz gibi bir durum ortaya çıkıyor. Bir "Autumn Leaves" parçasını düşünün, yaklaşık 700 den fazla değişik yorumu var, bunun yeni bir yorumunu yapmanın günümüzde artık bir anlamı olduğunu düşünmüyorum ama güncel dünya ile bir iletişim kurmak için günümüzün parçalarından yola çıkarak yeni yorumlar üzerinde çalışmanın gerekli olduğunu düşünüyorum. Bu düşünce müzik okulumu bitirdiğimde bende vardı, tam o sırada Herbie Hancock 'The New Standard' diye bir albüm çıkarttı, bu albümde Michael Brecker, John Scofield, Dave Holland, Don Alias ve Jack DeJohnette gibi birinci sınıf müzisyenlerle popüler müzikleri jazz olarak yorumlamışlardı. Peter Gabriel'in Mercy Street'i, Beatles'ın Norwegian Wood'u, Simon and Garfunkel'in Scarborough Fair'i gibi parçalar jazz olarak dinleyici ile buluşturulmuştu. Albümü dinleyince kafamdaki düşünceler netleşti ve işte budur dedim. Bu anlayışı kendi coğrafyamda hayata geçirmek istedim ve işte ürünü ortada.

Albümde gitar çalan Yavuz'a bir kısmını yakından tanıdığım arkadaşlarım olan esaslı bir müzisyen takımı eşlik etmişler. Yahya Dai soprano ve tenor saksofon, Volkan Hürsever bas, Turgut Alp Bekoğlu davul

çalıyorlar. Şarkıları Evrim Özşuca söylüyor ama iki parçada Kenan Vural var. Hepsi de Yavuz'un sık sık birlikte çaldığı müzisyenler, Volkan ve Turgut ile uzun zamandan beri trio olarak da berber çalışıyorlar. Turgut Yavuz'a göre davulu el ile en iyi çalan davulculardan birisi, Volkan ise birçok günümüz genç basçısının hocası ve sürekli olarak kendisini geliştiren bir müzik insanı. Yahya ile tanışıklıkları çok eskilere gidiyor ve onunla da sürekli olarak birlikte değişik projelerde birlikte oluyor.

Parçalar da birbirinden güzel şeyler, hepsi özenle seçilmiş. Teoman'dan "**Güzel Bir Gün**", Nil Karaibrahimgil'den "**Kanatlarım Var Ruhumda**", Duman'dan "**Senden Daha Güzel**", Athena'dan "**Ah Yaşamak Var Ya**", Bulutsuzluk Özlemi'nden "**Sözlerimi Geri Alamam**", Göksel'den "**Depresyondayım**", Model'den "**Pembe Mezarlık**" albümde yer alan parçalar. Aslında iki parça daha var ama onların sahiplerinden biz konuştuğumuz sırada henüz yayın izni alınamamıştı, ben bu satırları yazarken tekrar Yavuz'a sordum, daha olmadı dediği için isimlerini paylaşamıyorum. İnşallah albüm yayınlanırken izin alınır diye içimden diliyorum, her ikisi de çok ses getirecek parçalar ve besteciler.

Albüm aslında çok büyük bir dağıtım şirketi olan Esen Entertaintment tarafından yayınlanıyor. Kapak tasarımını "Firma" yapmış, fotoğrafını ise Eda Kızıl Çetintürk çekmiş, Yavuz'un IPhone'undan parçaları teker teker dinlerken gördüm ve çok beğendim.

Yavuz'a bu albümün ötesinde gelecek ile ilgili düşüncelerini ve planlarını sordum:
Amerika'dan döneli 7 yıl oldu, burada hem birçok güzel şey buldum hem de orada alıştığım bir çok lüksü arıyorum. İnsanın kendi ülkesinde olmasının rahatlığı ve arkadaş yakınlığı çok güzel bir şey. Ancak müzikal tatmin konusunda daha gidilecek yerim var. New York'da 20 yılda yaptığımı burada iki yılda yapabilmeyi tabi ki ummuyorum. Döndüğümden beri ikisi New York'da kaydedilmiş 4 albüm yayınladım, bu beşinci albüm olacak. Bir şekilde yolum Patricia Barber ile kesişti, şimdi Ekim ayında onun Avrupa turnesine gitarist olarak katılacağım, sonra Akbank Jazz kapsamında burada birlikte çalacağız.
Hayatımda müzik dışı bir uğraş yok, şimdi ders de vermek istiyorum, oğlum yakında 9 yaşına giriyor, ona bir gitar aldım ve ilk dersimi verdim, çok ilgilendi, devam edeceğiz. Bir yandan onu bir insan olarak yetiştirmek bir yandan da eşimle kendi hayatımı yaşamak istiyorum. Türkiye'de insana ilham veren çok güzel şeyler oluyor. Bir gün Nardis'te çalarken yanıma iki genç geldi, tanıştık, birlikte resim çektirdiler, meğer gece Samsun'dan otobüse binerek sabaha kadar yolculuk yaparak İstanbul'a beni dinlemeye gelmişler, gündüz etrafta dolaştıktan sonra gece kulübe gelip beni dinlemişler, kalacakları yerleri de yoktu, akşam saat 1.30 da tekrar otobüsle sabaha kadar Samsun'a döneceklerdi. Ben bu insanlara ilk Turkish Standards albümüm ile ulaştım, bu bağı geliştirerek sürdüreceğim. Turneler yapacağız, yurt dışında Türkçe müziği tanıtacağız, nasıl Zaz gelip bize Fransızca şarkıları dinletiyorsa bizde onun ülkesine giderek Türkçe müziği oradaki müzikseverlerin kulağına duyuracağız. Değişik ülkelerdeki arkadaşlarımla temasa geçtim, önce İtalya ile başlıyoruz sonra bunu Fransa ve Almanya takip edecek.
Bugün 48 yaşındayım ama heves olarak daha henüz yirmili yaşlarda gibiyim. Para söz konusu olmadan her yerde çalabilecek kadar müziği seviyorum, yeni güzel ve melodik şarkılar yazamaya devam ediyorum. Hala 58 yaşındaki Amerikalı gitar hocamdan Skype vasıtası ile ders alıyorum, benim çevremde bu yaşta olup ta ders almaya devam eden başka kimse yok. Ne Amerika'da ne de Türkiye'de. Hala kendimi sürekli olarak geliştirmek istiyorum. Patricia Barber ile başladığımız müzik berberliğini sürdürmeye devam edeceğim. Eskiden Billy Harper ile de böyle bir çalışmam olmuştu, ilk defa olmuyor, ayrıca birçok yabancı müzisyenle geçmişte çalışmıştım. Türkiye'de yaşarken bunlar geçmişte kalmıştı ama şimdi yeniden başlıyor. Başka bir müzisyenin bakış açısından müzik çalmak çok farklı bir disiplin. Artık Türkiye'de yaşıyorum ve şimdilik kaydıyla da olsa Amerika'ya dönmek istemiyorum ama hayat bu, belki oğlum Üniversite çağına gelince orada okumak ister bize de yeniden yol gözükür.

Sohbet burada bitti ama Yavuz'un öyküsü devam ediyor, hayata karşı özgün duruşu ile çalışmaya ve yaratmaya devam ediyor. Benim hayalim ise bir gün onun oğlu ile yapacağı bir albüm, örneğin Turkish Standards vol: 6, Volkan ve Yavuz Akyazıcı, hatta volüme sayısı daha da küçük olabilir gibi çünkü bizde bir ata sözü vardır, boynuz kulağı geçer derler, Yavuz ile sohbet ederken içtiğim kahvenin falına eşi baktı ve şöyle dedi: Sen yakın bir gelecekte bir baba oğul ile benzer bir sohbeti sürdüreceksin, üç vakte kadar mı desem ne desem...

Siz ne dersiniz?

Füsun Levet
jazzforever23@gmail.com

Raul de Souza 80 yaşında...

Raul de Souza gittiği her yere beraberinde mutluluğu da götürüyor. Geçenlerde 80.nci yaşını kutlamasına rağmen, hala son derece dinamik, mütevazi, karizmatik ve yüzünden tebessümü eksik olmayan bir kişiliğe sahip. Fransızca, İngilizce ve Brezilyaca karışımı, anlaşılması güç bir dil kokteyli ile konuşması onu daha da sempatikleştiriyor. Tam bir dünya vatandaşı. Müziğiyle dünyayı dolaşırken, efsanevi isimlerle karşılaşmış. Carlos Jobim, Airto Moreira, J.J Jackson, George Duke, Sonny Rollins ve daha niceleri. Ama o her zaman muhteşem bossa nova'ya sadık kalmış. Rio da geçen çocukluğundan günümüze kadar değişik zaman dilimlerinde dolaştık beraberce.

Ben Raul'u Paris'e yeni geldiği sıralarda tanıdım. Genç bir grubun davetlisi olarak funky türünde bir müzik yapıyorlardı. Dinlediğim en güzel trombonlardan biriydi. Raulzinho'ya (lakabı) bir albüm projesinden bahsettim. Proje Tuna Ötenel ile ilgiliydi. Ötenel'i dinledikten sonra hayalimdeki piyanist dediğini anımsıyorum. "Voyageur" albümünde davetlimiz oldu. Birlikte çok kez çaldılar Fransa'da.

İlk olarak, 2002 yılında programını yaptığım Antalya Jazz Festivaline geldi. Ekim ayında ikinci kez konuğumuz olacak Kuşadası'nda.

Türkiye'ye yeniden gelmek sizin için ne ifade ediyor?

Voyageur albümü nedeniyle Tuna Ötenel'i tanıdım. Yıllardır beklediğim piyanistti. Eğer sağlık problemi olmasaydı birlikte başka albümler de yapacaktık. Bu gelişimde eski günleri anımsayacağız çünkü yaşadığımız çok güzel anılar var. Umarım ki Tuna da Kuşadası'na gelecektir.

Grubunuz hep genç müzisyenlerden oluşuyor. Onlardan aldıklarınız ve onlara verdiklerinizden bahseder misiniz?

Müzisyenlerimi çok itinalı seçtiğim içindir ki grubumuz çok başarılıdır. Uzun yıllardır işbirliği içinde çalışıyoruz. Her zaman onlara cesaret verdim, arkalarında oldum, yönlendirdim. Hayal kurmalarına ve hayalleri gerçekleştirmelerine yardımcı oldum. Onların kaynağa gitmelerine ve daha sonra da gidebilecekleri en yükseğe çıkıp doğaçlamayı başarmaları yönünde teşvik ettim. Bu karşılaşmalarda, yeni nesilin kültür ve müzikal açıdan bizlerden değişik olduğunu gözledim. Özetle onları çocuklarım gibi görüyorum.

Bu ihtişamlı geçen yılların dışında çocukluğunuzdan ve Rio'daki hayatınızdan sözeder misiniz?
Babam rahipti. Ben orkestra müziği dinleyerek büyüdüm. Tuba, saksofon ve trombon seslerini çok sevdim. 14 yaşında bir tekstil fabrikasına girdim. Kısa bir süre sonra da kovuldum çünkü çalışmak yerine tuvaletlerde trombon çalıyordum. Bazı dostlarımın tavsiyesiyle radyoya girdim ve çok ünlü müzisyenler tanıdım. 1955 yılında "A turna da Gafieira" albümünü çıkardım. Daha sonra iki albüm çalışmam daha oldu. 1957 yılında en iyi tromboncu seçilerek ödüllendirildim. Çok mutluydum ama bazı müzisyenler tarafından boykot edildim. Çok genç ve başarılı olduğumdan sanıyorum. Fakat o sıralarda hava kuvvetlerine askere alındım. Benim de işime geldi. Çünkü para kazanmak zorundaydım.

Trombonu saksofona tercih etmenizdeki neden?
Saksofonu çok seviyorum ama maddi sıkıntılar nedeniyle babam ancak bir trombon alabilmişti. Hava kuvvetlerine girdim ve 1958 yılında Brezilya'nın güneyine gittim. Gördüğüm kadarıyla maddiyat için gelen başka müzisyenler de vardı. Orada 10 ay kaldım ve orkestrada trombon çalmaya başladım. 5 yıllık bir kontrat bile yaptım. Bossa Rio grubunun elemanıydım ve Sergio Mendes'le çalıyordum. Fakat Brezilya'da politik yönden can sıkıcı değişimler olmaya başladı. Bazı müzisyen arkadaşlarımız kayboldu ve ben de birkaç kez tehdit edildim ve Meksika'ya gitmek zorunda kaldım. 3 yıl sonra da Los Angeles'a göç ettim.

Amerika'ya yerleşmeniz Souzabone'un doğmasına vesile aynı zamanda "Colors" isimli albümünüz ise Berkeley'de ders aracı oldu. George Duke ile çalmaya başladınız. Bu devre hakında ne düşünüyorsunuz?
Yaşadıklarımı düşündükçe benim için ne kadar yapıcı ve manevi açıdan zenginleştirici olduğunu görüyorum. Ünlü Berkeley'in ders kitaplarında fotoğrafımı ve Brezilyalı Raul de Souza'nın dünyanın en iyi trombonculardan biri olduğu cümlesini görmekten büyük gurur duyuyorum. Ben otodidaktım. Fakat çok çalıştım ve hep daha ileri giderek müzisyenlerle iletişim kurmak çabasını gösterdim. Tutkulu müzik esprisi ve yeni sesler bulmak arzusu içinde doğdu, "Souzabon". Bu bir kromatik do trombonu. Böyle bir enstrüman düşünüyordum ve gerçekleştirdiğim için de çok mutluyum. Karşılaştığım müzisyenlere gelince: George Duke, Rosolino, Flora Purim ve diğer birçok müzisyene Brezilya ritmini, renklerini öğrettiğime inanıyorum. Benim tekniğimle çaldığım saksofon ve trombonla öğretilerimin yanı sıra kendim funky stilini öğrendim. Daha sonraları dinleyiciler Brezilya kokularını ve renklerini yansıtan kompozisyonları, sambaları dinlediler. O sıralarda birçok müzisyen bu müziği çalmaya başladı. Harika bir durumdu bu. George Duke'u çok severim. Büyük bir armoni içinde çaldık. Dizzy Gillespie ile de çok iyi dosttuk.

Gençlere vereceğiniz bir mesaj var mı?
Müziği sevmek yeterli değil. En azından nota okumasını bilmek ve diğer müzisyenlerle anlaşabilmek çok önemli. Eğer teknik yoksa istesen de ilerleyemezsin. Bilgiler kokteyline bir de his durumunu eklersek başarılı oluruz. Ruhsuz bir müziğin hiçbir faydası yok. Büyük bir isim olmak prensipli bir yaşama bağlı. Sağlığa çok dikkat edilmeli. Ancak böyle pırıl pırıl fikirlerle yaratıcı olabiliriz. Herkes ait olduğu köklerine sadık kalarak diğerleriyle en iyi şekilde diyaloğa girebilir. Önemli olan içten olmak ve başkalarını da dinlemesini bilmek.

Raul de Souza, yaşayan en büyük trombonculardan biri. Onu 6 Ekim'de Kuşadası'nda ağırlayacağız.

Bu yaz başında 7 Bilgeler'de ilk konserimiz Emin Fındıkoğlu grubuylaydı. Basta Derya Davulcu ve vokalde Meltem Ünel kendine özgü stili, Fransızca ve İngilizce repertuvarıyla çok beğeni topladı. Bir sonraki grup ise tangonun en güzel örneklerini sundular. Vokal ve piyanoda Margait, bandaneonda Matias Reynoso ve basta Frédéric Schneider. Arjantin'e gittik ve geldik sanki. Gecenin sonunda ise tango gösterisi yapıldı.

Ağustos ayı sonlarında konuğumuz Hayati Kafe oldu. Piyanoda Carl Orjje, basta Kağan Yıldız ve davulda Ferit Odman vardı. Söyleyecek bir şey bulamıyorum çünkü harika bir konserdi. 13 Eylül'de Ayşe Gencer ve İmer Demirer grubunu dinledik. Ayşe Gencer'in söylediği ballad'lardan büyük zevk aldık. Bu arada hepimizin dikkatini çeken önemli detaylar var. Konser sırasında gürültü ve konuşma bitti artık. Dinleyiciler son derece bilinçli ve kaliteli.

6 Ekim'de Raul de Souza'yı, 18 Ekim'de Sibel Köse ve grubunu dinleyip 2014 sezonunu kapayacağız.

Bakalım gelecek yıl kimleri ağırlayacağız?

Sea Light konserlerine de ilgi büyük.Yalnız maalesef hep bilenler geliyor. Davetli olmak gerekiyor. Belki biraz daha kapılarını açmaları gerektiğini düşünüyorum. Program kapsamında Önder Focan grubunu ve Meltem Ege'yi büyük bir zevkle dinledik. Meltem Amerika'ya gitti. Sesi ve sahnesi güçlü müzisyenden bir süre yoksun kalınacak gibi. Elbet dönecektir.

Bu arada Hilton Double Tree'de her Çarşamba gecesi jazz dinleyeceğiz . Uğur Güneş, Ateş Tezer, Halil Çağlar Serin ve Ayça Gündüz ilk olarak 24 Eylülde çalacaklar. Daha sonraları ise büyük etkinlikler yapmayı düşünüyoruz.

Sanatla ilgili bütün dernekler bir araya gelerek kültürel anlamda Kuşadası'na neler kazandıracağımızla ilgili Belediyenin de katılımıyla toplantılar yapmaktayız. Bana düşen görev jazz etkinlikleri ile olacak.Umarım konuşmakla kalmaz ve icraata geçeriz.

90'lı yıllardan beri jazz adına çırpınışlarımı düşündükçe, son iki yıldır bu konudaki gelişmelerden dolayı artık küs değilim Kuşadası'na. Geç de olsa emeğimin karşılığını alıyorum ve çok mutluyum.

Yazı geride bırakmak üzereyiz . 2014 sonunda görüşmek üzere.

Sinem Tabağoğlu
sinemtabag@gmail.com

Lars Danielsson ve yeni çalışması Liberetto II

Söze başlarken peşinen belirtmeliyim ki birazdan okuyacağınız yazı olasılıkla taraflı kaleme alındı çünkü söz konusu kişi hayatta bugüne kadar tanımış olduğum en naif ve içten insanlardan biri hakkında. Yazıyı **Jazz** ailesi için hazırladığımız için çocukların okulundan ya da seçimlerden bahsettiğimiz kısmını keserek röportajı bu samimiyetle paylaşmakta sakınca görmedim sizlerle.

Lars Danielsson'u Türkiye'de farklı müzisyenlerle pek çok kez dinleme şansı bulduk şimdiye kadar. Jazz Dergisi okuyucularının da onu bir yerde yakalama fırsatı elde etmiş olduğunu umuyorum. Bu röportajın hızla size yetiştirilmesindeki asıl sebep **Danielsson**'un 29 ağustos'ta **ACT** plak şirketinden çıkan yeni albümü **Liberetto II**'nin dergiyi okuduğunuz sırada müzik mağazalarında yerini almış olacak olması. Bunu gayet tarafsız yazıyorum; okuduktan sonra ilginizi çeker ve albümü edinirseniniz eğer, muhtemelen uzun yıllar eskitemeyeceğiniz muhteşem derinlikte bir yapıtla karşılaşacaksınız. Sanatçının aynı plak şirketinden çıkan diğer albümleriyle tanışmış olanlar aşağı yukarı neden bahsettiğimi tahmin edeceklerdir. Şimdi onu ikiye katlayabilirsiniz, çünkü her geçen gün daha iyi bir müzik adamı olmak için çabalayan **Lars Danielsson** bunu gerçekten başarıyor.

Geçtiğimiz Ocak ayında, bu sefer önceki albümlerinden farklı olarak Danielsson'un kendi prodüktörlüğünde değil de, aynı zamanda hayat arkadaşı olan jazz vokalisti **Caecilie Norby** prodüktörlüğünde girdiler stüdyoya. Müzik bir duygu işi diyorlar, ben **Liberetto II** albümünde Norby'nin bu duygu işini nasıl da ustalıkla yöneterek çok değerli bir katkı sağladığını belirtmeden geçemeyeceğim. Hatta sözü geçmişken hemen hatırlatmakta fayda var, bu muhteşem kadının **ACT** plak şirketinden yayınlanan kendi albümlerine de ülkemizde kolaylıkla ulaşabilirsiniz.

Liberetto II'de de 2012'de yayınlanan **Liberetto** albümünde olduğu gibi çekirdek kadroyu piyanoda Danielsson'un müzikal ruh eşi **Tigran**, gitarda **John Parricelli**, davul, perküsyon ve elektronik seslerde tüm avrupa jazz'ı tutkunlarının kalbini uzun zaman önce çalan Esbjorn Svensson Trio'dan tanıdığı **Magnus Öström** oluşturuyor. Bu çekirdek kadro, Danielsson'un müziğini ateşleyen bir enerjiyle ortaya dökmesine vesile oluyor. Lars Danielsson'un içinden gelen müzik **Tigran**'ın tuşesinden o kadar özünde olduğu halindeki doğallıkla yükseliyor ki, müzisyenin kendisi gibi, biz dinleyicileri de bu birlikteliğin uzun zaman sürmesini diliyoruz.

Danielsson zerafet akan çello ve kontrabas performansının yanı sıra "**Grace**" adlı ilk parçada piyano emprovizasyonuyla karşınıza çıkacak. Bu parçada gitarıyla konuk olan müzisyen, hatırlatmadan geçemeyeceğim muhteşem parçalara Sting ile birlikte imza atan ve hepimizin kulaklarında yer etmiş olan **Dominic Miller**. Albümde konuk müzisyen demeye kıyamadığım trompetçi **Mathias Eick** yer alıyor. İlk dinleyişimden bu yana ne yazık ki hala göz yaşlarımı tutmayı beceremediğim albümün 5. parçası "**I Tima**"dan bahsetmeliyim bu noktada. Lars'ın kızı Fatima'ya yazdığı iç yakan güzellikte bu parçayı dinlerken kontrabas'ta Lars'ın adımlarını sayıyorum, çelloya öncülük eden bu trompet için Norveç'in bulutlu gökyüzüne teşekkür ediyorum. **Mathias Eick**'i kendi quintet'inden dinlemeye fırsat bulamadıysanız hatırlayacağınız grup Jaga Jazzist olabilir. Albümün 9. parçasında duyacağınız vokal Lars'ın aynı zamanda bir diğer projesinde birlikte çaldığı **Zohar Fresco**'ya ait. Parçanın ismi İsrail'deki şehir Eilat'tan geliyor ama beste Zohar'a ait değil, diğer parçalar gibi bu da Danielsson'a ait ve bu albümdeki piyano melodisi de onun elinden. Danielsson'un dünyanın pek çok yerinde konserler veren ve gittiği yerlerden öylesine gelip geçmeyen biri olduğunu tahmin etmek zor değil. İnsanın içinde uzun bir yolda ilerliyormuşçasına akan 4. parça "**Africa**" daha önce Leszek Mozdzer, Lars Danielsson ve Zohar Fresco'nun birlikte kaydettiği Polska adlı albümde de bulunmakta. Ancak itiraf etmeyim ki bu haliyle çok daha güzel. Tıpkı 2. parça "**Passacaglia**"

Caecilie Norby ve Lars Danielsson

gibi derin bir nefes aldıran ve insanı dans ettiren müthiş tatlı bir yolculuğu var. Albümün 8. parçası "**Swedish Song" Tigran Hamasyan**'a ait bir beste ve İsveç'li Danielsson bu parça için "Benim bestelerimden daha İsveç'li" diyor. Bu parça ve Yerevan sokaklarında oynayan küçük bir çocuktan izler taşıyan Tigran & Danielsson ortak bestesi 10. parça "**View From the Apple Tree**" dışında tüm albüm Danielsson bestelerinden oluşuyor. Albüm adı kendini tarif etmek için aslında başka söze gerek bırakmayan "**Beautiful Darkness**" ile kapanıyor. Koyu mavi sular üzerindeki ışık oyunlarını andıran piyano tuşesi arasından duyacağınız ruhani ses neredeyse Baltık Denizi'nin derinliklerindeki yalnız bir balinanın hissiyatını veriyor ve bu ses güzel kadın **Caecilie Norby**'ye ait. Bu derinlikte bir müziği su yüzüne çıkartıp bizim kulaklarımıza ulaştırdıkları için onlara bir kez daha teşekkür ediyorum ve albümü tekrar başa sarıyorum. Umarım hiçbir şey ifade etmeyen sözlerim albüme kulak vermeniz için bir nebze merak uyandırabilmiştir. Çünkü o ufak istek uyanmış ve albümü dinlemeye koyulmuş iseniz siz de duyacaksınız, her şey yerli yerinde.

Albümü gönderdiğiniz için çok teşekkür ederim, biraz bağımlılık halindeyim şu an. Çok özel bir müzik yazarısınız.
Sen öyle deyince öyle hissediyorum!

Sevindim öyle olmasına. Albüm dergiyle birlikte aynı zamanlarda Türkiye'deki dükkanlara gelmiş olacak, röportajı bu ara yapalım istedim ki dinlemek isteyenler kolaylıkla bulabilsin.
Umarım Liberetto II Türkiye'de sevilir!

Ben sizin müziğinizle 2004'te "Libera Me" ile tanışmıştım, hatırlıyorum o zamanlar çok satılmıştı o albüm.
Evet söylediğini hatırlıyorum, harika! Benim için Türkiye önemli!

Bir iki parça dinlettiğimiz kimse geri çevirmezdi.
Bana çok güzel enerji veriyorsun!

Biz sizin albümlerinizi çok seviyoruz.
Bu beni çok mutlu ediyor.

Mutluluk da üzüntü de bir lütuf, her ikisini de aynı zerafetle anlatanlar çok özel insanlar oluyorlar sanırım.
Bence de öyle. Müzikte tüm duygularını gösterebilmen çok önemli. Bunu yaparken aynı zamanda dinleyene de açık bir kapı bırakmak da. Her şeyi anlatmadan belki... Ben bir tablo gördüğümde, her şey net olmasa da, hayal gücümü açık bırakmasını çok seviyorum. Bu biraz denge işi bence.

Sizinle aslında pek de jazz müzisyeni olmadığınızı konuşuyoruz hep.
Evet. Benim bestelediğim ve çaldığım müzik jazz değil şu an. Daha çok klasik ve oryantal köklerden geliyor. Eskiden Amerikan jazz'ı daha çok çalıyordum.

Klasik müzik köklerinden gelen zarif dokunuş var müziğinizde. Ben daha çok Amerikan jazz'ından hoşlanıyorum biliyorsunuz, pek çok dinleyicide de var herhangi bir tarafa yatkınlık. Ama sizin müziğinize gelince, bu kadar farklı köklerden ve türler ötesi, kalpten gelen bir şey yaratmanız her zaman çok etkileyici.
Belki kilise müziği dinleyerek büyüdüğümdendir, kilisede org'un yanına oturarak... Benim ilk müzik öğretmenimdi, haftada 3 gün bedava ders verirdi bana. Ben de Amerikan jazz'ını seviyorum, sürekli dinliyorum ama özellikle eski dönem...

Yani ilk müzik derslerininizi kilisedeki org müzisyeninden alarak mı başlamıştınız?
Evet öyle. Bana piyano ve çello çalmayı da öğretti. Bana güzel seslerle nasıl çalmam gerektiğini öğreten o.

Kilise korosuna eşlik ederek öğrendiniz cello ve piyanoyu, kaç yaşlarındaydınız?
Ben 4 yaşındayken annem bir gitar hediye almıştı doğumgününde. Hemen kaptım. Bütün parti boyunca mutfakta oturup onunla oynamıştım. 4 yaşında olmama rağmen epey net hatırlıyorum o günü. Evet, kilisede çello çaldım çok, ama benim kalbim rock'n roll idi o zamanlar. Jimi Hendrix, Beatles, Led Zeplin. Onları hala çok dinliyorum plaklardan. O zamanlar rock gitarcısı olmak istemiştim. Sonra 10 yaşında çello çalmaya başlayınca... Sonra da 20 yaşında bas çalmaya başladım konservatuarda. Her çarşamba ve cumartesi hammond çalıyordum iki farklı partide, 12 yaşlarındaydım ve gig alabilme fırsatı çok harikaydı. Şimdi insanlar için daha zor böyle fırsatlar yakalamak.

Anneniz gitar hediye edip müzisyen olmanıza vesile olarak çok iyi bir iş çıkarmış!
Pek hediye demeyelim, ben ondan çaldım!

Müzik yapmanın neredeyse bir ihtiyaç olduğunu hep biliyormuşsunuz diyelim o zaman.
Doğrusu bana 10 yaşımdayken bir Hammond org hediye ettiler. Biliyorlardı müzik benim 7/24 uğraşımdı her zaman.

O zamanlar da beste yapıyormuydunuz?
Evet yapıyordum. Kendim kaydediyordum bütün enstrümanları çalarak. Davul, bas, gitar, Hammond, vokal... Böyle sayarken komik geliyor.

Böyle dışarı taşmaya çalışan bir müzik başından beri varmış yani.
Bence çok geç kaldım daha iyi, daha iyi olmakta.

Ben öyle düşünmüyorum.
Bazı insanlar, Tony Williams mesela, 17 yaşında hazırmış. Ama ben pek çok yönden geç kaldım, gerçekten. Şimdi yavaş yavaş bir araya getirdiğimi düşünmeye başladım. Ve daha iyi olmak istiyorum, bir sürü fikrim var geleceğe dair müziğimi geliştirebilmek için.

Benim konsolumun üzerinde, şu an Liberetto II'yi çalan ses sisteminin tam yanında bir çerçeve var, fotoğrafın üzerinde "Some Things Take Time" yazıyor.
Evet öyle! Bence sanatta biraz zaman almasına izin vermek önemli. Şöyle ki,

buna izin verdiğinde, bir seferde tam da yerli yerinde bir şey çıkarabiliyorsun.

Sanırım bazı duygular çok büyük, tutkulu ve karmaşık ve onları zerafetle (gracefully) bir araya getirebilmek için sindirmeye ve zamana ihtiyaç olabiliyor.
Zerafetle (gracefully) evet, mesela Grace (Liberetto II albümünün ilk parçası) tam tersiydi. Benim bir piyano emprovizasyonumdu, sonra ona overdub yaptık ve o haliyle bir parça oldu.

Bazen bir fikri bir anda ortaya çıkarabiliyorsunuz ama onu değerli yapan fikrin kendisi olmayabilir. Belki artist'in kendisi de bir 'work of art' (sanat eseri).
Çok iyi dediniz! Evet belki de...

Gerçekten kim olduğunu anlamak da zaman alıyor. Sesini bulmak...
Aynı zamanda hem çok karmaşık hem de çok basit olan bir şey. Sesini bulmak zaman alıyor. Sadece bir nota çalmak ve dinleyenlerin onun sen olduğunu anlaması. Yıllar yıllar alıyor, en azından benim için öyleydi.

Bir araya getirdiğinizde doğal olarak içten gelen bir şey demek ki?
Evet öyle, mimari gibi.

Size ait bir şey duyduğumda hiç yanılmıyorum, biliyorum ki siz yazmışsınız?
Bu alabileceğim en iyi eleştiri! Ama ben, şimdi açıkçası, bir kere bir restoranda bir şarkı başladı; kendi kendime dedim ki, ne basçı ama! Sonra 10 saniye geçmedi, kendim olduğunu farkettim! Ve o andan itibaren duyduğumu beğenmedim.

Kendinize karşı çok acımasızsınız.
Evet, başkaları, mesela Gary Peacock, akortsuz çaldığında umrumda bile olmuyor, kulağa muhteşem geliyor. Ama ben bir nota yanlış bastığımda kulağa berbat geliyor. O yüzden bu sefer kayıtta Caecilie'in prodüktör olması benim için çok iyi oldu.

Bence de öyle! O kadar iyi bir araya getirilmiş ki bunu duyabiliyorsunuz.
İlk defa böyle yaptım. Bir sürü kararı ona bıraktım. Müziğin formunu bir araya getirmekte büyük yardımı oldu dediğiniz gibi. Caecilie babası da klasik müzik bestecisi olduğundan müzikal form konusunda çok iyi.

Kontrolü de ona bırakmak çok iyi bir karar olmuş. Harika bir iş çıkarmış! Belki sizin yapacağınızdan daha iyi olmuş bu.
Evet öyle oldu, bu şekilde çalışmak benim için daha iyiydi. Oluruna bırakmaya karar verdim. Çok daha iyi oldu. Her şeyi kendin yapman sağlıklı değil. Beatles'in George Martin'e ihtiyacı vardı, Miles'ın Teo Maceo'ya... Yani Miles Davis bile prodüktör kullandı! Ceacilie karar alma konusunda çok iyidir.

Bu albümde mükemmel bir denge ve sekteye uğramayan bir akış var. Ceacilie bu hissi bir araya getirmekte çok iyi bir iş çıkarmış.
Evet. Teşekkür ederim. Prodüktörüm sayesinde. Bu benim için çok yeni. Ve kontrolü bırakmak çok tuhaf bir his. Şimdiye kadar kendim yapmıştım. Ama bazen süreç içinde kendini kaybetmemek için kontrolü elden bırakmak gerekebiliyor.

Çünkü ufak detaylarla didişirken, onları düzeltip mükemmel hale getirmeye çalışırken o anlarda resmin tamamının önemli olduğunu gözü görmeyebiliyor insanın.
Çok doğru! Ben onda ustayım işte. Müzik mükemmel olamaz ki. Hatalarıma kulak kesilen tek kişi benim. Başka kimsenin umrunda değil onlar. Müziğin özü önemli olan. Ama dediğim gibi, bu bir denge işi. Üstelik müziğin canlı olması ve tutkuyla gerçekleşmesi gerekiyor. Aslında, bu albümün sonuçlarından çok memnunum ve insanlar da beğendiyse minnettarım.

Liberetto II'de 5. parça, Tima ne demek?
Tima benim kızım Fatima'nın lakabı. Aslında Timalima. Sevgi hayatta en büyük şey. Sanattan da öte... Hele ki bir babanın kızına duyduğu sevgi, belki de en büyüğüdür. Tima, timalima, timalima love you sooo... Bunlar benim şarkıya sözlerim. Sadece bi cümlecik şimdilik.

Üç mükemmel kızınız var, çok şanslısınız.
Evet öyle. Çok şükrediyorum.

Africa... Tigran Hamasyan, birlikte yaptığınız tüm kayıtlar her zaman çok seviliyor. Belki aynı telden çalıyorsunuz diyedir. Sizin yazdığınız şarkıları çalma şekli İsveç'te doğup basçı olmamış da Ermenistan'da doğup piyanist olmuş gibi geliyor.
Tigran en sevdiğim müzisyen. Benim yazdığım parçaları çalma şeklini çok seviyorum! Kesinlikle çok doğru söylediniz. Çok derin bir bağ var aramızda. İlk zamanlardan beri öyleydi. Umarım onunla ileride de çok çalma fırsatımız olur.

Müziğinizi orkestrayla da çaldınız, okuyucalarımıza anlatabilir misiniz?
Evet çaldım. Ama bu yeni müziği değil. Gothenburg Senfoni Orkestrası için bir şey yazdım. 4 yıl önceydi. Ama henüz yayınlanmadı.

Kayıt da yaptınız yani?
Evet kaydettik. Ama sadece orkestrayı. Bas, çello ve vokal için overdub yapmamız gerekiyor. Şu an duruma bakılırsa onlar için bir parça daha yazacağım, ondan sonra yayınlayabiliriz gibi gözüküyor.

Biraz klasik müzik altyapınızdan bahseder misiniz?
Evet, sonra da konservatuarda çello eğitimi almaya başladım. O yüzden klasik müzisyenler veya orkestra için yazmak benim için çok doğal geliyor.

Peki delikanlı çağınızda?
Klasik ve rock çalıyordum. Bir rock grubunda keyboard çalıyorum deri pantalonlarla hem de.
Çok seviyorum! Bu single o zaman İsveç'te hit list'teydi kısa bir dönem. Burda 21 yaşındaydım. Bu albümün kapağıydı.

Aynı zamanda da konservatuar'dasınız. Peki jazz çalmaya nasıl başladınız?
Bir TV programı gördüm. Oscar Peterson ve Niels Henning Örsted Pedtersen çalıyordu. Tutuldum! Harikaydı! Bir kere bir bigband'de beraber çaldık. Diğer birlikte çaldığım müzisyenlere gelirsek mesela Beatles, Miles Davis, Gary Peacock, Palle Danielsson'u sayabilirim

Bakın burada kaplan t-shirt'ümle ben! Belki bu foroğrafı kimseye göstermesek mi?

Kaç yılıydı?
Bu 1980.

Peki kimdi bu grubun basçısı?
Sağdan ikinci. Ben keyboard ve gitar çalıyordum.

Bu önümüzdeki dönem nasıl gözüküyor planlar?
Şu anda konsantrasyon tamamen Liberetto II üzerinde. Bu sonbahar ve baharda turdayız. O yüzden bütün efor onun için.

Umarım sizi Tigran'la dinleme şansı bulacağız yakında. Bunu bekleyen çok kişi var.
Eminim gerçekleşecektir. Çok özel bir konser olacak bu.

Onur Musaoğlu
musaogluonur@gmail.com

Jonathan Kreisberg

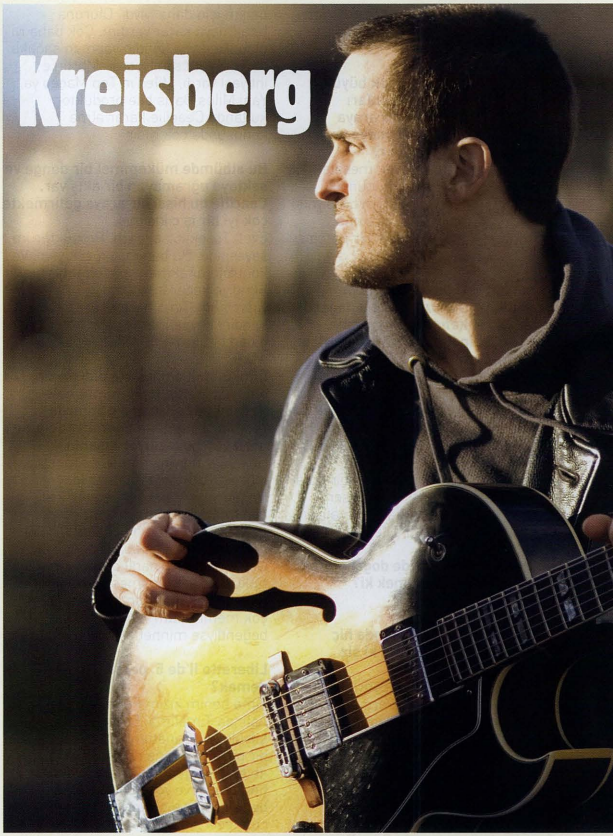

İTÜ Radyosu Kültür Sanat Röportajları çerçevesinde gitarist Jonathan Kreisberg ile görüştük. Radyomuzda da yayımlanan bu görüşmeyi dinleyemeyenler için veriyoruz.

İstanbul Teknik Üniversitesi Radyosu Jazz ve Blues'dan herkese merhaba. Bu yayın SUNY New Paltz The Edge Radyo istasyonunda da yayınlanacaktır. Ben Onur Musaoğlu. Programızda bu haftaki konuğumuz gitarist Jonathan Kreisberg. Hoşgeldiniz, nasılsınız?
İyiyim, çok iyiyim!

Programımıza katıldığınız için teşekkür ederiz. Öncelikle şunu sormak istiyorum. Jazz gitaristi olmaya nasıl karar verdiniz?
Bu başlamak için güzel bir soru. Ne zaman başladığımı hatırlamıyorum, çünkü dokuz, on yaşlarımda gitar çalmaya başladım. Ondan da yıllar önce, babamın kolesiyonundan birçok sanatçı dinliyordum. Eric Clapton, Beatles, Coltrane, Miles Davis gibi. Birçok farklı müzik dinliyordum. Ben her zaman müziğin yaratıcı tarafında oldum, öğrendiğim metodları geliştirmeye değiştirmeye çalışıyordum. Müziğe başladığım yıllarda bile. Bir çokları klasik müzikle başlar, bunun için çaba göstermem kendimi zorlamam gerekiyordu. Bunu yaptım da. Klasik gitar çalıştım, diğer sanatçıların sololarını çalıştım, müzikte disiplin için bunu yaptım. Yaratıcı olmak ise beni her zaman çekmişti. Benim için jazz bunlarla ortaya çıktı. Jazz doğaçlama ister ve ben genelde doğaçlama yapardım. Çocukluğumda klasik müzik konserlerinde de sahne aldım ama bunu hiç sevmedim. Herşey çok hızlıydı. Yine o zamanlarda rock da çalıyordum, doğaçlama yapıyordum ve bunu yaparken kendimi rahat ve mutlu hissediyordum, gerilmiyordum. 15 yaşımda ise tamamen farklı tarzlara yöneldim; jazz ve fusion gibi. Fusion, rock ve jazz arasında bir köprü gibiydi. Bir kere bebop çaldığımda ise bundan geri dönüş olmadığını anladım, bu tam beni mutlu eden şeydi. Kendimi çok rahat hissettim. Herkes kendi yerini bulur ya, onun gibi birşeydi bazıları bu yeri bulamaz ben şanslıydım ve buldum, hem de çok erken. 15 yaşımdayken işte bu dedim, benim yolum bu ve modern jazz yolunda kendimi ifade etmeye, kendi müziğimi yapmaya devam ettim. Sonrasında bir bebop takıntım oluştu, sadece bebop dinliyordum, 1959'dan sonrasını. Sadece swing olan müzikleri dinleyip çalıyordum. Coltrane de, Wayne Shorter da, Miles Davis de onları dinlemişti. Modern jazz yapanlar onları dinlemişti. Ben de onların dinlediklerini dinlemek istiyordum. Bu zordu çünkü, Led Zeppelin, Van Halen albümlerini rafa kaldırmıştım, hatta James Brown albümlerini bile. İstediğim tarza konsantre olmak için bunu yapmam lazımdı. Günümüzde birçok müzisyen bunu göz ardı ediyor. Jazz'da başarıya ulaşmak

istiyorlarsa, derinine inmeliler. Bir süreliğine başka birşey dinlememeliler. Bir süre sonra geri dönebilirsiniz, benim yaptığım gibi. Benim jazz'da yolculuğum bu şekildeydi ve bu süreçte bana etki eden herkese minnettarım.

Gitar çalmaya Miami'ye taşındığınızda başladınız bunun bir sebebi var mıydı?
O zamanlar birçok gitarist ve grubu takip ediyordum ama şunu söyleyebilirim, bana gitar çalmalıyım dedirten Van Halen'dan Eruption şarkısını dinlememem oldu. Duydum ve şoke oldum, çok güzeldi. Coltrane dinlediğimde olan şeyin aynısı oldu. Ama gitarı analiz etmem daha kolaydı her zaman, gitarı daha kolay anlıyordum. Miama'de rock benim için çok değerliydi. Eddie'den Eruption'ı dinlediğmde ne kadar güzel bir şarkı dedim, hala aynı düşünüyorum. Harmoni müthiş, boşluklar müthişti, aslında gitar almama sebep oydu.

The New World Symphony ile çok genç yaşta çalmaya başladınız. Bunun kariyerinizi nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz?
Bu çok güzel bir deneyimdi benim için, bir orkestranın işleyişini gördüm, ama kariyerimde pek etkili olmadı o zamanlar çok farklı müzik yapıyordum. Yeni mezun olmuştum, triomla çalıyorduk, sadece bebop çalıyordum ve bir yandan progressive rock çalıyordum. Miami çok farklı. New York gibi değil. New York sizi bir şeye kanalize ediyor ve onda başarılı olabiliyorsunuz ama o zamanlar Miami'de bulunduğum için kendimi şanslı hissediyorum. The New World Symphony benim için başka bir deneyimdi. Sanırım pek iyi değildim, bazı sorunlar yaşıyordum ama çok fazla şey öğrendim, onlara çok saygı da duyuyorum ve klasik müziği hala çok dinliyorum.

Yıllar içinde müziğiniz nasıl değişiyor?
Senin de dediğin gibi eskiden daha fusion ağırlıklı çalıyordum. Jim Hall, Steve Vai bunların etkilerini benim şarkılarımda duyabilirdiniz. New York'a taşındıktan sonra jazz'da daha derine indim. Daha eskiye ulaşmaya çalıştım, standartlara da konsantre olmuştum. Artık hem eskiye gitmeye çalışıyorum, hem de günümüzü yakalamaya çalışıyorum.

2007'de South of Everywhere albümünü çıkardınız. Albüm adı ne ifade ediyor?
Albümlere adını verirken özen gösteriyorum. Nasıl hissediyorsam onu veriyorum, çok spesifik oluyor. Mesela, Charles Mingus derki 'jazz hakkında konuşmak mimaride dans etmek gibidir'. Müziği tasvir etmek zordur. Bu isim o zaman benim hayatımla ilgiliydi hayatımı tasvir ediyordum. Çok seyahat ediyordum, çok çalıyordum, yolda yaşıyordum diyebilirim. Güneye karşı bir hissiyatım vardı çok çalışıyordum. Gittiğim yerlerin güneyinde bulunuyordum. Yunan bir kız arkadaşım vardı. Yunanistan'da ve Güney Amerika'da vakit geçirdim. Bunu albüme de yansıttım. İspanya'nın güneyi, Portekiz'in güneyi. South of Everywhere bununla alakalı. Nereye gittiysem kendimi oranın güneyinde buluyordum.

Yabancı sanatçılarla birçok kez birlikte çaldınız, bu müzisyenlerle uyumunuz nasıldı?
Benim için güzel deneyimler oluyor. Güney Amerika'dan, İspanya'dan, Türkiye'den. Yunan ve Türk geleneksel müziği içiçeler. Benim için büyük ilham kaynağı oluyorlar. Bazen Yunan bazen Türk kökler var. Bu melodiler çok ilgi çekici. O kültürlerden insanlarla çalışmak için can atarım. jazz müzisyenleri bu konuda açık görüşlüler ve beraber çalışmayı seviyorlar. Süper kahraman gibiler, her tarz müziğe açık olmalılar zaten. Doğaçlama açısından bu önemli. Seyahat etmek ve yeni müzikleri keşfetmek gerekiyor. Hindistan mesela, orada keşfedilecek çok şey var. Çok komplike bir müzikleri var. Öğrenmek yıllar sürer. Harmoni bazen hiç birşey demek. Evet Romanya'dan Brezilya'dan, İspanya'dan bir takım müzisyenler ile çalıştım ve gerçekten çok güzel deneyimlerdi. Ve Türkiye'den de bir davulcu ile çaldım. Washington'da birkaç saat çalmıştım, harikaydı.

Trioning albümünüzün ilginç bir kapağı var.
Evet o resmi annem yaptı. Evde de birçok resmi vardır. Albümde çok farklı duygular var ve kapak bunu yansıtıyor. Annemin bir tablosunu seçme nedenim o iyi bir ressam ve bu resim de bu albümü anlatıyor gibi.

1959'da yayımlanan 4 büyük albümden bahsetmek istiyorum. Columbia Records'tan çıkan 5 milyonun üzerinde satışıyla tüm zamanların en çok satan jazz albümü Miles Davis Kind of Blue. Dave Brubeck Time Out, Charles Mingus Mingus Ah Um ve Ornette Coleman The Shape of Jazz To Come. Bu 4 albüm sizce jazz icra edenler ve jazz dinleyenleri nasıl etkiledi, sizin bu albümler için görüşleriniz neler? Sizin hayatınızda yer eden albümler var mı?

Bu soru müthiş bir soru. Gerçekten tüm roportajlarım arasında bana sorulan en güzel soru diyebilirim. Ama bence bir albümü atladın. **Giant Steps** ve **Change of the Century**. Ornette'nin en iyi albümü bence. Billy Higgins davulda. Bu gerçekten müthiş bir soru. Bazen bazı uzaylıların gelip müzisyenlerin beynine etki ettiğini düşünüyorum o yılda. Çok özel bir yıl. Herşey var o albümlerde. Bizim dışımızda kimse bilmesin ama herkes o yıla gitmeye çalışıyor. Cidden inanılmaz bir yıl ve geri gelmeyecek bir yıl. Dediğin gibi her albüm farklı bir yol açıyor **Kind of Blue**, model kelimesini kullanmak istemiyorum. Basit geliyor ama başka bir harmoniye yol açtı. Bill Evans burada çok etkili Miles ona bu şansı verdi. Hiç kimsenin, o zamanki müziği, o albümü jam sessionlar'da tam çalamadıklarını düşünüyorum. Ornette de başka bir yönde gitti ve müzikte yeni bir özgürlük yarattı. Yine aynı yıl Coltrane tam tersini yaptı. Coltrane modern jazz'ı ortaya çıkardı. Mingus tamamen yeni bir müzik yarattı. Hiç bir zaman bu kadar derin olmamıştı. O albüme bayılıyorum. Sadece bu albümlerle yaşayabilirim. Başka birşeye ihtiyacım olmaz. Gerçekten çok güzel bir soru. Teşekkür ederim.

Röportaja başlamadan önce çıkmaya hazırlanan albümünüzden şarkılar dinledik. Şarkıların girişleri sizin için önemli ve şarkıların hikaye gibi duygulandırmasını istiyorsunuz sanki?
Evet albümün nasıl olacağını biliyorsun. Mp3 jenerasyonundayız. Çabuk tüketiyoruz. Bazen bir şarkı dinliyorlar ve sanatçı değiştiriyorlar. Bunu anlıyorum ama ben albüm dinleyerek büyüdüm. Bir hikaye gibiydi. South of Everywhere, Shadowless hepsi birer hikaye. Seni içine almalı, sonra çıkmalısın. İçinde dolaşmalısın. O yüzden girişler benim için önemlidir. Ben insanların film izliyor gibi albümümü dinlemesini isterim.

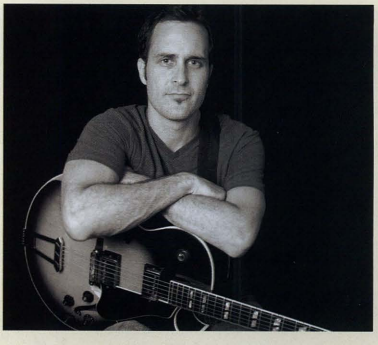

Yeni projeleriniz var mı?
Albümüm üstünde çalışıyorum. Önümüzdeki aylarda çıkacak yeni bir trio projem var. Standartları çalmak istiyorum . Gitar ve piyano'dan oluşan bir duo projem var.

Albümden sonra tekrar Avrupa'ya gelecek misiniz?
Evet birçok konser var. 2014 sonu gibi hem Amerika hem de Avrupa'da birçok konser olacak ve Şubat'ta da Türkiye'de çalacağım. Burada çalmayı çok seviyorum. Daha önce bir trio ile gelmiştim, ama bu sefer kendi grubumla geleceğim. Çok heyecanlıyım.

Benim sorularım bu kadar. Sizin eklemek istediğiniz var mı?
Teşekkür ederim. Sizinle konuşmak çok zevkliydi. Umarım yeni albümü de beğenmişsinizdir. Dinleyiciler jonahtankreisberg.com'a girebilirler veya internete gitarist Jonathan yazınca da beni bulabilirler. Zor bir soyadım var. Yeni albümümü dileyin. Ekimde raflarda olacak.

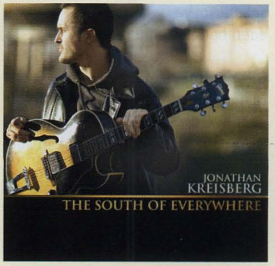

Kaan Çağlayangöl
kaancaglayangol@hotmail.com

10 Parmağında 10 Marifet Bir Müzisyen; Buğra Balcı

Dergimizin 65. sayısında Buğra Balcı ile bir röportaj yapılmıştı fakat o günden bu yana Buğra'nın hayatında birçok değişiklik ve gelişme oldu. Ben de Buğra ile hem müzik hayatına dair gelişmeleri hem de yeni projelerini konuşmak istedim. İzmirli genç müzisyenlerin yurtdışındaki başarılarıyla ne kadar gurur duysak azdır. Geçtiğimiz sayıda Yaman Akdoğan'la yaptığımız röportaj çok beğenildi. Bana gelen e-mail'ler, röportajın çok beğenildiğinin kanıtıydı. Ben de bu sayıda, yine bizi Amerika'da temsil eden bir genç yetenekle sohbet etmeyi yeğledim. Fazla sözü uzatmayalım ve sohbete başlayalım

İzmirli olduğunuzu biliyorum. İzmir'de müziğe nasıl başladınız ve kimlerle çalıştınız?

Çok küçük yaşlarda piyano çalarak başladım. O zamanlar bir eğitici, öğretici bulamadığım için ki aslında bunun getirilerini sonradan görecektim; bulduğum, bulamadığım her kaynak ve her kişiden sözel veya tekniksel yardım almaya adamıştım kendimi. Orta okul sıralarında annemin şans eseri bana Jaco Pastorius'un albümünü hediye etmesi ve ardından 15 yaşında o zamanlar Sertab Erener ile çalan Murat Ejder ile tanışmam, onun hakkı ödenmez motive ediciliğinin yanında müzikal anlamda doğruyu bulduruco yardımları sayesinde o günlerde seçtiğim bas gitarı ve yıllar sonra çalmaya başlayacağım kontrbası da böylece seçmiş oldum.

Kısaca CD, kitap, kulaktan dolma veya bulabildiğim en ufak nitelikli bilgiyle uzun bir süre yani kendimle beraberdim. 2006'da Kürşat And ile jazz müzik üzerine çalıştıktan sonra ise hayatımın müzikal bölümünde artık herşey kendiliğinden hareket eder hale gelmişti zaten.

Amerika'ya gitmeye nasıl karar verdin?

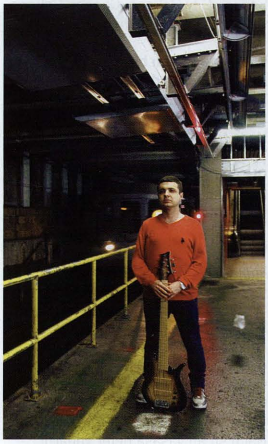

New York'a gittikten sonra müzisyenlerin yaşadıkları çözülebilir olmasına rağmen henüz çözüme ulaşmamış engellerini aşmaları için profesyonel bir kariyer platformu yaratma fikri doğdu. Böylece Co-Founderı olduğum Korrous fikri doğdu. Eğer izlediysen Jack DeJohnette, Art Blakey, Cassandra Wilson, Dizzy Gillespie gibi isimlerin albümlerinden hatırlayacağın efsanevi bascı Lonnie Plaxico müzik, yaşam ve bu ikisinin bir araya gelmesiyle seni nasıl bir yerlere çekeceğinden bahsediyor orada.

"Jazz çalmak bitmeyen bir eğitim sürecidir. Belli bir seviyeye geldiğin zaman tıpkı üniversite gibi bir sonraki wseviye olan New York'a gelmen gerekir. Çünkü dinlediğin, sevdiğin ve beraber çalmak istediğin tüm o Jazz müzisyenleri burada yaşarlar". -Lonnie Plaxico

2008`de Yamaha All Stars Bass Guitar Ödülü aldınız. Ödülü almanız nasıl oldu? Nasıl bir süreç sonucunda bu ödülü kazandınız?

Bu yarışmaya katılmamın nedeni ödülden çok seçilen kişinin benim çok yakından takip ettiğim Volkan Öktem, Levent Altındağ, Okan Ersan gibi Türkiye müzik kültürünü yukarıya taşıyan isimlerin yanında, Dünya çapında çok başarılı bir jazz ve klasik trompetçi olan Rex Richardson ile aynı sahneyi paylaşmaktı. Katılım Myspace üzerinden kendi Myspace sayfamı paylaşarak gerçekleşti. İstanbul'da seçilen finalistlerin arasından kazananların açıklanacağı ve ödüllerinin verileceği bir gece düzenlendi. Çok keyifli bir organizasyondu. O günlerde ben ve benim gibi müzik için büyük aşk taşıyan birçok kişiyi heyecanlandırmış ve gerçekten motive etmişti. Türkiye'de bu gibi oluşumların devamlılığının gelmesini çok isterim. Bu konuda elimden geleni de her zaman yapmaya hazırım.

2009`da Berklee College of Music'ten Arif Mardin Bursu`nu kazandığını biliyorum. Biraz da bu konudan bahseder misiniz? Arif Mardin bizler için çok önemli bir isim.

2007 Siena Jazz bursuyla İtalya'ya gitmem sonrası bu işi gerçekten doruk seviyesine çıkartabilmek için Amerika'da bulunmamın şart olduğunu anlamıştım. 2009 yılında göz gezdirdiğim bir gazetede daha önce bu bursu almış birisinin sözlerine rastladım ve kayıtlar yapıp gönderdim. Oraya gittiğimde Gadi Lehavi ve daha birçok isimle çaldım. En unutulumazı da Berklee'de eğitim görevlisi olan bir zaman Sting ile aynı sahneyi paylaşan Vinx De'Jon Parrette ile duo verdiğimiz konserdir. Daha oraya gitmeden beni Myspace aracılığıyla bulup ders almak isteyen bir de öğrencim vardı. Beraber çalıştık. O yaz dönemi sonunda full burs alıp müzikal serüvenine Berklee'de devam etme kararı almıştı. Benim için çok büyük bir

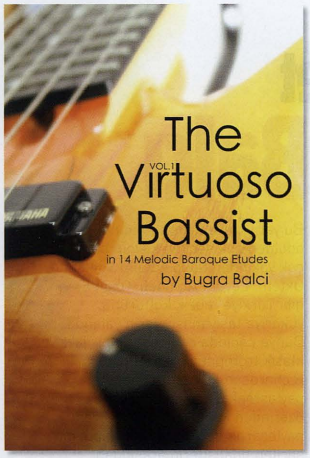

mutluluktu bu. Daha sonraları The Collective School of Music'te beraber çalışacağım Lincoln Goines ile de orada tanıştım.

2011 yılında The Collective School of Music'te accompanist yani eşlikçi olarak çalışmaya başladınız. Accompanist kısmını anlatır mısınız, tam olarak ne anlama geliyor. Bildiğimiz eşlikçilik mi bu mudur?
Eşlikçiler müzik okullarındaki derslerin işlenebilmesi için gerekli olan seviyeye sahip kişilerin ve öğrencilerin çalışmalarına yardım eden kişilerdir. Bununla beraber yalnızca eşlikçi de değildim. Benim mezuniyetimden sonra tura çıkan bir bas eğitmeninin yerine geçtim. Jazz, fusion, latin ve swing gibi çeşitli derslere girdim.

Son yıllarda İzmir'den yurtdışına müzik eğitimine giden birçok genç var. Özellikle Berklee'ye gidiyorlar. Siz bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?
Girmesi kolay. Reklama büyük bütçe ayırabilen sayılı başarılı şirketten bir tanesi. Eğer okulun dışında profesyonel yaşantıda var olmak isteyen biriysen Boston'daki Berklee'ye girdiğin ilk günden son güne kadar "New York'ta nasıl bir çevre yaparım?", "Okul bitince sanatçı vizesi alıp New York'taki müzik sahnesinde kendime nasıl yer bulurum?", "Burası bitip taşınınca New York'taki müziğe, atmosfere alışana kadar ne kadar bir süre geçecek?" gibi sorularla yaşıyor olursun. Fakat istediğin yalnızca müzik öğrenmek ve gerisi seni pek de ilgilendirmiyorsa gidebilirsin tabii ki. Müzik öğrenirsin, kendini geliştirirsin. New York'taki pek çok başarılı müzisyenin de söyleyeceği gibi benim önerim New York'taki okullara girmektir. Örneğin: Manhattan School of Music, New School, City College, Queens College ve The Collective School of Music.

With Myself adlı bir albümünüz var. Ayrıca Alessandro "Sgobbio", Taksim Trio, Pete Jung "Indian Steps", "Sideways Revolt", "From Here to the Top", Alper Demir "Gözlerin" ve Ersin Özyurt "Mecnun Olsaydım" adlı albümlerde çaldınız. Bize With Myself hakkında bilgi verir misiniz?

With Myself bir "contemporary jazz", klasik müzik çalışmasıdır. Albümde bas değil de piyano, Rhodes ve çeşitli synthesizerlar çalıyorum. Tamamı benim bestelerimden oluşuyor. İçinde bir de J.S. Bach'in bir eseri üzerine "counterpoint" doğaçlama var. Albümün çıkış fikri benim **Glenn Gould** hayranlığımdan geliyor. Glenn'i dinlerken kendimi sürekli Bach şu an yaşasa neler yapardı düşüncesiyle dolup taşarken bulurum. Bu düşünce hali öylesine yoğunlaşmıştı ki, içinde günümüz teknolojisinin ve sosyo-kültürel değişimlerin getirisi R&B, fusion ve beat müzik elementlerini de yaşatmamı sağlayacak bir çalışma çıkmalıydı. Bu albümün öncesinde ki ilk albümümde bas gitar yerine kompozisyon, piyano ve diğer tuşlu çalgılara yer vermem bu nedenledir, kompozisyona olan ilgim her zamankinden oldukça yoğundu. Bunun neticesinde de son iki yılda Chicago, Los Angeles ve New York gibi müzikal merkezlerde premier konserleri yapılan 5 klasik besteyi de yazmış oldum. Bunlardan contemporary olan bir tanesi With Myself isimli albümden de dinlebilir: "Metamorphosis in 60 Seconds" geçtiğimiz yıl Piano Forte Foundation tarafından Chicago'da premier'i yapıldı.

Yeni bir albüm projeniz var mı?
Evet. New York Terminus Stüdyolarında yaptığımız bir single

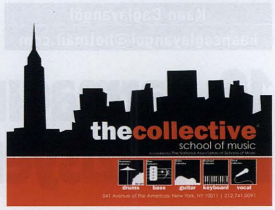

albüm yakında yayınlanacak. Kendi bestelerimi yorumladığımız bu albümde bas gitar çalıyorum. Piyanoda New York'un yeni gözde piyanistlerinden **Vladan Mijatovic** ve davulda Grammy ödüllü **Robby Ameen** var.

İzmir'e dönmeyi düşünüyor musunuz? Dönerseniz eğer neler yapmak istersiniz İzmir'de ve kimlerle çalışmak istersiniz?
New York'ta belirli seviyeye gelmiş bir yaşantım var. Böylece New York hayatımın her anında olacaktır ki başarılı işlerin çıkabileceğine inandığım her yerde severek yaşayabilirim. Türkiye hakkında konuşacak olursak; diyebilirim ki birçok konuda açıklık var ama potansiyel de onunla beraber oldukça fazla ve yoğun. Eğer başarılı girişimlerde bulunulursa burada yapılacak muhteşem şeyler var aslında.

The Collective Of School Of Music seçmelerinin İzmir İKSEV'de yapılacağını biliyorum. Okul ve İKSEV birlikteliğini siz mi sağladınız? Bu konuyu bizlere anlatır mısınız?
IKSEV benim daha önce de workshop yaptığım sanata ve sanatçıya odaklı başarılı çalışmalarıyla Türkiye'de fazlasıyla saygınlığa sahip olan bir kuruluş. The Collective School of Music'in resmi temsilcilik anlaşmasını karşılıklı imzaladığımız anda zihnimde beliren sıradaki ilk adım IKSEV'in bu konuyu nasıl değerlendireceğiydi. Tahminimde de yanılmadığım üzere koordinatör Ceyda Berk ile yazışmalara başlandığı anda konu, kendini tam manasıyla anlayan, gerektiği özeni gösteren ve gayet yapıcı bir yaklaşıma kavuşmuş oldu.

4 adet kitabınız var. Hepsi ileri seviyede metodlar sanıyorum. Bu kitapları yazmaya ne zaman karar verdiniz?

Kitaplar, gücünü benim kompozisyona fazlasıyla ağırlık verdiğim bir dönemden alırlar. Bu dönem, 5 klasik bestemin seçilip Los Angeles, Chicago ve New York'ta premier yapıldıkları döneme denk gelir. İlk iki kitap The Virtuoso Bassist'in 14 Melodic Baroque Etudes ve ardından yazdığım The Virtuoso Bassist in 56 Partitas, yazdığım bu 4 kitaptan ilk ikisidir. Bas dünyasında uzun süre önemini korumuş olan J.S. Bach'ın cello suitleri bu iki kitabın ortaya çıkış öyküsünü de içinde barındırır. Hikaye şöyledir; teknik egzersizler, çok çalışıldığında pek de bir anlam ifade etmeyen fiziksel yorgunluktan öteye geçememektedirler. Bu nedenle Bach'ın cello suitleri (tüm bölümleriyle) bas çalan müzisyenler için bir mucizedir. Her daim yüksek müzikalitesini koruyan yer yer zor, yer yerse kolay çalınabilir fakat müzikal anlamda derinliğe sahip olan bu eserler bas müzisyenlerinin teknik ihtiyaçlarının yanısıra sanattaki yeterliliklerini fazlasıyla beslemişlerdir.

Bach'ın suitlerine çalışmak beni de diğer birçok bas müzisyeni gibi çok geliştirmiş ve suitlerin tüm bölümlerini yıllarca çalıştıktan sonra şimdi partitaları çalışır olmuştum. Eserler her zaman olduğu gibi yine yapıcıydı fakat bu geleneğin bas için sürdürülmesi gerektiğini düşünüyordum. Böyle eserlerin cello değil de bas (özellikle bas gitar) için yazılmış olanı olsa acaba nasıl olurdu? Benim gibi düşünen birileri daha var mıydı? Yoksa bile böyle bir kaynağa niçin sahip değildik ki? Şimdiyse hem müzik hem de tekniğimi bir arada geliştirebileceğim bir kaynak yoktu işte. Öyleyse birinin bunu yazması gerekiyordu.

Böylece kendisi 30 sayfa olan ilk kitabı 2 haftada tamamlamış ve satışa sunmuştum. Çok geçmeden kitabın en çok tercih edilenler arasına girmesi ve Dünya'nın çeşitli ülkelerinden bana yazan müzisyenlerin ihtiyaçlarını karşıladığına şahit olduğumdaysa aradan geçen birkaç ay sonunda ikinci kitap olan The Virtuoso Bassist in 56 Partitas'ı yazmaya başladım ve ilk kitapta olduğu gibi taşıdığım o heyecan ile 236 sayfa olan kitabı 11 günde yazmayı bitirdim. Şimdilerde de yayınlandığı ilk aylardaki gibi kendi kategorisinde Avrupa ve Amerika'da en çok satanlardan.

Yine içeriği Baroque Etude'ler olan 3. kitabım klarinet için. Son yazdığım kitap ise master eğitimim boyunca gittiğim Queens College'da Anthony Hart ile "advanced jazz improvisation" çalıştığım zamana denk düşer. O zamanlar Schoenberg armonisinden yola çıkarak anlık doğaçlamalarda icra edilebilir bir teori üzerine düşünüyordum. Piyano üzerinde geçen bu çalışma ve araştırmalarımsa "The Virtuoso Pianist" ve "10 Contemporary" isimli kitabın doğmasına sebebiyet verdi.

Yerli ve yabancı hangi basçıları ve müzisyenleri beğeniyorsun?
Glenn Gould, Vladimir Horowitz, Arnold Schoenberg, Pierre Boulez, Sergei Rachmaninoff, J.S. Bach, Frédéric Chopin ve tarzı önemli olmamakla beraber iyi bestelenmiş, iyi icra edilmiş olan müzikler.

Geçen sayıda basçı Yaman Akdoğan'a Aydın Esen'i sormuştum ve Aydın Esen'i Berklee'de bildiklerini ve çok saygı duyduklarını söylemişti. Aydın Esen belki Türkiye'den çok ABD'de biliniyor ve tanınıyor. Aydın Esen ve Aydın Esen'in müziği hakkında düşüncelerin nelerdir?
Çalışmalarını takip ediyorum. Eminim beraber çalması çok keyifli olur.

Amerika'dan baktığınızda Türkiye'de müzik nasıl görülüyor? Pop müzik, rock müzik ve jazz müzik hepsi için soruyorum bunu.
Duygusal. Biraz daha profesyonel olabilir.

Piyano, Fender Rhodes Piyano ve synthesizer çalıyorsunuz. Diğer enstrümanlara ilginiz nasıl? Zaman ayırabiliyor musunuz?
Bas gitar ve kontrabasın monophonic yapısından dolayı, müziğe egemen olabilmek için piyanoya her daim çok yakındım. Zaman doğru kullanıldığında büyür, genişler ve sana kendiliğinden daha fazlasını da verir zaten.

İKSEV'le ortaklaşa yürüteceğiniz projeye ilginin nasıl olacağını düşünüyorsunuz?
Şimdiden fazlasıyla yoğun bir ilgi var. Küçük 1-2 haftalık bir program, daha uzun veya tam sureli diploma programı için sınava girebilirler. Okul birbirinden farklı seviye, programlara ve sınıflara sahip. Bu nedenle sınav herkese ve her seviyeye açıktır. Bununla beraber yüksek seviye bir programa veya artistic merit bursu için sınava girmek isteyenlere de bu şanslarını kullanabilirler. **http://bugrabalci.com/collective-basvuru/** bu adresten seçmelerde aranılanlarla ilgili bilgilere ulaşıp başvuru yapılabilir. The Collective School of Music; vokal, gitar, piyano, keyboard, bas ve davul bölümlerinden oluşur. Kendisi New York'un tam ortasındaki binasıyla Blue Note gibi jazz merkezlerine 5 dakikalık yürüme mesafesindedir. Jazz sahnesinde aktif olarak çalan eğitmen kadrosu her öğrenciye ayrı ilgi ve önem gösteriri. Öğrencilerini dünya genelindeki en yüksek müzik seviyesine ulaştıran ve New York'un kendine özel atmosferinde bu profesyonel yaşantıya hazırlayan en iyi okulların başında gelir. 1977'de New York'ta kurulan The Collective School of Music günümüze kadar pek çok başarılı müzisyeni dünya müzik kültürüne kazandırmıştır. Billy Martin, Anton Fig, Shawn Pelton, Zach Danziger, Wil Calhoun, Tal Wilkenfeld ve Chris Coleman bu isimlerden yalnızca bazılarıdır.

Beni sizlerle buluşturan çok değerli Kaan Çağlayangöl ve Jazz Dergisi'ne çok teşekkür ederim.
Sevgili Buğra Balcı'ya içten cevapları ve ezber bozan cevapları için teşekkür ediyorum. İKSEV bünyesinde Filiz Eczacıbaşı Sarper'in öncülüğünde çok güzel işler yapılıyor. İzmir Avrupa Jazz Festivali bunlardan en önemlisi. Uluslararası İzmir Festivali, Müziksev, Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Beste Yarışması, Master Class çalışmaları ise İzmir için faydalı. Son olarak ise The Collective School of Music ile ortaklaşa yaptıkları seçmeler adından söz ettirdi. Umarım daha iyi gelişmeler de olacak İzmir'de. İzmir potansiyeli gelişmeye açık bir şehir olduğunu her geçen gün bizlere hissettiriyor.

Beni Buğra Balcı ile bir araya getiren radyo programcısı ve prodüktörü Ali Güngör'e ve Radyo Ege Kampüs'e ise ayrıca teşekkür ederim.

Seval Deniz Karahaliloğlu
sevaldeniz2010@gmail.com

Mary Wilson ile "Hayallere Yürümek"

"Hayatım, ben 70 yaşındayım ve hayatta bir yerlere ulaşmak istiyorsan, ilk önce kim olduğum bileceksin. Kaç yaşında hissediyorsan, o yaştasın. Yaşın ne olursa olsun rüyanı gerçekleştirmek için çaba göstermelisin. Hayallerinle arana kimseyi sokma". Karşımdaki kadın güçlü kişiliği, baskın ses tonu, özgüveni ve bakımlı görünümüyle kesinlikle etkileyici. Yaşı olmayan, her daim genç görünen, enerjik, sürekli bir şeyler üreten kadınlar grubuna giriyor.

İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfının (IKSEV) Konaktaki merkez binasındayız. İKSEV sanatı toplumda sevdirmek, sanat bilinci oluşmasını sağlamak ve yeni genç sanatçıların yetişmesini sağlamak amacıyla bütün bir yıla yayılan atölye çalışmaları düzenliyor. Atölye çalışmalarına kendi alanlarında dünya çapında ün yapmış büyük ustaları davet ederek, genç sanatçı adaylarının eğitim almalarını sağlıyor. Amaç, "sanatın bir ihtiyaç olduğunu" kavrayan bir neslin oluşturulmasını sağlamak. Toplumu sanat yoluyla eğitmenin yolu genç sanatçılara fırsat tanınmasıyla başlıyor.

Katılımın ücretsiz olduğu atölye çalışmalarının bu seferki konuğu Mary Wilson. "Vokal Atölyesinde" genç sanatçılara sadece nasıl şarkı söyleneceğini göstermiyor, aynı zamanda bir sanatçının o şarkıyı ruhunda nasıl yaratacağını da öğretiyor. Mary Wilson Vokal Atölyesine geçmeden önce, şarkı söylemeyi hayal eden ve bu yolda yürüyen gençlerle buluştu. İki vokalisti ve piyanisti eşliğinde genç sanatçılara şarkı söylemenin inceliklerini anlattı, renkli bir dille tecrübelerini paylaştı. Ve sonra ders yaptığı öğrencileri aynı akşam İzmir Ahmet Adnan Saygun Kültür Sanat Merkezinde vereceği ücretsiz halka açık konsere davet etti.

Mary Wilson yaşadığı deneyimlerden, bir şarkıcının kalbini şarkılara nasıl açtığından bahsetti. Tabii bunun için ilk önce insanın kendine karşı dürüst olup gerçekten ne istediğine karar vermesi gerekiyor. Mary Wilson süslü sözleri sevmiyor, lafa direk bodoslamasına giriyor. Mesela, yaş mevzusunda kesinlikle takıntılı değil. Kendinden örnekler verirken son derece rahat. Öylesine doğal bir şekilde "70 yaşındayım" diyor ki sanki 18'indeyim der gibi. Ruhu 18 yaşında olduğundan olsa gerek.

1960'lı yıllarda çıkardıkları albümlerle dünyayı sallayan efsane "**The Supremes**" grubu "Baby Love", "Someday We Will be Together", "Stop In the Name of Love", "Fields of Gold", "You are so Beautiful" gibi şarkılarıyla 60'lı yıllarda dünya müziğinde fırtına gibi esmişti. **Diana Ross**, Mary Wilson ve **Florance Ballard**'dan oluşan "The Supremes" grubu olağanüstü ses zenginliği ve büyüleyici yorumlarıyla kısa sürede efsane haline geldi. "The Supremes", Afrika Soul ve Amerikan müziklerini etkileyerek Afrika Amerikalı solistlerin müzik alanında ilerlemelerini sağladı.

Zaman içinde, "The Supremes" dağıldı ama **Mary Wilson** hala dünyanın gelmiş geçmiş en iyi seslerinden biri olarak kabul ediliyor. Müzik dışında farklı alanlara da ilgi duyan sanatçı, yazar, antropolojist, kültür ve iyi niyet elçisi olarak da tanınıyor. "**Dare to Dream**" projesiyle dünyayı dolaşan Mary Wilson dünyanın pek çok ülkesinde özellikle genç kızlara yönelik sosyal sorumluluk çalışmalarında görev alıyor. Atölye çalışması sonrasında Mary Wilson ile müziğe, The Supremes'e ve "Hayallere Yürüme" projesine dair konuştuk.

Projenin adı "Hayallerle Yürümek" ama belli bir yaşa gelmiş insanlar için "hayallerle yürümek" bu kadar kolay mı?

Hayat herkes için çok zor. Eğer ruhunuz gençse, yaşı sorun etmeyeceksiniz. Hayatınızın her döneminde, kendinize bir hedef koyacaksınız. Eğer gerçekleştirmek istediğiniz bir hayaliniz varsa, mutlaka bir hedef koymalısınız. Gerçekten, "hayatta ne yapmak istiyorsunuz?" Bu soruya samimiyetle cevap vererek işe başlayın. Başarıya giden ilk adım bu. 50 yıldır işin içinde olan biri olarak söyleyebilirim ki başarılı olmak hiç de kolay değil. Mesela dışardan bakıldığında Amerika'da her şey çok kolay ve rahat görünüyor ama biz Afrika kökenli Amerikalılar olarak çok zor günler geçirdik. Yani, her şey kolay olmadı. Bunu da bilmenizi isterim.

Neden projenin adı özellikle "hayallere yürümek"?

Burada önemli olan şey sizin kafanızdaki düşünce ve o düşünceye ulaşmak için verdiğiniz çaba. Hayal edebilmek için "cesaretiniz" olması lazım. Koyduğunuz hedefe ulaşmak için yeterince "cesur" musunuz? Ve "kararlı" olmanız lazım. Yolun yarısında sorunlarla karşılaştığınızda, hayalinizden vazgeçmeyeceksiniz, kararlı olacaksınız, direneceksiniz. Hayallere ulaşmak için verilen mücadeleye gönderme yaptığı için projenin adı "hayallere yürümek".

Öte yandan hayalleri gerçekleştirmek için bazı şeyleri feda etmek gerekiyor galiba.

"The Supremes" ile birlikte olduğumuz dönemde hep hedeflerimiz oldu. 1970 yılında Diana Ross gruptan ayrıldıktan sonra, grubu devam ettirmek çabaladık ama aynı başarıya ulaşamadık. Bu noktada ne yapmak istediğime dair bir

karar vermek zorunda kaldım. Grupla mı devam edeceğim yoksa tek başıma bir şeyler mi yapacağım. Geride bıraktığım 30 yılı tekrar gözden geçirdiğimde, yeniden kendime bir kapı açmam gerektiğini gördüm. Bu benim için yeni bir umuda yolculuk yapmak gibi oldu. Böylece yeni bir hayata başladım. Son 25 yıldır kendi grubumla birlikte dünyayı dolaşarak konserler veriyorum ve müzik yolculuğuna devam ediyorum.

Sizi derinden etkileyen parçalar ve anılar var mı?
Çok sayıda şarkı ve anı var. Mesela, beni çok etkileyen bir tanesi "Yesterday, When I was young" isimli parçadır. Bu şarkının sözlerini çok severim. Bu şarkıyı Lena Horn Show'da söylemiştim. Sonra birçok yerde bu şarkıyı defalarca söyledim. (Sonra muhteşem sesiyle, "Yesterday, When I was Youg" şarkısını söylemeye başlıyor ve ben söyleşiyi neredeyse tamamen unutarak büyülenmiş bir şekilde onu dinliyorum ve çok şanslı olduğumu düşünüyorum.) Bu şakının sözleri beni, yaşadıklarımı anlatıyor. O nedenle, bütün kalbimle söylüyorum. Aslında söylediğim bütün şarkıları tüm kalbimle söylüyorum ama bu benim için çok özel.

50 yıldır şarkı söylüyorum demiştiniz. Müziğe ne zaman başladınız?
4,5 yaşlarında şarkı söylemeye başladım. Sonra okulda yetenek gösterilerinde sahneye çıkıp şarkı söyledim. Liseden hemen mezun olduktan sonra profesyonel olarak şarkı söylemeye başladım. Yani, bütün hayatım boyunca şarkı söyledim. 16 yaşında ilk albümümüzü "**The Supreme**"i yaptık.

"The Supremes" nasıl doğdu?
Diana Ross ve Florence Ballard benim çocukluk arkadaşlarım. Detroit'te aynı mahallede yaşıyorduk. Evlerimiz yan yanaydı. İlk önce Florence Ballard ile gittiğim ilkokulda karşılaştım. Sonra okulda bir yetenek gösterisinde birlikte şarkı söyledik. Sonra 1959'da Diana Ross ve Betty Mc Glown ile birlikte "The Primetters" grubunu kurduk. Sonra Betty evlenip gruptan ayrılınca onun yerine Florence Ballard geldi. Bu dönemde grubun adı "The Supremes" olarak değişti.

"The Supremes" grubu fotoğraflarına baktığımızda hep ortada duruyorsunuz?
Ortada durmanın önemli olduğunu anladıkları gün beni oradan çektiler. Başka yerlere gittiğimizde beni yan tarafa attılar. (kahkahalar...)

Sizi şarkı söylerken dinlediğimde yorumunuzun jazz tınılarına daha yatkın olduğunu fark ettim. Yorumunuz jazz müziği tonlarını anımsatıyor diye düşünüyorum. Siz ne dersiniz?
1960'lı yıllarda pop müzik ve rock & roll daha popülerdi ama ben gençliğimde hep jazz müziği dinleyerek büyüdüm. Ella Fitzgerald, Nancy Wilson, Count Basie ve Miles Davis müziğini dinlediğimiz sanatçıların başında geliyordu. Grupla hep pop ve rock & roll söyledim ama geriye bakınca hep jazz'dan beslendiğimi görüyorum.

Hayatınızın en önemli dönüm noktası nedir?
Hayatımda bir değil bir çok dönüm noktası oldu. İlk aklıma gelen diğer kızlarla birlikte "**The Supremes**" grubunu kurmamız oldu. Bu bütün hayatımı tamamen değiştirdi ve hayatıma yeni bir yön verdi. Grubun dağılması ikinci dönüm noktası oldu. Böylece yeni bir hayat kurabilmek için yeni hayaller kurmaya cesaretim oldu. Nereye gidebilirim ve ne yapabilirim diye düşündüm. Hayatım nereye gidersem gideyim bir şeyleri hayal etmeye cüret etmekle geçti. Hayatımdaki en önemli dönüm noktası çocuklarım oldu. Çocuklar bir mucizedir ve benim üç çocuğum var. Çocuklarım yanımda olmadan şu anda yaptıklarımı yapamazdım. Çocuklarım ve şarkılarım hayatım boyunca yaptığım en iyi şeyler oldu.

Müzik kariyeriniz boyunca aynı sahneyi paylaştığınız sanatçılar oldu mu?
Aynı gösteride yer aldığım **Frank Sinatra**, **Sammy Davis Jr.**, gibi çok sayıda ünlü isimler oldu ama aynı sahneyi paylaşmadık. Frank Sinatra bir çeşit kral gibiydi. Yeni gelen sanatçılara karşı çok mesafeliydi ve herkese karşı uzak durdu ama Sammy Davis Jr. onun aksine çok hoş bir insandı. Sürekli gülerdi. Samimi, sıcak, doğal bir insandı.

Müzik kariyeriniz boyunca yaşadığınız en sıra dışı olay nedir?
Yaşadığım en sıra dışı olay **İngiltere Kraliçesi** ile karşılaşmak ve elini sıkmak oldu. Ana Kraliçe ile tanışmak hayatımdaki en unutulmaz olaydır. "The Supremes" üyeleri olarak, bizim için müthiş heyecan vericiydi.

Siz aynı zamanda antropoloji okudunuz ve üniversite bitirip antropolojist oldunuz?
Annem istediği için onun baskısıyla okudum. O dönemde siyahların yaşadığı toplumda annemin neslinin üniversite okuma şansı hiç yoktu. O nedenle, annem mutlaka üniversiteye gitmemi istiyordu. Ben de New York Üniversitesine gittim ve diplomamı aldım.

"The Supreme" grubuyla yaşadıklarınızı iki ayrı kitapta topladınız. Öyle değil mi? Neden bu kitapları yazma gereği duydunuz?
Hayatıma dönüp baktım ve bütün yaşadıklarımı yenide gözden geçirdim, yaşadığım olaylar üzerine düşündüm. Bir dönemin gençlik sembolü olmanın getirdiklerini, yaşadığım tecrübeleri herkesle paylaşmak istedim. Anılarımı 1986 yılında "**Dreamgirl: My Life as a Supreme**" kitabımda anlattım. Bu kitap ilk gençlik yıllarımı ve 1960'lı yıllarda müzik kariyerimin başında olduğum dönemde "The Supreme" grubuyla yaşadıklarımı anlatır. İlk kitabım yayınlandıktan dört yıl sonrai ikincisi "Supreme Faith: Someday We'll Be Together" geldi. İkinci kitapta "Supreme" dağıldıktan sonra karşılaştığım zorluklar ve verdiğim mücadele anlatılır. İnsanlar bana hep bu kadar kişisel olayları neden paylaştığımı soruyorlar. Çünkü verdiğim mücadelenin başkalarına cesaret vermesini istedim.

Kitap yazmak nereden aklınıza geldi?
Ortaokulda İngilizce öğretmenim yazılarımı beğeniyordu ve yazmam konusunda beni cesaretlendiriyordu. İngilizce dersinde verilen ödevler ve yazılar konusunda çok sıkı çalışıyordum. Edebiyat ödevinden en iyi notu aldığım gün bana "Miss Wilson siz yazar olmalısınız" demişti. Ben şarkıcı olmayı seçtim ama yazmaktan vazgeçmedim. Yıllarca düzenli olarak günlük tuttum. Ve yıllar sonra bu günlüklerdeki yazıları iki kitapta topladım. Yazmak benim için yıllar süren bir yolculuk gibiydi.

Bu vokal atölyesi sizce amacına ulaştı mu?
Benim buraya İzmir'e gelme nedenim sadece şarkı söylemek değil aynı zamanda bu atölyeye katılan genç insanlara bu fikri anlatmak. Hayatınızın neresinde olursanız olun, hangi yaşta, hangi ülkede olursanız olun bir umuda doğru yolculuk yapmak için kendinizi zorlayın diyorum. Kendinize bir hedef belirleyin. Bence burada olan bütün genç sanatçılar hatta klasik müziksever gençler bile benden çok şey alıyorlardır diye düşünüyorum. Tabii ki herkes "süper star" olmaz, çok çok iyi olup bu başarıya ulaşamayan yüzlerce, binlerce insan var ama ne yaparsanız yapın elinizden gelenin en iyisini yapın ve daima öğrenmeye açık olun. Umudunuzu hiç kaybetmeden ve umudunuzu sürekli canlı tutarak hedeflediğiniz yere ulaşmak için çabalamaya devam edin. Buradaki genç insanların beni anladığını düşünüyorum.

Ozan Musluoğlu
ozanmus@gmail.com
çeviren; Ceren Dulgar
cerenx3dulgar@gmail.com

Ron Carter'la - 2

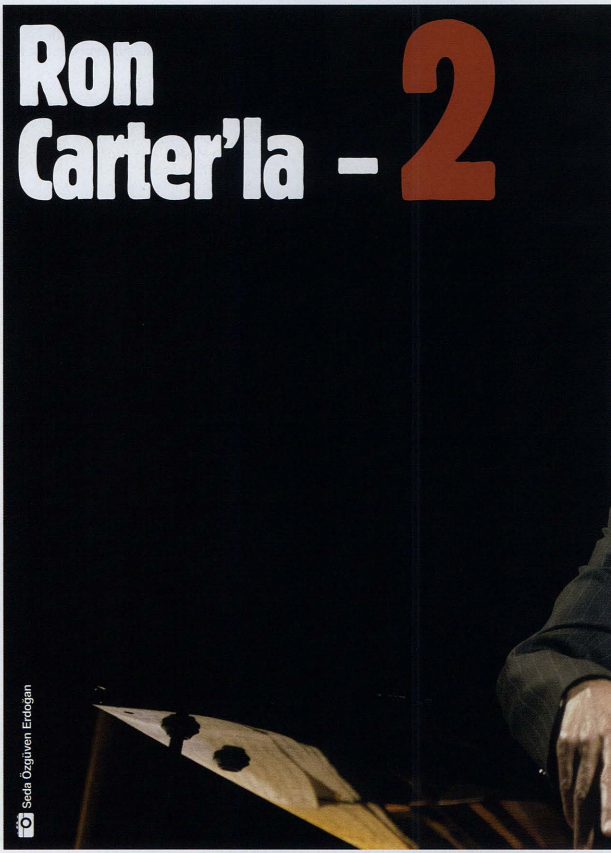

8-9 Mayıs tarihlerinde İstanbul'da Nardis Jazz Club'da gitarist Russel Malone ve piyanist Donald Vega ile "Garanti Jazz Yeşili Konserleri" kapsamında unutulmaz iki konser veren efsanevi bascı Ron Carter ile bascı Ozan Musluoğlu ve davulcu Ferit Odman'ın birlikte yaptıkları röportajın ikinci ve son kısmını yayınlıyoruz.

2000'in üzerinde albümde çaldınız. Kayıt prensipleriniz nedir? Grubun liderinden ya da albüm sahibinden neler beklersiniz? Kayıtta neler istersiniz ya da istemezsiniz?
Ben talimat isterim, bulunduğum projeye yarar sağladığımı, ait olduğumu hisetmek isterim. Bana yazılan partiye ne kadar bağlı kalmam gerektiğini, ne kadar özgür olabileceğimi bilmek isterim. Çaldığım bazı kayıtlarda bana yazılan partiden daha iyisini, daha güzelini çalmak istediğim oldu ama tabii bu biraz da karşı tarafın ne istediğine bağlı. Sonuçta bu o kişinin müziği, değişiklikler de onun, benim çalacağım bas partisi de onun. Yalnız yazılmış olan bas partisine kendimden bir şeyler katarsam ve bu bestecinin hoşuna giderse alacağımdan daha fazlasını isterim. Şaka yapıyorum tabii.

Dün geceki performansta "There will never be another you" yu inanılmaz yavaş çaldınız ve muhteşem oldu. Tüm jazz müzisyenlerinin çok iyi bildiği ve jazz repertuarlarında sıklıkla karşımıza çıkan bu parça, bende sanki hayatımda ilk defa duyuyormuşum gibi bir etki yarattı ve çok hoşuma gitti. Tempoların parçalar üzerinde gösterdiği güçlü etkiyi bir kere daha anlatmış oldunuz.
Bu beni dinleyen insanlara bir övgü aslında. Konserlerde son parçanın nasıl olması gerektiği konusunda herkesin farklı düşünceleri vardır. Bazıları sert, gürültülü ve güçlü bitirmeyi sever ve bu aslında çok güzel bir şey. İnsanlar da bunu beklerler biraz, ama benim için durum daha farklı. Ben insanların konserimden huzurlu çıkmalarını ve bitimine kadar her detayı yakalamalarını istiyorum. Tüm dinamik değişimleri, tüm soloları, gürlüğü düşük olmasına rağmen doğru notalar çalındığında yine de o enerjinin yakalanabildiğini göstermek istiyorum. Bu benim seyirciye orada bulunduğu için, beni dinlediği için bir nevi kişisel teşekkürüm. Bütün o melodilerin bir hissiyatı var, önemli olan o hissiyatı yansıtan tempoyu bulmak. Bazen teknik olarak hızlı çalabildiğimiz için her şeyin hızlı bir tempoda güzel olacağı yanılsamasına düşüyoruz.

Daha önce Stephen Scott ve Payton Crossley ile geldiğinizde İstanbul zillerinden almak için fabrikasına gitmiştiniz. Kendinize güzel bir flat ride almıştınız ve Payton'a vermiştiniz. Hatta verirken de sololarınızda o zil ile çalmasını rica etmiştiniz. Küçük sahnelerde ziller çok duyulabiliyor kimi zaman, bu tarz

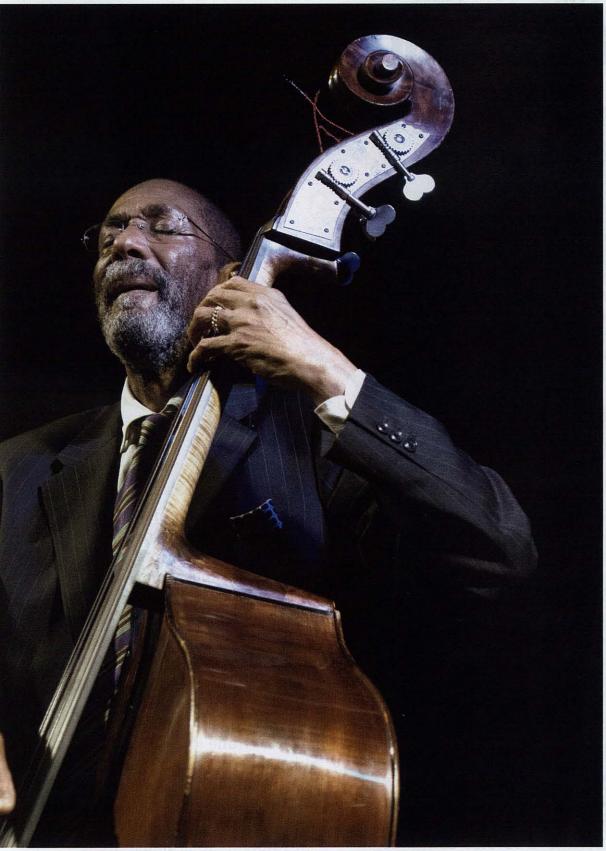

küçük sahnelerde rahat duyup çalabilmek için uyguladığınız çözümlerden biri olarak görebilir miyiz?
Bazı sahneler gerçekten full bir davul seti için fazla küçük oluyor. Davulcu daha küçük bir davul kullansa bile alan gerçekten çok küçük olduğu için sesi aynı gürlükte çıkıyor ama davulcular bunu anlamıyorlar. Şahsen küçük bir sahnede binanın tavanını zıplatmayacak şekilde quartet çalan bir davulcu görürsem bundan etkilenirim. Kaç kişi grubun duyumu için kendi duyumundan ödün vermek ister? Sahnenin, içinde bulunduğumuz odanın da müziğin, bütünlüğün bir parçası olduğunu unutuyoruz. Küçük bir sahnede dört kişinin birbirini duyması için sekiz monitör gerekiyorsa burada bir sorun var, bazı yanlış kararlar alınıyor demektir. Herhangi bir davul solosu olduğunda da bu problem var, hatta basta bile. Solo esnasında birden enerjiyle dolup coşuyorlar. Orada bir quartet çalıyorken sadece solon esnasında kendini coşkulu hissediyorsan bu bir sorundur. Bunun her daim bir grup işi olduğunu unutmamak lazım.

Spotify ve Deezer hakkında ne düşünüyorsunuz?
Kesinlikle hoşlanmıyorum. Bence bize borçlular. Şehir üniversitelerinde bazen özel günlerde, özel etkinliklerde öğrencilerden ücretsiz arka fon müziği ya da küçük bir dinleti istenir. Ben bunu duydum ve bir üniversitede bu etkinlikleri düzenleyen insana bir sonraki etkinlikte bana ulaşmasını söyledim. Etkinlikten bir hafta önce aradı müzikle ilgili sizi aramamı söylemiştiniz dedi. Ben de 'evet beni aramanızı istedim, çünkü siz bu okulda bir öğrenciyi kendi ayakları üzerinde durabilsin diye yetiştiriyorsunuz' dedim. Düzenlenen etkinlikteki süslerden, yemeklerden sorumlu kişiler, temizlik ekibi vs. bu insanların hepsi bunun işini bir ücret karşılığında yaparken ortamın hissiyatını belirlemek için istenilen müzik bedava. Bu karede bir yanlışlık yok mu sizce? Bu hiç adil değil. Ben de bunu anlatmaya çalıştım ve öğrencileri de genelde böyle etkinliklerde yer almamaya teşvik ediyorum. Hiçbir nota bedava çalınmaz. Bu müzik programları da öyle. Hiç adil değil.

V.S.O.P.'nin Paris konserinde Tony Williams ile arkada harikalar yaratmışsınız. İki gece üst üste muhteşem performanslar!
Bazen ona aramızda olmadığı için çok kızıyorum. Olanlar tam bir trajedi. Hala birlikte çalamıyor olduğumuza üzülüyorum. Son konserinde bir trio çalmıştık. Planımız bu trioyla Los Angeles'a gitmek, oralarda konser vermekti. Bana konser başına ne kadar istediğimi sordu ben de söyledim. Bana çok pahalı olduğumu söyledi. Ben de ona ucuz Mercedes gördün mü diye sordum. Sonra hastalandı ve onu kaybettik. Ama gerçekten birlikte çalamıyor olmamıza hala kızıyorum.

Bu sorulardan sonra biraz daha muhabbet edip karşılıklı teşekkürlerle sohbeti sonlandırdık.

Sevim Yolaçtı - Sinan Bakır
Fotoğraflar: Sevim Yolaçtı
sevjazz@gmail.com

Newport Jazz Festivali 60 Yaşında!

Dünyadaki önemli jazz festivallerinin atası olarak kabul edilen Newport Jazz Festivali bu yıl 1-3 Ağustos tarihlerinde gerçekleşti.

88 yaşındaki kurucusu **George Wein**'in halen yapımcı ve prodüktörlüğünü aktif olarak üstlendiği festival, bu yıl 60. yaşgününü 3 gün boyunca 4 sahne üzerinde kutladı.

Mevsim normallerine göre oldukça soğuk ve yağmurlu olan havaya rağmen müzikseverlerin yoğun ilgi gösterdiği festival, Fort Adams State Park'ta, jazz müziğinin hemen hemen her türünü temsil eden 40'a yakın müzik grubunu binlerce müzik severle buluşturdu.

George Wein

Açılış konserlerinin "International Tennis Hall of Fame"'de, **Dee Dee Bridgewater** ve "Jazz at Lincoln Center" orkestrası tarafından yapıldığı festivalin birinci günü bütün hızıyla "Fort Adams State Park"ta devam ederken "Snarky Puppy" gibi yeni ve popüler isimlerden "John Zorn" gibi özgün müzik ustalarına uzanan birçok gruba yer verdi.

Cumartesi günü şiddetle yağan yağmur ve trafiğe rağmen festivale ulaştığımızda bizleri gitarist **Kurt Rosenwinkel** ve **Aaron Goldberg**, **Orlando Le Fleming** ve **Kendrick Scott**'tan oluşan yeni dörtlüsü karşıladı. Kullandığı elektronik efektlerle dikkat çeken Rosenwinkel'in gitarından "Zhivago"nun ilk notaları döküldüğü anda seyircilerin coşkuyla tepki gösterdikleri konserde, gitarist "Brooklyn Sometime", "A Shifting Design" gibi "hit" olarak nitelenebilecek bestelerini çaldı.

Kurt Rosenwinkel

Bu yılın en büyük çıkışlarından birini yapan vokalist **Cécile McLorin Salvant** Newport'ta piyanoda Aaron Diehl, bas'ta Paul Sekkvil ve davulda Lawrence Leathers'den oluşan grubu ile yer aldı. Geçtiğimiz yıl yayınladığı "Womenchild" adlı albümü ile Grammy adayı olan genç şarkıcı albümünün açılış parçası "I Didn't Know What Time It Was" ile başladığı konserinde kendinden emin performansıyla dikkat çekti.

Wynton Marsalis ana sahnde yönettiği Jazz at Lincoln Center Orchestra'sı ile sahne aldı. Dinlediği ilk jazz albümünün John Coltrane'in bir plağı olduğunu seyircilerle paylaşan Marsalis daha sonra orkestrası ile Coltrane'in klasik "A Love Supreme" albümünden "Resolution" ve ardından Duke Ellington'un "Black, Brown & Beige" isimli senfonisinin 3.bölümü'nü çaldı.

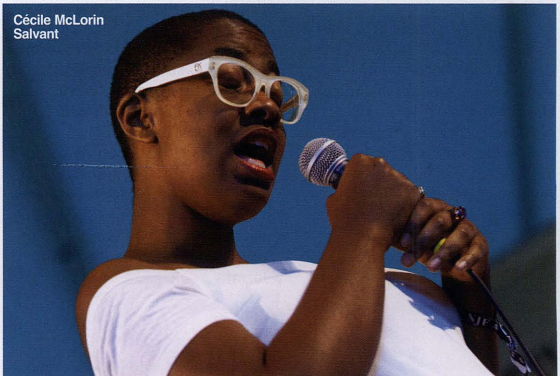
Cécile McLorin Salvant

Dave Holland

Dave Holland, Kevin Eubanks, Craig Taborn ve Eric Harland'dan oluşan yeni projesi "**Prism**" ile dinleyicileri bir yüksek volümlü bir rock-jazz yolculuğuna çıkardı.

Klarinetçi **Anat Cohen** liderliğindeki ve adeta günümüz jazz'ının kim kimdir'i olarak nitelebilecek "Newport Now 60 Band" festivalin "süper grup"larından biriydi. 60. yıl kutlaması için özel olarak oluşturulmuş grup küçük bir dünya turnesinin ardından son konserleri için Newport'ta buluşmuş. Geçmişte Edith Piaf sonrasında Grace Jones ve son olarak da aynı isimli filmle Marion Cotillard'ı üne kavuşturan "La Vie en Rose" Cohen ve Brecker'in eğlenceli bir diyaloğa dönüşen soloları ve ve vokalist **Karrin Allyson**'un ustalıklı yorumu ile çok keyifliydi. Cohen, Brecker ve Allyson'un yanısıra Mark Whitfield, Peter Martin, Larry Grenadier ve Clarence Penn'den oluşan grup standarlardan oluşan bir repertuarı seslendirerek günün kapanışını yaptı.

Pazar günü, festivalseverler, "Harbour Stage"de **Ravi Coltrane** ve trompetçi **Ralph Alessi**'nin uzun soluklu birlikteliklerinin sonucu olan adeta telepatik çalışlarına şahitlik ettiler. Coltrane ve Alessi "Who wants Ice Cream?", "Segment" gibi orijinal bestelerini akıcı bir uslupla seslendirdiler.

Anat Cohen

Geçtiğimiz yıl müzik ve sosyal alandaki çalışmaları ile "McArthur" dahi ödülünün sahibi **Vijay Iyer** ve Graham Haynes, Mark Shim, Steve Lehman, Stephan Crump & Marcus Gilmore'dan oluşan altılısı ile festivalin müzikal anlamda doruk noktadaki performaslarından birini sergilediler. Konserde Iyer'in bir piyanist'ten öte bir iyi bir grup lideri olduğunu ve müziğe farklı yaklaşımını sergilediği ustalıklı kompoziyon ve aranjmanları dikkat çekti.

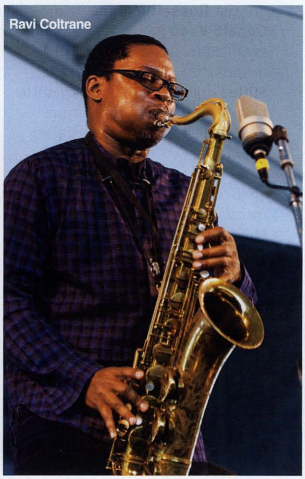
Ravi Coltrane

David Sanborn

kitlesi ayakta alkışlayarak coşkuyla kutladı.

40 yıllık kariyeri boyunca dünya listelerinde yükselmiş pop müzik hitlerinden, klasik müziğe hemen hemen her alanda müzikal çalışmalara imza atmış olan 10 Grammy ödülünün sahibi ünlü vokalist **Bobby McFerrin** "Spirityouall" isimli projesi ile Newport Jazz Festivalindeydi. McFerrin ve grubunu 2 saatlik eşsiz bir performansın ardından ana sahnede festivalin 60. yılının kapanışını yaparken güneş iki gün boyunca saklandığı bulutların arasından çıkıyordu.

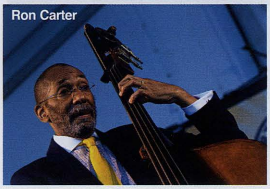
Ron Carter

Ana sahnede yer alan **David Sanborn** ve **Joey DeFrancesco**, ritm ekibinde Billy Hart ve Warren Wolf gibi ustalara yer verdikleri grup ile alışılagelmiş ama enerjik müzikleri ile izleyicilere güzel anlar yaşattılar. Büyük bas ustası **Ron Carter**, gitarist **Russell Malone** ve piyanist **Donald Vega** ile geçtiğimiz yıllarda aramızdan ayrılan yakın arkadaşları piyanist **Mulgrew Miller** anısına ithaf ettikleri sette standardlar ve arkadaşlarının anısına besteledikleri parçaları çaldılar.

1960'lı yıllarda henüz genç bir müzisyenken ilk defa çaldığı Newport Jazz Festivaline sonraki yıllarda defalarca değişik projelerle katılan usta müzisyen **Gary Burton** bu defa Julian Lage, Vadim Neselovskyi, Scott Colley ve Marcus Gilmore'den oluşan "New Quintet"i ile sahne aldı. Burton ve grubu çoğunlukla yeni albümleri "Guided Tour"dan orijinal besteleri seslendirdiler.

Piyanist **Danilo Perez**, Ben Street ve Adam Cruz'dan oluşan grubu ile son projesi "Panama 500"den parçalar seslendirdi. Perez'in 3 yaşındaki sevimli oğlunun'da konga çaldığı konser etnik müzik ve jazz'ın ilginç birlikteliğinin bir dökümanı niteliğindeydi.

Gary Burton

Bu yıl ilk kez katıldıkları festivalde sempatik tavırları ve inanılmaz enerjik müzikleri ile seyircilerin büyük beğenisini kazanan **Django Festival All-Stars** grubu konserlerinde "Tea for Two", "Djangology" gibi standardların yanısıra orijinal bestelerinede yer verdiler.
Konserlerinin kapanışını Reinhardt'in ünlü "Minor Swing"i ile yapan grubu kalabalık seyirci

Bobby McFerrin

Zuhal Focan
focan@nardisjaz.com

South Bend Jazz Festivali'nden bildiriyorum...

16 Ağustos 2014'de Indiana South Bend Jazz Festivali'nin müzisyen listesine bu yıl Önder Focan da dahildi. Hem editör hem de eş durumundan faydalanarak bu fırsatları kaçırmamaya çalışıyorum.

Festival Cumartesi günü saat 16:00'da Morris Sahne Sanatları binasının karşısında yer alan Jon R. Hunt Plaza'da başladı.

Üçüncü kez gerçekleştirilen South Bend Jazz Festivali'nde sahne alan sanatçıların başında Great American Songbook, Motown ve kendi orijinal parçalarına derinlik ve rezonans ekleyen bariton sesi ile tanınan vokalist **Kevin Mahogany** vardı. Jazz severler Kevin Mahogany'i derin ve alt notalara kadar inebilen bir vokalist ve bu büyülü sesi dinleme isteğini aşılayan müzisyen olarak tanır.

Mahogany Kansas'da müzik piyasasına ilk kez girdiğinde profesyonel olarak çaldığı enstrümanın aslında saksofon olduğunu belirtiyor. "Şarkı söyleyebiliyordum ve söyledim de..." diyen müzisyen ekliyor "Çevremde çok sayıda şarkıcı vardı. Bu sebeple vokalistliğe çok odaklanmadım. Okuldayken herkes şarkı söyleyebilir diye düşünüyordum, ve çok fazla vokalist vardı."

Mahogany, müzisyen bir ailenin içinde büyüdü. Önce piyano dersleri alan müzisyen, sonra klarnet ve bariton saksofon çalmaya başladı ve daha sadece 12 yaşındayken profesyonel gruplarla birlikte sahne alıyordu. "Saksofon beni yeterince meşgul ediyordu, bu yüzden sadece vokalist olmaya odaklanmadım" diyor.

Mahogany 1981'de üniversiteden mezun oldu ve Kansas müzik piyasasına geri döndü. Bir yandan jazz müzisyenliği yaparken bir yandan da vokal ağırlıklı, R&B odaklı iki grup kurdu. 1993'e kadar ilk albümünü çıkaran Mahogany, 90ların sonuna gelmeden çevresinden gördüğü ilgiyle tekrar bariton ve bas söyleyebilen şarkıcılık işine dönmeye karar verdi. Mahogany, kendisi gibi Kansaslı olan Big Joe Turner, Joe Williams ve Johnny Hartman gibi müzisyenlerden etkilendiği dile getiriyor.

Mohagany, Turner'ın hayatından esinlenerek yazılan 1996 filmi "Kansas City"de bir şarkıcıyı canlandırdı. Bunun yanısıra, Hartman ve John Coltrane'in ballad'larının yer aldığı 1963 albümüne bir saygı duruşu olarak adlandırılabilecek "The Coltrane Hartman Fantasy Vol. 1" isimli albümü de piyasaya sürdü.

Mahogany'nin başarısı yeni nesil bariton jazz şarkıcılarına bir kapı açmış oldu. Bu müzisyenler arasında 5 Eylül'de, South Bend'in ünlü üniversitesi Notre Dame'de sahne alacak olan Kurt Elling ve Gregory Porter gibi isimler var. Mahogany "bariton

Jon R. Hunt Plaza

ses farklı bir 'sound' yaratıyor ve bunu dinleyiciler artık pek sık duyamıyor" diyerek dinleyicilerin bariton vokalistleri beğenmesinin sebebinin bu vokallerin popüler müzikte çok nadiren bulunması olduğunu söylüyor.

"Bunun sebebi bence ağırlıklı olarak bariton vokalistlerin hoş sesi ve ses aralığı" diyen Mahogany, dinleyicilerin bariton sese çabuk ısındığını dile getiriyor. 2014 South Bend Jazz Festivali'nde gecenin sonunda sahne alan Mahogany'nin

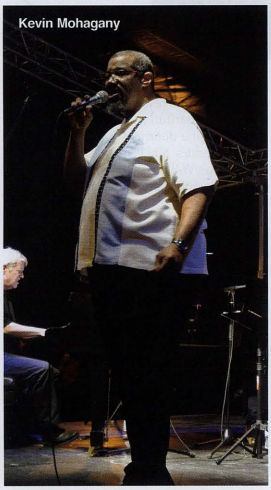
Kevin Mohagany

vokallerinden Darrel Tidaback ve Twin Cities-Sound Bend Jazz Festival Big Band gibi büyük orkestralara kadar pek çok farklı jazz stilini barındırıyor. Bu arada Nardis izleyicisine Kevin Mahogany'nin **11 Kasım'da Nardis'te** sahne alacağını da bildirelim.

Festivale katılan diğer isimler arasında etkiliğe R&B tadı veren **Daryl Buchanan** da buluyordu. Güney Afrikalı basçı Jimmy Mngwandi arkadaşı Danny Lerman ile sahne almak için South Bend'e gelmişti. Bu ikiliye Güney Afrikalı vokalist Ntomb'khona Dlamini eşlik etti. En çok alkışı alan şarkıları Miriam Makeba'nın Pata Pata'sıydı.

Önder Focan festivalde sahne alacak isimler arasında en heyecan verici diye adlandırılıyordu. Önder Focan bu festivalde çoğunlukla kendi bestelerinden oluşan bir repertuarla yer aldı. Bu parçaların gitar trio ve yaylı sazlar kuarteti ile seslendirildiği konser çok ilgi topladı, Focan'ın her solosu gerçekten de heyecanla alkışlandı. Önder Focan (gitar), Darrel Tidaback (bas), Steven Perry (davul)'dan oluşan trioya Zofia Glashauser (keman), Jae-Sung Lee (keman), Gabriel Schlaffer (viola), David Peshlakai (cello)'dan oluşan yaylı sazlar kuarteti eşlik etti.

Bu projenin Nardis'te tekrarı **21 Kasım'da Nardis'te** Önder Focan (gitar), Kağan Yıldız (bas), Ferit Odman (davul), Ceren Türkmenoğlu (keman), Doğukan Keskin (keman), Eren Tuncer (viola), Gözde Yaşar (cello) ile olacak.

Piyanist ve Notre Dame Üniversitesi "sacred music" doktora öğrencisi olan **JJ Wright** da triosu ile Önder Focan konserinden sonra sahne aldı. Sahnede "çaldığım herşey aynı yerden geliyor" diyen Wright, yakında piyasaya çıkacak olan "Inward Looking Outward" isimli albümünden parçaları seslendirdi.

Festivalde yer alan **Twin Cities -South Bend Jazz Festival Big Band** ise bu festival için şehrin önde gelen jazz müzisyenlerinden oluşmuş büyük orkestraydı. Konuştuğum her yaştan müzisyen sadece bu tek konser için aylardır çalıştıklarını, bu güne kadar yaptıkları provalardan büyük zevk aldıklarını ifade ettiler. Çevre yerleşim bölgelerinden aileleri ile birlikte geldiklerini ve bu festivali sürdürebilmek için çalışmaya devam edeceklerini de söylediler.

Festival öncesinde organizasyonu oldukça strese sokan "yağmur ve fırtına beklentisi"ni sağ salim atlattıktan sonra başarılı finali kuliste küçük bir parti ile kutladık.

Ayşe Cansu Tanrıkulu
aysecansutanrikulu@gmail.com

Pulawy Uluslararası Jazz Atölyesi 2014

Bu sene 44.sü düzenlenen Pulawy Uluslararası Jazz Atölyesi'ne katılma şansı yakaladım. Polonya, Amerika ve Türkiye'den gelen katılımcılarla müzik dolu bir on gün geçirdik. Ben de bu deneyimi özellikle genç jazz'cılarla paylaşmak istiyorum.

Bir jazz müzisyeni olarak yetişirken pek çok şeye ihtiyaç duyuyorsunuz. Bireysel çalışmalar, eğitmenlerin yol göstermesi, kaliteli konserler izleyebilmek ve sahne deneyimi kazanmak gibi faktörler tam anlamıyla gelişebilmek için bir arada bulunması gereken şeyler. On gün kısa bir zaman olsa da Pulawy Atölyesi bu sürede bunların tamamını sağlamaya gerçekten çalışıyor.

Gün içinde alanında deneyimli müzisyenlere emanetsiniz. Kendi başınıza kalmak için çok zaman bulamasanız bile bu fırsatı yakaladığınızda bireysel çalışmalarınızı gerçekleştirebileceğiniz alanlar hazır. Çok daha rahat bir atmosferde gerçekleşen ve atölyenin tuzu biberi olan jam session'larda isterseniz aktif rol alarak ya da sahnede olanları izleyerek akademik sınırlar dışında da ne kadar çok şey öğrenebileceğinizi görüyorsunuz. Ayrıca her gün yapılan kadro konserlerinde çalışmalarınızı ne yöne götürmek istediğinize dair fikir edinebiliyorsunuz. Atölyenin son iki gününde ise öğrencilerin çalıştıklarını sergileyebilecekleri konserler yapılıyor. İlk gün vokal sınıfındaki öğrencilerin performansları ve son gece de Dante Luciani yönetimindeki Big Band'in, komboların ve seçilen vokalistlerin performansları gerçekleşiyor.

Bugüne kadar araştırdığım atölyelerin çoğunda çok sık denk geldiğim bir şey yapıldığı şehrin de etkinlik kadar pazarlanması ve size bir tatil alternatifi olarak sunulmasıydı. Bu aynı zamanda özellikle öğrenciler için ilave maddi bir yük ve turistik gezilerle harcanan zaman kaybı olarak geri dönüyor. Pulawy'ye ilk adım attığınızda ise "Avrupa tatili" kafasından hemen çıkıp okul ciddiyetine giriyorsunuz. Gününüzü çalışmalara ayırmak ve tamamen müziğe odaklanmak için bir bahaneniz de Pulawy'nin mütevazılığı oluyor. Neredeyse 24 saatinizi jazz içinde geçirebileceğiniz bir günlük program varken başka bir sebepe çok da ihtiyacınız yok zaten.

Bu sene katılımcıların yaş aralığı oldukça genişti ama ağırlık 16-20 arası yaşlardaydı. En kalabalık sınıf ise 50'den fazla öğrenci ile vokallerin sınıfıydı. Vokal alanında bu sene üç eğitmen bulunuyordu: Sibel Köse, Janusz Szrom ve Kevin Mahogany. Tüm katılımcıların birlikte olduğu genel

derslerden sonra öğrenciler Sibel Köse ve Janusz Szrom sınıflarından birini tercih ettiler. Kevin Mahogany ise her iki sınıfa da hergün uğradı. Her iki sınıfta da bir ritim grubu bulunuyordu ve gün boyunca öğrencilere eşlik etmek ve yol göstermek için çalıştılar. Her biri oldukça deneyimli ve yetenekli müzisyenlerden oluşan bu ritim grupları vokal sınıflarındaki eğitimin büyük bir parçasıydı ve bence atölyenin sağladığı en önemli olanaklardan biriydi.
Ben Sibel Köse'nin sınıfına katıldım. Her gün farklı seviyelerdeki öğrencilerin performanslarını değerlendirerek bireysel ihtiyaçları doğrultusunda eleştirilerde bulundu. Yapılan değerlendirmelerin, grubun heterojenliği ile gösterdiği paralellik yüksek bir katılım ve üşenilmeden gösterilen özenle birleşince zengin bir gözlem fırsatı oluşturdu tüm katılımcılar için. Hem Kevin Mahogany hem de Sibel Köse öğrencilerin tüm sorularını zaman gözetmeksizin yanıtladılar.

Sunulan bütün bu olanakların yanında bu atölyeyi daha keyifli yapan birkaç şeyden bahsetmek istiyorum. Öncelikle özellikle atölyenin sanat direktörü olan Janusz Szprot'un büyük emeği geçen atölye kütüphanesi çok kapsamlı. Bu etkinliğe katılmadan önce çalışma kitapları, öğrenmek istediğiniz yeni şarkılar gibi konularda eksiklerinizi belirleyip kütüphaneden bunları temin edebilirsiniz. Her an her sorunuza açık olan ve yardım etmek için çekinmeden zamanını paylaşan eğitmenler de ders ortamı içinde ve dışında çok şey kazandırıyor size. Bazen jam session'ların yapıldığı barda bir bira eşliğinde yapılan sohbetlerde üç saatlik derslerden daha fazla şey öğrenebiliyorsunuz. Ayrıca kadronun Polonya, Türkiye ve Amerika'dan oluşması özellikle bu üç ülkeden gelen farklı deneyimlerin, yaklaşımların da paylaşılabileceği uluslararası bir ortam oluşturuyor. Özellikle genç müzisyenler için uluslararası bir platformda bulunmanın çok faydalı olduğunu düşünüyorum.

Pulawy siz hevesli, katılımcı ve istekli olduğunuzda fazlasıyla faydalanabileceğiniz bir atölye sunuyor ve kapıları bu deneyimi yaşamak isteyenlere açık. Son olarak bu yazının aktarımında fotoğraf ve videolarla katkıda bulunan bu seneki katılımcılardan Zeynep Ömür Yılmaz'a teşekkür ederim.

http://www.youtube.com/watch?v=1nj7rpH61Z0&feature=youtu.be

https://www.youtube.com/watch?v=o62Rv7hZvNE

Hülya Tunçağ
htuncag@gmail.com

Jazz ve Politika - II

Stalin Döneminde Jazz

Müziğin yaşayan efsanevi ozanlarından Bob Dylan, "Never Ending Tour" isimli turnesi kapsamında 20 Haziran akşamı İstanbul'daydı.

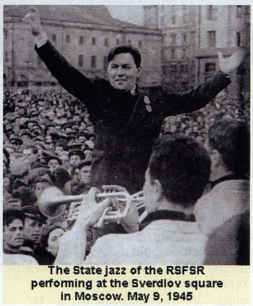

The State jazz of the RSFSR performing at the Sverdlov square in Moscow. May 9, 1945

Jazz müziği Batı Avrupa'da ortaya çıkışından beş yıl sonra Sovyetler Birliğinde duyuldu ve kısa bir zaman içinde popüler müzik biçimi olarak kabul edildi. İlginçtir ki **Stalin** yönetimi zamanında bu sanat biçimi, uçlarda değerlendirildi: "Kötülendi", "Saygı Gördü", "Yasaklandı". Açarsak; önce özgürlükle güçlü bağları olan bir müzik olarak ele alındı ve devlet eliyle desteklendi. Ancak kültürel devrimler sırasında çelişkiye düşülünde yasaklandı.

Sovyetler Birliği'nde 1920-1953 yılları arasında jazz, yasaklanma, sansürlenme ve desteklenme arasında sürekli bir git-gel yaşadı. Bu durumun dengesizliği, ulusal, dış, ekonomik ve ideolojik etkenlere bağlıydı. Ekim Devrimi'nden beş yıl sonra ülkeye giren jazz'ın öncüsü, **Valentin Parnakh**. 1921 yılında sürgünde bulunduğu Paris'te dinlediği **Louis Mitchel Jazz Kings** adlı Amerikan orkestrasıyle jazz müziğini ilk kez keşfetti ve hayran oldu. Sürgünden bir yıl sonra Moskova'ya yanında getirdiği komple bir çalgı setiyle döndü.

1 Ekim 1922, Sovyet jazz'ının milatıdır. **Parnakh** ve orkestrasının **(Pervyj v ékscentriceskij orkestrdzaz-band Valentina Parnacha),** Moskova'da verdiği ilk konserin tarihidir bu.
Orkestradan arta kalan bir kayıt yok ancak eleştirmenlerin tanımına göre İtalyan Fütüristlerin tarzına benzer bir şamataydı. Bu arada birkaç Amerikan orkestrası gelir gider ama ilgi görmez.
1925'de Moskova'da sahnelenen Sam Wooding'in siyah opereti "Chocolate Kiddies",büyük bir produksiyondu ve beğeniyle karşılandı.Nedeni, görsel görkem ve tüm sanatçıların siyah olmasıydı.

Ardından **The Benny Peyton Jazz Kings**'in verdiği konser daha başarılı oldu. Çünkü çaldıkları jazz, daha değişikti. Sam Wooding'in tarzı, senfonik (yaylı çalgılar da vardı) ve dans müziği havasında, Peyton'ın ise doğaçlamaya dayanan Hot Jazz'dı.

Bu farklı yaklaşım, 1930'larda jazz müziğini politize ederek ayırdı. İki tür jazz vardı: Burjuva ve karşısında işçi sınıfının müziği olmak üzere. 1928 yılında Moskova Yazarlar Birliği tarafından **Aleksander Cfasman** yönetiminde kurulan **Amajazz**, ilk profesyonel Sovyet jazz oluşumuydu. Radyoda emisyon yapan ilk jazz topluluğuydu ve 1930'da ilk jazz plağını kaydetti.

Jazz müziğine destek devam etti ve Kültür Bakanlığı, Leningradlı sanatçı **Leopol'd Teplickij**'yi Amerika Birleşik Devletleri'ne jazz eğitimi için gönderdi. Teplickij, 1927'de birçok çalgı, plak ve notalarla döndükten sonra Leningrad Konservatuarı'ndan klasik yorumcu arkadaşlarıyla (profesör) Pervyj Konsertnyj Dzaz-Band'ı kurdu. Ancak jazz baharı uzun sürmedi. Beş yıllık kalkınma planının başında kültür devrimi ve başka etkenler, popüler kültürü aksi yönde etkiledi. Bu noktada, Sovyet Hükümeti, yalnızca işçi sınıfına yönelik sanatı destekleme kararını aldı. 1928'de Rus Proleter Müzisyenler Birliği (RAPM) öne çıktı. "Anti-Modern, Anti-Western, Anti-Jazz ve Anti-Classic" duruşuyla RAPM, Proleter müziği destekledi. Dışlanmadan payını alan jazz hakkında olumsuz düşünen **Maksim Gor'kijs**, Sorrento'da sürgündeyken kaleme aldığı "O Muzyke tolstych"adlı denemesinde jazz müziğini eşcinsellik, uyuşturucu ve erotizm ile eş tutuyordu. Kültür Bakanı **Anatolij Lunacarskij** de Gor'kijs ile aynı düşüncedeydi.Oysa Teplickij'yi A.B.D.'ye jazz eğitimi için gönderen de yine Lunacarskij idi. Buna bağlı olarak RAPM, senkop, minör altılı ve yediliye (yani jazz renklerine) karşıydı.

Senkopasyon ve eksiltilmiş armoniler parti tarafından çıkarıldığı için RAPM propaganda şarkısı "Massovaja Pesnja", renksiz ve dogmatikti eleştirmenlere göre. Öte yandan Komsomol üyeleri düzenli olarak halk dans kulüplerini denetliyor, yabancı plakları yasaklıyordu.
Bununla birlikte 1930 yılında "Raboci i teatr" gazetesi bir makale yayınladı. Buna

göre jazz, uygun ulusal bir repertuarla Sovyetleşebilirdi. Böylece, teori ve pratik, ideoloji ve halkın zevki arasındaki karşıtlık da giderilebilirdi. Bu çözüm daha önce Almanya'da uygulanmış, 1930'da Thuringa'da Nasyonal-Sosyalist hükümet bu konuda bir kanun geçirmişti. Sovyetlerde ise "Proleter jazz", Rus Proleter yazarlar Birliğince desteklendi. Birliğin Amerikan Yazarlar bölümü başkanı **Michael Gold**'a göre jazz, bastırılmış iki sınıfın ürünüydü: Siyahların ve Yahudilerin. Bu nedenle, jazz, "proleter" bir müzikti. Buna benzer bir görüş de **Edward Charles Smith**'e ait: "Otantik Proleter Jazz", sosyal sınıfların farkındalığını teşvik ederdi. Sovyet eleştirmenler **Gold**'un ve **Smith**'in görüşlerini kabul edip, biraz daha ileri götürdüler. Bu mantığa göre; iki tür jazz sözkonusuydu; Burjuva salon jazz'ı ve otantik proleter jazz. Bu durum bir çelişki yarattı: "Proleter jazz", radyo ve plak endüstrisi tarafından kabul görürse kapitalist ve tecimsel ögelere ta başından itibaren kucak açmış olacaktı.

Jazz'ın Kızıl Çağı:

1932 yılı, Sovyet jazz'ının dönüm noktasıdır. İlk beş yıllık planın başarısı, kültür devriminin sona ermesi ve RAPM'nin önemini yitirmesi jazz müziğinin işine yaradı. Daha önce hiç olmadığı kadar kabul gördü. 1936'ya kadar süren bu dönem, "Jazz'ın Kızıl Çağı" olarak bilinir. Özellikle Radyo, yazılı basın gibi medya kuruluşlarıyla plak endüstrisinin çok ilgisini çekti. Önce Leningrad radyosu, **Sergej Kolbas'ev**'in jazz yorumlarına yer vermeye başladı. 1933-1934 arasında aynı radyo istasyonunda **Boris Krupysev** topluluğu, devlet orkestrası olarak sürekli emisyon yaptı.

1926'daki **Sam Wooding** orkestrasının konser turundan beri 1956'ya kadar hiçbir Amerikan jazz topluluğu konser vermedi Sovyetlerde. Bununla birlikte Batı ve Doğu Avrupalı bazı topluluklar gelip gitti. En bilineni ise Almanya'dan **Weintraub Syncopators**. 1935'de Moskova ve Leningrad'da faşizm kurbanlarının anısına konserler verdi. 1934-1937 arasında **Anton Ziegler** yönetimindeki Çek Jazz Orkestrası, Sovyetlerde birçok konser verdi, hatta Kremlin'e davet edildi.

İkinci Dünya Savaşında Jazz;

1930'ların sonu çelişkili yıllardır. Büyük Terör zamanında, bir yandan yüzlerce müzisyen tutuklanıp, hatta idam edilirken öte yandan da jazz, organizasyonlar ve vakıflarca destekleniyordu. Çalışma kamplarında kaybolan yalnızca jazz müzisyenleri değildi, politik görüşü olmayan bazı jazz hayranlarından da hiç haber alınamadı.1935'de **Leopol'd Teplickij**, Polonya kökeninden ötürü sabotaj suçlamasıyla 10 yıla mahkum oldu ve çalışma kampına gönderildi. Bunu 1937'de **Parnach** ve 1938'de Leningrad Radyo orkestrasının şefi **Georgij Landsberg**'in mahkumiyeti izledi. Öte yandan **Leonid Utesov** ve **Aleksander Cfasman** gibi müzisyenler, bazı önemli politikacılarla iyi ilişkileri nedeniyle ayrı tutuldu. **Utesov**, jazz tarzını değiştirerek "arındırılmış" Sovyet müziğine dönüştürdü.

Bunlara parelel Pravda ve Izvestja gibi büyük gazeteler de jazz hakkında tartışmaları körükledi. 18 Haziran 1936'da **Maksim Gor'kij**'nin ölümüyle jazz ile ilgili karşıt görüşlü belgeleri yeniden gündeme geldi. Devlet Sanat Komitesi başkanı **Platon Kerzencev**'in Pravda'da "iki tür jazz" olgusunu vurguladığı yazısının ardından gazete bu tartışmayı, "Proleter Jazz"ı savunarak sona erdirdi.

1938'in ortasında hükümet kendi orkestrasını (Gosdzaz) kurarak politik bir model oluşturdu. Bu model orkestra, 1941'de Almanya'da Nasyonal Sosoyalist Parti'nin kurduğu orkestra (DTU) ile benzeşiyordu. RAPM'nin desteğini de alan Gosdzaz'in propagandacı parçaları, herşeye rağmen jazz'ın popüleritesini sarsamadı. Gosdzaz, 6 Kasım 1938'de Bolşoy tiyatrosunda ilk konserini verdi. Ancak beklenen ilgiyi görmedi. Orkestra, 1940'da **Leonid Utesov** yönetimi ele geçirinceye kadar jazz kulvarında ilerlemedi. Belarus ve Azerbaycan gibi diğer Sovyet cumhuriyetleri de Gosdzaz orkestrasını örnek alarak benzer orkestralar kurmaya başladı. Gosdzaz, jazz müziğinin Sovyetleşebileceğinin bir kanıtı oldu. Aynı zamanda Sovyet demiryolları şirketi, 300 tren istasyonuna jazz orkestraları yerleştirdi. Yanı sıra, Stalin'in birinci sekreteri **Lazar Kaganovic** ve **Leonid Utesov**'un yardımıyla bir jazz orkestrasının detayıyla ilgili bir broşür geliştirildi. Kaç orkestranın kurulduğu ya da kalitesiyle ilgili net bir bilgi yok. Ancak, Rus jazz tarihçisi **Aleksej Batasev**, kendisiyle 15 Ekim 2000'de yapılan bir söyleşide bu konuya özetle değiniyor: "Bir parodi gibiydi, ama ona jazz diyorlardı".

"İkinci Dünya Savaşı'nda Jazz" konusuna gelecek sayıda da devam edeceğim.

Kaynaklar:

1. V.Cernojarov: "O dzaz-bande, negrach i o tom, kak my doslı do negrov" in: Novyj sritel, (1926)
2. Boris Schwarz: "Musik und Musikleben in der Sowjetunion 1917...(1987)
3. "O muzyke tolstych," in Pravda (1928)
4. Anatolij Lunacarskij: "Social'nye istoki muzykal'nogo iskusstva" in Proletarskij muzykant 4 (1929)
5. V.Vinogradov: "Opyt analiza legkogo zanra", in Proletarskij muzykant (1931)
6. Michael Gold: "Jews without money", New York (1930)
7. N.N: "Diskussija o dzaze", in Sovetskaja muzyka (1934)
8. N.N: "O muzyke", in Pravda,12.4.1936

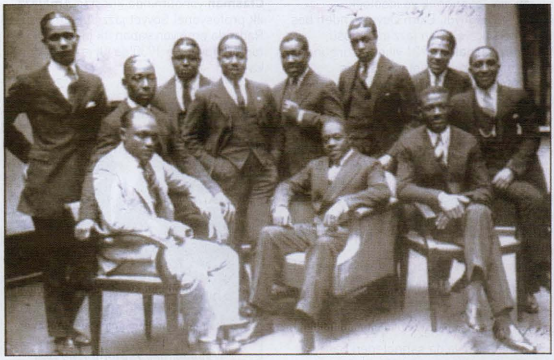

Isben ÖNEN, Viyana, Eylül 2014
isben.onen@gmail.com

Merhaba Fritz!

Fritz Pauer Anma Konserleri, İstanbul Ekim 2014

F. Pauer, Rumpelkammer kulübünde.

Bir sanat formatı olarak jazz, bir yaşam formatı olarak sanat ve ödün vermeden var olma mücadelesi olarak yaşam! Fritz Pauer'in hayatı düşünüldüğünde, bu yazı pekala böyle iddialı bir tümceyle başlayabilir. Fritz'i iki bin on bir yılının altmış üç sayılı Jazz Dergisi'nden anımsayacaksınız. Aslına bakarsanız 1943 yılında Viyana'da doğan Pauer'i, eski kıtanın yetiştirdiği bu güzel insanı, jazz müziğine gönül vermiş hemen herkes tanır. Duyarlı ve abartısız "ballad"lardan, hareketli Güney Amerika ve Afrika ritimlerine uzanan ses yolculukları, hümanist karakteri, alçak gönüllülüğü, uçsuz bucaksız yaratıcılığı, yere ve zamana bağlı olmayan değerlere olan inancıyla bıraktığı izler, yaratıcılığın engebeli yollarına koyulan genç müzisyenler için koca bir birikim oluşturuyor.

1966'da düzenlenen Uluslararası Modern Jazz yarışmasını kazanan Pauer, iki yıl sonra Avusturya'nın yetiştirdiği bir başka büyük usta, tromboncu *Erich Kleinschuster* (bakınız sayı yetmiş üç) ile Viyana Konservatuarı'nda ülkenin ilk jazz bölümünü kurdu. O yıllarda *Cannonball Adderley* Beşlisi için *Joe Zawinul*'un ayrılmasıyla boşalan yere önerilen Pauer, teklifi geri çevirdi ve Avrupa'da kaldı. Bütün yaşamını jazz müziğine ve genç jazz müzisyenlerine adadı ve 2003 yılında *Avusturya Cumhuriyeti Üstün Hizmet Madalyası* ve 2008'de de *Avusturya Hükümeti Müzik Onur Ödülü*'nü aldı.

Don Byas, Herb Geller, Dexter Gordon, Sheila Jordan, Johnny Griffin, Friedrich Gulda, Hans Koller gibi hem eski hem de yeni kıtanın sayısız ustasıyla çaldı. Fritz Pauer Trio ile *Art Farmer Beşlisi*'nin ritim bölümünü oluşturdu ve yıllarca beraber çaldılar. *Benny Golson, Scott Hamilton* ve *James Moody* gibi müzisyenlerin Avrupa'daki demirbaş grubu oldular.

Fritz Pauer ile yollarımızın kesişmesi, iki bin on bir yılında, Viyana'daki *Jazzland* kulübünde Benny Golson ile dinlediğim Pauer Trio konseri sonrası, o zamanlar taze *Jazz Dergisi* Viyana muhabiri olarak, üçlüyle bir röportaj yapmaya karar vermemle oldu. Sonuçta yapılan iki ayrı söyleşiden ilki Joris Dudli'nin son çıkan albümü için bir değerlendirme, ikincisi ise bir Pauer-Strasser "duo" söyleşisi olarak dergide basıldı.

Fritz'le son karşılaşmamızda neler konuştuğumuzu hatırlıyorum... Yıllar sonra bir "trio" albümü çıkaracakları için çok heyecanlıydı, kayıtlar bitmek üzereydi. Albüm çıktığında olası bir İstanbul konserini konuşup çok heyecanlanmıştık.

Ancak yaşam, coşkulu olduğu kadar, hüzünlü ve zamansız çıkagelenlerle dolu. Sevgili usta, 2012 yılının Temmuz ayında, albümün son düzeltmeleri için Viyana'ya gelmek üzere bindiği trende yaşama veda etti.

Pauer'in ölümünden sonra Strasser ve Dudli tarafından hazırlıkları tamamlanan bu *trio* albümü "Quiet Passion" Nisan 2013'te *Universal Music Austria* plak şirketinden çıktı. Albümün Avusturya tanıtımı, anısına aynı yıl Viyana'daki *Musikverein*'da dostlarının katılımıyla gerçekleşen bir anma konseriyle yapıldı.

Fritz'in aramızdan ayrılmasından sonra ile kez İstanbul konserleri nedeniyle bir araya gelecek olan **Fritz Pauer Memorial Quintet**, Pauer'in uzun yıllar üçlüsünü oluşturan *Johannes Strasser (b)* ve *Joris Dudli (dr)* ile beşlisine dahil olan *Andy Middleton (s), Daniel Nösig (tp)* ve piyanoda Fritz'in yerinde *Oliver Kent*'ten oluşuyor. Sanatçılar ilk olarak **13 Ekim** Pazartesi günü Nardis'de sahne alacak. Bunu *Avusturya Hükümeti Dışişleri Bakanlığı* ve *Avusturya Kültür Ofisi İstanbul*'un katkılarıyla **14 Ekim 2014** tarihinde Kültür Ofisi'nin Yeniköy'deki yerleşkesinde gerçekleşecek olan anma konseri ve albüm tanıtımı izleyecek. **15 Ekim**'de yine Nardis'de, bu kez Türkiye'den genç ve yetenekli piyanist *Burak Bedikyan*'ın Middleton, Strasser ve Dudli'ye katılmasıyla dinleyici karşısına **Burak Bedikyan European Quartet feat. Andy Middleton** adıyla çıkacaklar. Son olarak ise **17 Ekim** Cuma günü *Bedikyan, Middleton, Strasser* ve *Dudli*'den oluşan **Power Quartet** ile Kültür Ofisi'ndeki bir sergi açılışı ve Sayın Konsolos'un vereceği davette çalacaklar.

Fritz Pauer Memorial Quintett: Oliver Kent, Andy Middleton, Daniel Nösig, Johannes Strasser ve Joris Dudli. Middleton, Strasser ve Dudli'ye katılarak Power Quartet'i oluşturan Burak Bedikyan.

Yazının başında da belirttiğim gibi Fritz'in birkaç sayfaya sıkıştırılmış yaşamını derginin altmış üçüncü sayısında detaylarıyla okuyabilirsiniz. Johannes'i de aynı sayıda, Andy ve Joris'i ise altmış birinci sayıda bulabilirsiniz. Yine de birer-ikişer cümleyle tüm müzisyenleri tanıtmak istiyorum. Böylece kısa bilgiyle yetinmek isteyenleri eski sayıları arayıp bulma işinden kurtarmış olayım.

Kuşağının en yetkin ve üretken saksofon sanatçıları arasında kabul edilen **Andy Middleton** uzun yıllar yaşadığı New York'taki jazz sahnesinin aranan müzisyen ve bestecilerinden oldu. 2006 yılında Viyana'ya taşınan Middleton, halen Viyana Üniversitesi'nde profesör olarak görev yapıyor.

Duyarlı, içten, alçakgönüllü ve akıcı çalışının yanında yaratıcılığın ön planda olduğu doğaçlamalarıyla jazz çevrelerinin aranılan kontrbasçısı **Johannes Strasser**, tam bir müzik emekçisi.
Piyano'yla başlayan müzik yaşamını usta bir jazz davulcusu olarak devam ettiren **Joris Dudli**, Strasser ile beraber Pauer'le hem üçlü hem de beşli gruplarında uzun yıllar devam eden bu yoldaşlık dışında Vincent Herring'le beraber, Earth Jazz'ı da oluşturdu.

Babası Fuat Kent'in verdiği klasik piyano dersleri ile müziğe başlayan **Oliver Kent**, jazz müzisyeni olmak için Viyana'ya yerleşti. 1993-95 yılları arasında bu kez New York'da yaşayan Kent, geri döndükten sonra pek çok ustayla sahneyi paylaştı ve 2002 Hans Koller Award "Best Sideman" ve 2004 "Best Album" ödüllerini aldı. Avusturya'nın genç kuşak trompetçilerinin başında gelen **Daniel Nösig** klasik trompet eğitimini tamamlayıp, eğitimine Hollanda'da devam etti. Middleton gibi o da Pauer beşlisinde yer aldı. Kıtanın hemen her festivaline davet edilen Nösig, 2000 yılında Hollanda Jazz yarışmasında en iyi solist ödülünü aldı.

Öyle sanıyorum ki **Burak Bedikyan**'ı tanımayan ve dinlememiş olanlar ya hiç yoktur ya da pek azdır. Bilgi Üniversitesi yıllarından sonra genç yaşına rağmen jazz dünyasının pek çok usta ismiyle aynı sahneyi paylaşan Burak'ın kendi adıyla ilk albümü "Circle of Life" 2013'te SteepleChase şirketinden çıktı.

Fritz Pauer, Erich Kleinschuster Sextet yılları, 1970ler.

Çiçekli gömlekleri, içten gülüşü, Peru ormanlarına yaptığı yolculukları, büyülü otlara olan merakı ve bir dönem afro saçlarıyla, kendini müzik ve jazz üzerinden araştırmaya ve tanımlamaya soyunmuş bir adamdı Fritz. Evrendeki enerji biçim değiştirerek büyük bir döngünün içinde varlığını sürdürmeye devam ediyor. Besteciliği de "zaman döngüsü içinde doğaçlama" olarak gören Fritz'e, ölümünden önce verdiğim sözü gerçekleştirmek için yola çıktığım, iki hatta üç kıta arasında kurulan bu jazz köprüsünden beraber geçmek için hepinizi bekliyoruz.

Merhaba Fritz!

F. Pauer, 2000ler.

Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Charlie Haden

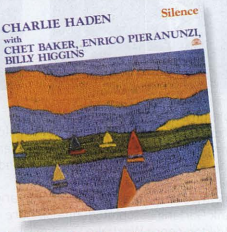

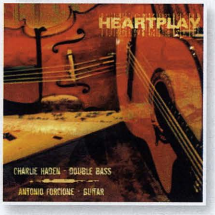

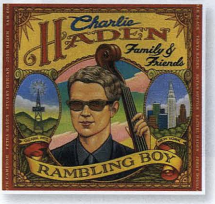

Virlikte çaldığımızda şarkı söyleyen iki kişi gibiydik" demişti Keith Jarrett, 11 Temmuz 2014 tarihinde aramızdan ayrılan efsane kontrbasçı Charlie Haden için. Haden akorları verip arka planda kalan bir basçı değildi. Onbeş yaşında country müziğinden jazz'a adım atan Haden'in tüm hayatı 1959 yılında katıldığı devrimci saksofoncu Ornette Coleman'ın çığır açan dörtlüsüyle değişti.

Coleman'ın fıkır fıkır kaynayan beyninde doğaçlama için yeni formüller vardı – bir parçayı yorumlarken yalnız melodisi değil armonisi üzerinde de sürekli doğaçlama yapmak istiyordu. Haden, sıcak, anlaşılır ve geleneksel melodiler çalan, melodiye didaktik değil içgüdüsel yaklaşan ve o günün modern jazz'ının gösterişe dayalı bas yorumlarından hazzetmeyen bir basçıydı. Kendi özellikleri ve Coleman'ın stresli müziğindeki rahatlığı onu, Don Cherry, Yoko Ono, Pat Metheny and Diana Krall gibi birçok müzisyenin ilk tercih ettiği basçı haline getirdi.

Haden özgür ve özgün ruhlu ayrıca oldukça kişilikli bir grup lideriydi. Sol eğilimli siyasi görüşünü müziğe aksettiren Liberation Music Orchestra'yı 1969'lardan 21. yüzyılın başına kadar getirdi. Buna karşın dumanlı romantik standartları 1986 yılında kurduğu ve 3 Grammy ile ödüllendirildiği Quartet West ile yorumladı.

Charles Edward Haden, 6 Ağustos 1937 tarihinde Iowa eyaletinin Shenandoah şehrinde dünyaya geldi. Ailesinin müzik

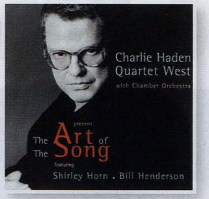

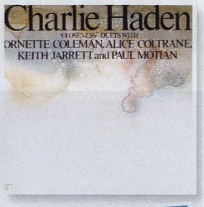

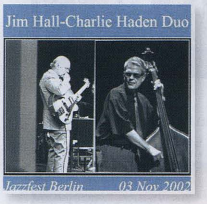

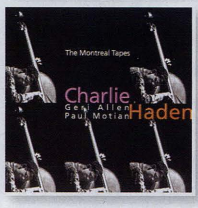

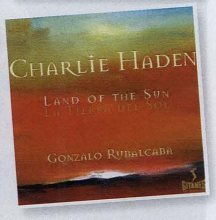

topluluğunda çalışırken kontrbas öğrenmeye başladı. Geçirdiği çocuk felci sonrasında şarkı söyleme kariyeri erken sona erdi. 1951 yılında Omaha'da dinlediği Charlie Parker onun jazz müziğine yönelmesine neden oldu. Country gitaristi Hank Garland'ın topluluğunda bir süre çaldıktan sonra Westlake College Of Music'te eğitim görmek üzere Los Angeles'a taşındı. Orada Cool ekolü saksofoncularından Art Pepper, genç Kanadalı piyano yıldızı Paul Bley ve hard bop piyanisti Hampton Hawes ile tanıştı.

Bley cesur bir hareketle, aykırı cümleler kuran ve garip bir melodi anlayışına sahip olan 28 yaşındaki Coleman'ı bir sezon için, Haden'in de yer aldığı topluluğuna aldı. Coleman, jazz'in dönüm noktalarından biri olarak kabul edilen 1959 yılı The Shape Of Jazz To Come albümüne de en uygun basçının Haden olacağını düşündü. Haden daha sonra grubun New York'taki ilk konserlerinde çaldı. Gelen olumlu tepkilerden sonra Coleman'ın Change of the Century, This is Our Music ve çift quartet olarak yorumlanan Free Jazz albümlerinde yer aldı. Serbest çalışmak üzere 1966 yılında New York'a taşınan Haden, bir yıl sonra yine Coleman ile çalmaya başladı. Aynı zamanda yıldızı yeni parlayan ve hızla yükselen piyanist Keith Jarrett'in dörtlüsüne saksofoncu Dewey Redman ve davulcu Paul Motian ile birlikte katıldı. 1969 yılında, Paul Bley'in eski eşi besteci piyanist Carla Bley ile Amerika'nın Vietnam ve Kamboçya'daki savaşlarına tepki vermek amacıyla Liberation Music Orchestra'yı kurdu. Burada bilinen protest şarkılarının yanı sıra Haden'in Song for Che ve Coleman'ın dokunaklı Lonely Woman bestelerini yorumladılar. 1971 yılında Portekiz'de verdiği konserde Haden'in, Song For Che'yi Angola ve Mozambik'teki isyancılara ithaf etmesi onun tutuklanmasına neden oldu. Orkestra 1982'de Ronald Reagan'ın ve 1989'da baba George Bush'un dış politikalarına tepki olarak ve 2004 yılında George W. Bush'un Haden'a göre seçimi "çalması" sonrasında yeniden biraraya geldi.

1970'lerin ortalarında Haden, Jarrett'in dörtlüsünde yer almayı sürdürdü ve en özgür fikirli küçük topluluk albümlerinden kabul edilen 1973 yılı Fort Yawuh ve 1975 yılı Death and The Flower albümlerinde yer aldı. 1976 yılında Ornette Coleman'a bir tribute/ saygı albümü olan Old and New Dreams'te Dewey Redman ve Don Cherry ile birlikte çaldı. 1982 yılında California Institute of Arts okulunun jazz bölümünün direktörü oldu. Norveçli saksofoncu Jan Garbarek ve Brezilyalı mülti-enstrümantalist Egberto Gismonti ile çalışmalar yaptı. 1986 yılında piyanoda Alan Broadbent ve saksofoncu Ernie Watts ile çocukluğunun klasik standart ve *film noir* parçalarını içerdiği tüm kasvetiyle yorumladı.

1989 yılında, Montreal Jazz Festivalinde Haden için özel tribute konserleri düzenlendi. Haden burada Pat Metheny, Jim Hall ve Hank Jones ile ayrı ayrı duo konserler verdi. 1990'larda Michael Brecker, Abbey Lincoln, John Scofield, Joe Lovano ve daha birçok sanatçının albümlerinde çaldı.

2008 yılında kendisi ile ilgili retrospektif bir film olan Rambling Boy yayınlandı. 2009 yılında, küratörlüğünü Ornette Coleman'ın yaptığı Londra'daki Meltdown Festivalinde Liberation Music Orchestra ile yer aldı ve Coleman, David Bowie ve Samuel Barber'in müziklerini harmanladığı bir repertuarla sahne aldı. Bu konserde müziğini "Martin Luther King'in hayallerine ve Özgürlük Heykelinin ihtişamına layık bir Amerika'ya" ithaf etti.

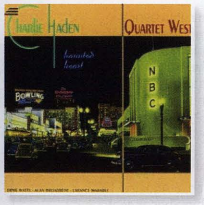

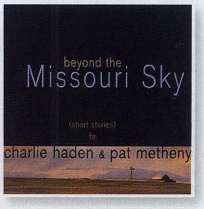

Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Joe Sample

Charlie Parker'ı, hard bop'u ve Coltrane'i en son noktalar olarak gören birçok taviz vermez jazz sever bile 1960'larda ortaya çıkan jazz-funk stilinin öncü grubu Crusaders'a gizli bir hayranlık duyardı. Klavye üzerindeki birkaç blues akoru ve zillerin hışırtısı olarak küçümsenen bu yeni tarzdan Crusaders, gösterişli bir sunum ile hard bop melodileri ve dans ritmlerini bir potada eriterek inanılmaz bir müzik yaratmayı ve onyıllar boyunca jazz severlerin gönüllerine taht kurmayı başardı. Topluluğun "klavye üzerindeki birkaç blues akoru" çalan üyesi de 12 Eylül 2014 tarihinde 75 yaşında yaşama veda eden Joe Sample idi.

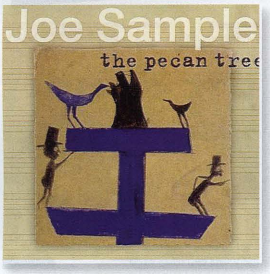

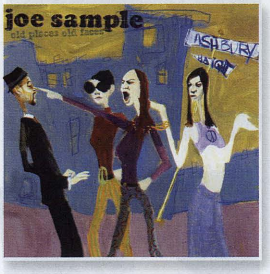

Sample'ın akılda kalan melodileri ve davul çalar gibi yorumladığı klavye pasajları topluluğun başarısının altında yatan en önemli etmenlerden biriydi. Ama o, jazz'in bütününe hakim bir müzisyendi, sağlık sorunları yüzünden gerçekleştiremediği son Londra konserinde Scott Joplin'in ragtime, Fats Waller'in stride piyano ve Duke Ellington'un sevilen big band melodilerini yorumlayacaktı.

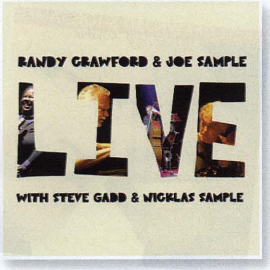

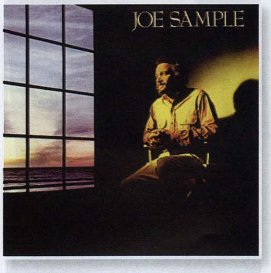

Joseph Leslie Sample, 1 Şubat 1939 tarihinde Texas eyaletinin Houston şehrinde, beş kardeşin dördüncüsü olarak dünyaya geldi. Beş yaşında piyano öğrenmeye başladı. Lisedeyken Swingsters adlı bir topluluğa katıldı. Toplulukta Wilton Felder saksofon, Nesbert "Stix" Hooper da davul çalmaktaydı. Sample, okuduğu Texas Southern Baptist Üniversitesinde tromboncu Wayne Henderson, basçı Henry Wilson ve flütçü Hubert Laws'u keşfetti. Onların katılmasıyla Modern Jazz Sextet adını alan topluluk 1950'li yılların ortalarında Houston civarında birçok kulüpte sahne almaya başladı.

Topluluğun dört elemanı kariyerlerine Los Angeles'ta devam etme kararı alarak bir yerde kaderlerini değiştirmiş oldular. Art Blakey'nin Jazz Messengers topluluğundan ilham alarak kendilerine Jazz Crusaders adını verdiler ve 1961 yılında ilk albümleri, Freedom Sound'u yayınladılar. O günün popüler hard bop sound'una Texas'a özgü olarak nitelenen blues kökenli funk tarzını eklediler. Saksofon ve trombonun birlikte çaldığı akılda kalan melodiler topluluğun ayırd edici özelliği oldu.

Birçok başarılı albüm, konser ve turnenin ardından 1968 yılında topluluk elemanları daha çok para kazandıran stüdyo çalışmalarına odaklandılar. Sample, Hooper ve Felder stüdyo müzisyenliği, Henderson da prodüktörlük yapmaya başladı.

Sample, stüdyo çalışmaları sırasında Diana Ross ve Jackson Five gibi pop starlarına eşlik etti. Joni Mitchell ile turneye çıktı.

Marvin Gaye, Tina Turner, BB King ve Steely Dan'in albümlerinde yer aldı. Daha jazz odaklı çalışması ise saksofoncu Harold Land ve vibrafoncu Bobby Hutcherson'un beşlisi ile oldu.

1970'lerde progresif rock müziğinin yükselişi klasik akustik jazz'in albenisini ciddi bir şekilde zedeledi. Ama, dans pistlerine uyan müzikal yapısı ile Crusaders, diğer jazz müzisyenlerine nazaran bu değişime daha kolay ayak uydurdu. 1970'te yetenekli elektro-gitarist Larry Carlton'un katılmasıyla grup tabiri caizse içerdiği elektrik miktarını artırdı. Repertuarında artık Beatles cover'ları bile bulunuyordu. Jazz erbabı fazla hazzetmese de değişik müzik türlerinin dinleyicilerini de saflarına çekmeyi başarmışlardı. Nitekim, Jazz Crusaders içerdiği "jazz" kelimesini 1971 yılında isminden çıkardı. Sample'ın dört bestesinin yer aldığı Crusaders 1 albümü bariz rock yaklaşımıyla hazırlanmıştı. Crusaders, zirveye 1979 yılında yayınlanan Street Life

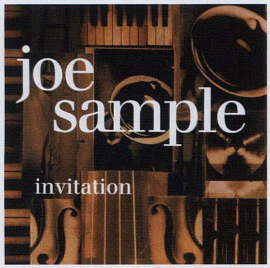

adlı single ile ulaştı. Sample ve Will Jennings'e ait olan bu besteyi şarkıcı Randy Crawford yorumladı. Amerikan ve İngiliz listelerinin uzun süre üst sıralarında yer alan bu parça bugün radyo istasyonlarının vazgeçilmezlerinden biri haline gelmiştir. Henderson'un 1975 yılında gruptan ayrılmasıyla eş-liderlik Sample ve Felder'e geçti, onların dışındaki kadro sık sık değişmekteydi. Sample, Crusaders dışı çalışmalarını da hızlandırdı. Elektronik enstrümanlar ve özellikle clavinet üzerindeki ustalığını 1975 yılında saksofoncu Ronnie Laws ile yayınladığı Always There adlı hit parça ile taçlandırdı. Sample ile Felder'in müzikal çizgileri arasında ortaya çıkan uyuşmazlık Crusaders'in 1988 yılında sonlandırılmasına neden oldu. Sample, gospel ve bop-blues tarzı müzik yapmak üzere başçı Red Mitchell ve davulcu J.C. Moses ile bir trio kurdu. Kendi adına yayınladığı Carmel (1979) ve benzeri albümler zaten büyük ilgi toplamıştı. Crusaders arada bir *reunion* konserleri de veriyordu. 2004 yılında yayınladığı ve solo piyano çaldığı Soul Shadows albümü, Joe Sample'ın aslında jazz'in özünden hiç kopmadığını ortaya koydu. Bu albümde Scott Joplin'in The Entertainer, Fats Waller'ın Ain't Misbehavin' ve George Gershwin'in swing klasiği I Got Rhythm gibi jazz müziğinin "evergreen" olarak addedilen ve hiç modası geçmeyen standartlarını seslendirdi.

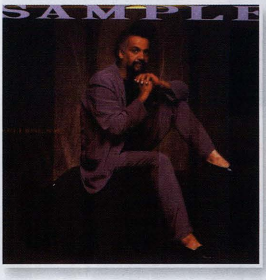

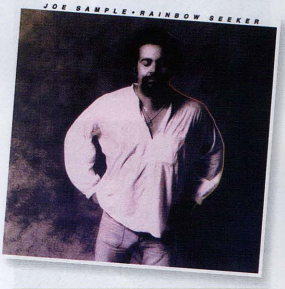

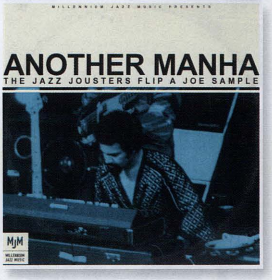

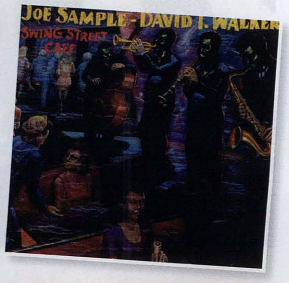

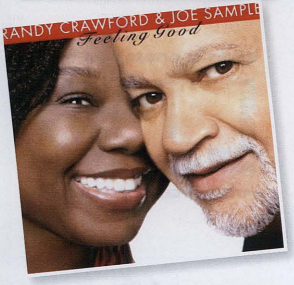

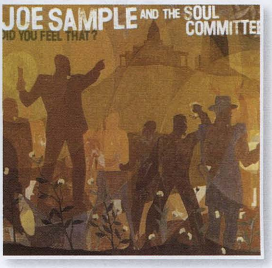

Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Kenny Wheeler

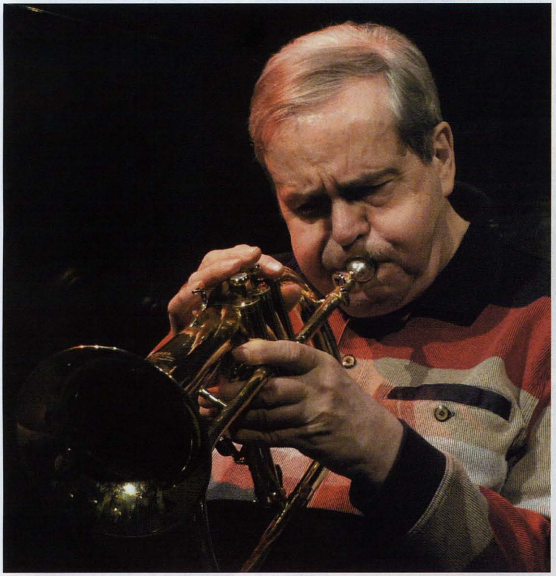

Doğası gürültülü ve çığırtkan bir çalgı olan trompeti, hakkını vererek çalan Louis Armstrong ve Dizzy Gillespie gibi isimlerin yanında bu çalgıyı daha sessiz, sakin ve soğukkanlı çalma girişimleri her daim olmuştur. Jazz müziğinin ükemizde bile gürültüyle özdeş "cazbant" olarak anıldığı 1920'lerde, Bix Beiderbecke trompetine sükunet getirmeye çalışmış ilk müzisyendir. 1940'ların sonlarında ortaya çıkan cool akımının öncüleri ise sessiz sakin trompet efsaneleri olan Miles Davis ve Chet Baker'dı. Onların arkasından gelenler gerek surdin gerekse ekonomik nefes kullanımlarıyla özel bir trompetçi camiası oluşturdular. Bu sessiz ve seçkin camianın üyelerinden biri de 18 Eylül 2014 tarihinde uzun yıllar yaşadığı İngiltere'de yaşama veda eden Kanadalı trompet ve flugelhorn ustası Kenny Wheeler idi.

Wheeler, besteci yönüyle de tanınırdı. Dokunaklı armonileriyle dikkat çeken besteleri bütün dünyada, konser salonlarında yorumlandı, konservatuarlarda ders olarak okutuldu, hatta bazılarına söz bile yazıldı. Oldukça çekingen mizaçlı biri olan Wheeler kendi çalışmalarını bizzat kendisi kötüler, başkalarının beğenip ilgi göstermesine şaşırırdı. Kaybedenler Kulübü üyesi olmaktan aşırı gurur duyan, ilk albümüne de dünya edebiyatının en büyük *loser* karakterinin ismini veren (Don Quixote) biri olarak kariyeri büyük başarılarla doluydu.

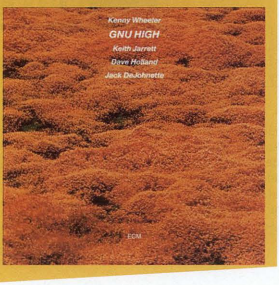

Seksenli yaşlarına kadar beste yapmayı sürdüren Wheeler'in dokunaklı ve yumuşak eserlerinden Everybody's Song But My Own ve Kind Folk jazz standartları olmuşlardır. Big band için yaptığı besteler, vatandaşı Gil Evans geleneğinde olup armonileri Hindemith, Debussy ve Ravel'den, biraz da Kuzey Amerika folk müziğinden etkilenmiştir. Kenneth Vincent John Wheeler, 14 Ocak 1930 yılında Kanada'nın Toronto şehrinde dünyaya geldi. Babası yarı profesyonel bir tromboncuydu. Bir gün eve bir kornet ile gelerek oğlunun hayat çizgisini tümüyle değiştirdi. Wheeler, 1950-51 yıllarında Toronto'daki Royal Conservatory'de armoni ve trompet eğitimi almaya başladı. Artık bir jazz tutkunuydu ama çoğu genç müzisyenin aksine o New York yerine Londra'ya gitmeyi tercih etti.

Onun ilk hayranlık duyduğu trompetçiler Buck Clayton ve Roy Eldridge idi. Ardından Clifford Brown, Fats Navarro, Art Farmer ve Booker Little gibi ikinci nesil bebop trompetçilerinden etkilendi ve kendi gösterişli ama bir o kadar da dengeli ve sakin *sound*'unu yavaş yavaş oluşturmaya başladı.

NELER OLDU

Londra'da, Stan Kenton orkestrasının eski aranjörü Bill Russo'dan armoni dersleri aldı. Duke Ellington, Count Basie ve Stan Kenton orkestralarına büyük hayranlık duymasına rağmen besteci olarak onu en çok etkileyen kişi jazz'a yakın armoniler kullanan Alman besteci Hindemith olmuştur. Hindemith'in beste yöntemlerini deşifre edebilmek için Mathis der Maler operası üzerinde bayağı zaman harcayıp kafa yormuştur.

Wheeler, bütün bu bestecilik ilhamlarını oldukça dinamik bir doğaçlamacı aklı ile işlemekteydi. Serbest doğaçlama denemelerini davulcu John Stevens'in Spontaneous Music Ensemble topluluğunda gerçekleştirdi. Daha ileri adımları, deneysel besteci ve saksofoncu Anthony Braxton ve Alman free-jazz virtüözü piyanist Alexander von Schlippenbach ile attı.

1973 yılında gitarda Derek Bailey, saksofonda Evan Parker

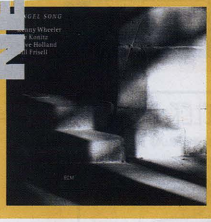

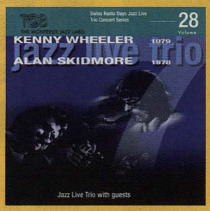

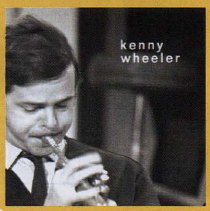

ve vokalde Norma Winstone gibi İngiliz jazz'ının en önemli isimlerinin yer aldığı Song for Someone adlı bir big band albümü yayınladı. 1975 yılındaki Gnu High albümünde Keith Jarrett ve kendi soloları özellikle dikkat çekti. 1977 yılında yayınlanan Deer Wan albümü ise saksofonda Jan Garbarek ve gitarlarda John Abercrombie ve Ralph Towner'ın yer aldığı ve eleştirmenlerin estetik kalitesini çok yüksek bulduğu bir albüm oldu. Kendi solo çalışmaları dışında, piyanoda John Taylor ve vokalde Norma Winstone'un yer aldığı ve oda müziği tadında arayışçı bir jazz müziği icra eden Azimuth üçlüsünde çaldı. Avrupalı bir fusion topluluğu olan United Jazz + Rock Ensemble'in düzenli üyelerinden de biriydi. 1980'lerde başçı Dave Holland'ın küçük topluluklarında yer aldı. Kariyerinin belki de en başarılı albümünü ECM adına 1990 yılında yayınladı. Music for Large and Small Ensembles, çağdaş big band sound'u nedir, nasıl olmalıdır sorusuna yanıt verecek, hatta konservatuarlarda ders olarak öğretilebilecek bir albüm oldu.

1990'larda başlayıp 2000'li yıllarda devam eden albüm ve turnelerin zirve noktası 2009 yılında İtalyan Colours Jazz Orchestra ile yayınladığı Nineteen Plus One adlı big band albümü oldu. Ayrıca, Londra'daki Royal Academy of Music konservatuarında jazz dersleri vermeye başladı.

2011 yılında, küratörlüğünü trompetçi Dave Douglas'ın yaptığı Festival of New Trumpet Music'in şeref konuğu, iyi yürüyemese de hala günde 4 saat prova 4 saat de beste yapan Kenny Wheeler idi. 2012 yılında Royal Academy, sanatçının tüm beste arşivine sahip çıktığını açıkladı. 2013 Aralık ayında beşlisiyle ECM adına son albümünü kaydeden Wheeler, ölümünden birkaç gün önce albümün son halini dinleme şansını elde etti.

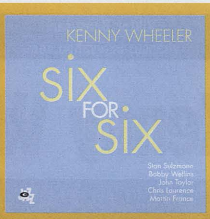

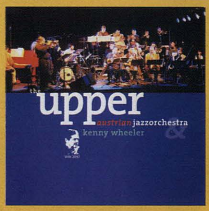

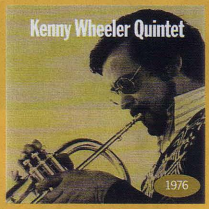

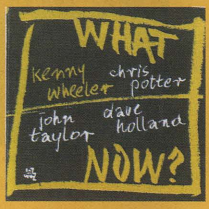

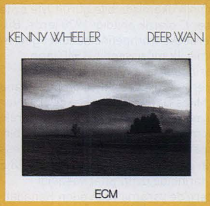

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Kenny Drew Jr.

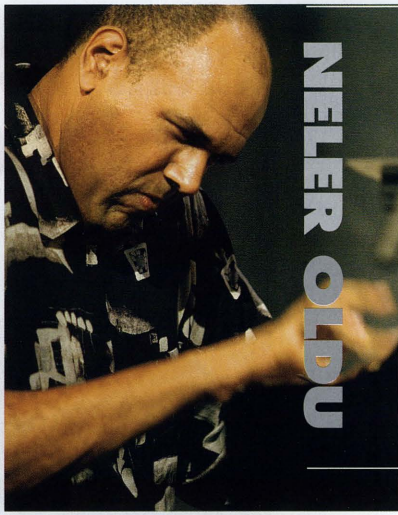

3 Ağustos 2014 Pazar günü hayatını kaybeden Kenny Drew Jr., San Fransisco bölgesinden gelen dünyaca tanınmış bir piyanist ve besteciydi. Ölümünden sonra sanatçı hakkında Amerikan WUSF 89.7 Jazz Radyo direktörü Bob Seymour yaptığı açıklamada; "Çok yetenekli bir müzisyendi ve bir kaç nota duyduktan sonra onun çaldığını anlayabileceğiniz bir çalım ve tona sahipti. Piyanist Kenny Drew'un oğlu olan sanatçı, teyzesi tarafından eğitilmişti ve genç yaşta almış olduğu klasik müzik eğitimi onun sound'unun önemli bir parçası olan mükemmel tekniğinde önemli bir yere sahipti. Bunun yanında jazz dünyasının sıkı swingci müzisyenlerinden biri olarak da tanınır. Stili babası Kenny Drew ve Oscar Peterson izlerini taşımaktadır. 1990'da Büyük Amerikan Jazz Piyanisti Yarışmasını kazanmıştır."

Kariyerinin ilerleyen yıllarında St. Petersburg'e yerleşti. 20'den fazla kendi liderliğinde albüm çıkardı, Mingus Big Band, Stanley Turrentine ve niceleriyle çaldı. Bu süreçte Avrupa klasik müziği adına resitallerine devam etti. Tüm yeteneğine rağmen maddi sorunlarla mücadele eden sanatçı, son dönemlerde sağlık sorunlarıyla da uğraşıyordu.

Kenny Drew Jr. 56 yaşında evinde hayata gözlerini yumdu.

Kenny Drew Jr. 10 ve 11 Kasım 2010 geceleri Nardis'te vibrafoncu Thomas Dobbler ile 2 konser vermişti. Sayfadaki fotoğrafta gördüğünüz üzere, o gece IKSV Salon'da Terence Blanchard konseri vardı. Onun Nardis'te olduğunu duyan Terence Blanchard ve grubu konser sonrası soluğu Nardis'te almıştı. Müzisyenlerle oldukça uzun süren bir muhabbet oluşmuştu ve gecenin anısı da bu resim olmuştu.

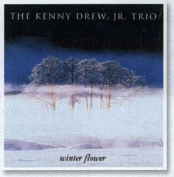

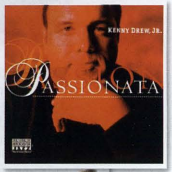

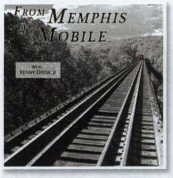

Terence Blanchard, Ozan Musluoğlu, Kenny Drew Jr., Burak Bedikyan, Lloyd Chisholm, Jef Giansily, Bilal Karaman, Kendrick Scott.

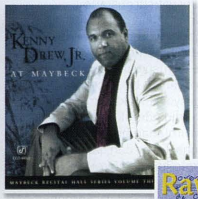

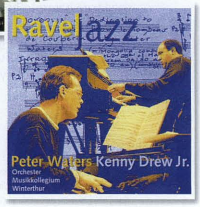

Orhan Tekelioğlu
orhantekelioglu@gmail.com

Hırant Lusigyan'ı bir de Barkev Balımyan'dan dinleyelim...

Türkiye jazz tarihine az biraz aşina olup da duymayan var mıdır bilemem ama, Hırant Lusigyan (1917-1993) bu ülkenin yetiştirdiği en önemli jazz müzisyenlerinden biri olduğu aşikârdır. Bu müziğe gönül vermiş müzisyen, menejer, mekân sahipleri ve dinleyicilerle uzun bir süredir sürdürdüğüm sözlü tarih çalışması temelli söyleşilerin hemen hepsinde, söz dönüp dolanır ve Hırant'tan da sitayişle bahsederek devam ediyordu. Elimizde doğru dürüst bir kaydı yok Lusigyan'ın, yine de hakkında konuşan müzisyenlerden, dostlarından anlıyoruz ki, bu kendi kendini yetiştirmiş alto saksofoncunun kendine özgü bir stili, inanılmaz doğaçlamaları ve daha da önemlisi, dinleyeni hemen avucunun içine alan bir sahne büyüsü varmış. Hayatına dair detaylara gelince, bir kaç ismin çabaları öne çıkıyor. Eksiklerim varsa affedileceğini ümid ederek, Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan bir çok haberde imzası olan Anna Turay'dan, jazz'a dair yazılarını özlemle hatırladığımız ve tekrar yazmasını beklediğimiz Sadettin Davran ve Cumhur Canbazoğlu'ndan, Serhan Yedig'den, Nemika Tuğcudan ve tabii ki, önce Cumhuriyet'te yayımlanan ve sonra Son Yüzler kitabında toplanan söyleşiler kitabında Hırant ile yaptığı söyleşiyle yüreğimiz dağlayan Cezmi Ersöz'den söz etmeden olmaz.[1] Dipnottaki siteler ve içerdiği bilgiler değerlendirildiğinde, sadece Hırant'ın son yıllarındaki ruh hâline ve hayatına dair çok yararlı bilgilerin yanısıra, yukarda zikrettiğim isimler kadar önemli olan bir başka ismin de öne çıktığını sevinerek fark ederiz. Özellikle "sevinerek" diye yazdım, çünkü Lusigyan'ın son yıllarındaki yaşadığı "hayat konforunda" bu ismin, bu kadim dostun varlığı asla inkar edilemez. Tabii ki, Barkev Balımyan'dan söz ediyorum, teknik olarak, Hırant Beyin doktoru; aynı zamanda, son yıllarındaki en yakın dostu, arkadaşı olan Barkev Beyden.

Balımyan ile Lusigyan'ın yollarının ilk kez Sırp Pirgiç Hastanesinin (aynı zamanda, bakıma muhtaç, ailelerinden kimsenin kalmadığı Ermeni vatandaşları için son bir sığınak, bir "huzurevi" olarak da işlev görür) her daim kalabalık, gürültülü ve çoğu "huzursuz", bazıları meczup mensupları olan "Kimsesizler Koğuşu"nda kesişmemiştir. Aksine, 1960'lı yılların başında, Beyoğlu'ndan Galatasaray'a giderken hemen başlarda bulunan Mavi Köşe[2] isimli barın üst katında ilk olarak karşılaşmış, hatta beraberce çalmışlardır. Bir çok farklı mekânda çalışan, çoğu zaman gönüllerindeki müziği icrâ edemeyen jazz

[1] İnternet çağının getirdiği olanaklar sayesinde yukarda ismi geçen yazılara dair iki önemli internet sayfasından özellikle söz etmek isterim. Bunlardan ilki, Müzik Söyleşileri isimli sitedeki ilgili sayfa (http://www.muziksoylesileri.net/cms/index.php?option=com_content&task=view&id=208&Itemid=42) ve yine, Garin B. Seropyan'ın Gurbet Kuşundan Nâmeler sitesinde derlediği sayfa (http://garines.wordpress.com/2012/06/07/hrant-lusigyan-2/).

[2] Beyoğluna ilişkin anı yazılarında sıkça sözü edilen Mavi Köşe'den bazen İçki Evi, bazen Meyhane, bazen de Bar diye söz edilir. Mekân ve müdavimlerine dair iyi bir kaynak olarak, Çelik Gülersoy'un '25 Ekim 1989'da Cumhuriyet'te yayımlanan Mavi Köşe isimli yazısına bakılabilir.

müzisyenlerinin iş bittikten sonra geldiği, kendileri için çaldıkları bir "jam-session" mekânıdır Mavi Köşe'nin üst katı, örneğin piyanoda geçen yıl yitirdiğimiz Nejat Cendeli buradadır, Hırant da hakeza, gece ilerledikçe diğer müzisyenler de katılır, keyfi artardı müdavimlerin. 1947 doğumlu olan Barkev Balımyan, gencecik bir çocuk olarak (henüz lisenin ilk yılındadır!) burada bir kaç kez Hırant ile çalma şansı yakalamıştır. Zor biridir Hırant, öyle herkesle beraber çalabilecek sabrı yoktur; aksine, en abus çehreyle bakar yanlış çalan, nota kaçıran müzisyenlere, haşlamaktan beter eder. Gencecik biridir henüz Barkev, yine de trompeti hiç de fena üflemez, pek yüz vermese de, bir kaç gece sonra Hırant onun da katılmasına izin verir, hatta iltifat bile eder!

Bu noktada, Hırant'ın hikayesine ara verip Barkev Bey'inkinden bahsetmemiz elzemdir. Çünkü, Hırant'ın son yıllarında dair yazılarda kendisinden söz edilse de, Barkev Beyin müzisyenliğini, jazz aşkını bilmiyorduk. Hocanız kim oldu sorusuna doğrudan Muzaffer Karataş diyerek cevaplıyor. Roman kökenli bu trompetçinin aynı zamanda İstanbul konservatuarında hocalık yaptığını da öğreniyoruz.[3] Tabii ki, insanın aklına jazz müziğiyle nasıl tanışıldığı sorusu da geliyor. Global kültürün taşıdığı popüler müziklerden, örneğin tangonun aksine jazz, biraz da "negatif" algılanan ("caz yapma!" deyimini bir hatırlayın) bir müzik. Bu nedenle, sözlü tarih çalışmalarımda sürekli olarak bu müzikle nasıl tanışıldığını sormadan edemiyorum. Belli ki müziğe yetenekli biri Barkev Bey, zaten kilisede söylüyor ve kendi cemaatindeki bir çok yetenekli genç gibi, klasik müzik kökenli bir çok arkadaşı, hocası olmuş. Jazz da nereden çıkmış? Tabii ki, dönemin popüler kültüründen! Devlet katında pek itibar görmese de, özellikle İstanbul eğlence kültüründe (İzmir'i de resme kolayca ekleyebiliriz) her zaman öenmli bir yer tutuyor jazz, özellikle dans orkestralarında ve tabii ki, bu müziklerin evde dinlenilen gramofon plaklarında.[4] Plaklar o kadar önemli ki o devrin müzisyenleri için, sadece plağı sahibi oldukları için arkadaş olunanlar var. Ve ayrıca notalar da gerekiyor, işte bu bağlamda Beyoğlu'nda artık olmayan Amerikan Kültür Merkezi'nin önemi de ortaya çıkıyor. Tekrar Barkev Beyin hikayesine dönersek, jazz ile karşılaşması ve sevmesinin ardında dayısının evindeki plakları buluyoruz. Aras Plakevine abone olunan bir ev burası, her hafta yeni çıkan plaklar geliyor ve daha da önemlisi, evin asıl sahibi, yani hanımı (yenge) bayılıyor dans müziklerine, dolayısıyla swing temelli jazz müziğine. İşte o evde, belki

henüz on yaşlarında bir çocuk olan Barkev, muhtemelen harcıâlem bir Fransız dans orkestrasının plağında ilk kez duyduğu trompetin sesine âşık olur.

Tanıdıkça anlıyoruz ki Barkev Beyin ciddî bir müzik geçmişi var, sadece kilise korusunda çoksesli müzikle iştigal etmiyor, aynı zamanda Üsküdar Musıki Cemiyetine de gidiyor. Kendi deyimiyle, iyi bir "alaturkacı". Böylece, İstanbul'daki kadim musıki-müzik (alaturka-alafranga) kültürünün kimlerden teşekkül ettiğinin, kültürel geçişkenliğin İstanbullu kimliğinde nasıl melezleştiğinin de ipuçları ortaya çıkıyor. Öylesine iyi bir öğrencidir ki Genç Barkev, hayalini kurduğu ama fiyatından dolayı[5] alamadığı trompetine, Emniyet Sandığı'nın yılın iyi öğrencisine vereceği ödül sayesinde kavuşacaktır. Emniyet Sandığı, İstanbul'u belirli bölgelere ayırmış ve bölgelerdeki en başarılı öğrenciye bir Atatürk kumbarası ve içinde 1,000 liralık ödül vereceğini ilân etmiştir. Ödülü duyar da hayallerini tekrar ateşlemez mi Balımyan'ın, zaten başarılı bir öğrenci olduğundan o yıl derslere deli gibi asılır (her gece saat ikide onu patisiyle uyandıran tekir kedinin de yardımıyla), bölgesinin birincisi olup ödülü alnının hakkıyla kazanır. Ve trompeti de! 1,000 liranın ne kadar büyük bir para olduğunu anlamak için babasının o günkü maaşının aylık 125 lira olduğunu yazmamız yeterli olacaktır herhâlde.

Sonra tuhaf bir tesadüf Barkev'i devrin önemli orkestralarından Roberto Loreno Orkestrasına girmesine vesile olur. Mütevazı bir dille anlatsa da, bu genç çocuğun yetenekli olduğu ortadadır, çünkü o sıralar devrin en önemli müzik mekânlarından biri olan Taksim Belediye

[3] O devirde trompet hocası olabilecek diğer alternatif ise şüphesiz Müfit Kiper'dir. O sıralar (1960'ların başları), Ses Sinemasının üstündeki "Roof"ta kendi grubuyla çaldığını biliyoruz.
[4] Barkev Balımyan evinde hâlen gramofon dinleyen nadir insanlardan biri. Anladığım kadarıyla ciddî bir plak koleksiyonuna sahip. Söyleş,den sonra, çok iyi ses veren bir gramofondan İspanyolca dans müzikleri dinleme şansı da böylece nasip oldu.
[5] Papa Corcun dükkanında gördüğü, alamasa da, dükkanı sürekli olarak ziyaret edip içgeçirdiği, beyaz, Çek malı, ucuz ama sağlam bir trompet rüyalarının baş kahramanlarındandır biridir. 1,000 liradır bu işgörür çalgının fiyatı, Setmerlerin 2,500 lira olduğu düşünülürse ehvendir belki ama, Barkev ve ailenin bütçesiyle alınmasına imkân da yoktur.

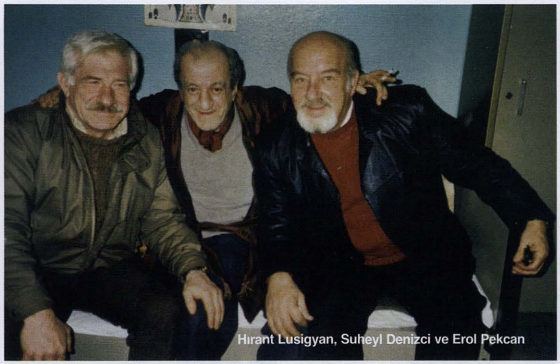
Hırant Lusigyan, Suheyl Denizci ve Erol Pekcan

Gazinosu'nda çalmaktadır Roberto Loreno Orkestrası (üç gitar, bir trompet ve bir kontrbas). Bugün kalburüstü diyebileceğimiz tüm jazz müzisyenlerinin de sahne aldığı, müziklerini icrâ ettikleri bu gazinonun, dans müzikleri çalınan orta kattaki Camlı Salonda latin ağırlıklı repertuar (yemek, çay ve dans müzikleri) çalar bu orkestra.[6] Velhâsıl, gecede 10 lira yövmiyesi olan bir işi vardır artık Barkev'in. Çok iyi paradır bulunan ilk profesyonel iş için ve tabii ki, trompet aşkının müthiş bir meyvesidir. Daha sonra Orkestra, Tepebaşı'ndaki Cumhuriyet Gazinosunda iş bulur ve orada çalmaya başlarlar. Yazının başında da sözü edilen, gecenin belli bir saatinden sonra (12:00) gazino, pavyon gibi mekanlarda müzik çalınması yasağı, jazz müzisyenlerine geceyarısından sonra "jam-session" şansı vermekteydi. İşte, o zaman, artık Beyoğlu'nda çalışan bir müzisyen olarak Barkev Bey için de, Hırant'a gitmenin vakti demekti. Evet, bir zamanlar bu şehirde, hakiki jazz dinlemeye gitmenin bir diğer ismi, "Hırant'a gitmek" idi.

Mavi Köşe'deki "jam-session"ların lider şahsiyeti Hırant'tır şüphesiz ve ancak onun davetinden sonra sahnede yer alınabilir. Barkev Bey, aynı cemaatten geldikleri için bir torpil yapılacağını sanmaktadır ama ne fayda, suratına bile batmaz Hırant. Ancak, günler sonra, ona da göz ucuyla işaret eder ve çekinerek sahneye çıkar Balımyan. Aslında, anlatılanlardan şu net olarak ortaya çıkıyor, kendi mekânının kralıdır Hırant, kimselere, hele tanımadıklarına asla yüz vermez, müzik icrâ edilirken gürültü yapılmasını asla istemez, olursa da anında sahneden iner. Daha sonra yıllarca Altan İrtel ile çalacağı Adnan'ın Fuaye'sinde[7] mikrofon kullanılması bile yasaktı ve çalarken çok gürültü olursa hemen sahneden inerdi. Tabii ki, böyle tavırlarından dolayı bir çok iş yerinden kovulduğu da vakidir. Barkev Beyin hikayesine dönersek, Hırant'tan beklediği iltifatı öyle kolayca alamaz, bir çok akşam çaldıktan sonra ve ancak bir kez, ona döner ve "kulağın iyiymiş" der. İyi öğrenci olmanın da gadrine uğrar Balımyan. Çok meşakkatli bir eğitim olan tıbbı kazanınca profesyonel çalgıcılık da uzaklaşır, gider hayatından, en iyimser bir tahminle, iyi bir jazz dinleyicisidir artık.

Hırant'la Barkev Bey'in ikinci karşılaşma, çok daha farklı koşullarda olacaktır. 1917'de Balat'ta doğan, Türkiye jazz'ına damgasını vuran Lusigyan'ın hayatını altüst edecek olay, nötral bir dille "6-7 Eylül Olayları" diye bilinen, sonradan iyi "kotarılmış" bir derin devlet operasyonu olduğu anlaşılan İstanbul'daki sistematik yağma günleridir. Hırant'ın asıl geliri, ablasıyla beraber çalıştırdıkları Beyoğlu'ndaki dükkandandandır. Burada, düğün elbiseleri için desenler çizilir, payetler hazırlanır. Eli resme çok yatkındır Lusigyan'ın, nitekim hayatının son yıllarını, müzikle uğraşmadan çok desen çizerek geçirir. İşte, o dükkan yağmalandıktan sonra (tuhaf bir şekilde, ne var ne yok talan edilmiş, sadece dükkanın bir köşesinde duran saksofona dokunulmamıştır) hayatın gailesi artar

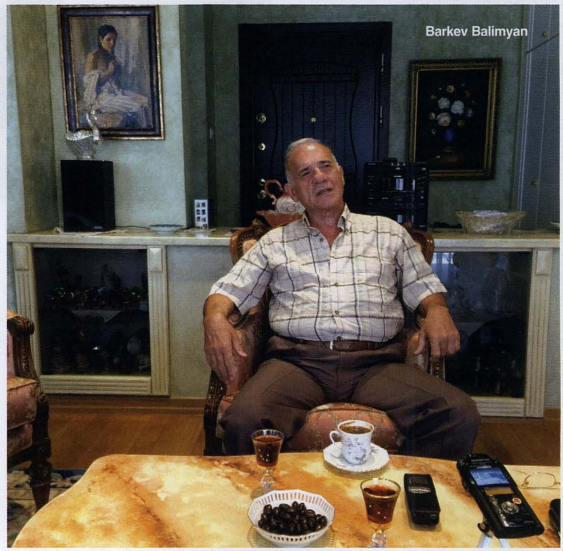
Barkev Balimyan

[6] Roberto Loreno Orkestrası, o devirden bir çok örneğini bildiğimiz, duyduğumuz "sahte ecnebi" orkestralardan biridir. Kendini Arjantin'den gelen bir orkestra gibi de tanıtsa da, tüm müzisyenleri İstanbul'lu musevilerden oluşmuştur. Tabii ki, yıllar içinde, hem orkestranın ünü artar, hem de diğer gayrimüslim ve Türk müzisyenler de bu orkestrada çalarlar. 1950'li yıllar İstanbul'unda bir çok yabancı ("ecnebi") orkestralar İstanbul'a gelmekte ve esas işleri onlar almaktadır. Öyle ki, 1960 darbesinden sonra, yerli müzisyenlerin baskısıyla yeni bir genelge yayımlanmış, tümü yabancı müzisyenlerden oluşan orkestralarda mutlaka bir mahallî müzisyenin olması şartı getirilmiş; bu da yetmemiş, o esnada Türkiye'de çalışan ecnebi orkestraların ülkeyi hemen terk etmesi istenmiştir.

[7] Adnan'ın Fuaye'si İstanbul'un önemli buluşma, sohbet ve jazz dinleme mekânı olmuştur yıllarca. Adnan Halat, hayatının bir bölümünü ABD'de geçirmiş, müzikten, eğlenceden iyi anlayan bir işletmeciydi. Sadece İstanbul'da değil, başka şehirlerde, örneğin 1960'ların ikinci yarısında, Antalya'da, Kadınyanı Köprüsünde, Arun Apartmanın 8. Katında da bir Fuaye açmıştı. Ayrıca, ömrünün son yıllarını geçirdiği (2011 yılında vefat etti) Marmaris İçmeler, Turban Kavşağında Disko Fuaye isimli bir mekânı da vardı. Kültür, eğlence tarihi açısından çok önemli bir şahsiyetti.

Hırant için. Artık para kazanmak ve ablasına bakmak zorundadır, zaten sadece ikisi kalmıştır aileden ve elde avuçta ne varsa, dükkanla beraber gitmiştir. Sonunda, Burgaz adasına çekilmek ve ablasına bakmak zorunda kalır ve 1970'de ablasını kaybettikten sonra iyice zorlaşır hayatı Hırant'ın, neredeyse bir Robinson hayatı yaşamaya başlar adada, sağlığı bozulmuş, bakıma muhtaç hale gelmiştir. Neticede, cemaattekilerin de telkiniyle Sırp Pırgiç Hastanesine yatırılır, "kimsesizler koğuşuna" yerleştirilir.

Şanslıdır Hırant. Belki ailesinin hiç bir ferdi kalmamıştır ama, kadim dostu Barkev Bey de bu hastanede görev yapmaktadır ve Hırant'ın 12 kişilik bir koğuşa yatırıldığını öğrenip, bir de o anki hâlini görünce, bir hışım soluğu başhekimin kapısında alır ve ona şu soruyu sorar: "Sen, Hırant Lusigyan'ın kim olduğunu bilir misin?" Kim olduğunu anlaşılmış olmalı ki, Hırant, ilk olarak hemen 4 kişilik bir odaya konur, daha sonraki dönemde ise tek kişilik bir odası da olacaktır. İlk anda tanımaz Hırant, gencecik bir çocukken beraber çaldığı Barkev Beyi, ama biraz kendini hatırlatınca gözleri ışıldar, hatırlar o "kulağı sağlam" trompetçiyi. Sonra da çok iyi dost olurlar, gezerler, meyhanelere giderler, nöbetçi olduğu gecelerde, servisteki diğer doktorlarla çilingir sofrası kurar uzun uzun sohbet ederler. Bu gezilere Anna Turay da katılır sık sık, örneğin hep beraber Dizzy Gillespie konserine (1989 yılındaki olmalı!) gidilir. Ayrıca, hakkında çıkan yazılardan sonra sürekli olarak ziyaretçileri olmaya başlar Hırant'ın, Burgazada'daki münzevi hayatın aksine, bir anlamda yeniden doğar hayatının son yıllarında Lusigyan. Fotoğrafta da görüleceği üzere, Süheyl Denizci ve Erol Pekcan gibi jazz müzisyenleri ziyarete gelir, hal hatır sorarlar sık sık.

Bu arada, aralarında otuz yaş fark olsa da, Barkev Bey ile Hırant Beyin dostluğu iyice güçlenir. Belli ki dostluk derinleştikçe, hatıralar, kişiler, olaylar daha da hatırlanır hâle gelir, sohbetin esasını teşkil eder. Barkev Bey sağolsun, o sohbetlerden derlediklerini bana aktardı, ben de, biraz suyunun suyu olacak ama, kalemim elverdiğince ve tabii ki özetleyerek, aktarmaya çalışacağım. Tüm fertlerinin müzikle iştigal ettiği bir evin en küçük çocuğudur Lusigyan. Yeteneği hemen fark edilir henüz çocukken ve iyi bir kemancı olması arzulanır evin büyükleri tarafından.[8] Ama

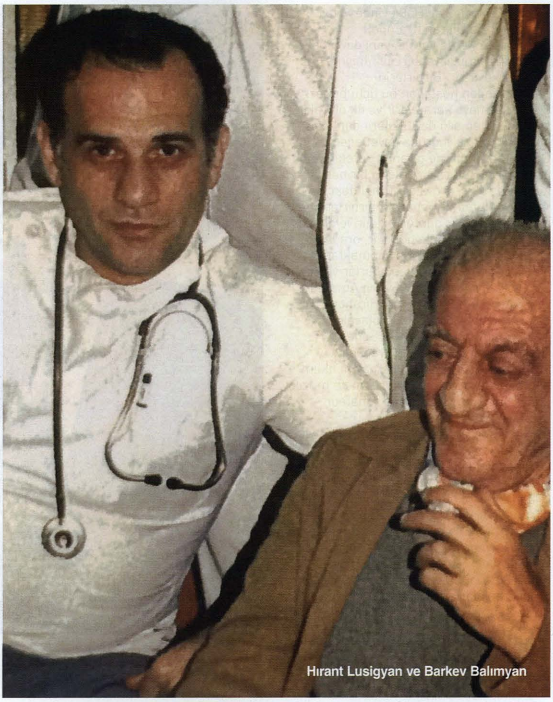

Hırant Lusigyan ve Barkev Balımyan

abisine ait, arasıra para kazanmak için dans orkestralarında çaldığı ya da meraklılara ders verirken kullandığı saksofon ona daha ilginç gelir, aklını çelmiştir bu çalgı. Kandırmaya çalışırlar oldukça "çelimsiz" bir çocuk olan Hırant'ı, ayarladıkları doktorlar yardımıyla, "ciğerlerin bu çalgıyı üflemeye yetmez", dedirtirler. Takmaz tabii ki Hırant. Bu sefer, bir başka doktor ayarlanır, ön dişlerinin çok "önde" olduğu söylenir, "tavşan dişlilerin" asla temiz bir ses çıkaramayacağı iddia edilir ama üflemeye devam eder Hırant, çalgısına sarıldıkça sarılır. Yine de ona bir keman alınmış, o da çalmaya başlamıştır. 17 yaşına kadar keman çalmayı sürdürür, 1934 yılında, Şişli Halkevindeki bir orkestranın mensubu olur. Ailenin istediği kemanı çalsa da, onlara fark ettirmeden, özellikle radyodaki jazz programlarını dinlemekten de geri durmaz. Jazz, aklına düşmüştür bir kere, kemandan da pek hoşlanmaz. Aileye trompet çalmak istediğini (evet, hayalindeki çalgı trompettir, saksofon değil) söyledikçe gerilim de artmaya başlar ve gizliden gizliye, abisinin odasındaki saksofonu çalmaya da başlar. Abisi, yukarda yazdığım gibi, etraftaki meraklı öğrencilere saksofon dersi de vermektedir; Hırant, abisinin derslerini kapı arkasından dinleyerek notaların yerini öğrenmekte, abi evden çıkar çıkmaz duyduklarını tatbik etmektedir. Böylece, dolaylı bir yöntemle de olsa, saksofon çalmaya öğrenmiştir. Zaten bir gün abisi de onu saksofon çalarken yakalar ve çalışını duyduktan sonra pek de ses etmez artık, hatta klarnet çalması yönünde teşvik eder.

[8] Barkev bey, aile fertlerini anlatırken erkeklerin keman, kadınların piyano çaldığından söz etse de, ailenin tam bir "alaturkacı" olduğunu da söylemeden duramaz! Özellikle günümüz jazz müzisyenlerini düşününce, bir yüzyıl öncesi İstanbul'undaki alafranga-alaturka kardeşliğini ötemle anmamız gerekmiyor mu?

Bir süre sonra, Şişli Halkevinde Arto (saksofon) ve Dikran (trompet) Haçaturyan kardeşler ile, yani devrin en önemli jazz müzisyenleri ile tanışma şansına kavuşur. Birbirlerin müziklerinden hoşlanan bu üçlü bir jazz grubu kurmaya karar verir ve ilk olarak, yine devrin en sıkı davulcularından olan Viktor Kohenka'yı gruba davet eder. Gruba tabii ki bir de piyanist gerekir ve bu isim de Niko olur. Böylece iyi bir beşli de kurulmuş olur, provaları Tünel'deki Yahudi Kulübünde yaparlar, birbirlerine iyice ısınırlar. Bir gün Arto gelir ve grubu Maçka'daki bir lokale götürür, orada 16 kişilik bir Big Band prova yapmaktadır, onlar da bir heves gruba katılırlar ve sayı 21'e yükselir. Evet, ünlü Swing Amateur Big Band'den söz ediyoruz, Hırant ve bir çok jazz ustası için bir okul olacak, bir "jazz eğitimi" kurumundan. Sene 1941. Bir süre sonra, ilk konseri yapacak kıvama gelirler ve Şan Sinemasını tıklım tıklım dolduracak bir performansla müzik dünyasına adım atar Swing Amateur.

Askerlik sonrası, yani İkinci Dünya Savaşı sonrası Hırant Lusigyan'ın kendi grubunu kurmasının da başlangıcıdır. Dönüşümlü olarak iki piyanistin (Peter Federer[9] ve Orhan Avşar[10]) olduğu bu jazz dörtlüsünde Hırant klarnet, saksofon ve bas çalarken, davulda Poli ve kemanda Nubar Saynur bulunur. İlk olarak, Yeşilköy'deki Rönepark'ta çalışmaya başlarlar. Dönemin önemli emprezaryolarından Mösyö Vogel[11] bu grubu temsil etmeye başlar ve yazları Yeşilköy Çınar Otel, kışlarıysa Taksim Park Otelde 4-5 çalışmaları için anlaşma imzalar. Bu çalışma düzeni 4-5 sene sürecektir. Geceleri grubuyla çalan Hırant, uyanır uyanmaz ablasının Hacopulo Pasajındaki "Altın Kalem" isimli, gece elbiselerine, düğün elbiselerine desenlerin çizildiği, boyamaların yapıldığı dükkanına gidip ona yardım etmektedir. Kendi yağlarıyla kavrulan kardeşlerin işleri ne yazık ki, 6-7 Eylül olaylarıyla tekrar bir çıkmaza girer. Dükkan talan edilir, tüm birikimlerin içinde olduğu kasa yerinden sökülür, götürülür, kısacası aile hem madden, hem de manen iflas eder. Neyse ki Mösyö Vogel, grup için çok daha iyi bir iş ayarlayacaktır. Bu kez, şüphesiz devrin en önemli jazz mekânlarından olan Hilton Otelin'in "roof"unda grup için bir anlaşma yapılır ve Hırant'ın içinde bulunduğu çıkmaz, ailenin maddî sıkıntıları bir nebze olsun hafifler.

Bu yıllardan sonra Hırant'ın uzun süre çalışacağı mekân Harbiye'deki Kervansaray olacaktır. Bilindiği üzere, bir jazz kulübü değildir Kervansaray,

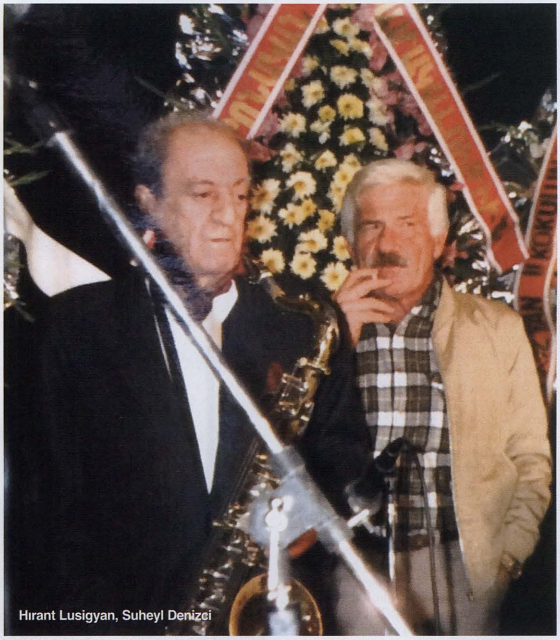

Hırant Lusigyan, Suheyl Denizci

revülerin sıkça ziyaret ettiği büyük bir müzikholdür. Böylece, Hırant Lusigyan'ın aşk hayatından da biraz söz ederek bu yazıyı sonlandırabiliriz. Kervansaray'ın müdiresi olan Charlotte Hanım da ilginç bir tesadüf olarak Avusturya kökenli biridir ve Hırant Lusigyan'ın hayattaki son aşkı olarak da düşünülebilir. Barkev Bey'den öğrendiğimize göre, Hırant'ın ilk aşkı Annahid Hanımdır. Daha sonra, Yeşilköy'de çalıştığı dönemde (Beyaz[11]) Rus kökenli Olga Hanımla çok uzun süren bir ilişkisi olmuştur. Çok yakışıklı olmadığı aşikâr bu adamda belli ki kadınları kolayca etkileyeck bir "şeytan tüyü" vardır. Barkev Beyin anlattıklarından bana en sansasyonel geleni, Dizzy Gillespie'nin 1956 yılındaki İstanbul'daki konserine gelen grubundaki ünlü tromboncu Melba Liston (1926-1999) ile yakınlaşmaları oldu. Lusigyan'ın jazz hayatının son kavşağı herhâlde henüz elli yaşındayken Sedat Simavi tarafından düzenlenen "jübilesi" oldu. Devrin hemen her önemli jazz müzisyenin katıldığı bu muhteşem partiden sonra artık büyük gruplarda çalmayı bırakır Lusigyan. Adnan Fuaye'sinde Altan İrtel ile 3-4 yıl kadar çaldıktan sonra, son olarak Jorj'un Fuaye'sinde tek başına çalmaya başlar. Zaten ablasıyla beraber Burgazada'ya yerleşmiştir ve onu kaybettikten sonra iyice münzevi bir hayatı tercih eder, başta da söylediğim, Burgazada'da yaşanan Robinson hayatı hem sağlığını bozar, hem de onu iyice izole eder. İşte, bu halde, "kaybolmuş", yapayalnız biri olarak gelir son durağına, Sırp Pırgiç Hastanesine.

Neticede, hayatının son dönemini yaşayacağı hastane yıllarında, ne mutluyuz ki, dostu, arkadaşı Barkev Bey sayesinde çok daha mutlu bir dönem geçirir. Hatırlanır, hatırlar ve en önemlisi yapayalnız değil, dostları arasında gözlerini kapatır, ayrılır bu dünyadan. Ne şanslıyız ki, Barkev Bey sayesinde, hakkında biraz daha bilgi toplayıp, yazıp, kayda geçirebildik. İstanbul jazz tarihinin görünmez kahramanlarından biri de şüphesiz Barkev Balımyan'dır.

[9] İstanbul'a yerleşmiş bir Avusturya kökenli piyanist. İkinci Dünya Savaşı öncesi Hitler Almanya'sının saldırgan siyasetleri nedeniyle, Almanya, Avusturya ve bir çok Orta Avrupa ülkesinden rejim muhalifi ya da "yanlış ırka" (Yahudiler, Romanlar gibi) mensup müzisyenlerin Türkiye'ye geldiğini unutmayalım. Bu müzisyenlerin Türkiye'deki jazz ve klasik müziğin gelişimine olan katkıları inkâr edilemez.

[10] Daha sonraları tango orkestrasıyla ünlenecek olan Orhan Avşar'ın kariyerinin ilk döneminde jazz piyanisti olarak da çalışmaktadır. Burada ilginç bir duruma da dikkat çekmek gerekir. Hırant Lusigyan, Orhan Avşar'ın tango orkestrasında arasıra kontrbas çalmıştır, hatta bazen de akordeon.

[11] Eğlence sektöründeki bir başka Avusturya kökenli şahsiyet.

Stax SR-009

Teknoloji ve diyafram: SR 009'da yeni geliştirilmis ses öğesi kullanılmıştır. Yeni süper mühendislik plastiği adı verilen yüksek polimer ultra ince film malzemesi – konvansiyonel mühendislik plastiğinin güçlendirilmiş malzemesi – ses öğesinin diyaframı için kullanılmıştır. Süper yüksekten geniş dinamik alana kadar mükemmel frekans özelliğini elde etmek için ses kalitesinde özellikle ses kalitesinde üstün malzemeler seçilmiştir.

Elektrotlar: Bütün film diyaframın yüzeyi elde etmek için MLER (çok katmanlı elektrotlar) isimli yeni elektrotlar geliştirilmiştir. Sabit elektrotlar için sonsuz incelik ve düzlük gerekse de, aynı zamanda düşük rezonans, yüksek ses dalgası geçirgenliği gibi diğer özelliklere de sahip olmak gerekmektedir. Bu tamamen yeni elektrotlar, atomik düzeyde yüksek teknoloji ürünü ısı difüzyon birleşimi kullanılarak, ultra hassas fotoğraf dağlama işleminden geçmiş metal plakaların birleşmesiyle tamamlanmıştır.

Muhafaza: Aluminum ses için iyi ve odyo ekipman için uygun bir malzemedir. SR-009'un hemen hemen her parçası hassas makine işleminden geçmiştir.

Kablo: Yüksek kalitedeki odyo kablosu, geniş çaplı entegrasyon devrelerini kablolamak gereksinimi ile gelişen yüksek saflıktaki bakir ile aynıdır. Yüksek saflıktaki bakır kablo %99.9999 (6 hat) gümüş ile kaplanılır ve kulaklığı surmek icin en uygun yapıda eklenir.

Earpad : Usta elinden çıkan earpad'de hem iyi nem sağlayan gerçek deri hem de orta seviyede esnek yastık malzemesi kullanılmıştır.

Yeni earpad'le rahatlıkla saatlerce müzik dinlenebilir.

ARC (kafa bandı): ARC 10 adım kaymalı poziyon ayarlayıcı mekanizmalıdır ve pek çok değişik kafa yapısına rahatlıkla uyarlanabilir.

Tip	:İtme-çekme arkası açık elektrostatik kulaklık
Frekans	:5 - 42,000Hz
Elektrostatik Kapsitans	:110pF (kablo dahil)
İmpedans	:145k Ω (kablo dahil, 10kHz)
Ses basınç hassasiyeti	:101dB / 100V r.m.s. 1 kHz
Maksimum ses basıncı	:118dB / 400Hz
Bias Voltajı	:580V DC
Sol & Sağ	:ARC'daki "L" ve "R" Sol kanal kablosu düz çizgiyle belirlenmiştir. Sağ kanal noktalı çizgiyle belirlenmiştir.
Ear Pad	:Gerçek kuzu derisi (doğrudan cilt teması), yüksek kalite sentetik deri (etrafındaki bölüm)
Kablo ağırlığı	:Gümüş kaplama 6N (%99.9999%) OFC paralel 6 ipli, düşük kapasiteli özel geniş kablo, 2.5m tam boy)
Ağırlık	:Kablosuz 1lb / kabloyla 1.3lb

Acoustic Revive

Neden CD gibi optik diskler manyetize olur?

Öncelikle, diskin yazılı tarafındaki baskı mürekkebinde bulunan demir bazlı maddelerin disklerin manyetize olmalarına sebep olduğu düşünülmektedir. Mesela, kırmızı, sarı ve kahverengi mürekkep için demir oksit, mavi veya yeşil mürekkep için kobalt, ve gümüş mürekkep için nikel kullanılır. Demir, kobalt, nikel gibi bu malzemeler feromanyetik bileşenlerdir ve göreceli olarak kolay manyetize olurlar.

Ayrıca CD'nin kayıt tarafında kullanılan aluminyum da problem yaratır. JIS (Japon Endüstriyel Standardı) kullanılan aluminyum saflığının %99.0 olmasını belirtir. Geri kalan %1 ise demir, nikel, kobalt gibi feromanyetik malzemelerden oluşur. Aluminyum manyetik açıdan zayıf bir malzemedir, dolayısıyla manyetizmden kolaylıkla etkilenir. CD çalarlarda da manyetik malzeme bulunur, ve bir disk çalınırken mekanizmanın dönüşü, mıknatıs ve motorun yarattığı akım disklerin manyetize olmasına sebep olur.

Çok yönlü odyo demanyetize edici RD 3 tüm optik diskleri kolaylıkla demanyetize eden çığır açıcı bir üründür. Diskinizi RD-3 ile demanyetize ederseniz, ses ve görüntü kalitesi çok daha iyileşir ve kaydın manyetize disklerde duyamayacağınız detaylarını duyabilirsiniz.

RD-3'ün ayrıca CD-R, DVD-R gibi kayıt medyalarında da üstün etkisi vardır. Eğer bir disk kayıt öncesi RD-3 ile demanyetize edilirse, ses kalitesi kayıt cihazından ya da programından bağımsız olarak çok daha iyi olur. Bu sebepten, RD-3 önemli kayıt stüdyolarında sıkça kullanılmaktadır.

Tüm odyo sisteminin kalitesi büyük ölçüde iyileşir!

Manyetize diskler system performansını bozmakla kalmaz, aynı zamanda manyetik kablolar, konnektörler gibi ilişkili diğer ekipmanın da ses ve görüntü kalitesi üzerinde olumsuz etkilesimine sebep olurlar. Elektrik akımı kablodan geçerken, manyetik alan yaratır. Eğer akım durursa, manyetik alan yok olmalıdır, ama eğer kablolar ve konnektörlerde manyetik maddeler kirlilik olarak varsa, bunun sinyal ya da akım üzerinde olumsuz etkisi olur.

Manyetizmin ses ve görüntü kalitesi üzerindeki kötü etkisi bilinmektedir. RD-3, CD sabitleyiciler, metal parçalar ve aksesuarlar, hoparlör terminalleri gibi geniş bir malzeme grubunda kullanılabilir.

SOTA Nova

Bir pikap dinleyicisini gerçek müzik tecrübesine en yakın hissettirme amacına ulaşmak için, performansı etkileyebilecek tüm sorunları incelemeli ve çözmelidir. Bir pikap performansındaki en temel hedef olan en çok bilgi erişimini sağlamak, mühendislik ve kapsamlı tasarım alanlarında en üst seviyeleri gerektiren mikroskopik titreşimlerin kontrolünden geçer.

Dinamik sabitlik (dinamik bir sistemde olan güçlerin kontrolü), çevresel izolasyon (pikabın dış dünyasında olan güçlerin kontrolü), kolay kurulum (her durumda garantili sonuçlar), vinil salınımı ve değişkenler (en iyi pikapların bile performansını etkileyen), ve güç hattı kirliliğinin kontrolü (her kurulumda varolan ve kontrol edilmedikleri takdirde ses bozukluklarına yol açan) gibi tasarım amaçları SOTA duyarlı pikap ürün hattının tasarımında da ele alınmıştır.

Dört noktalı yaylı süspansiyon sistemine asılı 22lb dengeli alt şasili FLOATING SEISMIC PLATFORM™

İç sertleştirilmiş, çok katmanlı 14 -15 LB ağırlığında tabla, safir itici tablalı içbükey rulman tasarımı ve zirkon (Nova) ya da çelik krom (Star) rulman

Sensörlü, refleks kısaçlı vakumlu tutma sistemi

COSMOS™ VINYL-FORMAT™ vinil formatlı halıcık (Nova) veya akrilik SUPER MAT™ (Star) ve GROOVE DAMPER™

"Bolt thorough" çok katmanlı kol takma bloğu

Motor sistemi için elektronik FLYWHEEL™ yüksek hızlı güç kaynağı

Sentetik sine dalgası sürümlü ve dengeli kasnaklı çift kontrollü yüksek verimli AC motor

Elektronik hız kontrolu ve hız değişimi

Sota tahta (Star) ve kompozit (Nova) kenarlı değişebilen kollar

Opsiyonel gerginlik menteseli seffaf toz koruyucu

Opsiyonel bitişler

İki yıl malzeme ve işçilik garantisi

Air Force Two

Analog Pikap Referans modelimiz Air Force One'in "ağabeyinin" tüm önemli özelliklerini barındıran ikincil modeli.

"Keşke referans modeli Air Force One'in kalitesini daha uygun bir fiyata almak mümkün olsaydı!" TechDAS ekibi kullanıcılardan gelen talepler karşısında Air Force One'a neredeyse eşit performans gösteren Air Force Two'yu geliştirmiştir. Bu fiyat değişikliğinin en önemli sebebi, Air Force One'ın metal kesme işlemiyle oluşturulan gövdesi yerine Air Force Two'nun şasi gövdesinin duyarlı metal döküm tekniğiyle yapılmasıdır. Alüminyum döküm şasi ve yeni geliştirilen yağ sönümlü hava suspansiyon sistemi sayesinde Air Force One'daki titreşim izolasyonu sağlanmıştır.

Air Force Two'da Air Force One'in etiketi olan ve ödünsüz yapılan hava süspansiyonu, hava rulmanları ve vakumlu tutma sistemi gibi hava kontrolu teknolojileri kullanılmıştır.

Önemli özellikler

Air Force One'dan gelen hava rulmanı ve vakumlu tutma sistemi teknikleri

Yeni geliştirilmiş, yağ sönümlü hava süspansiyon sistemiyle dört ayak üzerinde oturur.

10kg ağırlığındaki tabla kütle aluminyumdan (A5056) hassas bir şekilde üretilmiştir.

Aluminyum dökümden (AC4C) yapılan şasi çerçeve yapısı yüksek yoğunluk ve kullanışlılık getirir.

İkili katman yapısı ile titreşim emici gücü artmış ve yerçekimi merkezi düşmüştür.

Standart sağ taraftaki yerine 9 veya 10 inçlik kol oturtulabilir. Ayrıca, ikinci 9, 10 ya da 12 inçlik bir kol arka sol tarafa opsiyonel ikincil bir kol bazıyla yerlestirilebilir.

Ölçüler ve ağırlık

Ana ünite: 685 (en) x 452 (derinlik) x 176 (boy)mm, 45 kg

Hava pompası/güç kaynağı ünitesi: 428 (en) x 240 (derinlik) x 160 (boy) mm, 10 kg

Air Force One

Analog vinil plak ya da diskler hala dünyanın dört bir yanındaki pek çok üst düzey odyofil ve müziksever için ana seçimdir. TechDAS, bu istekler doğrultusunda geçmiş tecrübe, en son elektronik ve işçilik teknolojisi ve malzeme bilimini bir araya getirerek müziksel ses kalitesini en iyi şekilde veren pikabı geliştirmiştir. Sonuç şaheserdir. Air Force One'in pikaplar arasında en iyisi olduğunu söylemek abartı olmayacaktır.

Tasarım; gereksiz tüm titreşim ve rezonansı devre dışı bırakmaya, mutlak rotasyonel doğruluk ve temassızlığa, olabilecek en üst seviyede sessizliğe, dış titreşimlerden bağımsızlığa, farklı tiplerdeki kollar için montaj esnekliğine, kullanım kolaylığı ve zarif güzelliğe, farklı tabla malzeme seçeneklerine, ve sessiz dalgalanmasız hava pompalarına odaklanmıştır.

Air Force One'daki özgün özellikler

Tabla

Air Force One'in en temel özelliği özgün tasarlanmış tablasıdır. Hava içeren ana tablası ve opsiyonel vakumlu tutma sistemi içeren bir üst ara tablası vardır.

Ana tabla

Ana tabla, 19kg manyetik olmayan SUS316L paslanmaz çelikten üretilmiştir. Malzeme önce ısıyla dövme işleminden geçirilip sertliği arttırılır ve sonra düşük hızlı yüksek duyarlıklı torna tezgahında kesilerek sıfır manyetik alanlı bir üst yüzey yaratılır. Ayna cilası yapılmış alt yüzey ise, büyük hava flotasyonlu rulman için pürüzsüz hava akımı sağlar.

Ana tabla ayrıca 1.1 litrelik bir iç hava odası içerir. Vakumlu tutma sisteminin bir parçası olan bu büyük kübik hava hacmi üst ara tabla ve ana tabla arasında rezonans oluşumunu engelleyici ve şaşırtıcı sessizlik sağlayan özel bir ses yutma işlevi görür.

Üst tabla

Ana tablanın üzerinde değiştirilebilen değişik malzemelerden oluşan bir ara tabla vardır. Malzeme seçeneklerine ilaveten, iki değişik üst tabla seçeneği ile – vakumlu tutma sistemi olan ya da olmayan – toplam altı seçenek oluşur.

A7075 : uçak sınıfı ekstra güçlü duralumin

SUS316L : Manyetik olmayan sert işlem görmüş paslanmaz çelik

Akrilik rezin : Siyah metakrilat

Standart siparişe alıcının seçeceği bir üst tabla dahildir. İlave üst tablalar sipariş esnasında ya da daha sonra yükseltme paketi şeklinde alınabilir.

Vakumlu tutma sistemi

Vakumlu tutma sistemi özellikle çarpık disklerin çalınmasında etkilidir. Elektronik kontrol panelindeki "SUCTION" anahtarı ile kontrol edilir. OFF konumuna getirildiğinde anlık olarak hava akımını tersine çevirerek diski kaldırmayı kolaylaştırır. Vakum özelliği diskin üst tablayla olan rezonansını, ve çarpık disklerin oluşturduğu düşük frekanslı salınımları en alt seviyeye indirir. Çok ince anti statik bir halıcık da ürünle beraber gelir. Bu vakumlu tutma sistemli modellerde statik elektriği önlemek için tabla ve disk arasına konabilir. Bu halıcığın özel malzemesi daha zengin bir müziksel deneyim sağlamaya da yardımcı olur.

Süspansiyon

Air Force ONE'in üç adet hava suspansiyon sistemli boyu ayarlanabilir ayağı vardır. Hava büyük odacıklarda toplanır ve kullanıcının istenmeyen titreşimleri engellemek için rezonans frekansını ayarlamasını sağlar.

Kayış

Özel sipariş, esnemeyen 4mm inceliğinde düz bir kayış kullanılmıştır. Kayış salınımı sebebiyle olusan düz olmayan rotasyon geleneksel kauçuk kayışlı pikaplarda kaçılınılmazdı. TechDAS'ın kullandığı yüzey cilalı poliüretan/fiber düz kayış kauçuk "zıplamasını" engeller ve bu daha kararlı bir rotasyon doğruluğu getirirken aynı zamanda 30Kg tablanın daha kolay ve çabuk çalışmaya başlamasına ve rotasyonel istikrara daha çabuk ulaşmasına sebep olur. Hassas ayar için kayış gerginliğini ayarlayan bir parça da motor ünitesinin içinde bulunmaktadır.

Motor ünitesi

Motor ünitesi ana şasiden ayrıdır. Ağır tablayı sürmek için gereken dengeyi, şasinin içine yerleştirilmiş olan hız ayarlı anfi ile sürülen büyük senkronize AC motor vermektedir. Rotasyon hızı ana tablanın altındaki bir sensor tarafından algılanır ve olası hız hataları otomatik olarak engellenir. Tabla ağırlığının 30kg'a kadar çıkabildiği durumlarda, tabla sabit hıza ulaşana ve hız kilitlenene kadar en yüksek seviyede tork üretilir. Motorun sürüm voltajı daha sonra otomatik olarak azalarak motordan kaynaklı salınımları engeller. Hemen hemen sürtüşmesiz hava rulmanlarıyla, istikrarlı rotasyon ana tablanın atalet noktasını kullanarak elde edilir. Sürücü motorun ilk çalışmadan sonraki görevi sabit hızı korumaktır ve dolayısıyla sadece az seviyede tork kafidir. Bu şaşırtıcı sessizlik veririken aynı zamanda da mutlak hız doğruluğu elde eder. Rotasyon hızı kontrol panelindeki dijital göstergede görülebilir. Sistem, kullanıcının hızı +/- 0.1 rpm adımlarla ayarlayarak istediği ses frekansında dinlemesine izin verir.

Şasi yapısı

Pikabin şasisi üç parçalı bir sandviç seklinde bir araya getirilmiştir ve toplamda 43kg ağırlığı vardır. Üç değişik aluminyum katman, homojen metal bir şaside olabilecek çınlama ya da rezonansı engelleyici şekilde, ses emici şekilde bir araya getirilmiştir.

Baz şasi

Bazda çok büyük güç sağlamak için A5052 saf aluminyum kullanılmıstır. Bu malzeme aynı zamanda lüks ipeksi bir bitis sağlar.

Orta şasi

Orta saside daha güçlü bir malzeme olan A7075 süper duralumin kullanılmıştır. Bu malzeme rezonansı onlemek için baz ve üst şasi arasına sıkıca yerleştirilmiştir. Malzeme bu parçaya konvansiyonel analog pikaplarda olamayacak derecede sağlam bir mekanik güç verir.

Üst şasi

Bu pikabın görünen dış bölümüdür. Bazda olduğu gibi A5052 aluminyum kullanılmıştır. Üst yüzey, gücü arttırmak ve bu güzel ipeksi bitişte oluşabilecek çizikleri engellemek için sert anotlama işlemine tabi tutulmuştur.

Kol bazı

Air Force One'a iki taneye kadar kol yerleştirilebilir: standart (9 veya 10 inçlik) bir tanesi sağ tarafta standart spesifikasyondur; ikinci bir kol ilave bir kol bazıyla arka sol tarafa yerleştirilebilir. Bu 10 ya da 12 inçlik bir kola uygundur. Yumuşak ve sert kombinasyonu olan 12mm tahta (abanoz) ve A7075 süper duralumin, yüksek oranda sertlik ve ana şasiye titreşimle oluşabilecek faz değişikliğini en alt seviyede tutacak güçlü bir bağlantı sağlar. TechDAS kol bazının pikapların ses iyileştirmesinde önemli bir etken olduğuna inanmaktadır. Air Force One'ın tasarımında her bir titreşim modu incelenmiş ve sonuç olarak hiç bir konvansiyonel üründe bulunmayacak bir sessizlik elde edilmiştir.

Güç kaynağı/pompa şasisi

Motor sürücü güç anfisi, TechDAS tarafından özel üretilmiş sessiz bir hava pompası, kontrol fonksiyonları için gerekli DC güç kaynağı, hava akımını kontrol eden solenoid vanalar, dört ayrı güç kaynağı ayrı bir şaside birleştirilmiştir.

Motor sürücü güç anfisi

Iki 50W güç anfisi, AC senkronize motoru süren kristalli AC dalga formlarını üretir. Frekans tabla hızını 0.1 rpm'lik adımlarla değiştirecek şekilde ayarlanabilir. Sürüş voltajı sabit rotasyon 33-1/3 rpm veya 45 rpm'e ulaşıp hız kilitlenince otomatik olarak yarıya düşer. Bu tabla üzerindeki motor titreşim etkisini ve elektrik dalgacıkları en az seviyeye indirir, böylelikle tabla sonsuz sessiz rotasyon ve olabilecek en sabit hıza kavuşur.

Hava pompa ünitesi

Air Force One'da metal döküm bir bölme içinde çok sessiz, motor sürüşlü bir hava pompası kullanılmıştır. Konvansiyonel kese tipi hava pompaları hava akımında ses yaratır ve hava pompası ayrı bir bölmede dahi olsa bu ses plağa yansır. Özel bir kaucuk suspansiyon, titreşimleri ve pompadaki salınım seslerini tamamen yokeder. Ufacık boyuna rağmen, hem hava rulmanı hem de vakumlu tutma sistemi için fazlasıyla yetecek hava akımı yaratır.

Kontrol devreleri için DC güç kaynağı

Kontrol düğmeleri, LED ışıklar, sensörler ve beyin için gerekli güç ayrı izole güç kaynağı ünitelerinden gelmektedir. Bu sayede, kartuşdan gelen ince sinyallere hiç güç kaynağı etkisi karışmamaktadır.

Hava solenoid vanalar

Bu Air Force One'ın vakumlu tutma sisteminin bir parçasıdır. Vakum islemi sırasında hava akımını hava soğutma sisteminin arasından kanalize ederek ses ve dalgacıkları yok eder. Emme kapatıldığında solenoid, hava akımını emmeden boşaltıma çevirir.

Dört güç kaynağı

Ayrı güç kaynakları dört ayrı devreden Air Force One'ın tüm parçalarını sürmek için yeterli güç sağlar.

Hava soğutma ünitesi

Üstün derecede sessiz bir hava pompasıyla bile hava soğutucu hava dalgacıklarını devre dısı birakmakta önemli bir rol oynar. Soğutucu DC güç devresindeki kapasitöre benzer. Bu odacığın iç yapısı duvar esnekliği sebebiyle oluşabilecek ikincil dalgacıkların oluşumunu önlemek amacıyla camdan yapılmıştır.

CD VİTRİNİ

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**el db**	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	**s**ax	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	**fl**	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**t**a	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**keyb**	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**man**	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompozitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	**wbd**	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	**xyl**	xylophone

Baki Duyarlar
Time Of Spring
Ada Müzik 503926 (2014)

Müzisyenler
Baki Duyarlar (p)
Justin Vasques (as)
Janek Gwizdala (b)
Louie Palmer (d)

Baki Duyarlar'ın dördüncü albümü "Time of Spring" Ada Müzik etiketiyle çıktı. Bir üçlemenin parçaları olan Overseas, Colors ve Kemenjazz albümleri, anlattığı hikayeler bağlamında dinlemesi yalnızca derin jazz dinleyicisi için nispeten biraz daha kolay olan bir sound ile başlayıp (Overseas) sonraki albümde kullanılan formlar bağlamında daha anlaşır bir hikaye anlatan (Colors) ardından, Türk müzik dinleyicisine biraz daha yakın duran (Kemenjazz)...
Şimdi ise "Time of Spring" ironi ve atıflarla dolu bir içerik ile yeni bir başlangıç. Albümün adında bulunan bahar kelimesi, her türlü bahara başlama zamanı temsil ediyor. Bu baharın mevsimsel bir bahar olmadığı albümün bu isimle sonbaharda yayınlanmasından da anlaşılabilir, bu geç kalmış ya da erken gelmiş bir bahar ironisidir.
Tüm bestelerin kendisine ait olduğu bu albümde Baki Duyarlar'a alto saksofonda Teksas'tan Justin Vasques, elektrik basta Los Angeles dan Polonya asıllı İngiliz Janek Gwizdala, davulda ise Londra dan Louie Palmer eşlik etti. Sanatçı ile röportajımız önümüzdeki sayıda olacak.

Sarp Maden
Küçük Sır
Kalan 651 (2014)

Müzisyenler
Gencu Arı (keyb)
Sarp Maden (g)
Eylem Pelit (b)
Volkan Öktem (d)
Gitarist Sarp Maden'in Kalan Müzik'ten çıkan yeni albümü 'Küçük Sır' müzik marketlerdeki yerini aldı. Hem canlı ve coşkulu, hem de ağır ve melodik parçalardan oluşan albümde bestesi Sarp Madene ait olan sekiz parçada müzisyenlerin uyumları, yaratıcılıkları, virtüozlükleri ve olgunlukları öne çıkıyor. Albüm ile ilgili röportajımız Çağlayan Yıldız'ın kaleminden bu sayımızın sayfaları arasında yer alıyor.

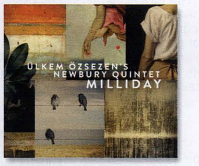

Ülkem Özsezen's Newbury Quintet
Milliday (2014)

Müzisyenler
Ülkem Özsezen (p)
Engin Recepoğulları (ts, ss)
Eren Gümrükçüoğlu (g)
Alper Yılmaz (b)
Ekin Cengizkan (d)

Albümün kapak yazısından; Her varlığın ve maddenin kendine göre bir zaman gerçekliği varsa bir bakış açısıyla her bireyin de kendine özgü soyut bir zaman algısı olmalı!
Sonsuz boşlukta kendi "milliday"lerimi yaşıyorum.
Bir "Milliday"imde bütün süreçler salt bana ait, benim algılamalarım. Bestelerdeki bütün tanımlamalar soyut duyumsamalardan ibaret. Çevre, olaylar, kişiler varlıklar tamamen soyut. Illüzyonlar, gerçekle gerçekdışılık bir arada. Orta yerde sadece bana özgü bir zaman sahnesi var.
Göz kırpması gibi anlardan oluşan soyut bir kurmaca bu...
Geçmişte, şimdi ya da gelecekte bir zaman...
Milliday projesi San Grafik'in 60. yılı nda bu temalar etrafında gerçekleşti. Albümün görsel tasarımı İtalyan tasarımcı Matteo Scorsini'ye ait.
[Milliday ..gün biriminin bir alt bölümü. "Milli" ön eki 0.001'i gösterir, bu yüzden 1 Milliday = 0.001 gündür. Gün, bir zaman ölçü birimidir. Öyleyse, bir Milliday, bir günün binde birine eşittir. 1 Milliday, günümüz zaman birimine göre 1 dakika 26 saniyeye denk gelip küresel ölçekte; yön, konum vs. den bağımsız olarak algılanmadır.]
"Milliday" Beyoğlu Lale Plak'ta satışta. Röportajımız ise gelecek sayıda.

Oğuz Büyükberber
21-9-12 "Büyükberber, Nabatov, Hemingay"
Trytone (2014)

Müzisyenler
Oğuz Büyükberber (bclt, kontrabas klarinet)
Simon Nabatov (p)
Gerry Hemingay (d)

İlk olarak 4 sene önce Akbank Jazz Festivali'nin 20. yıldönümü için özel olarak bir araya gelen Oğuz Büyükberber, Simon Nabatov ve Gerry Heminğay, Avrupa nın en önemli konser salonlarından Bimhuis (Amsterdam)'da Hollanda nın VPRO radyosu tarafından canlı olarak kaydedilen 21-9-12 adlı albümle Trytone etiketi ile karşımızda.

Modern klarinet denince ülkemizde akla ilk gelen isim Oğuz Büyükberber, alanlarında dünyaca ünlü bu iki özel müzisyenle çağdaş müzik ile jazz'in katman katman çeşitli dönemlerine göndermeler yapan uzun soluklu tek bir parçadan oluşan bu albümde bas klarinetin yanı sıra kontrabas klarinetteki virtüözlüğüyle dikkat çekiyor.

Oğuz Büyükberber - Balkan Clarinet Summit
Many Languages One Soul
Piranha (2014)

Stavros Pazarentsis (klarino)
Sergiu Balutel (clt)
Oguz Büyükberber (bclt)
Slobodan Trkulja (clt)
Claudio Puntin (Eb, Bb, Acit, bclt)
Steffen Schorn (contra, altoklarinet)

20 yıldır duo olarak beraber çalışan Claudio Puntin ve Steffen Schorn'un yönetiminde oluşan bu özel proje klarinetin Balkan ülkelerindeki özgün tarzlarını temel alıyor. Sırbistanlı, Yunan ve Romanya'lı ustaların yanı sıra ülkemizi de bas klarinette Oğuz Büyükberber temsil ediyor. Klarinet ailesinin pikolodan kontrabas'a uzanan tüm yelpazesi sayesinde zengin bir ses yelpazesine sahip Balkan Clarinet Summit, iki sene önce Balkanlar ve Doğu Avrupa türnelerini kaydedilen bu albümdeki repertuarı grup üyelerinin özgün bestelerinin yanı sıra geleneksel parçaların modern düzenlemeleriyle oluşturmuş. Müzisyenler ve ülkeleri ise; Stavros Pazarentsis Yunanistan, Sergiu Balutel Romanya, Oğuz Büyükberber Türkiye, Slobodan Trkulja Sırbistan, Claudio Puntin İsveç / İtalyan, Steffen Schorn Almanya.

Cenk Erdoğan
Kara Kutu
Baykuş Müzik BY0013 (2014)

Müzisyenler
Cenk Erdoğan (g)

Kara Kutu, Cenk Erdoğan'ın gitaristliğini sınadığı bir albüm; bugüne kadar onu besleyen müziklerin ona dokunma hali. Gitarla geçirdiği zamanı, perdesiz gitarla hikayesini taşıdığı, klasik müzik ruhu taşımasını istediği besteler yaptığı bir albüm. Cenk Erdoğan, çalınan bir gitara dokunduğunuzda titreşimlerinin bedeninizi sarması etkisinin peşinden gidiyor, o hissi yakalamaya çalışıyor. Sadeliğin içinde zorluğu, basitliğin içindeki karmaşıklığı, sükunetin içindeki çığlığı müzikle ifade etmeye çalışma arayışı olarak görüyor albümle aktarmak istediklerini. Müzik dinlerken kelebeklerin kanat çırpışlarını midenizin tam ortasında hissetme haline bir övgü düzüyor...
Sanatçı ve albümü hakkında geniş röportajımız bu sayımızda.

Gül Çağan
Gölgesinden Belleğin
Pb Müzik 250065 (2014)

Gül Çağan (g, vo)

Gül Çağan'ın "Gölgesinden Belleğin" isimli çalışması kompozisyonları ve sözleri kendisine ait olan doku bölüm içermektedir. Sanatçının betimleme şekli ve klasik gitar üslubunu ilerici olarak tanımlamak mümkündür. "Gölgesinden Belleğin" kayıtları aşıklar kültürü, mimarlık, yaşam alanları, müziğin sistematiği ve sessizliğin gizemi arasında bağlantılar kurmaktadır.

Rodney Whitaker
When We Find Ourselves Alone
Mack Avenue MAC1088 (2014)

Müzisyenler
Rockelle Fortin (vo)
Antonio Hart (ss, as)
Bruce Barth (p)
Greg Hutchinson (d)

When We Find Ourselves Alone albümünün ambiansı Rodney Whitaker in geçmiş dönem çalışmaları olan Winter Moon, Ballads and Blues: The Brooklyn Session and Yesterday, Today and Tomorrow albümlerine benzerlik gösteriyor. Sanatçı geçmişte olduğu gibi bu albümde sözü edilen geçmiş çalışmalardan çıkardığı repertuvar ile çeşitli tarzlara gönderme yapmış ve albüme eklediği beş orijinal beste yanında altı tane, geleneksel hissin yirmibirinci yüzyıl harmanıyla sunulan, aranjmanlarını eklemiştir. Grup, zaman içinde kendini kanıtlamış jazz estetiğini takiben uzun bir süredir etrafta olan biçimler ile bireysel tonaliteleri arasında gezinen bu albüm coşkun bir duygusallık ile bitmeyen bir swing hissi vermektedir

Cyrille Aimee
It's Good Day
Mac Avenue MAC1087 (2014)

Müzisyenler
Cyrille Aimeé (vo)
Michael Valeanu (g)
Adrien Mignard (g)
Guilherme Monteiro (g)
Sam Anning (b)
Rajiv Jayaweera (d)

It's A Good Day adından sıkça söz ettirmekte olan genç jazz şarkıcısı Cyrille Aimée nin büyük plak şirketi altında çıkarttığı ilk albümü olmakla beraber, hızla yükselen sanatçının müzik hayatında elde ettiği başarılardan sadece biridir.
Montreux Jazz Festivalinin vokal finalisti olmasının yanında Sarah Vaughan Uluslararası Vokal yarışmasının finalisti olan sanatçı çeşitli tarzlanın, dönemlerin, kıtaların ve modların arasında gezinen It's A Good Day dinleyiciye yaratıcı aranjmanlarla birlikte güzel bir yolculuğa çıkarıyor.

The Sean Jones Quartet
im.pro.vise
Mac Avenue MAC1080 (2014)

Müzisyenler
Sean Jones (tp)
Orrin Evans (p)
Luques Curtis (b)
Obed Calvaire (d)

Mack Avenue ile onuncu yılını kutlayan, uluslar arası bir üne sahip besteci/ trompetçi Sean Jones yedinci albümü olan *im-pro-vise*'i adeta kendisini yeniden, ilk kez tanıtıyormuşcasına bir çalışma sürecinde ortaya çıkardığını ifade ediyor. Her ne kadar gerekse kayıtları, gerekse canlı performanslarıyla hayranlık uyandırıcı bir grup lideri olarak bilinse de bu albüm; kendisinin bir trompetçi, besteci olarak "sanatsal evrimine yaklaşımının bilinçli bir adımı" olan yansıması olarak nitelendiriyor.

The Stanley Clarke Band
Up
Mac Avenue MAC 1083 (2014)

Müzisyenler
Stanley Clarke (b)
Jazz-füzyon bas virtüozu olan Stanley Clarke'ın en son çalışması olan, The Stanley Clarke Band tarafından 30 Eylülde piyasaya çıkan albüm UP, efsanevi basçının elektronik ve akustik harmanı olarak dinleyiciyle buluşuyor.

Bu albümde Clarke'ın eski grup arkadaşları; piyano ve klavyede Ruslan Sirota, davulda Ronald Bruner Jr., Mack Avenue Records tarafından çıkarılan bu albümde yer almakta. Ayrıca grubun yeni üyeleri olarak akustik piyanoda Beka Gochiashvili ve davulda Mike Mitchell yer alıyor. Bu yeni

üyeler çok genç olmalarına rağmen, Clarke uzun soluklu müzik yaşamında 40'tan fazla solo albüm çıkarmıştır.

Bu kayıtta asıl amacının arkadaşlarıyla bir çalışma yapmak olduğunu belirten Clarke, her kaydın çok eğlenceli geçtiğini söylüyor; Eski The Police davulcusu olan Stewart Copeland ile kayıt ettiği albümün adını taşıyan parça için "şimdiye kadar tanıdığım pozitif enerjisi bu kadar yüksek, bilinci tüm parçaya yayılan biri" yorumu bu durumu iyice güz önüne sermektedir. Klavyeci Greg Phillinganes; piyanist Chick Corea ve gitarist Joe Walsh ile albümde yer alan diğer isimler. Bu albüm Clarke'in imza niteliğindeki, Harlem String Quartet ile seslendirdiği ve Clarke'in süper kahramanlara olan ilgisine atıfta bulunan "Bass Folk Songs" parçasıyle beraber kendisinin 1970'lerin ortasında bestelediği "School Days'in yeniden kaydını da barındırıyor. Clarke bu albümün genel atmosferini "kendimi sevdiğim insanlarla çevrelediğim bu albüm kaydı herkesin zahmetsiz katılımlarıyla bana büyük bir keyif verdi"., "tüm müzisyenler stüdyoya gelerek tüm varlıklarıyla çalıştılar" olarak nitelendiriyor.

Mac Avenue Super Band
Live from detroit Jazz Festival 2013
MAC1086 (2014)

Mack Avenue Plak, kendi altında bulunan bir çok önemli müzisyenin buluştuğu
Mack Avenue SuperBand'ı ve onların hanikulade albümünü bir toplama CD ile tanıtıyor. Mack Avenue SuperBand adeta bir kimya deneyi niteliğinde, başarısı kendi içinde hareketlilik sözü veren ateşli bir birleşim. Grubun üyelerini vibrofonist Ary Burton, gitarist Kevin Eubanks, alto saksofoncu Tia Fuller, trompetçi Sean Jones ve gitarist Evan Perri oluşturmakla beraber, başarıya doğru hızla ilerlemekte olan pyanist Alfredo Rodriguez ve vokalist Cecile McLorin Salvant de gruba eşlik ediyor. Grubun demirbaşları olarak nitelendirilebilecek, otim bölümünü oluşturan piyanist Aaron Diehl, davulcu Carl Allen ve (müzik direktörlük işini üstlenen) basçı Rodney Whitaker'in katılımlarıyla, bu kayıt dinleyicilerine keyifli bir zaman geçirecek.

Freda Payne
Come Back To Me Love
Artistry Music ART7044

Müzisyenler
Freda Payne (vo)
John Chiodinim (g)
Pee Christiieh (s)
Bill Cunliffe (p)
Curt Bisquera (d)
Big Band Orchestra

Freda Payne, müzik dünyasındaki ikonik rolünü 2014 yılında halen devam ettirebilen, zamansız güzelliği ve uzun soluklu sahne ve müzik yaşamıyla sayılı
yıldızlardan biridir. Son albümü, Come Back To Me Love ile büyük orkestraya dönüşünü altmışlı yıllardan beri süregelen yayılarla donatılmış klasiklere yeni bir soluk getirmekte; ayrıca doğup büyüdüğü Detroit'e dönüşünün kutlaması sayılabilecek niteliktedir. Grammy ödüllü Bill Cunliffe in aranjmanlarıyla bezeli bu on dört parçalık albüm, içeriğindeki Kenny Rankin imzalı vals "Haven't We Met"ten şömine önünde geçirilen akşamların hissiyatını taşıyor, ayrıca "Lately"deki başarılı yorumuyla da kalpleri fethediyor.

Raul Midon
Don't Hasitate
Artistry Music ART7045 (2014)

Müzisyenler
Raul Midon (g)

Raul Midon karşımıza dışavurumcu bir vokalist, duygusal bir şarkı yazarı ve yenilikçi bir akustik gitarist olarak çıktı şimdiye kadar. People dergisi onu "seçmeci bir maceraperest" olarak nitelendirmesine sebep olan geniş müzikal vizyonu ve Huffington Post'un "ürgüce çalarken mutluluğu ellerinden gitara akan", "kategorize edilemeyecek bir özgür bir adam" olarak nitelendirmesi pek de şaşırtıcı değil. Ayrıca, New York Times'da onu "gitarı adeta bir orkestraya, sesini de bir koroya dönüştüren tek kişilik dev kadro" olarak nitelendirirken, Billboard da tek kelimeyle 'virtüoz' olarak nitelendiriyor. Doğuştan beri kör olmasına rağmen, Midon albümün tüm kayıt aşamalarında aktif bir rol oynamış; kendi stüdyosunda düzenlemelerinin yapımış, projenin teknik öğelerıyle bizzat ilgilenmiş ve kayıtları düzenlemesini sağlayan özel bir bilgisayar yazılımı kullanmış. Sonuç olarak Midon'un gerçek müzikal karakterinin ortaya koyan enerjik ve ilgi çekici bir albüm ortaya çıkmış.

Melissa Aldana
Crash Trio
Concord CJA35281 (2014)

Müzisyenler
Melissa Aldana (s)
Pablo Menares (b)
Francisco Mela (d)

Jazz saksofoncusu Melissa Aldana; Music Group altında ilk albümünü 24 Haziran 2014 tarihinde çıkartmıştı. Kendi adını taşıyan Melissa Aldana & Crash Trio, bu üçlünün ilk albümü olma niteliğini de taşıyor; Aldana'ya basta Pablo Menares ve davulda Francisco Mela eşlik ediyor. New York'taki Sear Sound Recording Studio'da kaydedilen bu albüm iki cover (bir Harry Warren klasiği olan "You're My Everything" ve Thelonious Monk'a ait "Ask Me Now") dışında grubun bestelerinden oluşmakta.

Aldana albümden bahsederken "Pablo Menares & Francisco Mela'nın saksofon trio'suna kendilerine has bir perspektif kattıklarını belirtir. Kendi yaklaşımlarının jazz geleneğinin merkezinden geldiğini, ancak Kurt Rosenwinkel & Mark Turner modern sanatçılardan ilham aldıklarını; ayrıca Mela'nın Kübalı olması ve Pablo ve kendisinin de Şilili olmasının farklı bir hava kattığını da ayrıca belirtiyor.
Eylül 2013 tarihinde Melissa, prestijli Thelonious Monk Uluslararası Jazz Saksofon yarışmasının ilk Güney Amerikalı finalisti olmuştur. Bu yarışmanın jürisini Jane Ira Bloom, Branford Marsalis, Jimmy Heath, Wayne Shorter ve Bobby Watson oluşturmuştu. Monk Enstitüsünde bir burs yanında, Melissa, Concord müzik grup ile bir sözleşme hakkı da kazandı.

Gerald Albright
Slam Dunk
HeadsUp HUI34403 (2014)

Müzisyenler
Gerald Albright (g, s)
Rick Watford (g)
Jeroha Gannett (d)
Selina Albright (vo)

Gerald Albright, son albümünde enerjik bir güncel-jazz seti ile tecrübelerini baş döndürücü bir şekilde güz önüne koyar. Albüm sanatçının alto, soprano, tenor ve bariton saksofondaki müthiş yeteneklerini sergilemesinin yanında; flüt, bas ve vokal yeteneklerinin yanında besteci, yapımcı ve aranjör olarak bir çok yeteneği içinde barındırdığını kanıtlamakta.
Biçimsel olarak, Albright kendi alanı olan R&B temelli tarzının dışına çıkmasa da,

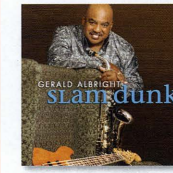

albümü oluşturan parçalar son derece hoş ve enerjik olmakla beraber dinleyicinin ilgisini sürekli canlı tutmakta. Albüme adını veren ve albümün tonunu belirleyen taşkın başlangıç parçası güçlü üflemeliler kuvvetli alto saksofon önderliğinde Albright in dikkat çekici bas yeteneği ile buluşur.
Saksofoncu ayrıca Phil Collins' 1998 Big Band projesinde yer almıştır, bu albümde "True Colors" cover'ı yaparak eski günleri yad etmiş, hem Collins hem de Cyndi Lauper için önemli olan bu parçayı onlar gibi ballad olarak kullanmak yerine, arka vokallerde kendisi ve kızı Selina'nın katılımıyla güçlendirmiş, tempoyu yavaşlatarak alto saksofon önderliğinde parçanın mid-tempo bir hava kazanmasını sağlamıştır.

"It's a Man's Man's Man's World," parçasında ise Albright, bu James Brown bestesine ağır bir hava katmış, parçanın ilerleyen kısımlarında ise kendi alto saksofon katılımı sayesine yavaşça yükselen büyük bir produksyona dönüştürmeyi başarmıştır. Albümdeki iki parça, sanatçı için önemli sayılabilecek iki kişiye atfedilmiş. Eski arkadaşı George Duke için yazdığı "The Duke" ve kayınvalidesi için bestelediği "The Gospel" onların anılarına saygı niteliğini taşımakta.

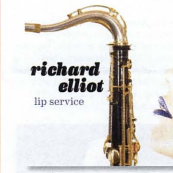

Richard Elliot
Lip Service
HeadsUp HUI34169 (2014)

Müzisyenler
Richard Elliot (s)
Bryant Siono (keyb)
Randy Jacobs (g)
Paul Brown (g)
Lenny Castro (perc)

Solo kariyerini otuzuncu yılını kutlatan saksofoncu Richard Elliot, sevimli ancak öngörülebilir öğeler içeren R&B öğeleri taşıyan, modern-jazz albümü olan Lip Service ile

LALE PLAK
Tünel Galipdede Caddesi No: 1
Beyoğlu 34430 İstanbul, Turkey
T: +90 212 293 77 39
info@lalеplak.com

karşımızda. Eski Tower of Power üyesi R&B öğeleri taşıyan modern jazz tarzıyla jazz radyosunun demirtaşı olmayı başarmıştır. Bu albümü aşk ve romantizm öğelerini barındırsa da parçalar nispeten duygusallıktan uzaktır; Elliot göşteriş meraklısı olmasa da, burada melodileri akışkan ve direkt bir şekilde kullanmış ve dinleyiciyle doğrudan iletişime geçmiş. Lip Service, bir çok özelliğiyle ilgi çekici bir albüm olmuş, maceraperestlikten de uzak kalmış bir çalışma. Tipik bir smooth-jazz albümü olan bu albüm Elliot'un çekici ve yumuşak saksofonuyla yıllardır bir grup lideri hem de grup üyesi olarak, edinmiş olduğu tecrübe ile gerekli tüm öğeleri kendisinde toplamış bir çalışma.

Mike LeDonne
I Love Music
Savant SCD2135 (2014)

Müzisyenler
Mike LeDonne (Ham. B-3 org)
Peter Bernstein (g)
Eric Alexander (ts)
Joe Farnsworth (d)

Nerdeyse on yıldır, Smoke Jazz Kulübünde her Salı akşamı çalan Mike LeDonne, sahne grubunu bir stüdyoya getirip kulüpte yaptıkları müziğin üzerinde çalışarak onu daha rafine bir hale getirmiş. Bu albümde, Mike LeDonne'a tenor saksofonda Eric Alexander, gitarda Peter Bernstein, ve davulda Joe Farnsworth eşlik ediyor. Grup dokuz standart, orijinal besteler ve daha önce kaydedilmemiş bir Benny Golson bestesiyle, dinleyicisiyle etkileyici bir albümde buluşuyor.

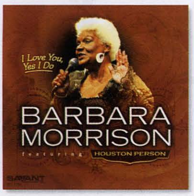

Barbara Morrison
I Love You, Yes I Do
Savant SCD2136 (2014)

Müzisyenler
Barbara Morrison (vo)
Houston Person (ts)
Stuart Elster (p)
Richard Simon (b)
Lee Spath (d)

Muhteşem eski tarz jazz vokal döneminin son isimlerinden Barbara Morrison tenorcu Houston Person ile bu albüm için yaptıkları küçük bir kombo ile karşınızda! Standartlardan oluşmuş asla dinlemekten bıkmayacağınız pırıl pırıl söylenmiş parçalardan oluşan bir albüm yapmışlar. "Trust In Me", "I Didn't Know What Time It Was", "Who Can I Turn To", "And I Love Him", ve "For The Love Of You".

Bruce Barth
Daybreak
Savant SCD2134 (2014)

Müzisyenler
Bruce Barth (p)
Terell Stafford (tp)
Steve Nelson (vib)
Vicente Archer (b)
Montez Coleman (d)

Savant Plak için tekrar stüdyoya dönen çok yönlü piyanist Bruce Barth, Village Voice tarafından "bu şehirde bulunan en önemli piyanistlerden biri, nokta." yorumunu hakkettiği yeni albümüyle piyasada. Kendine has Monk-tınılı tuşesiyle, büyük tonu, ve ritmik ateşleyiciliğiyle kendi ses ve tarzını oluşturmuş ve böylece kendini diğer piyanistlerden farklı kılmış. Burada tekrar vibrafoncu Steve Nelson ve trompet/ flugelhorn fenomeni Terell Stafford ile sanatçı dinleyiciye bir kaç standarttan ve birbirinden ilginç orijinal besteden oluşan bu albüm ile karşımızdalar.

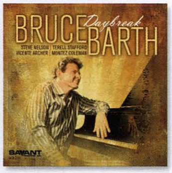

Eric Reed
The Adventurous Monk
Savant SCD2132 (2014)

Müzisyenler
Eric Reed (p)
Seamus Blake (ts)
Ben Williams (b)
Gregory Hutchinson (d)
Charenee Wade (vo)

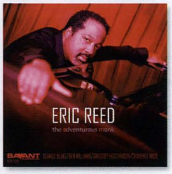

Thelonious Monk'un çığır açan çalışmalarının bir cover albümünü yapmak için bir piyanistin ancak tutku, ego, beceri üçleminin ortak birleşiminin sonucu olmalıdır. The Adventurous Monk, Eric Reed'in Monk üzerine yaptığı üç çalışmanın arasında en başarılı olanı olarak nitelendirilebilir. The Adventurous Monk albümünün büyüsü grup üyelerinin müşterek doğaçlama yeteneğine bağlı olmakla beraber diğer üyelerin aynı harmonik, ilahisel noktada buluşmaları sayesinde müziğin en büyük doğaçlamasal etkileşimi olarak nitelendirilebilir.
Tenor saksofonda Seamus Blake, basta Ben Williams ve davulda Gregory Hutchinson ile grup baştan-sona yıldızla bezelidir, ayrıca Charenee Wade saf sesiyle "Dear Ruby"de karşımıza çıkar. Bu, birinci CD'nin aksine, normalden daha geniş formattaki grup çalışmasının sonucu olarak nüanslı ritimleriyle Monk diskografisinin omurgasını oluşturur. Bu birlikteliğin bu kadar güzel çalışmasının asıl nedeni Eric Reed'in sınırları çok zorlamak yerine bu ikonik bestelere sadık kalması. Gerçi Reed kendi lirik perspektifini harmonik imkanlar içerisinde kullansa da hiçbir zaman orijinal kompozisyonları gölgede bırakacak hamlelere girişmez. Parçaları gayet iyi biliyorsunuz: "Round Midnight", "Evidence" and "Pannonica."

JD Allen
Bloom
Savant SCD2139 (2014)

Müzisyenler
JD Allen (ts)
Orrin Evans (p)
Alexander Claffy (b)
Jonathan Barber (d)

Birbirinden farklı her JD Allen kaydı gibi Bloom, kendine has ancak oto-biyografik izler taşıyan ve her sanat eleştirmeninin ilgisini çekmekte olan bu sanatçının gelişimini inceleme şansı bulabildiğimiz bir çalışma olarak önümüzde. Bu albümde JD Allen herşeyi çalabilme yeteneğini ortaya koymuştur. Bu kuartet çalışması inanılmaz bir ritim bölümünün yanı sıra, piyanoda Orrin Evans, davulda Jonathan Barber ve basta Alexander Claffy'nin birlikte grubun alışıla geldik yöntemlerle 60'lı yılların Blue Note kayıtlarını aratmayacak nitelikte çalışabildiklerinin bir örneği. Her JD Allen çalışmasında olduğu gibi, Bloom geniş bir harmonik yelpazeyi kapsamakta. Albüme adını veren "Bloom" adeta teknik konusunda bir ders niteliğinde olmakla beraber, adeta steroit etkisi altındaki hard-bop yaklaşımı ve Allen'in ton ve cümleleme yeteneğinin yaklaşılamaz olduğunun bir kanıtı niteliğinde.

Jerry Bergonzi
Intersecting Lines
Savant SCD21237 (2014)

Müzisyenler
Jerry Bergonzi (ts)
Dick Oatts (as)
Dave Santoro (b)
Andrea Michelutti (d)

Basitçe söylemek gerekirse, bu geleneksel üflemeli topluluğunun patlaması olarak nitelendirilebilir. Bergonzi ve Dick Oats burada harmonik bir patlamanın lirik şimşek çakmalarının eşdeğeri olabilecek şekilde ilhan kaynağı olabilecek bir stüdyo çalışmasına imza atmaktalar. Hard-bop ve bebop arasında gidip-gelen ve nadir bulunabilecek bir ortamda Jerry Bergonzi hedef tahtasının tam ortasına ulaşabilmekte.
Geleneksel jazz'da tenor alanı oldukça kalabalıktır. Saygı değer bir eğitimci ve eleştirmenlerce beğenilen sanatçıdır Bergonzi. Dick Oats ile yirmi yıllık birlikteliğinin yarattığı sinerji "Dream Step" parçası tam bir emprovizasyonel ateş topuna dönüşmüş. Burada sanatçının entonasyonu hemen farkedilmekte. Ayrıca bazı yönleriyle tenor saksofonculara ders niteliğinde. Basta Dave Santoro ve davulda Andrea Michelutti mükemmel lirik inceliği sağlarken, Bergonzi'nin performansı bir çok eleştirmenin başını döndürebilecek nitelikte olduğunu ve 2014 yılının en iyi çalışmalarından biri olduğunu söyleyebiliriz.

Peter Hand Big Band
Out of Hand
Savant SCD2141

Müzisyenler
Kevin Bryan (tp)
Eddie Allen (tp)
Valery Ponomarev (tp)
John Bailey (tp)
John Mosca (tb)
Vincent Gardner (tb)
Jack Jeffers (btb)
Jay Brandford (as, ss)
Bruce Williams (as)
Don Braden (ts, flt)
Ralph Lalama (ts, clt)
Kenny Berger (bs, bclt)
James Weidman (p)
Harvie S (b)
Steve Johns (d)

Out Of Hand, Peter Hand'ın Savant Plak tarafından çıkan ikinci albümü. Orijinal bestelerin ve yaratıcı aranjmanlarla bezeli standartların bulunduğu, bir çok önemli müzsiyenin yer aldığı bu iddalı albüm, sanatçının müzik kariyerinde önemli bir kilometre taşıdır. Peter Hand, bir çok grubun liderlik görevini üstlenmiş ve bir çok önemli isim ile birlikte çalışmıştır. Savant altında çıkarttığı bir önceki albümü The Peter Hand Big Band Featuring Houston Person: The Wizard of Jazz – A Tribute to Harold Arlen, tenor saksofonda önemli bir isim olan Houston Person, Hand'in aranjmanlarını yapmış olduğu Arlen'in jazz-aromalarına sahip bestelerini içinde barındırıyor. Canlı olarak kaydedilmiş olan bu albüm, eleştirmenlerden iyi not almış ve Audiophile Edition tarafından "mükemmel big-band" ve "önemli sanatçıların Great American Songbook bestelerinin mükemmel aranjmanlarını barındıran" bir albüm olarak nitelendirilir.
Hand albüm çalışmalarına 2013 yılının baharında başlamıs, ve Aralık ayın içerisinde iki günde Brooklyn'de bulunan (jazz ve klasik gruplarının kullandığı en önemli stüdyolardan biri plan) Systems Two Recording stüdyosunda kayıt etmiştir. Albüm kitapçığında Donald Elfman, "diğerlerinden farklı olarak stüdyoda kayıt edilen standartlar ile Hand bestlelerinin buluştuğu, ancak bestelemede ve aranjmanda ustalık gösteren ve bir önceki albümle aynı seviyede olan bir çalışma" olarak belirtiyor. Houston Person'un konuk olarak katıldığı bu yeni albüm, sanatçının muazzam bir ruh hali, derinlik ve içtenlikle çaldığı üç seçki—hareketli, swing eden pop şarkısı "Sunny", Hand'ın yepyeni soul-jazz aranjmanı olan Arlen bestesi "Blues In the Night", ve Billy Strayhorn'un aslında Person'un Jazz At Lincoln Center Orchestra'ya konuk olduğu zaman bestelenen klasik ballad'ı "Day Dream" yer alıyor.

Sammy Figuaroa & Glaucia Nasser
Talisman
Savant SCD2144 (2014)

Müzisyenler
Glaucia Nasser (vo)
Sammy Figueroa (perc)
Bernardo Aguiar (pandeiro)
Chrystian Galante (perc)
Bianca Gismonti (p)
Chico Pinheiro (g)
Michi Ruzitschka (g)
Fernando Rosa (b)
Julio Falavigna (cajón)

Brezilya şarkıları ve Latin jazz araştırıldığında; Küba, Porto Riko ve Uruguay etikleri söz edildiğinde, Latin jazz treni Sammy Figuerora ve Glaucia Nassar çalışması olan Talisman ile ilerler. Bu duo'nun stil ve tarz harmanı az bulunacak niteliktedir, Latin, Brezilya ve Afrika ritimleri birleşince durum alışılmışın dışına çıkar. Talisman bu birleşimi kucaklayarak tarzları harmanlar ve geleneksel limitleri zorlayan bir sinerjiye dönüştürür. Ne dil bariyeri kalır, ne müzik basma kalıpları. Şarkılar basit bir kopya değil, tam tersi müziğe derinleme bir bakış haline bürünüyor. Burada bir kimyadan, aksi idda edilemeyecek bir müzikal özgürlükten bahsedilebilir. Bu ince zeka ürünü albüm büyük bir derinliğe sahip olmakla beraber Nasser'in vokallerinin uçuşurken Sammy'nin herkesi yerinde tutma tezatını içinde barındırıyor.

Jaki Byard
The Late Show An Evening with Jaki Byard
High Note HCD7264 (2014)

Müzisyenler
Jacky Byard (p)

Jaki Byard bir jazz piyanisti olarak iyi bilinse de bir çok enstrüman çalma yeteneğine sahip bir müzisyendir. Piyanoda müzikal tarzları büyük bir rahatlıkla harmanlayabilen sanatçı bop'tan klasiğe, stride, ragtime, blues, funk, swing, honky tonk ve bu harmana katılabilecek ne varsa katmakta son derece becerikli ve zarif. 1970'lerde San Francisco'da Keystone Korner'da sürekli sahne almış olan sanatçının bazı kayıtları HighNote Records'dan çıkmıştır. Byard, bir grup ortamında göz kamaştırıcı olsa da asıl yeteneklerini solo çalışmalarında gösteriyor. Bu çalışmada sanatçı rahat bir ortamda ve saygılı bir seyirci kitlesi karşısında.

Jeremy Pelt
Face Forward, Jeremy
High Note HCD7259 (2014)

Müzisyenler
Jeremy Pelt (tp)
Roxy Coss (ss, ts, bclt)
David Bryant (p, org, Fender Rhodes, Wurlitzer)
Frank LoCrasto (Fender Rhodes)
Chris Smith (b)
Dana Hawkins (d)
Fabiana Masili (vo)
Milton Suggs (vo)

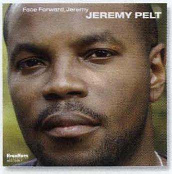

Brandee Younger (harp)
Jennifer Shaw (cello)

Efsanevi jazz yazarı Nat Hentoff, Wall Street Journal'da Jeremy Pelt hakkında uzunlamasına bir yazı yazmış ve sanatçı hakkında "Jeremy Pelt'in kalp atışları jazz dünyasının geleceğinin altını çizmektedir" demiştir. Bu oldukça yüksek bir övgü olsa da Pelt her konserinde ve albüm kaydında bu övgüyü hakkedecek şekilde çalışmakta.
Face Forward, Jeremy'yi dinleyiciyi düşünmeye iten, çok katmanlı bir çalışma olup elektronika ile sanatçının hali-hazırda geniş olan ton rengini zenginleştirirken, cello ve arp gibi beklenmedik akustik enstrümanların eklenmesiye sonuçta son derece yaratıcı bir sonik alan oluşmuş, mekan ve zaman mevhumu ortadan kalkmış başarılı bir çalışma.

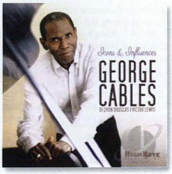

George Cables
Icons & Influences
High Note HCD7255 (2014)

Müzisyenler
George Cables (p)
Dezron Douglas (b)
Victor Lewis (d)

Piyanist George Cables, yıllar boyunca birlikte çalışmış olduğu, ya da kendisine esin kaynağı olmuş sanatçılara bir övgü niteliğindeki 2014 tarihli albümü Icons & Influences ile karşımızda. İçeriğinde, Bill Evans, Mulgrew Miller, Dave Brubeck, Duke Ellington ve diğerlerine adanmış parçalar bulunan bu CD, tıpkı diğer Cables albümleri gibi akıcı ve ince öğe barındıran bir modern jazz albümü.

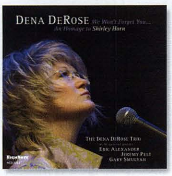

Dena DeRose
We Won't Forget You... An Homage to Shirley Horn
High Note HCD7263 (2014)

Müzisyenler
Dena De Rose (vo, B3 org)
Martin Wind (b)
Matt Wilson (d)

"Shirley Horn'dan sonra en yaratıcı ve ilgi uyandıran vokalist-piyanist" olarak nitelendirilmek pek de hafife alınacak bir durum değildir, ancak Washington City Paper'dan Joel Siegel Dena DeRose'u böyle nitelendiriyor. High Note Records'un Dena'yı kendilerine katmaları, çıkış albümü olan We Won't Forget You... An Homage to Shirley Horn'u çıkarmaları büyük bir mutluluk kaynağıdır. Bu albüm, Shirley Horn'un abartısız swing eden geç dönemini anlatmakta.
Bu yıl Shirley Horn'un 80. doğum günü olması, DeRose için son derece uygun olup kendisinin idolü olan sanatçıya saygısını sunması için güzel bir fırsat olmuş. On beş yılı aşkın bir süredir çalıştığı triosuna ek olarak, trompette Jeremy Pelt, tenor saksofonda Eric Alexander ve bariton saksofonda Gary Smulyan katılmakta.
Az bilinen bestelerle bezenmiş ve farklılaştırılmış enstrümantal renkleriyle, High Note'tan çıkan bu ilk albümüyle Dena De Rose en yüksek mertebede bir çalışma ile karşımızda.

Eric Alexander
Chicago Fire
High Note HcD7262 (2014)

Müzisyenler
Eric Alexander (ts)
Harold Mabern (p)
John Webber (b)
Basta Joe Farnsworth

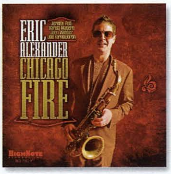

Chicago Fire kendi içinde bir açıklama barındırıyor: Erik Alexander'in Chicago geleneğine bir övgü niteliğinde olan bu çalışma baştan sona ateşleyici öğeler taşımakta. Grubu oluşturan müzisyenler son on yıldır beraber çalışmanın verdiği rahatlıkla son derece sağlam ve sezgiseller. Mabern ve Alexander arasındaki ahenk adeta telepatikmiş gibidir. Jeremy Pelt'in üç parçadaki katılımıyla heyecan doruğa çıkıyor. Müzisyenler birbirlerine karşı ne kadar duyarlı olsalar da, Alexander zamanının önemli bir kısmını burda bulunan sekiz parçaya ayırmış; adeta ruhunu bu projeye katmıştır. Entonasyonu son derece ifadesel ve keyifli, tonu parlak ve güçlü, liderliği ve ilhamı son derece akışkan. Son yirmi yılda otuzdan fazla albüm çıkarmış olan sanatçı, bu albümde özellikle çok hayat dolu.
Her ne kadar albüm kaydı Rudy Van Gelder'in New Jersey'de bulunan stüdyosunda yapılsa da sanatçının "Windy City"e (Chicago) karşı sevgisi aşikar. Daha önceki albümünde yer alan David Hazeltine imzalı "We All Love Eddie Harris" parçasına eşlik eder özellikte olan — "Eddie Harris" duygulu funk öğeler ile melodik özelliklerıyle dolu olmasıyla rahmetli tenor saksofoncusunun kendine has özelliklerini yansıtıyor. "Blueski for Vonski," Alexander'ın rahmetli Von Freeman'a selamı. "The Bee Hive," uzun zaman önce kapanmış olan Chi-town Kulübüne selamı Pelt ve Alexander'ın düellosuna sahne oluyor.

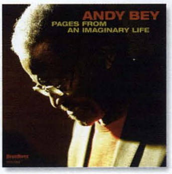

Andy Bey
Pages from An Imaginary Life
High Note HCD7266 (2014)

Müzisyenler
Andy Bey (vo, p)

Grammy'e aday gösterilen 2013 tarihli albümü The World According to Andy Bey'den sonra vokalist/ piyanist Andy Bey aynı derecede güçlü 2014 tarihli Pages from an Imaginary Life albümü ile karşımızda. Bir önceki albümünde olduğu gibi, köklerine dönüş yapan, Amerikan Pop Standartlarının düşüncesel, sadeleştirilmiş bir şekilde kullanıldığı bir jazz ikonoklastı karşımızda. Piyanoda tek başına, Bey, harmoni ve melodi ve şarkı sozlerinin derinlerine dalarken kendisinin bir yorumlama ustası olduğunu gösteriyor. Yetmişli yaşlarında hala kayıtlara devam eden sanatçı ayrıca çeşitli durumlarda izleyici karşısına da çıkıyor. Kendi vokal triosundan hard-bop öncüsü Horace Silver'a, avan-gard Archie Shepp'e kadar çeşitli isimlerle çalışmış, şarkıları söylemekten çok onları kendi mistik ruh havuzunda yıkayan bir jazz kahinine dönüşmüş bir müzisyendir. Farklı dolgun bariton sese sahip Bey'in sesi yıllar içerisinde bir şarap gibi yıllanmış, cilalanmış, ahşapsı bir rezonans ile sesi bu dokunaklı ve romantik şarkılara son derece uygun bir hale gelmiştir. "My Foolish Heart", "How Long Has This Been Going On?" ve "Everything I Have Is Yours" onun elinden yeni renklere bürünmüş; ama yine de umut dolu, swing eden ve nazik tarafını korumuştur Bey, ayrıca "Lover Come Back to Me" ve "Take the 'A' Train," gibi neşeli şarkılar da bir kutlama havasında.

Freddy Cole
Singin The Blues
High Note HCD 7267 (2014)

Müzisyenler
Freddy Cole (vo)
Harry Allen (ts)
John di Martino (p),
Randy Napoleon (g)
Elias Bailey (b)
Curtis Boyd (d)

Freddy Cole Amerikan popüler müziğinin önde gelen sanatçılarından biridir. Tıpkı Tony Bennett gibi müzisyenlerin sevilen müzisyeni olmasının yanında sadece Great American Songbook'a bağlı kalmayıp jazz ve blues geleneklerine de sadık kalmıştır. Sesine tamamen hakim olmasının yanısıra sevilen sahne kişiliği, Count Basie'nin blues temalı minimalizmi ile George Shearing'in nazik sofistikasyonu ve Duke Ellington'un çalımlı tarzının birleşiminden oluşmakta. Cole'un müzikal gelişimini zamanın popüler müziğinin büyük bir kısmını blues oluşturduğundan kendi ilham kaynağı da bu olmuştur.

Bu albümdeki bir çok şarkı hayatını ve kariyerini şekillendiren kişi ve yerlere adanmıştır. Kardeşi Nat'in bazı blues izlerini takip eden Cole, karşımıza "The Ballad of the Sad Young Men" ve Steve Allen'in "An Old Piano Plays the Blues" bestesi gibi sürprizlerle çıkar. Dinleyiciyi her zaman taze ve emsalsiz yeniliklerle karşılamayı başaran sanatçı blues hakkında herşeyi bildiğini idda edenleri bile şaşırtma yeteneğine sahiptir.

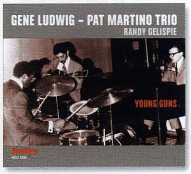

Gene Ludwig – Pat Martino Trio Randy Gelispie
Young Guns
High Note HCD7258 (2014)

Müzisyenler
Pat Martino (g)
Gene Ludwig (Ham.B3 org)
Randy Gelispie (d)

Bazı müzikal birlikteliklеr hayat boyu sürerken diğerleri yolda bir kilometre taşı olarak kalır, akıllarda acaba devam etse neler olurdu sorusunu bırakır geride. 1960 yılında 30 yaşında olan Gene Ludwig, Jimmy Smith havarisi olmanın dışına çıkarak; 23 yaşındaki Pat Martino ile güçlerini birleştirerek; yaratıcı, özgün bir B-3 orgçusuna dönüşmüştür. O yaşta bile ateşli bir gitarist olarak kendini kanıtlamıştır. Ludwig'in arkadaşı olan Randy Gelispie davulda grupta yerini almış ve bu trio sadece üç yıl bir arada kalabilmiş, Sony Stitt'i destekledikleri bir albüm kaydetmeyi başarmışlardır. Bu albüm, Louisville'de tarihsiz bir canlı performans kaydından oluşmakta olup grubun ilham aldıkları kadar güçlü olduğunun bir kanıtı olarak kabul edilir.

David Hazeltine
The New Classic Trio
Sharp Nine Records1048 (2012)

Müzisyenler
David Hazeltine (p)
George Mraz (b)
Joe Farnsworth (d)
Jose Alexis Diaz (conga)

David Hazeltine, New York'ta yaşayan usta jazz piyanistlerinden biridir. Avrupa ve Japonya'daki plak şirketleri için yaptığı kayıtlarla kendisine hayran kitlesi oluşturmuş, ayrıca ABD'de Sharp Nine altında en iyi işlerinden bir seçki ile 1995 yılında, piyano triosu üzerinde yoğunlaşmış olduğu ilk albümünü çıkarmıştır. The New Classic Trio'da ise düzenli olarak çalıştığı davulcu Joe Farnsworth ve olgunlaşmış tecrübeli George Mraz (Oscar Peterson Trio'nun bir üyesi olarak, Thad Jones-Mel Lewis Orchestra ve Stan Getz Quartet için çalışmıştır) ile birlikte bu albümde besteler ve yorumlardan oluşan 10 parçaya yer vermişler.

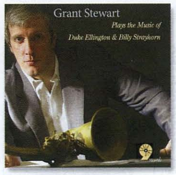

Grant Stewart
Plays The Music of Duke Ellington & Billy Strayhorn
Sharp Nine Records 1044 (2009)

Müzisyenler
Grant Stewart (ts)
Tardo Hammer (p)
Paul Gill (b)
Joe Farnsworth (d)

Grant Stewart'ın Sharp Nine altında çıkardığı ilk iki albüm dinleyicileri etkilemiş ve yaratıcılıkta sınır tanımayan müzikalitesine hayran bırakmıştır. Stewart teknik yeteneklerini ve tükenmek bilmeyen müzikal fikirlerini en sevdiği iki besteci olan Duke Ellington ve Billy Strayhorn'un aranjmanlarında göz önüne çıkarır; "Tonight I Shall Sleep" ve "It Don't Mean A Thing" parçalarında geleneklere sadık kalarak parçalara yeniden hayat veriyor. Piyanist Tardo Hammer'ın yetenekleri ile sahne ışığını paylaşan sanatçı dinleyiciye dinlemesi çok keyifli güzel bir albüm hazırlamış.

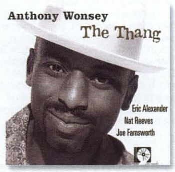

Anthony Wonsey
The Thang
Sharp Nine Records 1035 (2005)

Müzisyenler
Anthony Wonsey (p)
Anthony Wonsey (s)
Eric Alexander (s, ts)
Nat Reeves (b)
Joe Farnsworth (d)

Jazz piyanisti Anthony Wonsey, post-bop ile soul-jazz'ı bu küçük-grup formatında birleştirmiş. Kendine has "All the Things You Are" ve "Speak Low" yorumları ve kendi besteleriyle karşımıza çıkan Anthony Wonsey piyasaya ikinci albümüyle dönüş yapıyor. Trio ve dört parçada Eric Alexander'ın katılımıyla kuartet formatında bir kaya kadar sert ritim bölümünde Nat Reeves ve Joe Farnsworth var.

The Line Up
One For All
Sharp Nine Records 1037 (2006)

Müzisyenler
Eric Alexander (ts)
Jim Rotondi (tp, flgh)
Steve Davis (tb)

David Hazeltine (p)
John Webber (b)
Joe Farnsworth (d)

For One for All; yıldızlarla bezeli, birinci sınıf, hard-bop altılısı olarak on birinci albümleriyle Sharp Nine'a dönmüş. 1997 yılından beri temel sound'u değişmemiş olan grup, Art Blakey'nin Jazz Messengers tarzından etkilenmiştir. Grubun dört üyesi albümde bulunan sekiz parçadan yedisinde yer almış, sadece "Sweet and Lovely" parçasında bulunmamıştır. Mid-tempo saçmalamalardan, balladlara geçen grup, her performansı kaliteli sololarla, temiz birleşimlerle ve güçlü swing'lerle donatmış. Bu modern straight-ahead jazz albümü rahatlıkla herkese tavsiye edilebilir.

Chick Corea Trio
Triology
Concord CJA35685 (2014)

Müzisyenler
Chick Corea (p)
Christian McBride (b)
Brian Blade (d)

Yaşayan en iyi jazz piyanisti olarak nitelendirilebilecek Chick Corea uzun müzik yaşamına Miles Davis jazz-rock sentezi üzerinde çalışırken başlamış, ordan kendi ablalımı jazz-füzyon kayıtlarına geçmiş ve post-bop, avan-garde dan klasiğe ve new age e kadar geniş bir yelpazede gezinmiş ve müzikal ruhu her zaman panidamayı sürdürmüştür. Şu anki virtüozik trios unu basta Christian McBride, davulda Brian Blade oluşturmuş; bu üçlünün arasındaki bağ aradaki boşlukların güzel cümlemelerle doldurulması, tazlar arasında zahmetsiz bir zerafet içerisindeki geçişler ile anlaşılabilir.
Bu üç CD den oluşan üçleme, Washington, D.C. and Oakland, California, İspanya, İsviçre, Avustuya, Slovenya, Türkiye, ve Japonya'ya düzenledikleri turne sırasında Corea nın uzun zamandır (1975'ten beri) çalıştığı kayıt mühendisi Bernie Kirsh tarafından kayıt edilmiştir. Kayıtta, Kirsh her sanatçının temiz ve güzel bir şekilde duyulmasını sağlamış, bir çok farklı mekanda kayıt yapılmasına rağmen kayıtta sonik bir bütünlük sağlamayı başarmıştır. Bu albümü Corea nın mirasının bir toplamı olarak adlandırmak biraz abartı olsa da bir retrospektif hissi verdiğini söylemek yanlış olmaz.

Joachim Kühn Birthday Edition
Trio Kühn Humair Jenny-Clark
Europeana
ACT 6017 (2014)

Müzisyenler
CD1:
Joachim Kühn (p)
Jean-François Jenny-Clark (b)
Daniel Humair (d)

CD2:
Joachim Kühn (p)
Jean-François Jenny-Clark (b)
Jon Christensen (d)

Almanya'nın global bir sese sahip tek jazz piyanisti olan Joachim Kühn 70. jübilesini kutlamakta. Bu yüzden, JazzFest Berlin de sahne almış, istisnai Kühn, Humair, Jenny-Clark triosunun daha önce yayınlanmamış canlı konser kayıtları hayata geçirilmiştir. Piyanist ayrıca, 1994 yılında "Europeana" jazz senfoni kayıtlarında, günümüzde de ACT kataloğunun en önemli kayıtlarından biri olarak adlandırılan, önemli bir rol oynamıştır. Kühn ün yanında Avrupa emprovize müzik dünyasının en seçkin isimlerinden Ibert Mangelsdorff, Django Bates, Klaus Doldinger, Richard Galliano bir araya gelmiştir.

Christof Lauer & NDR Bigband
Play Sidney Bechet
Petite Fleur
ACT 9567 (2014)

Müzisyenler
Christof Lauer (ss, ts)
Hubert Nuss (p)
Patrice Héral (d)
NDR Bigband şef Rainer Tempel

Sanatçı CD'nin kitapçığında der ki "Sidney Bechet hakkında en ilginç bulduğum konular: özgünlük, müziğin sürekli hareket halinde olması, enerji dolu olması, hatifliği ve melankolisi. Müziği hanikulade imajlara dönüştürebilen ruhu, onun kanatına girme isteği uyandırıyor. Rainer Tempel tarafından yapılan güncel aranjmanlar bir big-band tarafından çalındığında, benzersiz bir dinamik Bechet in müziğini zamansız kılıyor".

Jacob Karlzon 3
Shine
ACT 9573 (2014)

Müzisyenler
Jacob Karlzon (p, keys, synths & programming)
Hans Andersson (b)
Robert Mehmet Ikiz (d)

Avrupanın tartışmasız en iyi piyanistlerinden bir olan Jacob Karlzon un müziği ve kişiliği, dünyaca dinleyicileri kendine çeken bir ışık ve canlılığa sahip. Ancak Karlzon daha fazlasını istediğini ifade ediyor. Ses, kompozisyon ve konsept, ayrıca kategoriler ve tarz konusunda sınıflandırmalarla da pek ilgilenmemekte. Onun yerine en iyi yaptığıyla jazz ın açıklığı, meraklılığı ve enerjisi, pop müziğinin de gücü, akılda kalıcılığı ve prodüksiyon teknikleri onu kendisine çekiyor.

Lars Danielsson
Liberetto II
ACT 9571 (2014)

Müzisyenler
Lars Danielsson (b, cello, p)
Tigran (p, Fender rhodes)
John Parricelli (g)
Magnus Öström (d, perc)

Konuklar
Matthias Eick (tp)
Dominic Miller (g)
Cæcilie Norby(vo)
Zohar Fresco (perc, vo)

"Asla kazanan takımı değiştirme" – Bu eski spor mantığı gayet güzel müziğe de uygulanabilir. Müzikal ruh eşleri birbirlerini bulduklarında ve mükemmel çalıştıklarında bir arada kalmaları her zaman tavsiye olunuyor. İsveçli basçı ve cellocu Lars Danielsson un albümü "Liberetto II" bunun yaşayan kanıtı. Üç yıl önce eski e.s.t. davulcusu Magnus Öström, İngiliz gitarist John Parricelli ve Amerikalı piyanist Tigran ile birleşen Danielsson kendi müzikal fikirlerini gerçekleştirebildiği bir topluluk kurmuş. Stem Dergisi "Libretto" çıkışını gücünü dinginlikten alan "güçlü enerji" olarak nitelendiriyor. "Libretto II"de Danielsson, bu enerjiyi bir adım ileriye taşıyarak 'oda jazz'ı", klasik ve Avrupa folk müziği arasındaki yeni boyutları ve sınırları keşifle çıkmeşlar.

Iiro Rantala String Trio
Anyone with A Hearth
ACT 9566 (2011)

Müzisyenler
Iiro Rantala (p)
Adam Baldych (violin)
Asia Valcic (cello)

Iiro Rantala "piyanoda doğal bir fenomendir" (Alman jazz dergisi Jazzthing);
New York merkezli piyanist ve aranjör Gil Goldstein söylediğine göre: "Iiro Rantala benim reankarnasyona inanmamı sağlayan bir piyano sansasyonudur, çünkü onun piyanist yetenekleri, dennliği ve tekniği bir yaşamda elde edilemez". Şimdilere kadar, Rantala, genelde jazz dünyasının en garip birleşimlerinden biri olan Töykeät triosuna bağlı olarak bilinyordu. Formasyonunun tüm yıellarını sergileyen sanatçı: Bazen piyanoda enerjik bir aslan, bazen hassas ve romantik, bazen de burlesk bir palyaço olarak piyano çalıyordu. Yetenekleri tarzsal sınırları aşıyor ve eğlendiriyordu. Solo kariyerine 2006 yılında Töykeät grubunun dağılmasıyla başlayan sanatçı 2011 yılında ACT altında ilk solo albümünü çıkardı "Lost Heroes." Bu albüm esin kaynağı olan tüm sanatçılara (Esbjörn Svensson, Oscar Peterson, Bill Evans, Jaco Pastorius, Luciano Pavarotti, Jean Sibelius) adanmıştır. Albüm son yıllarını en başarılı solo albümü olarak adlandırılır. Alman gazetesi "Süddeutsche Zeitung" albümü bir "başyapıt" olarak nitelendirmiş, ayrıca albüm prestijli German Critic's ödülünü "2011 yılının en iyi jazz albümü" olarak kazanmış. Haziran 2012 de Rantala ECHO Jazz (Alman Grammy) ödülünü en iyi uluslararası piyanist olarak kazanır. Rantala'nın yeni albümü "My History of Jazz" sanatçının kişisel jazz tarihine olan bakışını ve piyanonun rolünü anlatır. Albüm Lars Danielsson (bas), Morten Lund (davul) ve Adam Baldych (keman) ile kaydedilmiştir.

Jerry Leonide
The Key
ACT 9572 (2014)

Müzisyenler
Woz Kaly (vo)
Benjamin Petit (as)
Linley Marthe (b)
Fred Gremade (b)
Christophe Chretien (perc)
Fannie Klein (vo)

"The Key", halen Fransa da yaşayan Moritanyalı piyanist Jerry Léonide in ilk albümü. Tüm dünyaya açılan bir anahtar, Hint Okyanusunun 1,700 km açıklarında bulunan cennet bir adanın yaşama sevincini anlatan bir müzik. Léonide, memleketinin karşı konulamayan, dans edilebilir, açıkça Afrika etkileşimleri olan, hafif ve berrak melodilerin jazz dağarcığına çevrisini yapar. Albümü için: "The Key' Moritanya müziğinin dünya gözünde açılja çıkmasıdır" der. Sanatçı Montreux Jazz festivalinde '2013 Solo Piyano Yarışmasında' jüriyi büyüleyerek birinci olmuştur.

Rigmor Gustafsson
When You Make Me Smile
ACT 9728 (2014)

Müzisyenler
Rigmor Gustafsson (vo)
Jonas Östholm (p)
Martin Höper (b)
Jonas Holgersson (d)
Magnus Lindgren (ts, flt, clt)
Patrick Skogh (tp, flgh)
Karin Hammar (tb)
Anders Wiborg (btb)
Jesper Nordenström (org)
Calle Rasmusson (perc)

Rigmor Gustafsson hiç bir zaman düşünceli ve içe dönük şarkıcılardan biri olmamış; güçlü ballad'larla dinleyicinin hislerini harekete geçirme yeteneği olsa da, blues da onun tarzı olmamıştır. Hiç bir zaman kendini farklı gösterme peşinde olmayan sanatçı, İsveç in ortasında bir çiftlikte büyümüş, müzik öğrenimini New York'ta yapmış, sonrasında da Avrupa bir yıldız olmuştur. Ruhunu her fırsatta dışa vuran sanatçı, doğallığıyla öne çıkmış, izleyiciye herşeyini vermiştir. ACT altında çıkan bu albıncı albümde dinleyiciye hayat kırıklığına uğratmıyor. Albümde bir de konuk var, vokalde Eagle-Eye Cherry.

Catherine & Wind Duo Art
New Folks
ACT 9621 (2014)

Müzisyenler
Philip Catherine (g)
Martin Wind (b)

Belçikalı gitarist, Philip Catherine bir Avrupa jazz efsanesidir. Su an 71 yaşında olan sanatçı, profesyonel müzik hayatına on yedi yaşında başlamış ve Lou Bennett, Dexter Gordon, Jean-Luc Ponty, Chet Baker (birlikte altı albüm kaydetmişlerdir), Tom Harrel gibi müzisyenlerle turneye çıkma şansını yakalamış, 1978 yılında "Alman Phono-Academy onu "Yılın sanatçısı ödülüne "layık bulmuş ve Charles Mingus kendisine "Young Django" takma adını vermiştir.
Bunların tamamı, ona kendisini en zorlu up-tempo geçişlerinde bile rahatça çalmasını sağlayan kusursuz zaman algısı kabiliyeti vermiştir. Yalnız, sadece teknik ve becerileri onu diğerlerinden ayırmaz, asıl nokta kendine has akusik gitar sound u ve bir çok jazz gitaristinde olmayan (ama ülkemeli çalan müzisyenlerde olan) emprovizasyon yeteneklerine sahip bir gitarist olmasıdır.
Münihte bulunan the South German Newspaper, Catherine için "günümüzde başka bir gitaristten duyulamayacak şeyler çalan" bir müzisyen olarak belirtir. Basta partneri, Martin Wind, New York'ta çalışabilme şansını yakalayabilmiş bir avuç Alman müzisyenden biridir.
İki sanatçı da swing kökleri nden beslenen melodik jazz tutkunlarıdır. Aceleden veya sığ virtüozlte den uzak, yalnızca kendi ideal tonlarına güvenen, her nota için doğru tınıyı arayan, ses ve zamanın birbirine mükemmel uyumu peşinde giden farklı iki jeneresyonun karşılıklı saygısı ve harmonisiye ortaya çıkan mükemmel bir çalışma.

Baldych & Herman Duo Art
The New Tradition
ACT 9626 (2014)

Müzisyenler
Adam Baldych (violin)
Yaron Herman (p)

Adam Baldych, adından söz ettiren, "en iyi uluslararası enstrümantalist" ödülünü aldığı ACT tarafından çıkarılan ilk albümünden sonra Yaron Herman ile piyanonun başına bir duo

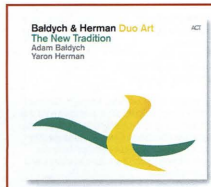

formatıyla geçer. Melodik virtüozitede kendilerini kaybeden sanatçılar sonuçta saf özgürlüğü bulma sansını yakalarlar. İnanılmaz bir enerji dolaşımı doğal mükemmel sonuçu yakalar.

Viktoria Tolstoy & Jacob Karlzon
A Moment of Now
ACT 9727 (2014)

Müzisyenler
Viktoria Tolstoy (vo)
Jakob Karlzon (Steinway grand p, pump org, celesta, Fender Rhodes)

Viktoria Tolstoy uluslararası bir şöhrete ulaşan en yetenekli jazz şarkıcılarından biri olarak, hiç şan dersi almadığı halde olağanüstü doğal, güçlü vokaliyle ve şarkı söyleyişindeki safiyetiyle dikkat çekiyor. Tolstoy henüz ilk albümün çıkışı ile İsveç jazz mini Arne Dommerus, Putte Wickman ve Svante Thuresson gibi etkili isimlerinin dikkatini çekmiş. 2006 yılında "Pictures of Me" albümüyle Paul Simon, Prince, Peter Gabriel, Stevie Wonder, Alan Parsons, Seal, Van Morrison gibi büyük pop isimlerinin parçalarını yorumlayan Tolstoy, pop jazz arenası içinde yükselişini sürdürdü. 2009 tarihli albümü "My Russian Soul" ile geleneksel Rus müziğinden de etkiler taşıyan Viktoria Tolstoy un bir sonraki adımı ise 2011 de yayınladığı ve Herbie Hancock şarkılarına armağan ettiği albümü "Letters to Herbie" oldu. Viktoria Tolstoy un ACT etiketiyle 2013 yılında müzik marketlerde yerini alan yeni albümü 14 parçanın yer aldığı, piyanist Jacob Karlzon ile duo kaydettiği "A Moment Of Now" isminiı taşıyor.

Duo Art
Creating Magic
ACT 6014 (2014)

Müzisyenler
Jasper Van't Hof & Bob Malach
Jan Johansson & Georg Riedel
Philip Catherine & Martin Wind
Viktoria Tolstoy & Jacob Karlzon
Michael Wollny & Marius Neset
Gwilym Simcock & Yuri Goloubev
Nils Landgren & Esbjörn Svensson
Iiro Rantala & Michael Wollny
Bugge Wesseltoft & Henning Kraggerud
Youn Sun Nah & Ulf Wakenius
Adam Baldych & Yaron Herman
Gerardo Nuñez & Renaud Garcia-Fons
Sidsel Endresen & Bugge Wesseltoft
Christof Lauer & Jens Thomas
Nguyên Lê & Paolo Fresu
Lars Danielsson & Leszek Mo□□er
George Mraz & Emil Viklick□
Klaus Paier & Asja Valcic
Heinz Sauer & Joachim Kühn
Jens Thomas & Verneri Pohjola
Wayne Krantz & Bob Malach
Jonas Knutsson & Johan Norberg
Danilo Rea & Flavio Boltro
Eddie Harris & Gil Goldstein

2014 yılında ACT yeni bir seri ile karşımıza çıkar: Duo Art. Nerdeyse duo yeni trio denilebilir. Başka hiç bir kümelenme bir duo kadar esnek, demokratik ve etkileşime açık olamaz. Aynı zamanda sınırları olmayan yeni bir müzikal dünyanın kapılarını açabilir. İki müzisyenin tek noktada birleşmesi mümkün olur. Soru ve cevap; jazz in en saf hali. Bazen az ve öz bu büyülü anlar için gerekli olan tek şeydir - tıpkı "Duo Art: Creating Moments' in kanıtladığı gibi.

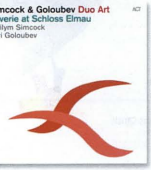

Simcock & Goloubev Duo Art
Reverie at Schloss Elmau
ACT 9624 (2014)

Müzisyenler
Gwilym Simcock (p)
Yuri Goloubev (b)

Adından sıkça söz edilen, virtüozük piyanist, besteci Gwilym Simcock ve bol ödüllü basçı, besteci Yuri Goloubev'in bir gün birlikte albüm kaydetmeleri hiç de şaşırtıcı değildir. Bu birleşim, Schloss Elmau, Reverie de yapılan kayıtta mükkün olmuş ve bu mükemmel kayıtta, iki sanatçı yeni bir zirveye ulaşma şansını yakalamışlar.

Peirani & Parisien Duo Art
Belle Époque
ACT 9625 (2014)

Müzisyenler
Vincent Peirani (accordion)
Emile Parisien (ss)

Fransa nın yeni jazz yıldızları güçlerini, ülkelerinin büyük jazz ve folk müzik tarihini onurlandırmak amacıyla, bu albümde çok yönlü bir oda-jazz duo formatında birleştirmişler.

Kühn & Kruglov Duo Art
Moscow
ACT 9623 (2014)

Müzisyenler
Joachim Kühn (p)
Alexey Kruglov (as)

Joachim Kühn'ü sorgulayıcı olarak nitelendirmek gayet uygun olacaktır. 70. yaşını kutlarken, parmakları halen zamanın nabzını tutmakta. Sanatçı bu yeni bir proje için Moskova'ya gitmiş, Rusya nın önde gelen jazz yeteneklerinden, gücü ve patlayıcılığıyla birlikte sofistikasyon ve ruhu ile ilgi çeken Alexey Kruglov ile çalışmış. Kühn kendine özgü motifler arasında gezinirken özgürlüğün tadını çıkarmış. Kayıt için "önemli olanın hissiyat olduğunu" söylüyor. Bu hissiyat iki müzik jenerasyonunun buluşmasında çalınan her notada da hissedilmiş.

Mraz & Viklicky Duo Art
Together Again
ACT 9622 (2014)

Müzisyenler
George Mraz (b)
Emil Viklick□ (p)

George Mraz ve Emil Viklick□, Çek jazz dünyasının iki önde gelen müzisyenleri yeniden buluşma şansını yakalamışlar. George Mraz, dünyanın en önde gelen basçılarından biri olarak, Emil Viklick□ ise London Evening Standard'a göre "Çek jazz piyano dünyasının en atası" olarak nitelendirilir. Bu iki yeni bir Çek jazz tarzı oluşturmuş, geleneksel temellerin üzerine yeni fikirleri oturturak jazz dünyasının son zamanlardaki en ilgi çekici çalışması olan "Together Again'de buluşmuşlar.

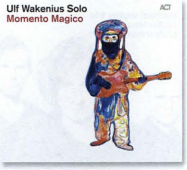

Ulf Wakenious
Momento Magico
ACT 9565 (2014)

Müzisyenler
Ulf Wakenious (solo)

Efsanevi Oscar Peterson'un yoldaşı, Youn Sun Nah'in duo partneri gitarist Ulf Wakenious bu kez karşımıza ilk solo albümüyle çıkmakta. Sanatçıyı, akustik, virtüoz, her olasılığa açık ve sade bir şekilde büyüleyici olarak betimlemek son derece mümkün.

Michael Wollny Trio
Weltentraum
ACT 9563 (2014)

Müzisyenler
Michael Wollny (p, harpsichord)
Tim Lefebvre (b)
Eric Schaefer (d)

Wollny'nin yeni trio çalışması olan Weltentraum, kendine has alıcı bir virtüozün, güncel yorumlamasının en nefes kesici örneklerinden biri. Sanatçı hem zarif hem de akılcıl bir şekilde, aralarında dünya kadar fark olan parçalar arasındaki bağlantıları araştırmıştır. Ancak, piyanistin ellerinden çıkan, bir pop star olan Pink bestesi 'God is a DJ' ve Guillaume de Machaut'un (Fransız ortaçağ bestecisi ve şairi) bestesi 'Lasse!' son derece doğal olmuş.

Jazz at Berlin Phillarmonic II
Norwegian Woods
ACT 9569 (2014)

Müzisyenler
Solveig Slettahjell, (vo)
Bugge Wesseltoft (p & synths)
Knut Reiersrud (g, harmonica)

In The Country :
Morten Qvenild (p, synths)
Roger Arntzen (b)
Pål Hausken (d)

"Berlin Filarmoni'de Jazz"da başka bir büyülü gece. Norveç jazz inin en seçkin isimlerinin buluştuğu mükemmel bir an, aralarında: Solveig Slettahjell, Bugge Wesseltoft, In The Country and Knut Reiersrud.

Marius Neset
Trondheim Jazz Orchestra / Lion
ACT 9031 (2014)

Müzisyenler
Marius Neset (ts, ss)
Hanna Paulsberg (ts)
Peter Fuglsang (as, fl□, clt)
Eirik Hegdal (bs, ss)
Eivind Lønning & Erik Ellertsen (tp)
Erik Johannesen (tb)
Daniel Herskedal (tuba)
Jovan Pavlovic (acc)
Espen Berg (p)
Petter Eldh (b)
Gard Nilssen (d, perc)
Ingrid Neset (flt)

29 yaşında uluslararası arenada adını duyurmuş olan saksofoncu, besteci Marius Nesettakes geniş güncel bir topluluk için ACT'ye yazdığı "Lion" ile cesur bir adım atmış. 1999 yılında kurulan proje bazlı topluluk Trondheim Jazz Orchestra ile kurulduğu günden beri çalışan sanatçı, Chick Corea, Pat Metheny ve Joshua Redman gibi önemli müzisyenlerle Norveç'te turneye çıkma şansını da yakalamıştır. Aslen 2011 yılında, 2013 Molde Jazz Festivali için bir orkestra kurmak ile görevlendirilen Neset, "Prömiyerden sonra besteler o kadar özel geldi ki bunu bir albüm kaydına dönüştürüp bir çok yerde daha sahnelemeye karar verdik" diye belirtiyor. Macerapereset ve atmosferik aranjmanlarıyla Neset, sonik paleti alışılmadık genişlikte renk ve dokularla bezemiş. Parça listesi ismarlanmış parçalar ile yeniden yapılmış aranjmanların birleşimi sonucu ortaya çıkmış ve Guardian yazarı John Fordham dan tam not almış ve kendisinin "müzik dünyasında en önemli yeni sanatçılardan biri olduğunu daha 2010 yılında tarafından öngörülmüş.

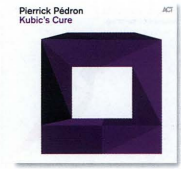

Pierrick Pedron
Kubic's Cure
ACT 9554 (2014)

Müzisyenler
Pierrick Pédron (as)
Thomas Bramerie (b)
Franck Agulhon (d)

Konuklar;
Médéric Collignon (tp) (6 & 9)
Thomas De Pourquery (vo) (2, 3 & 5)
Ghamni Boubaker / Zorna Algeroise & Algerian (flt) (5)

The Cure'un jazz ile ne alakası var? Hiç? Belki de vardır. Yeni albümünde Pierrick Pédron yeni başarılı trioısıyla, Thomas Bramerie (bas) ve Franck Aulhorn (davul) dinleyiciyi İngiliz Rock, Wave, Gotik grubu enstrümental jazz bağlamına uyarlayarak şaşırtmakta.

Nils Landgren
Eternal Beauty
ACT 9652 (2014)

Müzisyenler
Nils Landgren (tb, vo)
Michael Wollny (p)
Johan Norberg (g)
Lars Danielsson (b, cello)
Rasmus Kihlberg (d)
Lisa Nilsson (vo) -For Your Love

"Asla kazanan bir takımı değiştirme" tafının bir diğer örneği vokal ve ballad projesi "Eternal Beauty"de, Landgren ve seçkin grup arkadaşlarıyla (Michael Wollny ve Lars Danielsson) biraraya getirmiş. George Harrison bestesi "Broken Wings" ve Mr. Mister, Tina Turner hit parçası "We Don't Need Another Hero" ve "Eternal Beauty" albümün en çok ilgi çeken parçalarıyızı oluşturuyor.

Marcotulli & Biondini Duo Art
La Strada Invisible
ACT 9627 (2014)

Müzisyenler
Rita Marcotulli (p)
Luciano Biondini (accordion)

Düet müzik yapmanın en minimalist yollarından biri olmasının yanısıra, en büyüleyici yöntemlerinden biridir. Aynı zamanda sınırları olmayan yeni bir müzikal dünyanın kapılarını açabilir. İki müzisyenin tek noktada birleşmesi ve büyülü bir diyaloğa girmesi mümkün olur. "La Strada Invisible"de jazz, klasik ve İtalyan şarkıları beraberce süzülmektedirler. Yeni müzikal esin kaynakları an içinde, küçük hareketlerin arasında bulunabilir. Neşe, melankoli ve değişkenlik ile bezeli müzik klişe bile olsa, duygusallık ve hafiflik tipik İtalyan özellikleridir; ayrıca her klişede bir doğruluk payı vardır adeta "La Strada Invisible"da kanıtladığı gibi.

Magic Moments 7
Sounds of Surprise
ACT 9595 (2014)

50 den fazla müzisyen, 70 dakikadan fazla günümüz ACT sanatçısından olağanüstü jazz. Süreklilik, güven, vizyon ve birliktelliğin keşfedilmesi ve geliştirilmesi. Genç yeteneklerin cesaretlendirilmesi bütün bunlar ACT firmasının başarılarının felsefesi. Bu çalışmaları 22 yılı aşkın süredir devam ettiren firma bu yıllara Niels Landgren ile 20 yıllık geçmiş de ayrıca ilave ediyor. Bu başarıyı kutlamak adına çıkarmış oldukları bu CD de Fransa da yılın sanatçısı seçilip "Victoire du Jazz" ödülü alan Vincent Peirani ve Emile Parisien, günümüz Alman müzisyenlerinden Michael Wollny, şarkıcı Tobias Christl firmanın gururla bahsettiği müzisyenlerin başında geliyor. Geleceğin yıldızlarını bulma konusunda da inançlarını da sürdürmeye niyetli bu harikulade firmaya jazz dünyasına kazandırdıkları her sanatçı için teşekkür borçluyuz.

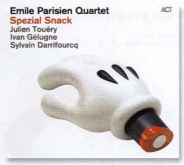

Emile Parisien Quartet
Spezial Snack
ACT 9575 (2014)

Müzisyenler
Emile Parisien (ss, ts)
Julien Touéry (p)
Ivan Gélugne (b)
Sylvain Darrifourcq (d, perc)

Bu dörtlü, hem müzik hem de başka konularda, yazılı tarzlarını deneylenmesine açılan pencerenin varisi olarak kabul ediliyor. Grup kendi estetiğini yağmalamamış, ancak kendi yaklaşımlarını kendilerine özgü zamana uygulamışlardır.

Michael Wollny Trio
Weltentraum Live Philharmonie Berlin
ACT 9579 (2014)

Müzisyenler
Michael Wolny (p)
Tim Lefebre (b)
Eric Schafer (d)

Wollny oldukça hassas, derin düşünen, hafif dokunuşları olan, fikirleri, bir anda aklından fışkıran, herkes tarafından kolayca anlaşılamayan, emprovizasyonel bir müzisyen olarak tanınıyor. Michael Wollny'nin 2014 yılındaki "Jazznights" turnesi 21 Martta Düsseldorf'ta başlamış, on iki şehire uzanmış ve en sonunda 31 Mart tarihinde Frankfurt'ta bir zafer havasında bu kayıtla sona ermiştir. Wollny için bu trio albümü "Weltentraum" ve onun turnesi şimdiye kadar kariyerinin en üst noktasıdır.

Nils Landgren
Redhorn Collection
ACT 6013 (2014)

Nils Landgren, çok yönlülükle, meraklılıkla ve coşkuyla eş anlamlı hale gelmiş bir sanatçı. Gerek Funk Unit, gerekse jazz ballad projeleri, big band ve sayısız grup üyeliği, solo çalışması ya da grup liderliği ve sevilen İsveçli kırmızı trombonuyla otuz yıldan uzun bir süredir hareket halinde. 1956 yılında Värmland'da doğan Landgren Avrupalı jazz müzisyenlerinin arasında en başarılı olanlardan biridir. 550 den fazla kayıt yapmış, içlerinde hayat boyu başarı İsveç Grammy ödülü dahil, sayısız ödül toplamıştır. Yanında da son yirmi yıldır ACT durmaktadır. Siggi Loch, ilk defa 1994 yılında JazzBaltica'da Landgren'i dinlemiş, o zamanlar grubunun adı sadece Unit olan Landgren ile Loch arasındaki uzun soluklu birliktelik böyle başlamıştır. Konser çıkışı "grubun adı neyse onu koy" diyen Loch ile birliktelik sonucu Funk Unit ortaya çıkmıştır. Landgren ACT felsefesinin hayata geçirilmiş halidir. O sanatsal özgürlüğünün verdiği keyif ile insanları coşturan bir müzisyen ve şovmendir. Nils Landgren ve ACT birlikteliği bu yılla birlikte 20 yıla ulaşmış. Bunca yılın bir anısı olarak piyasaya çıkan albümde keyifle 7 saat geçirmeniz sağlayacak isimler ise; Redhornlu Nils Landgren ve Maceo Parker, Brecker Brothers, Joe Sample, Roy Hargrove, Fred Wesley, Ray Parker Jr., Bernard Purdie, Till Brönner, Rigmor Gustafsson, Ida Sand, Esbjörn Svensson, Lars Danielsson, Per Ruskträsk Johansson, Magnum Coltrane Price, Magnus Lindgren, Wolfgang Haffner, Michael Wollny, NDR Bigband.

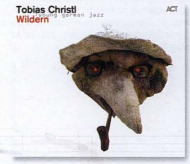

Tobias Christl
Wildern
ACT 9673 (2014)

Müzisyenler
Tobias Christl (vo)
Peter Ehwald (ts, cit)
Sebastian Müller (g)
Matthias Akeo Nowak (b)
Etienne Nillesen (d)

Tobias Christl, az bulunur nitelikte bir vokalist. "onun gibisi Alman jazz dünyasında daha önce görülmemiştir" denmekte. Leonard Cohen, The Smiths, Paul Simon ve Tom Waits'in şarkıları ele alındığında, "Wildern" kırk yıllık pop müzik tarihinin arka planı olarak düşünülebilir. Müzikal açıdan tamamen yıkım, ve yeniden inşaa fikrine sahip, oldukça heyecanlı bir biçimde yaratılmış olan bu müzik tamamen yeni, beklenmedik ve cılalanmamış görünmekte. Aynı zamanda şarkıların ruhuna da dokunulmadığı özellikle belirtiliyor. Albümün sekizinde parçasında bir de vokalist konuk var, Simin Tander.

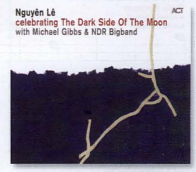

Nguyen Le with Michael Gibbs & NDR Bigband
Celebrating The Dark Side of the Moon
ACT 9574 (2014)

Müzisyenler
Nguyên Lê (g, electronics)
Youn Sun Nah (vo)
Gary Husband (d)
Jürgen Attig (b)
NDR Bigband şef Jörg Achim Keller

Mart, 1973... Psikadelik eğilimleriyle tanından bir dörtlü kale kadar sağlam bir albüm çıkartırlar: The Dark Side of The Moon. Dönemin en gelişmiş teknolojisi ile yapılmış bu albüm müzik dünyasında bir UFO etkisi yaratır. Pink Floyd, rock dünyasında esassi bir sayfa açmaya hazırlanmakta ve gezegensel bir üne ulaşmak üzeredir; halen bugün, tüm zamanların en çok satan albümlerinden biridir.

Albümü yeniden ziyaret etmek ACT direktörü Siggi Loch'un ve radyo big band'lerinin jazz hayranları tarafından bilinen NDR produktörleri Stefan Gerdes ve Axel Dürr'ün fikri. Her ne kadar fazlasıyla cesur bir hareket bile olsa, proje geleneksel bugünün koşullarıyla birleştirebilecek beceriye sahip olmalıydı derken, araya, besteci, aranör, eski dost Michael Gibbs'in girmesi; ayrıca biçimsel sınırların dışına çıkmasıyla bilinen gitarist Nguyên Lê nin katılımıyla, bunun çok iyi bir fikir olduğu böylece kanıtlanmış.

Nils Landgren
Christmas with My Friends IV
ACT 9568 (2014)

Müzisyenler
Nils Landgren (tb, vo)
Sharon Dyall (vo, harmonica)

Jonas Knutsson (ts, ss)
Jeanette Köhn (vo)
Eva Kruse (b)
Jessica Pilnäs (vo)
Ida Sand (p, vo, glockenspiel)
Johan Norberg (g, kantele)

Her yıl Avrupa da Noel zamanı Nils Landgren'in "Christmas With My Friends" birlikteliği yılın en güzel zamanını kutlamak için sadık bir arkadaş olarak beklenmekte. Dördüncü baskı; her zamanki gibi uluslararası, İsveç; geleneksel ve modern ilahiler ve mevsime uygun, laik popüler şarkılar ile alışa gelmiş ruh halini yansıtmayı ve kutlama heyecanına katkıda bulunmayı başarıyor.

Roseanna Vitro
Clarity Music of Clare Fischer
Random Act Rec. RAR1016 (2014)

Müzisyenler
Roseanne Vitro (vo)
Mark Soskin (p)
Sara Caswell (e)
Dean Johnson (b)
Tim Horner (d)
Mino Cinelu (perc)
Brent Fischer (vib)

1928 – 2012 yılları arasında yaşamış, yarım asırlık bir sürecte Amerikan pop ve jazz dünyasına bereketli besteler üretmiş olan piyanist ve bestici Clare Fischer in müziğini konu alan bu çalışmada Teksaslı deneyimli, muhteşem şarkıcı Rosenna Vitro damgasını vuruyor. Albümde 10 şarkı yer alıyor. Geçtiğimiz yıllarda çeşitli organizasyonlarda İstanbul'da da sahne alan Rosenna Vitro nun bu çalışmasını Türkiye de dağıtımı yapılmadığından internet üzerinden satın alabilirsiniz.

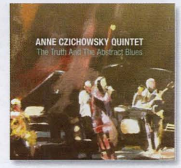

Anne Czichowsky Quintet
The Truth and the Abstrack Blues
Doublemoon DMCHR71134 (2013)

Müzisyenler
Anne Czichowski (vo)
Thilo Wagner (p)
Martin Wiedmann (g)
Axel Kühn (b)
Matthias Daneck (d)
Christian Meyers (flgh, tp)

Eylül ayında iki konser için Nardis'te sahne alan Alman şarkıcı Anne Czichowski'nin turnesini yaptığı yeni albümü piyasada. Ancak bu albümü Türkiye de dağıtımı yapılmadığından internet üzerinden satın alabilirsiniz. Anne 1981 İzveç doğumlu, Avusturya Graz da büyüyüp, eğitimini orada almış. 11 şarkının yer aldığı albüm müzisyenlerin enerjik etkileşimi ve yaratıcı sololarıyla göz dolduruyor. Vokal jazz severlere öneriyoruz.

Celine Dion
Sony 65122 (2013)

Sanatçının Quebec'teki Plain of Abraham tarihi bölgesinde gerçekleştirdiği konser kaydı ve görüntülerinden oluşan kayıt piyasada.

WALTZ NEW

www.cemtuncer.com
cemtuncer@gmail.com

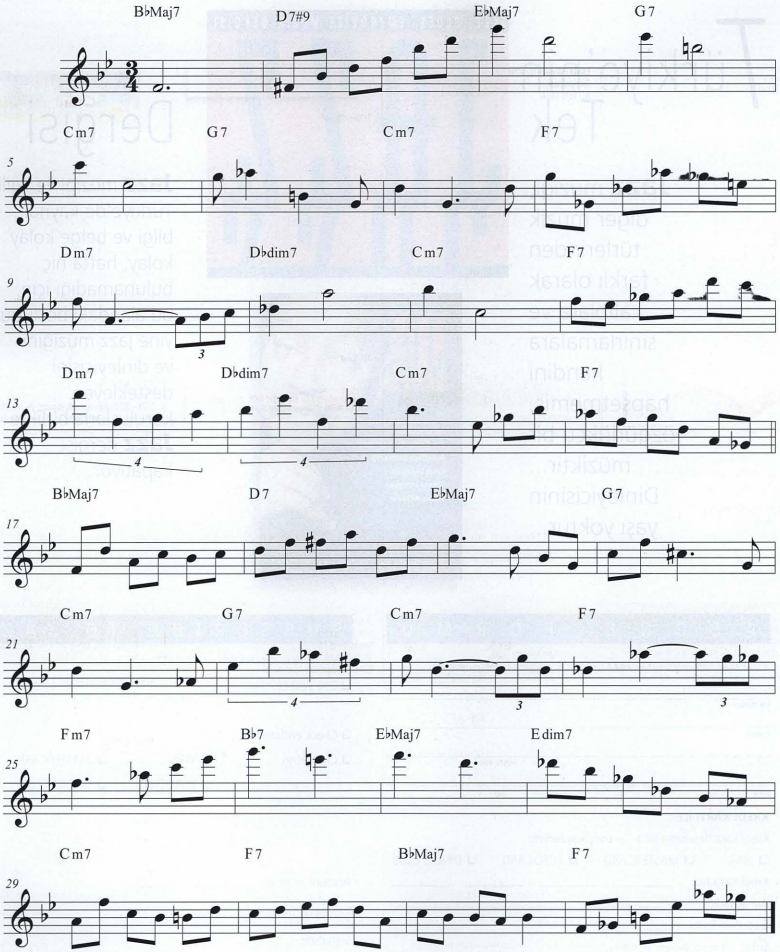

Selam,

Bu sayımızda yakın zamanda Nardis'te de sahne almış olan New York'lu gitarist Peter Bernstein'in bir solosu var.

2003 yılında Satoshi Inoue ile duo çaldıkları Guitars Alone adlı albümden Waltz New parçasının solo transkripti.

Bu parça bu sene kaybettiğimiz efsane jazz gitaristi Jim Hall'a ait.
Herkese iyi çalmalar.

Türkiye'nin Tek

Jazz müziği, diğer müzik türlerinden farklı olarak kalıplara ve sınırlamalara kendini hapsetmemiş, özgürlükçü bir müziktir... Dinleyicisinin yaşı yoktur...

JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

JAZZ

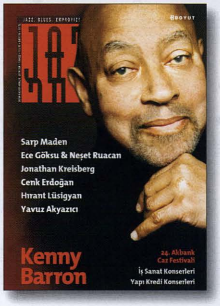

Dergisi

Jazz müziği ile ilgili Türkiye'de kaynak, bilgi ve belge kolay kolay, hatta hiç bulunamadığı için, bu alandaki boşluğu yine jazz müziğini ve dinleyicisini destekleyen kuruluşlarla birlikte **Jazz** dergisi kapatıyor...

ABONE FORMU

Yıldа dört sayı yayınlanan **Jazz** dergisine abone olmak istiyorum.

ADI SOYADI

ADRESİ

POSTA KODU

ŞEHİR TEL FAKS

KREDİ KARTI İLE

Kredi kartı hesabıma 40 ₺ 'yi borç kaydediniz

❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Kredi Kartı No:

Adı Soyadı:

Geçerlilik Tarihi: IMZA:

Şirket ise vergi dairesi ve no.su:

HAVALE İLE

Abone bedeli olan 40 ₺ 'yi Boyut Yayıncılık A.Ş.'nin

❑ İŞ BANKASI HARBİYE ŞB. 396883 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ YAPI KREDİ MASSİT ŞB. 1001177 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ GARANTİ BANKASI YENİBOSNA ŞB. 6298375 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

■ Bu formu doldurduktan sonra 212.413 33 34 no'lu fax'a ya da Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34204 Bağcılar-İstanbul adresine gönderiniz. Tel.0212.413 33 33

SUBSCRIBE TO JAZZ

❑ Yes, I want to subscribe to the JAZZ

❑ One year (4 issues) 40.00 $

❑ Check enclosed

❑ Charge my ❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Account number:

Expiration Date:

Signature:

PLEASE PRINT

NAME

STREET

CITY, STATE, PROVINCE

COUNTRY, ZIP/ POSTAL CODE

■ After filling completely, please send this form to the fax number or to the address mentioned below:
Adress: Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34560 Bağcılar-İstanbul
Phone: +90.212.413 33 33 - Fax: +90.212.413 33 34

Ülkem Özsezen
ulkemplm@yahoo.com

Ekin Cengizkan

76. Sayımız'ın konuğu jazz davulcusu Ekin Cengizkan. Berklee College of Music'in Performance ve Music Synthesis bölümlerinden mezun olan Cengizkan, Türkiye'ye dönmeden önce Boston ve Newyork'da çalışmalarını sürdürdü. Şimdilerde onu İstanbul jazz sahnesinde oldukça sık görebiliyoruz. Ekin Cengizkan modern jazz ve elektronik unsurların birlikte kullanıldığı müziklerden hoşlanıyor. Kendisine geleneksel ve modern stilde çalan davulculardan oluşan bir seçki sunduk.

Brad Mehldau & Mark Giliana

Mehliana -Taming The Dragon
Nonesuch -2014
JUST CALL ME NIGE – Mehldau/Guiliana

Brad Mehldau – Rhodes, piyano, synth, vokal
Mark Guiliana – davul, elektronikler

Mark ve Brad Mehldau. Onların Duo albümleri. İkisi de inanılmaz adamlar. *Mark* beni 2006'dan beri inanılmaz etkilemiş birisi. Defterlerce yazdığım notaları vardır! *Mark*, New Jersey'li bir müzisyen. Geldiği yer aslında geleneksel, ama tüm tarzları ve teknikleri özümsemiş bir davulcu. Geleneksel janrı biliyor. Bu albüm bir trio albümü değil ama yine de çok interaktif. Sesler ve enstrümantasyon farklı olduğu için *Brad Mehldau* müziği itecek bir sound arıyordu. Ritmik ama garip bir şekilde bölünmüş ve sürekli bozulmuş davullar... *Mark*'ın müziği sürekli başka taraflara götüren bir yapısı var. Genelde Yunanlı bir basçı ile çalışıyor. O basçı ile bir partide karşılaşmıştık. Bana şöyle demişti : "Sizin davulcu olarak çok işiniz var! Bizim de öyle, ama *Mark*'a iki tane sopa ver, herhangi bir noktada size müzik yapabilir!" *Brad*'in *Mark*'ı, birincisi çok gelenekselci olmadığı için ikincisi de çok ekonomik ama zengin çalabildiği için seçmiş olması gerek. Çok güzel bir albüm! İstanbul'daki konserlerine kesinlike gitmek istemedim. Çaldıkları yer büyük bir salondu ve bu müzik oraya göre değildi bence!

Evet, internette bu projeyi küçük bir yerde, küçük bir topluluğa çaldıkları bir video var ve çok güzel tınlıyor.

Gene Krupa & Buddy Rich

Krupa And Rich
Emi / Polygram / Universal Music/Verve -1994

BERNIE'S TUNE – Jerry Leiber / Bernard Miller / Mike Stoller

Gene Krupa – davul
Buddy Rich – davul
Oscar Peterson - piyano
Illinois Jacquet - tenor saksofon
Flip Phillips – tenor saksofon
Dizzie Gillespie – trompet
Herb Ellis - gitar
Ray Brown - kontrbas

Buddy Rich ve *Krupa*'nın ikili çaldığı albümlere benziyor.Davulculardan birisi *Buddy Rich*. İkinci davulcuyu hatırlamadım. Bu bir Big Band projesi olabilir. Trompetçi *Freddie Hubbard* mı? Jazz standardının ismini hatırlayamadım ama çok çalınan bir parça tabii.

Rich ve Krupa.

Buddy Rich'in inanılmaz bir trampet tekniği var. Onu bir tarafa oturtunca,onunla çalan kimler olabilir diye düşünebiliyorsunuz. *Krupa*'nın ise çok geniş bir zaman anlayışı var. Trompette *Dizzy* olabileceğini düşündüm ama böyle bir proje yapmış olabileceklerini tahmin edemedim. Çok ilginç, *Buddy Rich* Amerika'nın eski popüler televizyon günlerinde bile çıktığı zaman günümüzün popüler programları kadar ratingler yapan bir adammış!

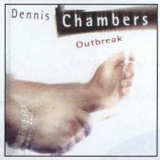

Dennis Chambers

Ultrahang
Artist's Share – 2009
FACING EAST – Chris Potter

Michael Brecker – tenor saksofon
Jim Beard – Rhodes, synth.
Gary Willis – bas
Dennis Chambers – davul

Çok tanıdık birisi bu. Davulcu bir ihtimal *Dennis Chambers* olabilir. Saksofoncu *Michael Brecker* olabilir. Albümü biliyorum ama ismi yok aklımda... Rhodes'da da çok tanıdık bir isim var sanki...

Outbreak. Dennis Chambers'ın albümü.

Evet, Rhodes da *Jim Beard*'mış. Bas'ta *Gary Willis* de var tabii. *Randy Brecker* var ekipte, ama bu parçada yok sanırım. Bir defa dinlemiştim bu albümü. Chambers çalışı çok kolay ayırd edilebiliyor, ilk trampet vuruşundan onu hemen anlayabiliyoruz. Geçen gün *David Garibaldi* onu *Tower of Power*'a *sub* etmesi için çağırmış. *Chambers* aynısı gibi çalmış ama çok güçlü olduğu için farklı olmuş tabii... Seneler evvel *Mike Stern* ile Açık Hava Tiyatrosu'na gelmişlerdi, sahneden ziller ve bagetler uçuyordu ve koltuğunu kırmıştı! Şimdilerde bazı sağlık problemleri olduğunu duydum. *Santana* ile yıllarca çaldı, Kuzey Afrika müzikleri çaldığı albümler var, pop çaldığı albümler var. Bu tarz bir albüm benim çok dinlediğim bir müzik değil aslında.

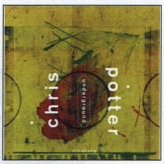

Chris Potter Underground

Ultrahang
Artist's Share – 2009
FACING EAST – Chris Potter

Chris Potter – tenor saksofon, bas klarnet
Adam Rogers – gitar
Craig Taborn – Rhodes
Nate Smith - davul
Bu benim en sevdiğim albümlerden biri! *Follow The Red Line* olabilir ismi. İki CD'lik canlı bir albüm. *Chris Potter, Nate Smith, Wayne Krantz*. Rhodes'daki müzisyeni de biliyorum, hatta ECM'den yeni bir solo albümü çıktı. Stüdyo albümü bu, tarihi 2008 olabilir. Hatta albümdeki 2. ya da 3. parça. *Wayne* mi yoksa *Adam Rogers* mı?

Chris Potter Underground. Ultrahang. Parça "Facing East".

Bu ekiple birlikte canlı bir albümleri var. Sanırım akşamda o kalmış. *Rumples* isimli bir parça da var burada, onu da okulda çalmıştık. Rhodes da *Craig Taborn* var tabii! Burada gitarı *Adam Rogers* çalmış.

Çok güzel bir Körleme oldu.Teşekkürler.

Ben de teşekkür ederim.

BULMACA

Ülkem Özsezen
ülkemplm@yahoo.com

Soldan Sağa

3. Bir nota.

4. 2.Dünya Savaşı'ndan sonra 1950'lerde Amerika'da bir grup entellektüel yazarın başını çektiği bir gençlik hareketi.

7. İçten gelen buluşlar. ———- Inventions.

8. Piyano enstrumanının gelişimde bu soylu İtalyan ailesinin de rolü vardır.

9. 90'larda ülkemizde severek takip edilen ünlü gerilim dizisinin aynı zamanda film besteleri yapabilen yönetmeni.

10. Bu Bill Evans bestesinin ismi bir denizaltıyı hatırlatır. Peri's———

Yukarıdan Aşağıya

1. Bu makam[mod]'ın ismi bugün Eskişehir ve çevresinde M.Ö. 750'lerde ortaya çıkan bir topluluğun yaşadığı bölgenin ismidir.

2. Diyatonik Armoni'de 5.derece akor.

4. Grammy ödüllü bir trompetçi.Chris ———-

5. Bu İrlandalı müzisyen 2008'de Once isimli parçası ile Oscar ödülü kazanmıştı.

6. TEDTalks isimli dünyaca ünlü bilim, sanat ve eğlence konferansına katılan ünlü bir jazz müzisyeni.———-Harris

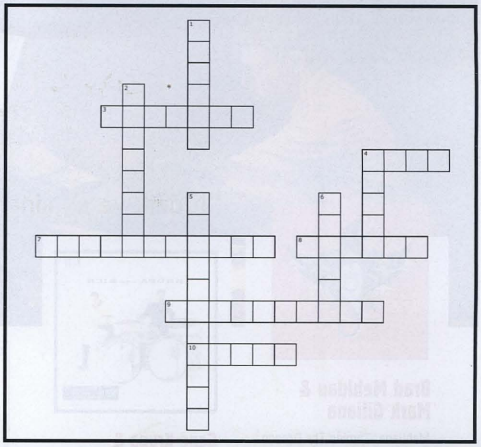

Bu sayıdaki bulmacayı doğru yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefon numaralarınızı e-mail'lerinizi unutmayın!

(tocan@nardisjazz.com)
Nardis Jazz Club,
Galata Kulesi Sokak
No.: 8 Beyoğlu/İstanbul

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden CD kazanmışlardır.

Dâhi GENİŞOĞLU
Karşıyaka/İzmir

Cihan ÇOLAK
Konyaaltı/ANTALYA

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVAPLARI

Özgen Özman
ozgenozman@yahoo.com

ÇİZGİR

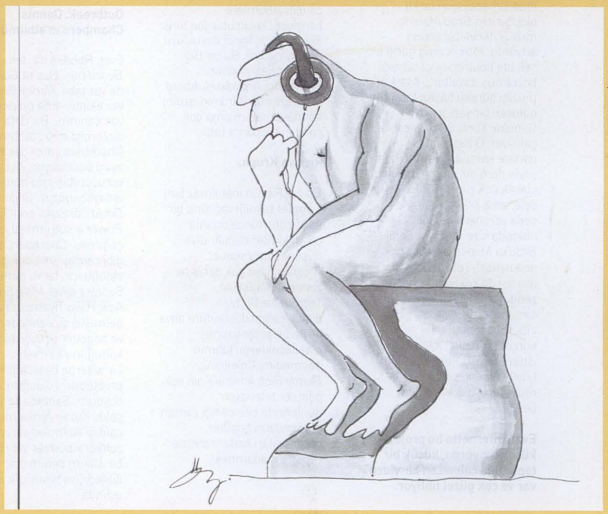

extremeaudio®

"Müzik ve ev sinema sistemleri"

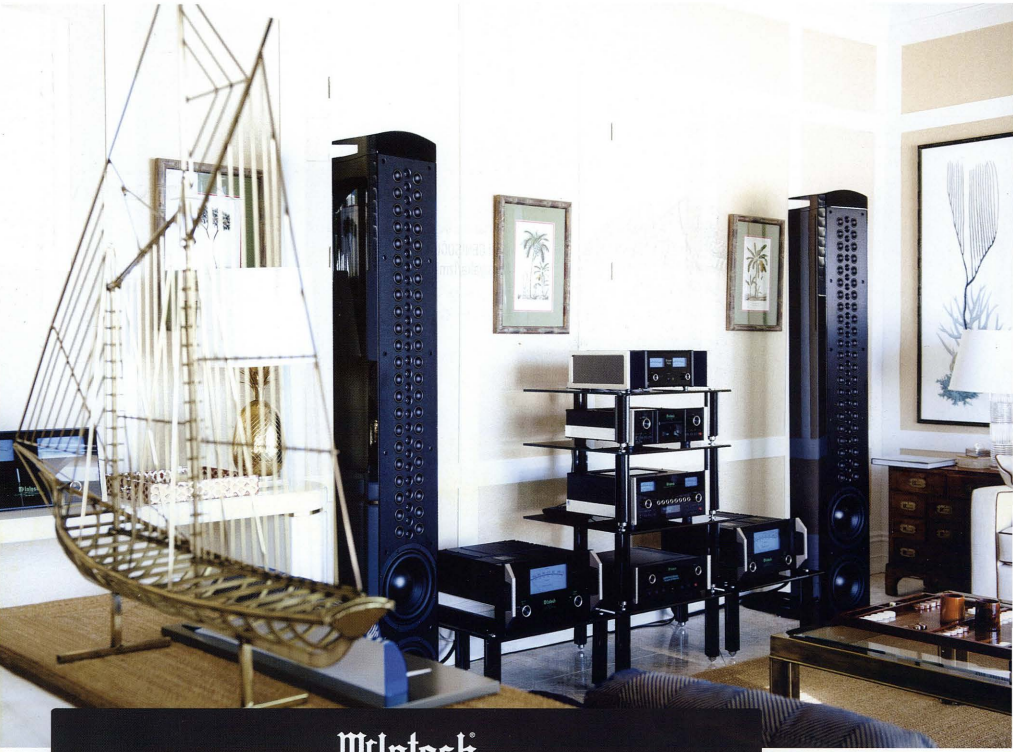

McIntosh®

LEGENDARY PERFORMANCE®

1949'dan bu yana dünyanın en iyisi!

Türkiye Genel Distribütörü

www.extreme-audio.com

444 3 760

SİSTEMİNİZİ BİR KERE KURUN. SONRASINI UNUTUN.

YENİ **BOSE® L1® MODEL 1S SİSTEM**

Yeni L1® Model 1S sistemimiz L1® ailesinin PA ve monitörleri **tek bir taşınabilir sistemde** birleştiren son üyesidir. Müzik grubunun arkasına yerleştirilen sadece iki sistemle bile bulunduğu mekanı net ve eşit dağılan ses ile doldurur ve sahnedeki ve izleyiciler arasındaki ses miksajını kontrol eder. Tescilli 12-hoparlörlü Bose® çizgi dizilimli tasarımı sayesinde **180 derece net ve eşit dağılan ses** üreterek izleyicilerin duyduğunu duymanızı sağlar. Ayrıca, hoparlör standı olmadığı ve daha az bağlantı gerektirdiği için, **kurulum ve toplanması için daha az zaman harcarsınız** — ve mükemmel bir performans için size daha fazla zaman kalır.

Bose® L1® sistemleri hakkında daha fazla bilgi için
info@modern.com.tr adresine mail atın veya
(0212) 385 4747 numaralı telefondan bize ulaşın

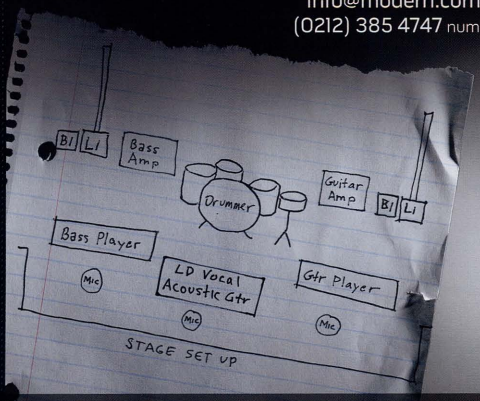

L1® Model 1S
B1 bas modülü ile

ModernElektronik
Nispetiye Mah. Aydın Sok. No: 10 1. Levent İSTANBUL
T. (0212) 385 47 47 www.modern.com.tr/bose

BOSE®
Better sound through research®